

**ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΜΟΝΑΔΩΝ
ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

**ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ
ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ
ΣΤΗ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ**

**Διπλωματική
Εργασία του:
ΓΡΗΓΟΡΗ ΓΕΩΡΓΙΑΚΟΥ**

ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2007

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

• Πρόλογος.....	2
• Εισαγωγή.....	3
• Ορισμοί: μετανάστες, ημεδαποί, αλλοδαποί, πρόσφυγες, παλιννοστούντες, αιτούντες άσυλο.....	8
• Ο νόμος 1975/1991 και οι τροποποιήσεις του.....	11
• Ο νόμος 2910/2001 και οι τροποποιήσεις του.....	15
• Γενική επισκόπηση του νόμου-πλαίσιο 3386/2005.....	22
• Οι νόμοι 3386/2005 και 3536/2007: Προς μια ολοκληρωμένη μεταναστευτική πολιτική.....	266
• Ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην άσκηση μεταναστευτικής πολιτικής μέσα από τους βασικούς νόμους άσκησης μεταναστευτικής πολιτικής.....	31
• Οι διεθνείς συμβάσεις για τη μετανάστευση και η ενσωμάτωσή τους στο ελληνικό δίκαιο.....	355
• Οι κοινοτικές νομοθετικές εξελίξεις για μια κοινή μεταναστευτική πολιτική.....	38
• Βιβλιογραφία.....	42
• Παράρτημα ΦΕΚ.....	424

© Πρόλογος

Η εργασία αυτή αποτελεί την πτυχιακή εργασία για την ολοκλήρωση των σπουδών του συγγραφέα στο Τμήμα Διοίκησης Μονάδων Τοπικής Αυτοδιοίκησης του ΤΕΙ Καλαμάτας. Καταβλήθηκε προσπάθεια να παρουσιαστεί όσο γίνεται, συνοπτικά μεν, ουσιαστικά δε η εξέλιξη της μεταναστευτικής πολιτικής στην Ελλάδα μέσα από τα νομοθετήματα που τη ρυθμίζουν.

Αν αναζητήσει κανείς πληροφορίες στο internet θα βρει πάρα πολλές ιστοσελίδες σχετικές με το θέμα. Άλλες από τη θεσμοθετημένη εξουσία, άλλες από μη κυβερνητικές οργανώσεις, άλλες από συνδέσμους και σωματεία, άλλες από τους συγγραφείς που ασχολούνται θερμά με τα φλέγοντα και καθημερινά ζητήματα που απασχολούν τους αλλοδαπούς (νόμιμους και παράνομους) στην Ελλάδα.

Τα τελευταία χρόνια η ελληνική νομοθεσία υπήρξε πλούσια σε νομοθετικές ρυθμίσεις, συμπληρώσεις και τροποποιήσεις στα θέματα της νομικής κατάστασης των αλλοδαπών που ζουν και εργάζονται, νόμιμα ή παράνομα στην Ελλάδα. Το νομοθετικό υλικό που, κάθε φορά, προκύπτει προσπαθεί να συμπληρώσει τα κενά που εντοπίστηκαν στην ισχύουσα νομοθεσία αλλά και να διευθετήσει νέα προβλήματα που στο μεταξύ ανακύπτουν, κυρίως μέσα από την πρακτική εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων.

Το νέο πνεύμα που αναδύεται από τους δύο πιο πρόσφατους βασικούς νόμους κάνουν εμφανή τη θέληση της ελληνικής πολιτείας να εντάξει, τουλάχιστον τους επί μακρόν διαμένοντες στη χώρα υπηκόους τρίτων χωρών, σε μονιμότερη βάση.

Παραμένει όμως ακόμη άλυτο το πρόβλημα της τακτοποίησης των δεύτερης γενιάς μεταναστών το οποίο θα πρέπει να βρει τη λύση του και αυτό θα γίνει μόνο μέσα από τις ζυμώσεις στην ελληνική κοινωνία.

Η μετανάστευση πληθυσμών είναι ένα φαινόμενο τόσο παλιό, όσο και η ύπαρξη του πολιτισμού, απέκτησε όμως στον 20ο αιώνα ιδιαίτερη σημασία, καθώς διατάραξε παγίωτες ισορροπίες, στις οποίες στηριζόταν το πρότυπο του, λίγο έως πολύ, ομοιογενούς εθνικού κράτους. Οι ανεπτυγμένες χώρες της δυτικής Ευρώπης στην αρχή του 20ου αιώνα διακρίνονταν από μια σχετική ομοιογένεια. Η ομοιογένεια αυτή αντιμετωπιζόταν και ως μέσο για την εξυπηρέτηση του οικονομικού και δημοκρατικού εκσυγχρονισμού στο κλειστό πλαίσιο ενός εθνικού κράτους. Πλην όμως, η συνεχής διεθνοποίηση των διακρατικών σχέσεων και η παγκοσμιοποίηση έθεσε σε αμφιβολία αυτές τις αντιλήψεις και έδωσε το έναυσμα για χάραξη νέων, κατάλληλων πολιτικών, καθώς τα μεταναστευτικά ρεύματα διαδέχονταν το ένα το άλλο για ποικίλους λόγους.

Σε γενικές γραμμές, τα αίτια που ωθούν τους πληθυσμούς σε μετακίνηση είναι κατ' αρχήν οικονομικά, αλλά και ιστορικά, πολιτικά, κοινωνικά και πολιτιστικά. Η βασικότερη αιτία της μετανάστευσης πρέπει να αναζητηθεί στη διαφορά οικονομικής, πολιτικής και πολιτιστικής ανάπτυξης ανάμεσα στις ευημερούσες και δημοκρατικές χώρες του δυτικού κόσμου και στις αναπτυσσόμενες χώρες, σ' ένα διεθνές περιβάλλον που ευνοεί την πληροφόρηση, τη μετακίνηση και τον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό.

Σύμφωνα με πρόσφατα στατιστικά στοιχεία, η αύξηση του συνολικού αριθμού των μεταναστών συνεχίζεται με εξαιρετικά επιταχυνόμενους ρυθμούς, με τον πληθυσμό τους να ανέρχεται από 79 εκατομμύρια το 1960 σε 175 εκατομμύρια το 2000. Εν όψει της ραγδαίας αυτής αύξησης, που επιβλήθηκε από τις διεθνείς εξελίξεις, οι χώρες υποδοχής αναγκάζονται να αναπτύσσουν μηχανισμούς προσαρμογής, αλλά και αντιμετώπισης παράπλευρων συνεπειών, όπως είναι η διακίνηση προσώπων, η αύξηση της παραβατικότητας, οι κοινωνικές πιέσεις, καθώς και ξενοφοβικές και ρατσιστικές αντιδράσεις.

Σε επίπεδο ΕΕ προτάσσεται η υιοθέτηση από τα κράτη-μέλη μίας κοινής προσέγγισης για τη διαχείριση των μεταναστευτικών ρευμάτων. Για τη διαμόρφωση των εκάστοτε πολιτικών λαμβάνονται υπ' όψη σειρά παραμέτρων, όπως οι δυνατότητες υποδοχής κάθε κράτους μέλους σε συνάρτηση με τους ιστορικούς και πολιτιστικούς δεσμούς του με το εκάστοτε κράτος αποστολής, οι συνθήκες που επικρατούν στα κράτη προέλευσης, τα αποτελέσματα που έχει γι' αυτά η μετανάστευση, καθώς και η ανάγκη σχεδιασμού ειδικών πολιτικών ενσωμάτωσης. Αυτές στηρίζονται κυρίως στην ίση μεταχείριση υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην ΕΕ, στην αντιμετώπιση φαινομένων αποκλεισμού, ρατσισμού και ξενοφοβίας και στην υιοθέτηση και εφαρμογή από κάθε κράτος-μέλος μέτρων πρόληψης της αντικανονικής μετανάστευσης, εντοπισμού και επαναπατρισμού των αντικανονικών μεταναστών, αποτελεσματικότερου ελέγχου των συνόρων. Κοινός παρονομαστής όλων των παραπάνω παραμέτρων είναι ο σαφής διαχωρισμός μεταξύ νόμιμων και αντικανονικών μεταναστών, η ευνοϊκή μεταχείριση των πρώτων και η αναγνώριση σε αυτούς προοπτικών ενσωμάτωσης στη χώρα υποδοχής.

Οι συνολικές εκτιμήσεις για την απασχόληση προδιαγράφουν ελλείψεις εργατικού δυναμικού στην ΕΕ μετά το 2010 λόγω της γήρανσης και της συρρίκνωσης του εργασιακά ενεργού πληθυσμού. Έχει μάλιστα αναγνωριστεί ότι η μετανάστευση θα καθίσταται όλο και πιο αναγκαία τα επόμενα χρόνια, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες της αγοράς εργασίας της ΕΕ. ωστόσο, αναγνωρίζεται ταυτόχρονα ότι εν γένει η μετανάστευση δεν αποτελεί τη μία και μοναδική απάντηση στο πρόβλημα της γήρανσης του πληθυσμού και ότι τα υψηλότερα ποσοστά μεταναστών δεν θα απαλλάξουν τα αρμόδια όργανα από την υποχρέωση εφαρμογής παράλληλων διαρθρωτικών αλλαγών για να αντιμετωπιστούν οι επιπτώσεις του φαινομένου αυτού.

Όσον αφορά δε στις χώρες αποστολής μεταναστών, η αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών αποτελεί

μέγιστη πρόκληση για την ανάπτυξή τους, αν λάβει κανείς υπ' όψη ότι οι προερχόμενοι από αυτές μετανάστες είναι πολλές φορές υπήκοοι με υψηλή κατάρτιση και ότι, αναπότρεπτα, οι συγκεκριμένες χώρες αποστολής αποστερούνται από καταρτισμένο και εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό (φαινόμενο brain drain).

Κύριο χαρακτηριστικό της Ελλάδας είναι ότι, ενώ έως τα τέλη της δεκαετίας του '80 συγκαταλεγόταν στις παραδοσιακές χώρες αποστολής μεταναστών ή λειτουργούσε απλώς ως κράτος διευκόλυνσης μετεγκατάστασης μεταναστών και προσφύγων σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες υποδοχής, μεταβλήθηκε σε μικρό χρονικό διάστημα σε χώρα υποδοχής. Έτσι, κλήθηκε να διαχειριστεί κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά το ζήτημα της εισροής ενός μαζικού μεταναστευτικού ρεύματος και να προσδιορίσει παράλληλα τις αρχές, τους άξονες και τους μηχανισμούς μιας οργανωμένης μεταναστευτικής πολιτικής. Η γεωγραφική της θέση, το γεγονός ότι αποτελεί κράτος-μέλος της ΕΕ, καθώς και οι αλλαγές που ακολούθησαν την πτώση του τείχους του Βερολίνου, όχι μόνο στις γείτονες χώρες, αλλά και σε απώτερες γεωγραφικά, είχαν ως αποτέλεσμα την ανατροπή βαθιά ριζωμένων αντιλήψεων και την διαμόρφωση ενός νέου πλαισίου για την άσκηση της μεταναστευτικής πολιτικής. Σύμφωνα με την απογραφή του 2001, οι αλλοδαποί αποτελούν το 7% του συνολικού πληθυσμού της χώρας, ενώ κατ' άλλες πηγές εκτιμάται ότι το ποσοστό αυτό αγγίζει το 10%, εάν ληφθούν υπόψη οι αλλοδαποί που δεν δήλωσαν την παρουσία τους κατά το χρόνο της απογράφης. Το αντίστοιχο ποσοστό ήταν 2,5% στα τέλη της δεκαετίας του '80. Το ποσοστό αυτό δείχνει με εύγλωττο τρόπο την έκταση της αντικανονικής μετανάστευσης, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι έως και το 2000 ο αριθμός των νομιμοποιημένων μεταναστών δεν ξεπερνούσε τους 230.000. Ένα άλλο χαρακτηριστικό του μεταναστευτικού ρεύματος στην Ελλάδα είναι ότι κατά τα 2/3 περίπου αποτελείται από Αλβανούς, ενώ 83% των μεταναστών - των Αλβανών συμπεριλαμβανομένων- προέρχονται από πρώην σοσιαλιστικές χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, καθώς και από

ορισμένες χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης στην Ασία, και οι υπόλοιποι από δεκάδες άλλες χώρες.

Στο πλαίσιο αυτών των εξελίξεων, η Ελλάδα –χώρα που χαρακτηρίζεται από εξαιρετικά υψηλή εθνολογική, θρησκευτική και γλωσσολογική ομοιογένεια- κλήθηκε να ενσωματώσει στον κοινωνικό της ιστό διαφορετικά πολιτισμικά στοιχεία και μάλιστα σε πολύ μικρότερο χρονικό διάστημα σε σχέση με άλλες χώρες της δυτικής Ευρώπης, στις οποίες η μετάβαση έγινε σταδιακά, μέσα σε περισσότερες δεκαετίες. Η μετάβαση στη δεδομένη χρονική συγκυρία δεν μπορούσε παρά να συσχετισθεί με τα προβλήματα της διογκούμενης ανεργίας, τις διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία, το κύμα των παλιννοστούντων ομογενών και τη γενικότερη συγκυρία εκσυγχρονισμού της ελληνικής κοινωνίας και αποβολής κάποιων παραδοσιακών στοιχείων που τη χαρακτήριζαν.

Όσον αφορά ειδικότερα το κρίσιμο ζήτημα της απασχόλησης, το ποσοστό αλλοδαπών που εντάχθηκε στην αγορά εργασίας κατά τα τελευταία χρόνια ήταν, όχι απλώς υπολογίσιμο, αλλά και τέτοιου μεγέθους, ώστε να διαμορφώσει νέες ισορροπίες, επηρεάζοντας - άλλοτε ανταγωνιστικά και άλλοτε συμπληρωματικά- τις εργασιακές και κατ' επέκταση οικονομικές πολιτικές της χώρας.

Ένα άλλο στοιχείο που συμπληρώνει την εικόνα της μετανάστευσης στην Ελλάδα είναι ότι η πλειονότητα των μεταναστών εκφράζει καθημερινά και με σταθερότητα την επιθυμία να παραμείνει για αόριστο χρονικό διάστημα στη χώρα και τη βούληση να ενταχθεί στον κοινωνικό της ιστό, κλονίζοντας έτσι το μέχρι πρόσφατα ισχύον πρότυπο του εργάτη αρσενικού γένους, ο οποίος απλώς φιλοξενείται προσωρινά στη χώρα με σκοπό τη συγκέντρωση συγκεκριμένου κεφαλαίου και απώτερο στόχο την επιστροφή στη χώρα προέλευσής του.

Ιδιαίτερα κρίσιμο θέμα για τη συνολική εκτίμηση του φαινομένου και των επιπτώσεών του στο κοινωνικό περιβάλλον της χώρας είναι το πώς τα παραπάνω στοιχεία αξιολογούνται από τον

πληθυσμό. Μία μεγάλη μερίδα των Ελλήνων τείνει να πιστεύει ότι ο αριθμός των θέσεων εργασίας είναι δεδομένος, ανεπηρέαστος από τη διεθνή οικονομική συγκυρία, και ότι επομένως ο κάθε απασχολούμενος μετανάστης βρίσκεται στη χώρα σε βάρος των δικών τους δυνατοτήτων να εξεύρουν εργασία. Το συμπέρασμα αυτό είναι σαφώς βεβιασμένο και αστήρικτο, καθώς, σύμφωνα με πρόσφατες οικονομικές μελέτες, είναι πολύ δύσκολο να υπάρξουν μονόπλευρα αποτελέσματα και σίγουρες απαντήσεις κατά τη διερεύνηση των επιπτώσεων της μετανάστευσης στην οικονομία υποδοχής.

© Ορισμοί: μετανάστες, ημεδαποί, αλλοδαποί, πρόσφυγες, παλιννοστούντες, αιτούντες άσυλο

Ιθαγένεια είναι ο νομικός δεσμός ενός προσώπου προς ένα συγκεκριμένο κράτος.

Εθνικότητα είναι ο δεσμός ενός προσώπου προς ένα συγκεκριμένο έθνος.

Μετανάστης είναι το πρόσωπο, το οποίο μετακινείται σε δεδομένο χρόνο από ένα συγκεκριμένο μέρος της γης σε άλλο, κατά κανόνα, όχι κάτω από ιδανικές συνθήκες. Βασικές κατηγορίες μεταναστών είναι οι οικονομικοί μετανάστες και οι εργαζόμενοι μετανάστες. Είναι υπήκοος κράτους εκτός ΕΕ που έχει εισέλθει νόμιμα ή παράνομα στην Ελλάδα με σκοπό την εγκατάσταση και την ανεύρεση προσωρινής ή μόνιμης εργασίας.

Ημεδαπός είναι για μας ο έχων την ελληνική ιθαγένεια με όποιον τρόπο κι αν την έχει αποκτήσει (με γέννηση, με πολιτογράφηση κ.α.). Είναι αυτός δηλαδή που ανήκει στον λαό της Ελλάδας και είναι πολίτης αυτής. Ως ημεδαπό θα θεωρήσουμε και το άτομο εκείνο που ναι μεν έχει την ελληνική ιθαγένεια αλλά που έχει συγχρόνως και μια άλλη ξένη ιθαγένεια, δηλ. τον πολυίθαγενή.

Αλλοδαπός είναι πρόσωπο που ανήκει στο λαό άλλου κράτους. Κάθε πρόσωπο που δεν έχει την ελληνική ιθαγένεια, συνεπώς είναι κάθε πρόσωπο που ανήκει στο λαό άλλου κράτους. Το στοιχείο της ιθαγένειας ενός ατόμου είναι συνεπώς εκείνο που προσδιορίζει το εάν το υπό κρίση άτομο θα θεωρηθεί ημεδαπός ή αλλοδαπός.

Ομογενής αλλοδαπός είναι το πρόσωπο που δεν έχει την ελληνική ιθαγένεια, αλλά αντίθετα έχει την ελληνική εθνικότητα. Πρόκειται

δηλαδή για αλλοδαπό που όμως συνδέεται με το ελληνικό έθνος με κοινή συνήθως ιστορία, γλώσσα και θρησκεία, με κοινές παραδόσεις, με κοινά ήθη και έθιμα. Όλα αυτά είναι στοιχεία που προσδιορίζουν την κοινή ελληνική εθνική συνείδηση, η οποία και αποτελεί το κριτήριο για να χαρακτηριστεί κάποιος ως ομογενής.

Παλιννοστούντες είναι μια ιδιαίτερη κατηγορία ομογενών και έχει επικρατήσει να αναφέρεται σε ομογενείς από τις χώρες της Πρώην Σοβιετικής Ένωσης, για τους οποίους η ελληνική πολιτεία έλαβε και λαμβάνει ειδικά νομοθετικά μέτρα προκειμένου να ρυθμίσει τόσο το νομικό τους καθεστώς στη χώρα όσο και τη διευκόλυνση προς αυτούς χορήγησης της ελληνικής ιθαγένειας ή του Ειδικού Δελτίου Ταυτότητας Ομογενούς και γενικά τη ρύθμιση της προσωπικής τους κατάστασης.

Ανιθανενής, ή άπολις ή άπατρις είναι το πρόσωπο που στερείται παντελώς ιθαγένειας, δηλαδή το άτομο εκείνο που δεν θεωρείται πολίτης οποιασδήποτε πολιτείας σύμφωνα με το δίκαιό της. Παρόλα αυτά το νομικό καθεστώς του ανιθανενή είναι πολύ ευνοϊκότερο από εκείνο του εν γένει αλλοδαπού και αυτό γιατί προστατεύεται από τη Διεθνή Σύμβαση της Νέας Υόρκης της 28-9-1954, καθώς και από άλλες ειδικότερες Διεθνείς Συμβάσεις.

«Ευρωπαίος» πολίτης είναι κάθε άτομο που έχει την ιθαγένεια ενός κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι τόσο οι Έλληνες (ημεδαποί) όσο και οι υπήκοοι των υπολοίπων 26 κρατών μελών της Ένωσης (αλλοδαποί) έχουν όλοι τους την «ευρωπαϊκή» ιθαγένεια, με συνέπεια να απολαμβάνουν των δικαιωμάτων που πηγάζουν από την ιδιότητά τους αυτή, σύμφωνα με όσα ορίζει το κοινοτικό δίκαιο.

Πολιτικός πρόσφυγας είναι το άτομο εκείνο που προστατεύεται από τη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 και το Πρωτόκολλο της Ν. Υόρκης του 1967 και ο οποίος συνεπεία δικαιολογημένου φόβου δίωξης λόγω

φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων βρίσκεται εκτός της χώρας την ιθαγένεια της οποίας έχει και δεν δύναται ή λόγω του φόβου αυτού δεν επιθυμεί να απολαύσει της χώρας αυτής.

Αιτών άσυλο είναι το άτομο εκείνο που υπέβαλλε για έναν από τους λόγους που προβλέπει η Σύμβαση της Γενεύης του 1951 και το Πρωτόκολλο της Ν. Υόρκης του 1967 αίτηση να του χορηγηθεί πολιτικό άσυλο και για όσο χρόνο αναμένει την έκδοση της σχετικής απόφασης βρίσκεται σε ειδικό νομικό καθεστώς, αφού τα παραπάνω νομοθετικά κείμενα δεν τον καλύπτουν επειδή αναφέρονται μόνο στους έχοντες ήδη αποκτήσει την ιδιότητα του αναγνωρισμένου πρόσφυγα.

© Ο νόμος 1975/1991 (ΦΕΚ 184/Α) «Είσοδος-έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων και άλλες διατάξεις» και οι τροποποιήσεις του

Στην αρχή της δεκαετίας του 1990, η Ελλάδα δεν είχε νομοθετικό πλαίσιο για τον έλεγχο ή τη διαχείριση μεταναστευτικών εισροών. Τα θέματα μετανάστευσης ρυθμιζόνταν από το νόμο 4310 του 1929 (ΦΕΚ 287/Α -αναθεωρημένο το 1948-), ο οποίος αφορούσε κυρίως θέματα μεταναστευτικών εκροών. Ο πρώτος νόμος που προσπάθησε να ρυθμίσει τα θέματα της μετανάστευσης ήταν ο ν.1975 του 1991 που απέβλεπε κυρίως στον περιορισμό της μετανάστευσης, στον αυστηρότερο έλεγχο των συνόρων και στην απέλαση – εάν ήταν δυνατό – όλων των παράτυπων μεταναστών από την ελληνική επικράτεια.

Ο νόμος, όπως ήταν αναμενόμενο για την εποχή, -και σύμφωνα με όλους τους μελετητές της μετανάστευσης- ήταν αυστηρός, άκαμπτος στις ρυθμίσεις του, με σαφώς αστυνομοκρατούμενο πνεύμα, εφόσον προτεραιότητά του ήταν η πάταξη της λαθρομετανάστευσης. Ο νόμος 1975/91 εκδόθηκε όταν η χώρα είχε κυριολεκτικά «ξαφνιαστεί» με τις πρώτες ομάδες αλλοδαπών που εισέρχονταν κατά κύματα παράνομα στο έδαφος της και αποδείχθηκε ότι ελάχιστα ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα

Παρότι ο νόμος σκόπευε στην αντιμετώπιση ενός υπαρκτού κοινωνικο-οικονομικού προβλήματος, δεν προώθησε κανένα πνεύμα ρύθμισης και απέτυχε στην εφαρμογή μιας ενιαίας μεταναστευτικής πολιτικής, καταλήγοντας στην όλο και μεγαλύτερη προσπάθεια καταστολής, μέσα από αύξηση της τιμής του προστίμου για τους εργοδότες και τους αλλοδαπούς (άρθρα 12-16) και με απελάσεις μεταναστών (άρθρα 26-33).

Σύμφωνα με το νόμο, η άδεια παραμονής και εργασίας (η νόμιμη μετανάστευση δηλαδή) μπορεί να αποκτηθεί μόνο με μετάκληση του

αλλοδαπού από τη χώρα του, από συγκεκριμένο εργοδότη και για συγκεκριμένο είδος απασχόλησης και τόπο εργασίας. Όποια μεταβολή σε κάποιον από τους παραπάνω όρους συνεπάγεται την ανάκληση της άδειας εργασίας (άρθρο 23 παρ.3). Για την έγκριση της έλευσης του αλλοδαπού λαμβάνεται υπόψη ότι δεν υπάρχει δυνατότητα κάλυψης της θέσης αυτής από Έλληνα άνεργο του ίδιου ή άλλου γεωγραφικού διαμερίσματος της χώρας, από κοινοτικό, ομογενή ή πρόσφυγα που διαμένει νόμιμα στη χώρα (άρθρο 21 παρ.1). Επίσης, μεταβολή σε κάποιον από τα παραπάνω συνεπάγεται την ανάκληση της άδειας εργασίας (άρθρο 23 παρ.3).

Ουσιαστικά ο νόμος καθιστούσε σχεδόν ανέφικτη την είσοδο και εγκατάσταση ξένων στη χώρα μας με σκοπό την εργασία. Στα χρόνια που ακολούθησαν, παρόλα αυτά, πολλοί μετανάστες ήρθαν στην Ελλάδα, εγκαταστάθηκαν και βρήκαν δουλειά χωρίς να διαθέτουν τα απαραίτητα νόμιμα έγγραφα. Πολλοί διέσχισαν τη νύχτα με τα πόδια τα βόρεια ορεινά ελληνικά σύνορα μεταξύ Αλβανίας ή Βουλγαρίας και Ελλάδας. Άλλοι έφτασαν με πλοiάρια στα νησιά του Αιγαίου ή στην Κρήτη, συνήθως με τη 'βοήθεια' οργανωμένων δικτύων λαθραίας μετακίνησης ανθρώπων. Κάποιοι διέσχισαν τα ελληνικά σύνορα με λεωφορεία, παριστάνοντας ότι ταξίδευαν οργανωμένα για τουρισμό, καθώς και κάποιοι έφθασαν στα ελληνικά αεροδρόμια ή λιμάνια με θεωρήσεις εισόδου για τουρισμό και παρέμειναν στην Ελλάδα μετά τη λήξη τους. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία του 1999, το 1997 διέμεναν νόμιμα στην Ελλάδα 74.500 αλλοδαποί από τους οποίους 6% ήταν Αλβανοί, 8% Βούλγαροι και 17% από την Ρωσική Ομοσπονδία (ακολουθούσαν οι Ρουμάνοι, Αιγύπτιοι, Ουκρανοί και πολίτες της πρώην Γιουγκοσλαβίας με 4% για την κάθε εθνικότητα). Σε αυτά τα στοιχεία περιλαμβάνονται οι ομογενείς, όπως είναι άλλωστε προφανές από το υψηλό ποσοστό των πολιτών της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Στην ίδια περίοδο πολλοί ερευνητές εκτιμούν ότι ζούσαν και εργάζονταν στην Ελλάδα τουλάχιστον 400.000 παράτυποι μετανάστες.

Χρειάστηκε περισσότερο από μια πενταετία για να αναγνωρίσει η ελληνική πολιτεία ότι η κατάσταση αυτή δεν μπορούσε ούτε να αλλάξει ούτε να ρυθμιστεί με μόνο εργαλείο τον αυστηρότερο έλεγχο των συνόρων και τις μαζικές απελάσεις παράτυπων μεταναστών και τελικά αναγκάστηκε να προχωρήσει στη νομιμοποίηση αρκετών μεταναστών, οι οποίοι μέχρι πριν μερικά χρόνια ήταν και «ανεπιθύμητοι», με την έκδοση δύο Προεδρικών Διαταγμάτων: τα π.δ. 358 και 359 του 1997 (ΦΕΚ 240/Α).

Ο νόμος 1975/91 προβλέπει επίσης και το δικαίωμα οικογενειακής συνένωσης για τον αλλοδαπό εργαζόμενο, αλλά μόνο στην περίπτωση που η παραμονή του εδώ θα διαρκέσει πάνω από μία πενταετία (άρθρο 14).

Δύναται να απαγορευθεί η διαμονή ή η εγκατάσταση αλλοδαπών σε ορισμένες περιοχές της χώρας με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης.

Σύμφωνα με το άρθρο 27 είναι δυνατή η διοικητική απέλαση με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων της χώρας ενώ, με το άρθρο 28 ορίζεται σαφώς ότι ανήλικοι όπου η γονική τους οικογένεια μένει στην Ελλάδα, γονείς ημεδαπών ανηλίκων και υπερήλικες (άνω των 80 ετών) δεν απελαύνονται.

Τροποποιήσεις

Ο νόμος 1975/1991 τροποποιήθηκε από δύο νόμους που κινούνταν στην ίδια αποτρεπτική, αμυντική και κατασταλτική λογική. Το νόμο 2452/1996 «Ρύθμιση θεμάτων προσφύγων κατά τροποποίηση των διατάξεων του ν.1975/1991 και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 283/Α) και το ν.2713/1999 «Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 89/Α).

Άλλοι νόμοι που αφορούσαν μετανάστες, πρόσφυγες, παλιννοστούντες

Στην περίοδο που άρχισε λίγο πριν από την ψήφιση του ν.1975/1991 και μέχρι την ψήφιση του επόμενου νόμου-πλαίσιο για τη μετανάστευση, τον ν.2910/2001 ψηφίστηκαν μερικοί νόμοι που αφορούν μετανάστες, ομογενείς και πρόσφυγες.

Ο ν.1876/1990 αφορά όσους εργάζονται με σχέση εξαρτημένης εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου σε οποιονδήποτε ημεδαπό ή αλλοδαπό εργοδότη, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι εργαζόμενοι στη γεωργία, κτηνοτροφία και οι κατ'οίκον εργαζόμενοι.

Ο ν.2646/1998 «Ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 236^Α) αναφέρεται στην κοινωνική ένταξη των αναγνωρισμένων προσφύγων και τον καθορισμό των προϋποθέσεων και τη διαδικασία παροχής ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης.

Ο ν.2790/2000 «Αποκατάσταση των παλιννοστούντων ομογενών από την τέως Σοβιετική Ένωση και άλλες διατάξεις» αναφέρεται στην κτήση της ελληνικής ιθαγένειας (άρθρο 1) στη στεγαστική αποκατάσταση (άρθρο 3) και την επαγγελματική αποκατάσταση, ιδιαίτερα αγροτική αποκατάσταση (άρθρο 8), την απασχόληση στο δημόσιο τομέα (άρθρο 9) και την επαγγελματική κατάρτιση (άρθρο 10). Πρέπει να σημειωθεί ότι στο Π.Δ.410/1995 («Κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο νόμου με τίτλο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας των ισχυουσών διατάξεων του δημοτικού και κοινοτικού δικαίου») προβλέπεται η εγγραφή στα Δημοτολόγια Παλιννοστούντων Ομογενών καθώς και δωρεάν παραχώρηση της χρήσης δημοτικών και κοινοτικών ακινήτων.

Ο ν.2874/2000 «Πρώθηση της απασχόλησης και άλλες διατάξεις» αναφέρεται στις άδειες φυσικών ή νομικών προσώπων που έχουν ως αντικείμενο τη μεσολάβηση για την εξεύρεση εργασίας σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς.

© Ο νόμος 2910/2001 (ΦΕΚ 91/Α) «Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια. Κτήση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση και άλλες διατάξεις» και οι τροποποιήσεις του

Η φιλοσοφία αυτού του νόμου στηρίχθηκε σε αρκετά μεγάλο βαθμό στις πρωτοβουλίες και τις ζυμώσεις που είχαν γίνει στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κοινοτικού κεκτημένου, με αποτέλεσμα να παρθούν κάποια μέτρα υπέρ μιας ελεγχόμενης ένταξης των μεταναστών στην ελληνική επικράτεια και προς την κατεύθυνση της κατοχύρωσης των θεμελιωδών δικαιωμάτων των αλλοδαπών, σε αντίθεση με τον προηγούμενο ν.1975/91, γεγονός που φανερώνει και η ολοκληρωτική κατάργηση άρθρων του ν.1975/91. Με το άρθρο 72 του ν.2910/01 καταργήθηκαν τα εξής άρθρα του ν.1975/1991: 1-4, 6, 8, 10, 11, 18-23, 26-33 και 35.

Αυτά αναφέρει άλλωστε και η Εισηγητική Έκθεση του νόμου, όπως κατατέθηκε στη Βουλή: «Η νέα μεταναστευτική πολιτική θα πρέπει να αντιμετωπίζει συνολικά το φαινόμενο της μετανάστευσης με τον καθορισμό αφενός των προϋποθέσεων νόμιμης εισόδου, παραμονής και εργασίας των αλλοδαπών στη χώρα μας και αφετέρου με την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των αλλοδαπών που διαμένουν στην Ελλάδα, αλλά και τη δημιουργία των προϋποθέσεων για την ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία. Με τον τρόπο αυτό θα δημιουργηθούν εκείνοι οι μηχανισμοί που θα είναι σε θέση να ελέγχουν τη ροή του μεταναστευτικού ρεύματος και θα τεθούν οι κανόνες που θα παρέχουν στους αλλοδαπούς τη δυνατότητα νόμιμης διαμονής τους στην Ελλάδα, εξασφαλίζοντας παράλληλα σε αυτούς τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και τη δυνατότητα κοινωνικής ένταξής τους στην ελληνική κοινωνία.»

Τα βασικά σημεία του νόμου είναι:

1. Οι προϋποθέσεις εισόδου και παραμονής των αλλοδαπών για παροχή εξαρτημένης εργασίας (άρθρα 19-24) ή την άσκηση ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας (άρθρα 25-27). Για την ανανέωση της άδειας εργασίας τόσο οι απασχολούμενοι με σχέση εξαρτημένης εργασίας (άρθρο 22) όσο και οι αυτοαπασχολούμενοι (άρθρο 27) πρέπει να έχουν εκπληρώσει τις ασφαλιστικές και φορολογικές τους υποχρεώσεις.
2. Η είσοδος και παραμονή των αλλοδαπών για οικογενειακή συνένωση (άρθρα 28-33 & 67). Ο αλλοδαπός που κατοικεί νόμιμα στην Ελλάδα επί 2 τουλάχιστον έτη μπορεί να ζητήσει την είσοδο και εγκατάσταση στη χώρα μελών της οικογένειάς του εφόσον διαθέτει εισόδημα επαρκές για τις ανάγκες της οικογένειάς του και όχι μικρότερο από το μισθό του ανειδίκευτου εργάτη, κατάλληλο κατάλυμα και ασφάλιση υγειονομικής περίθαλψης (άρθρο 28).
3. Η κτήση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση και η πολιτογράφηση ομογενών που διαμένουν στο εξωτερικό (άρθρα 58-64).
4. Ρύθμιση των εκκρεμών αιτήσεων για άδεια παραμονής και προϋποθέσεις για τη νομιμοποίηση ανεπίσημων μεταναστών που ήδη ζούσαν στην Ελλάδα (μεταβατικές διατάξεις, άρθρα 65 και επόμενα).
5. Η αναφορά στην υποχρεωτική εννιάχρονη εκπαίδευση των παιδιών των μεταναστών, τα οποία μετά την επιτυχή περαίωση της φοίτησής τους στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση αποκτούν δικαίωμα σπουδών σε ΑΕΙ & ΤΕΙ (άρθρο 40).
6. Η ασφάλιση των αλλοδαπών που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα στους οικείους ασφαλιστικούς φορείς και η δυνατότητα να απολαμβάνουν των ίδιων ασφαλιστικών δικαιωμάτων με τους ημεδαπούς (άρθρο 39 παρ.1).
7. Η ρύθμιση των θεμάτων για τους κρατούμενους, ορίζοντας ότι πρέπει να ενημερώνονται για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους σε γλώσσα την οποία κατανοούν (άρθρο 39 παρ. 3).

8. Η αυτεπάγγελτη δίωξη των πράξεων ρατσισμού και ξενοφοβίας (άρθρο 39 παρ.4).
9. Η αναγνώριση εισόδου και παραμονής αλλοδαπών αθλητών και προπονητών (άρθρο 34), διαχειριστών, μελών Διοικητικών Συμβουλίων και προσωπικού εταιριών (άρθρο 35), και καλλιτεχνών (άρθρο 36) υπό ορισμένες προϋποθέσεις.
10. Η διοικητική απέλαση επιτρέπεται αν ο αλλοδαπός έχει καταδικαστεί τελεσίδικα σε ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ή έχει παραβιάσει τις διατάξεις του νόμου 2910/2001 (άρθρο 44), ενώ οι απαγορεύσεις απελάσεων εξακολουθούν να ισχύουν όπως στον ν.1975/91 (άρθρο 46).
11. Η τιμωρία των εργοδοτών που απασχολούν αλλοδαπούς χωρίς άδεια παραμονής (άρθρο 53).
12. Η χορήγηση άδειας παραμονής σε αλλοδαπούς που διαμένουν παράνομα στην Ελλάδα υπό όρους (άρθρο 66)

Οι καινοτομίες του νόμου 2910/01 σχετικά με τον προηγούμενο ν.1975/91:

1. Ο συντονισμός της μεταναστευτικής πολιτικής ανατίθεται στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Η πολιτική αυτή υλοποιείται με τη σύσταση σε κεντρικό επίπεδο Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μετανάστευσης, ενώ σε περιφερειακό επίπεδο δημιουργούνται αντίστοιχες Υπηρεσίες Αλλοδαπών και Μετανάστευσης σε κάθε Περιφέρεια.
2. Οι αλλοδαποί που επιθυμούν να εργαστούν στην Ελλάδα δεν έρχονται αυτόβουλα αλλά, έρχονται μέσω Γραφείων Ευρέσεως Εργασίας που λειτουργούν στις Ελληνικές Προξενικές Αρχές στις χώρες προέλευσής τους, ώστε να κατευθύνονται με ορθολογικό τρόπο εκεί όπου υπάρχει ανάγκη παροχής εργασίας.
3. Η αρμοδιότητα για τη χορήγηση άδειας παραμονής για μισθωτή, μη μισθωτή, εποχιακή κλπ εργασία, για σπουδές ή για οικογενειακή συνένωση περιέρχεται πλέον στον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας και όχι στις κατά τόπους αρμόδιες Αστυνομικές Αρχές, όπως πριν.
4. Η άδεια εργασίας προηγείται της άδειας παραμονής και χορηγείται από τον αρμόδιο Νομάρχη.
5. Σε κάθε Περιφέρεια συγκροτείται μια Επιτροπή Μετανάστευσης, που μπορεί με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας να αυξηθούν μέχρι και δύο ακόμη πέραν της μίας Επιτροπής, εφόσον επιβάλλεται από την ανάγκη ταχύτερης διεκπεραίωσης του έργου τους. Οι Επιτροπές Μετανάστευσης καλούν τους αλλοδαπούς σε συνέντευξη, εφόσον κρίνεται απαραίτητο και γνωμοδοτούν για την προσωπικότητά τους, βοηθώντας με αυτό τον τρόπο τον Γεν. Γραμ. της Περιφέρειας στην απόφασή του για τη χορήγηση ή όχι της άδειας παραμονής.
6. Προβλέπεται η είσοδος και παραμονή αλλοδαπών για οικογενειακή συνένωση μετά από δύο χρόνια και όχι πέντε που ίσχυε πριν, και δίνεται συγχρόνως σε αυτούς η δυνατότητα άμεσης πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

7. Ρυθμίζονται ορισμένα θέματα απέλασης προς το καλύτερο (π.χ. προβλέπεται η δημιουργία ειδικών χώρων προσωρινής κράτησης, η κράτηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις μήνες) και λαμβάνεται μέριμνα για τη διευκόλυνση των αλλοδαπών στη δικαιοσύνη, στην εκπαίδευση και σε άλλες κοινωνικές παροχές.
8. Στο πλαίσιο της καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, προβλέπεται η αυτεπάγγελτη δίωξη των σχετικών πράξεων.
9. Εκτός των παραπάνω, επέρχονται αλλαγές στη διαδικασία κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση και δημιουργούνται ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για την κτήση αυτής από τους πολιτικούς πρόσφυγες και τους ανιθαγενείς, για τους οποίους προβλέπεται πενταετής διαμονή στην Ελλάδα κατά την τελευταία δωδεκαετία για να μπορούν να υποβάλλουν αίτημα για κτήση της ελληνικής ιθαγένειας και όχι δεκαετής διαμονή που απαιτείται για τους υπόλοιπους αλλοδαπούς-αλλογενείς.

Τροποποιήσεις του ν.2910/2001

N. 3013/2002

(ΦΕΚ 102/Α) «Αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας και λοιπές διατάξεις» με τα άρθρα 19-23 τροποποιεί τα άρθρα 24-25. Μεταξύ άλλων, παρατείνει την ισχύ των αδειών παραμονής έως το τέλος του 2002, αυξάνει τον αριθμό των Επιτροπών Μετανάστευσης από μία σε τρεις, δημιουργεί το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής, παρήχε διευκολύνσεις προκειμένου να απλοποιηθεί η διαδικασία νομιμοποίησης σύμφωνα με τον προηγούμενο νόμο (απλή υπεύθυνη δήλωση περί μη τέλεσης ποινικού αδικήματος για την αίτηση χορήγησης άδειας εργασίας, υπεύθυνη δήλωση απασχόλησης σε γεωργικές δραστηριότητες, αντί για σύμβαση εργασίας, αυτοδίκαιη διαγραφή από τον κατάλογο ανεπιθύμητων).

N.3068/2002

(ΦΕΚ 274/Α) «Συμμόρφωση της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις, προαγωγή των δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων στο βαθμό του Συμβούλου της Επικρατείας και άλλες διατάξεις» με το άρθρο 15 ρυθμίζει το καθεστώς το αλλοδαπών.

N. 3074/2002:

(ΦΕΚ 296/Α) «Θέματα εισόδου και παραμονής αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια» με το άρθρο 11 ρυθμίζει θέματα εισόδου και παραμονής των αλλοδαπών στην ελληνική επικράτεια.

Μεταξύ άλλων, εξασφάλισε την εξομοίωση από πλευράς ρυθμιστικού πεδίου των γονέων τόσο των ομογενών όσο και των αλλοδαπών που έχουν αποκτήσει με πολιτογράφηση την ελληνική ιθαγένεια και όρισε ως μέλη της οικογένειας αλλοδαπού τα τέκνα ηλικίας μέχρι 21 ετών και τους γονείς του /της συζύγου κοινοτικού υπηκόου.

N. 3146/2003

(ΦΕΚ 125/Α) «Οργάνωση και άσκηση εκλογικού δικαιώματος ετεροδημοτών και άλλες διατάξεις», όπου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 37 του ν.2910/2001, καταργώντας το πιστοποιητικό υγείας για την ανανέωση άδειας παραμονής.

N. 3169/2003

(ΦΕΚ 189/Α) «Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς, εκπαίδευση τους σε αυτά και άλλες διατάξεις» όπου ρυθμίζεται η παράταση και η λήξη των αδειών παραμονής. Το σχετικό μεταβατικού χαρακτήρα άρθρο 10 του ανωτέρω νόμου προβλέπει ευνοϊκότερες προϋποθέσεις σε σχέση με την κοινωνική ασφάλιση (150 ημέρες ασφάλισης, δυνατότητα εξαγοράς ενσήμων σε περίπτωση που αυτά υπολείπονται των απαιτούμενων) για την ανανέωση των αδειών παραμονής αλλοδαπών, οι οποίοι διαθέτουν άδειες παραμονής που έχουν παραταθεί έως την 30.06.2003, αλλά δεν έχουν εκπληρώσει τις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις κατά νόμο (άρ. 19 §8 Ν.2910/2001).

N. 3242/2004

(ΦΕΚ 102/Α) «Ρυθμίσεις για την οργάνωση και λειτουργία της Κυβέρνησης, τη διοικητική διαδικασία και τους Ο.Τ.Α.» όπου δίνεται παράταση της προθεσμίας για την έκδοση αδειών εργασίας και διαμονής αλλοδαπών.

N.3274/2004

(ΦΕΚ 195/Α) «Οργάνωση και λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού», όπου με το άρθρο 34 ρυθμίζονται θέματα αδειών διαμονής των αλλοδαπών.

**© Γενική επισκόπηση του νόμου-πλαίσιο
3386/2005**

- 1) **Ορισμοί και πεδίο εφαρμογής του νόμου** (άρθρα 1-3)
- 2) **Έλεγχος στις μεθοριακές διαβάσεις** (άρθρα 4-5)
- 3) **Γενικές προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών** (άρθρα 6-8)
- 4) **Γενικές προϋποθέσεις χορήγησης αδειών διαμονής:**
 - i) Τύποι αδειών διαμονής (άρθρο 9).
 - ii) Γενικές προϋποθέσεις δικαιώματος διαμονής (άρθρο 10).
 - iii) Υποβολή αίτησης για χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής (άρθρο 11).
 - iv) Διαδικασία χορήγησης και ανανέωσης άδειας διαμονής (άρθρο 12).
 - v) Γνωμοδοτική Επιτροπή Μετανάστευσης (άρθρο 13).
- 5) **Διαδικασία μετάκλησης υπηκόου τρίτης χώρας για εργασία** (άρθρο 14).
- 6) **Άδεια διαμονής για εργασία:** Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής:
 - i) Για εξαρτημένη εργασία και ανανέωση άδειας διαμονής για παροχή υπηρεσιών ή έργου (άρθρο 15).
 - ii) Για εποχιακή εργασία υπηκόων τρίτων χωρών (άρθρο 16).
 - iii) Σε μέλη διοικητικού συμβουλίου, διαχειριστές και προσωπικό εταιριών (άρθρο 17).
 - iv) Σε υπηκόους τρίτων χωρών που μετακινούνται από επιχείρηση εγκατεστημένη σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, με σκοπό την παροχή υπηρεσίας (άρθρο 18).
 - v) Σε αθλητές και προπονητές (άρθρο 20).
 - vi) Σε μέλη καλλιτεχνικών συγκροτημάτων (άρθρο 21).
 - vii) Σε πνευματικούς δημιουργούς (άρθρο 22).
 - viii) Σε μέλη ξένων αρχαιολογικών σχολών (άρθρο 23).

- ix) Για άσκηση ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας και για επενδυτικούς σκοπούς (άρθρο 24).
 - x) Ανανέωση άδειας διαμονής (άρθρο 25).
 - xi) Για ανάπτυξη επενδυτικής δραστηριότητας (άρθρο 26).
- 7) Χορήγηση και ανανέωση αδειών διαμονής για ειδικούς λόγους:**
- i) Για λόγους σπουδών (άρθρο 28).
 - ii) Για επαγγελματική κατάρτιση και αλλαγή κατεύθυνσης σπουδών (άρθρα 30-31).
 - iii) Για σπουδές σε στρατιωτικές σχολές (άρθρο 32).
 - iv) Για την απόκτηση της ιατρικής ειδικότητας (άρθρο 33).
 - v) Για συμμετοχή σε ειδικά προγράμματα και με σκοπό την πρακτική άσκηση στο αντικείμενο σπουδών (άρθρο 34).
 - vi) Σε οικονομικά ανεξάρτητα άτομα (άρθρο 36).
 - vii) Σε ενήλικα τέκνα διπλωματικών υπαλλήλων και σε υπηκόους τρίτης χώρας που υπηρετούν ως υπηρετικό προσωπικό διπλωματικών αποστολών (άρθρο 37).
 - viii) Σε ανταποκριτές ξένου τύπου (άρθρο 38).
 - ix) Σε λειτουργούς των γνωστών θρησκειών (άρθρο 39).
 - x) Για φοίτηση στην Αθωνιάδα εκκλησιαστική Ακαδημία του Αγίου Όρους (άρθρο 40).
 - xi) Για σπουδή, γνωριμία και άσκηση του μοναχικού βίου (άρθρο 41).
 - xii) Σε αρχηγούς οργανωμένων Ομάδων Τουρισμού (άρθρο 42).
 - xiii) Σε υπηκόους τρίτων χωρών για την εκπόνηση ερευνητικού προγράμματος (άρθρο 43).
- 8) Χορήγηση και ανανέωση αδειών διαμονής για εξαιρετικούς λόγους:**
- i) Για ανθρωπιστικούς λόγους (άρθρο 44).
 - ii) Για δημόσιο συμφέρον (άρθρο 45).
- 9) Χορήγηση και ανανέωση αδειών διαμονής σε θύματα εμπορίας ανθρώπων (άρθρα 46-52)**

- 10) **Χορήγηση και ανανέωση αδειών διαμονής για οικογενειακή επανένωση:**
- i) Προϋποθέσεις για την οικογενειακή επανένωση (άρθρο 53).
 - ii) Μέλη της οικογένειας (άρθρο 54).
 - iii) Υποβολή και εξέταση της αίτησης (άρθρο 55).
 - iv) Χορήγηση και ανανέωση της άδειας διαμονής (άρθρα 56-57).
 - v) Ανάκληση της άδειας διαμονής (άρθρο 58).
 - vi) Δικαιώματα μελών οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας (άρθρο 59).
 - vii) Αυτοτελής άδεια διαμονής μελών οικογένειας (άρθρο 60).
- 11) **Δικαίωμα διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών που είναι μέλη οικογένειας Έλληνα πολίτη ή πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης:**
- i) Δελτίο διαμονής και ανάκλησή του (άρθρο 61).
 - ii) Προϋποθέσεις διατήρησης δικαιώματος διαμονής (άρθρο 62).
 - iii) Δελτίο μόνιμης διαμονής (άρθρο 63).
 - iv) Γενικές διατάξεις περί των Δελτίων Διαμονής (άρθρο 64).
- 12) **Καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος** (άρθρα 67-69 & 91 παρ.1).
- 13) **Είσοδος υπηκόων τρίτων χωρών για ολιγοήμερη διαμονή** (άρθρο 70).
- 14) **Δικαιώματα και υποχρεώσεις υπηκόων τρίτων χωρών:**
- i) Δικαιώματα (άρθρο 71).
 - ii) Πρόσβαση ανηλίκων υπηκόων τρίτων χωρών στην εκπαίδευση (άρθρο 72).
 - iii) Υποχρεώσεις (άρθρο 73).
- 15) **Περιορισμοί – Ανάκληση άδειας διαμονής - Απόλαση**
- i) Περιορισμοί στην κίνηση και εγκατάσταση υπηκόων τρίτων χωρών και ειδικές ρυθμίσεις (άρθρο 74-75).
 - ii) Προϋποθέσεις και διαδικασία διοικητικής απέλασης (άρθρο 76).
 - iii) Προσφυγή κατά της διοικητικής απέλασης (άρθρο 77).
 - iv) Αναστολή απέλασης, προστασία από αυτή και δαπάνες απέλασης (άρθρα 78-80).

ν) Ανεπιθύμητοι αλλοδαποί και ειδικοί χώροι παραμονής τους (άρθρα 81-82).

16) Γενικές υποχρεώσεις – Κυρώσεις

i) Παράνομη είσοδος και έξοδος από τη χώρα (άρθρο 83).

ii) Υποχρεώσεις και κυρώσεις (άρθρα 84-88):

- ◆ Υπηρεσιών και υπαλλήλων,
- ◆ συμβολαιογράφων,
- ◆ εργοδοτών και εργαζομένων,
- ◆ λοιπών ιδιωτών και υπαλλήλων,
- ◆ μεταφορέων

17) Μεταβατικές διατάξεις(άρθρο 91).

18) Τελικές διατάξεις

i) Παράβολα, αναπροσαρμογή προστίμων και επικυρώσεις (άρθρο 92).

ii) Ενιαίο πληροφορικό σύστημα και τήρηση μητρώου (άρθρο 93).

iii) Γονείς ανήλικων ημεδαπών (άρθρο 94).

iv) Ανιθαγενείς (άρθρο 95).

v) Δικαιολογητικά και προϋποθέσεις (άρθρο 96).

vi) Καταργούμενες διατάξεις (άρθρο 97).

© Οι νόμοι 3386/2005 και 3536/2007: Προς μια ολοκληρωμένη μεταναστευτική πολιτική

Ο πρόσφατος νόμος 3386/2005 «Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια» και η τροποποίησή του με τον ν.3536/2007 «Ειδικές ρυθμίσεις θεμάτων μεταναστευτικής πολιτικής και λοιπών ζητημάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης» έρχεται ως τρίτη κατά σειρά προσπάθεια της σύγχρονης ελληνικής πολιτείας να διευθετήσει το νομικό καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν και εργάζονται στην Ελλάδα, ενσωματώνοντας παράλληλα ή προβλέποντας την έκδοση σχετικών Προεδρικών Διαταγμάτων για να εναρμονισθεί η ελληνική νομοθεσία με την κοινοτική.

Ο νέος νόμος διαπνέεται από πνεύμα επίλυσης των καθημερινών προβλημάτων. Είναι εμφανής, στις διατάξεις του και στα νομοθετήματα που εκδόθηκαν και που τον περιβάλλουν, η θέληση της πολιτείας να δώσει λύσεις σε καίρια ζητήματα που απασχολούσαν για χρόνια τους υπηκόους τρίτων χωρών, όπως και η βούλησή της να εντάξει τους επί μακρόν διαμένοντες στη χώρα αλλοδαπούς, ωθούμενη προφανώς και από τις υποχρεώσεις της ως κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι βασικοί άξονες πάνω στους οποίους κινείται ο νόμος, σύμφωνα με την υπ'αριθμ.38 Εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, είναι:

1. Ο συντονισμός και παρακολούθηση της μεταναστευτικής πολιτικής στη χώρα μας από Διυπουργική Επιτροπή αποτελούμενη από τους Υπουργούς των συναρμόδιων με το θέμα αυτό Υπουργείων.
2. Ο ορθολογικός προγραμματισμός της εισόδου των μεταναστών στην Ελληνική Επικράτεια, λαμβάνοντας υπόψη τα δεδομένα και τις ανάγκες της κοινωνικής και οικονομικής μας ζωής.

3. Η αποφυγή περιστασιακών και ανεξέλεγκτων αλλαγών του καθεστώτος, με το οποίο εγκαθίσταται νόμιμα ο υπήκοος τρίτης χώρας στην Ελλάδα.
4. Η διασφάλιση των όρων εργασίας των αλλοδαπών που έρχονται στην Ελλάδα, προκειμένου να εργασθούν υπό συνθήκες που αρμόζουν σ' ένα σύγχρονο κράτος δικαίου.
5. Η καθιέρωση κινήτρων για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων στην Ελλάδα.
6. Η εισαγωγή ενός σύγχρονου καθεστώτος κοινωνικής ένταξης των μεταναστών.
7. Η θεσμοθέτηση των κατάλληλων εγγυήσεων για την αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων της Ελληνικής έννομης τάξης, ώστε να αποφευχθούν φαινόμενα παράνομης εισόδου και εξόδου αλλοδαπών στη Χώρα.
8. Η διασφάλιση, ιδίως, πρόσφορων συνθηκών για την ακώλυτη άσκηση των κάθε είδους δικαιωμάτων των αλλοδαπών και κυρίως εκείνων που αφορούν την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους, την ελεύθερη συμμετοχή τους στην οικονομική και κοινωνική ζωή της Χώρας υπό καθεστώς κοινωνικής δικαιοσύνης και τον σεβασμό των πολιτισμικών και θρησκευτικών ιδιαιτεροτήτων τους.

Ειδικότερα, ο νέος νόμος, θεσπίζει ένα σύστημα διαχείρισης, μη γραφειοκρατικό, λειτουργικό, επωφελές για την εθνική μας οικονομία και ασφαλές για τα δικαιώματα των οικονομικών μεταναστών στη χώρα μας και εισάγει μια σειρά από καινοτομίες, σε σχέση με το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, οι σπουδαιότερες των οποίων είναι –επίσης σύμφωνα με το Υπουργείο ΕΣ.Δ.Δ.Α.- οι εξής:

- α) Δημιουργία Διυπουργικού Οργάνου για τον συντονισμό της μμεταναστευτικής πολιτικής.
- β) Ενοποίηση της άδειας διαμονής και εργασίας σε μία πράξη, η οποία εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.

- γ) Απλούστευση της διαδικασίας υποβολής της αίτησης για την χορήγηση άδειας διαμονής, για το συγκεκριμένο σκοπό που εισέρχεται ο αλλοδαπός στη χώρα.
- δ) Δημιουργία δομής στο δήμο για την παροχή πληροφόρησης στον αλλοδαπό προς αποφυγή ταλαιπωρίας τόσο των ιδίων, όσο και των Υπηρεσιών.
- ε) Εξοροθολογισμός του συστήματος μετακλήσεων αλλοδαπών για εργασία στην Ελλάδα, με την ενδυνάμωση και ουσιαστική ενεργοποίηση των Περιφερειακών Επιτροπών Μετανάστευσης, που θα καθορίζουν τις ανάγκες του εργατικού δυναμικού σε επίπεδο Περιφέρειας και αναλυτικά για κάθε νομό της Χώρας, σε συνάρτηση με την προσφορά και ζήτηση της εργασίας ανά κατηγορίες ειδικοτήτων και πάντοτε, βεβαίως, σε συνάρτηση με το υπάρχον αντίστοιχο ημεδαπό και αλλοδαπό εργατικό δυναμικό.
- στ) Εξοροθολογισμός των χορηγούμενων τύπων αδειών διαμονής και μείωση των αντίστοιχων κατηγοριών. Πλήρης οριοθέτηση των περιπτώσεων στις οποίες χορηγείται άδεια διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, ώστε να αποφευχθεί η κατάχρηση.
- ζ) Πρόβλεψη βασικών αρχών για την απόκτηση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα και καθορισμός κριτηρίων για την χορήγησή του.
- η) Πρόβλεψη βασικών αρχών για την κοινωνική ένταξη των αλλοδαπών στην Ελληνική κοινωνία, με τη συνδρομή συγκεκριμένων κριτηρίων και εφαρμογή ολοκληρωμένου προγράμματος δράσης για το σκοπό αυτό.
- θ) Καθιέρωση σαφών προϋποθέσεων για τη διευκόλυνση της οικογενειακής επανένωσης.
- ι) Διευκόλυνση της άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας και πραγματοποίησης μεγάλων επενδύσεων, από πλευράς χορήγησης άδειας διαμονής.
- ια) Εντατικοποίηση των ελέγχων, προς την κατεύθυνση του περιορισμού της εισόδου και διαμονής παράνομων αλλοδαπών στη Χώρα.

ιβ) Εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας με το ισχύον ευρωπαϊκό δίκαιο.

Δεν είναι βέβαια λίγες οι κριτικές που έχει δεχθεί ο νέος νόμος, κυρίως από τα πολιτικά κόμματα και τα στελέχη τους, η εφαρμογή του όμως –λαμβάνοντας υπόψη και την ψήφιση του τελευταίου νόμου 3536/2007- θα κριθεί από την πράξη και θα αναδείξει τις ικανότητες ή τις αδυναμίες του νόμου να επιτύχει τους σκοπούς του.

Η μεγαλύτερη ίσως καινοτομία του είναι η με το άρθρο 3 σύσταση Διυπουργικής Επιτροπής για τον συντονισμό και παρακολούθηση των δράσεων όλων των φορέων που ασχολούνται με επιμέρους πτυχές του μεταναστευτικού φαινομένου ώστε να γίνει πράξη τελικά η έννοια της ολοκληρωμένης μεταναστευτικής πολιτικής. Στο έργο της η παραπάνω επιτροπή επικουρείται από Ειδική Επιτροπή εμπειρογνομόνων και στελεχών Υπουργείων, η οποία προετοιμάζει τα υπό εξέταση και συζήτηση θέματα.

Με τον πρόσφατο νόμο 3536/2007 συστήθηκε επίσης μια Εθνική Επιτροπή για την Κοινωνική Ένταξη των Μεταναστών, δείχνοντας έτσι ο νομοθέτης τη διάθεσή του για την τοποθέτηση της ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών στο επίκεντρο της μεταναστευτικής του πολιτικής. Άλλωστε ένας από τους κύριους άξονες του ν.3386/2005 είναι η χορήγηση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντες στην Ελλάδα υπηκόου τρίτης χώρας, όπως και η διευκόλυνση της συνένωσης μελών της οικογένειας των μεταναστών, εναρμονισμένο στο σημείο αυτό το δικαίό μας με το κοινοτικό δίκαιο ενσωματώνοντας τις Οδηγίες 2003/109 ΕΚ και 2004/86 ΕΚ του Συμβουλίου, εκδίδοντας το ΠΔ 150/2006 σχετικά με τους επί μακρόν διαμένοντες και το ΠΔ 131/2006 σχετικά με το δικαίωμα της οικογενειακής επανένωσης.

Έργο της Εθνικής Επιτροπής για την Κοινωνική Ένταξη των Μεταναστών είναι να εισηγείται προτάσεις και σχέδια δράσεων γύρω από την κοινωνική ένταξη των μεταναστών, για την οποία προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 65-66 του ν.3386/2005, να καταρτίζει και να παρακολουθεί επιχειρησιακά προγράμματα, να συνεργάζεται στενά με

Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και κάθε χρόνο να υποβάλλει στη Βουλή και στη Διυπουργική Επιτροπή την Ετήσια Έκθεση της σχετικά με τις εξελίξεις, την πρόοδο και τις προτάσεις της για κοινωνική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν στη χώρα μας. Η κοινωνική ένταξη αποσκοπεί σύμφωνα με το άρθρο 65, στη χορήγηση δικαιωμάτων στους υπηκόους τρίτων χωρών, μέσω ολοκληρωμένων προγραμμάτων δράσης τα οποία διασφαλίζουν τόσο την ισότιμη συμμετοχή τους στα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δρώμενα στη χώρα όσο και στην υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών κανόνων και αξιών της ελληνικής κοινωνίας.

Άξιο απορίας παραμένει όμως για πολλούς μελετητές της μετανάστευσης η έλλειψη άμεσης εκπροσώπησης των μεταναστών σε θέματα που τους αφορούν αποκλειστικά, ώστε να αποφεύγονται οι συνεχείς τροποποιήσεις θεσμοθετημάτων που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα της ζωής των μεταναστών και να αποφεύγεται μετάθεση του χρόνου επίλυσης των προβλημάτων που επηρεάζουν τη ζωή και την οικονομικο-κοινωνική τους ένταξη η οποία είναι άλλωστε και το αρχικό μέλημα του νομοθέτη. Την έμμεση εκπροσώπησή τους λοιπόν, αναλαμβάνει το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Εκτός των επιτροπών που λειτουργούν σε κεντρικό επίπεδο για τον συντονισμό και την άσκηση της μεταναστευτικής πολιτικής στη χώρα μας, έχει ανατεθεί η άσκησή της και στις Περιφέρειες, σε κάθε νομό των οποίων συνιστάται με το άρθρο 11 Υπηρεσία Αλλοδαπών που είναι αρμόδια να χορηγεί τις άδειες διαμονής των αλλοδαπών, ενώ με το άρθρο 13 συστήνεται πενταμελής Επιτροπή Μετανάστευσης η οποία γνωμοδοτεί ειδικά για συγκεκριμένο κάθε φορά αλλοδαπό.

© Ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην άσκηση μεταναστευτικής πολιτικής μέσα από τους βασικούς νόμους άσκησης μεταναστευτικής πολιτικής

Τα ζητήματα αλλοδαπών και μετανάστευσης δεν είχαν ανατεθεί στους δήμους πριν από τον Ν.2910/2001 και αφορούσαν μόνο στη διαδικασία χορήγησης και ανανέωσης των αδειών παραμονής, με μοναδική εξαίρεση τις διαδικασίες πολιτογράφησης. Με τον νέο νόμο 3386/2005 οι δήμοι διατήρησαν και ενίσχυσαν τις αρμοδιότητες διοικητικής φύσης που τους έδωσε ο προηγούμενος νόμος. Η μελλοντική εξέλιξη εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το εάν θα καταφέρουν να βελτιώσουν τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τους αλλοδαπούς κατοίκους τους.

Στο πλαίσιο αυτό έχει κρίσιμη σημασία πως αντιλαμβάνονται οι ίδιοι οι δήμοι το ρόλο τους στο χειρισμό των ζητημάτων αλλοδαπών και μετανάστευσης. Ένας ρόλος που δεν περιορίζεται μόνο στη διεκπεραίωση της διοικητικής φύσης του έργου τους αλλά, όπως αναγνωρίζεται και από τον νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, επεκτείνεται και στον τομέα της κοινωνικής ένταξης, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει το άρθρο 75 ότι στις αρμοδιότητές τους περιλαμβάνεται, επίσης: «Ο σχεδιασμός και εφαρμογή προγραμμάτων ή συμμετοχή σε προγράμματα και δράσεις για την ένταξη αθίγγανων, παλλιννοστούντων ομογενών, μεταναστών και προσφύγων στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή της τοπικής κοινωνίας».

Ο νόμος 1975/1991 ακολουθώντας τις επιλογές του προηγούμενου νομοθετικού καθεστώτος (ν.4310/1929), ανέθεσε την αρμοδιότητα έκδοσης αδειών διαμονής των πολιτών τρίτων χωρών στις κατά τόπους αστυνομικές αρχές. Με τον τρόπο αυτό κύριος φορέας άσκησης μεταναστευτικής πολιτικής αναδείχθηκε το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και βασικότερη διάσταση της πολιτικής αυτής υπήρξε ο αστυνομικός έλεγχος της μεταναστευτικής ροής.

Με την πάροδο του χρόνου άρχισε να γίνεται αντιληπτό ότι η παρουσία αλλοδαπών μεταναστών στη χώρα άπτεται όχι μόνο ζητημάτων δημόσιας τάξης και ασφάλειας, αλλά, πολύ ευρύτερα, ζητημάτων που αφορούν την αγορά εργασίας, τα κρίσιμα μεγέθη της οικονομίας, ακόμη και την αναπτυξιακή και γενικότερη προοπτική της χώρας σε ένα νέο και ραγδαία μεταλλασσόμενο οικονομικό και πολιτικό περιβάλλον, τόσο σε περιφερειακό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Με τον ν.2910/2001 συντελείται η πρώτη από μια σειρά αλλαγών στην προσέγγιση του μεταναστευτικού φαινομένου με τη μεταβίβαση της εποπτείας και της αρμοδιότητας για τα ζητήματα διαμονής αλλοδαπών πολιτών τρίτων χωρών, αλλά και γενικότερα το συντονισμό της μεταναστευτικής πολιτικής, στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.), όπου συγκροτήθηκε και λειτουργεί έκτοτε ειδική Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης. Η επιλογή αυτή υπήρξε -κατά γενική ομολογία- και η πιο σημαντική σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς του ν.1975/1991, καθώς ως προς τις κύριες ρυθμίσεις τους στα ζητήματα ουσίας οι δύο νόμοι μάλλον ταυτίζονται και διέπονται από την ίδια περιοριστική λογική.

Παράλληλα, ο ν.2910/2001 αποκέντρωσε την αρμοδιότητα έκδοσης των αδειών διαμονής σε επίπεδο Περιφέρειας και ενέπλεξε στην παραπάνω διαδικασία του Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.). Στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις (Ν.Α.) ανέθεσε την αρμοδιότητα χορήγησης και ανανέωσης των αδειών εργασίας και στους ΟΤΑ α' βαθμού (Δήμους και Κοινότητες) την αρμοδιότητα παραλαβής και διαβίβασης στην αρμόδια υπηρεσία της Περιφέρειας των αιτημάτων χορήγησης και ανανέωσης των αδειών διαμονής (άρθρο 8 παρ. 3 & 5 ν.2910/01).

Είναι, όμως, γεγονός ότι οι επιφυλάξεις που είχαν διατυπωθεί για την εμπλοκή των αυτοδιοικητικών αρχών στη διαδικασία χορήγησης και ανανέωσης των αδειών διαμονής και εργασίας, επιβεβαιώθηκαν από τα σοβαρά προβλήματα γραφειοκρατίας που δημιουργήθηκαν και

προκάλεσαν υπέρμετρες καθυστερήσεις, τουλάχιστον την πρώτη περίοδο εφαρμογής της νέας διαδικασίας. Αποδείχθηκε ότι η τοπική αυτοδιοίκηση ήταν απροετοίμαστη την περίοδο εκείνη και εξέλειπαν οι υποδομές και η στελέχωση που θα τους επέτρεπαν να ασκήσουν τις αρμοδιότητές τους με επιτυχία.

Αναμφίβολα τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν δεν οφείλονταν αποκλειστικά στις υπηρεσίες τοπικής αυτοδιοίκησης, οι οποίες άλλωστε μάλλον αιφνιδιάστηκαν και δεν είχαν τον απαιτούμενο χρόνο προετοιμασίας, στελέχωσης και οργάνωσης ώστε να ανταπεξέλθουν στην προσέλευση χιλιάδων ενδιαφερόμενων αλλοδαπών, οι οποίοι αναζητούσαν εναγωνίως την ευκαιρία της νομιμοποίησής τους.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Συνηγόρου του Πολίτη στην ειδική έκθεσή του για τα προβλήματα εφαρμογής του ν.2910/01, τα προβλήματα στελέχωσης, υποδομών, συντονισμού και συνεργασίας με τις αρμόδιες κρατικές αρχές, σε συνδυασμό με την έλλειψη προηγούμενης εμπειρίας στα ζητήματα που κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν οι ΟΤΑ α΄ & β΄ βαθμού, οδήγησαν σε φαινόμενα καταφανούς κακοδιοίκησης που πολλές φορές ακύρωναν στην πράξη τόσο τις νομοθετικές ρυθμίσεις περί νομιμοποίησης και ομαλής συνέχισης της νόμιμης διαμονής των ενδιαφερομένων στην Ελλάδα, όσο και τις στοιχειώδεις προσδοκίες τους για αξιοπρεπή μεταχείρισή τους από τις ελληνικές αρχές.

Η επιτακτική ανάγκη για απλούστευση και συντόμευση των διαδικασιών για τη χορήγηση και ανανέωση των αδειών διαμονής και εργασίας οδήγησε στην ψήφιση του ν.3386/2005 και την ενοποίηση της άδειας διαμονής και της άδειας εργασίας σε μια ενιαία άδεια διαμονής για εργασία. Ταυτόχρονα ενοποίησε και τη σχετική διαδικασία, μεταβιβάζοντας στις Υπηρεσίες αλλοδαπών και μετανάστευσης των Περιφερειών την αρμοδιότητα των Ν.Α. να αδειοδοτούν την εργασία των αλλοδαπών (άρθρα 9-13 & 15 παρ.2 ν.3386/05).

Οι αρμοδιότητες λοιπόν, και ο κρίσιμος ρόλος των δήμων στη διαδικασία χορήγησης των αδειών διαμονής και εργασίας πολιτών τρίτων χωρών ενισχύονται με τον ν.3386/2005 και αυτό αποδεικνύεται από τα εξής:

A. με την ενοποίηση της άδειας διαμονής και της άδειας εργασίας σε μια ενιαία άδεια διαμονής για εργασία και η μεταβίβαση της ενιαίας πλέον αποφασιστικής αρμοδιότητας στην Περιφέρεια περιέρχονται στους δήμους αρμοδιότητες και ως προς τα ζητήματα της εργασίας των αλλοδαπών στην Ελλάδα, που με τον προηγούμενο ν.2910/2001 ασκούσαν στο σύνολό τους αποκλειστικά από τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

B. Το Υπουργείο Εσωτερικών Δημ. Διοίκησης και Αποκέντρωσης έχει ως στόχο να καταστήσει τους δήμους μοναδικό σημείο επαφής των αλλοδαπών με τις υπηρεσίες του κράτους, σύμφωνα και με το 18093/2005 έγγραφό του που χαρακτηριστικά αναφέρει «... στόχος μας είναι η υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας να μην έρχεται σε επαφή με τους υπηκόους τρίτων χωρών, αλλά η επικοινωνία με αυτούς για κάθε έγγραφο ή πληροφορία που τους αφορά να διενεργείται μέσω του οικείου Ο.Τ.Α. α' βαθμού.»

© Οι διεθνείς συμβάσεις για τη μετανάστευση και η ενσωμάτωσή τους στο ελληνικό δίκαιο

Στο πλαίσιο του ΟΗΕ

Είναι πολλές οι διμερείς Συμβάσεις και Σύμφωνα που αναφέρονται σε θέματα μεταναστών και προσφύγων στη διεθνή κοινότητα υπό την αιγίδα και την προώθηση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ). Οι περισσότερες έχουν υπογραφεί και από την Ελλάδα ενώ, υπάρχουν και αρκετές που δεν έχουν ακόμη κυρωθεί με νόμο.

Η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του, η οποία υιοθετήθηκε με το Ψήφισμα 217^A (III) της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ στις 10 Δεκεμβρίου 1948, όπου εισηγείται την κατάργηση της εμπορίας ανθρώπων και την εκμετάλλευση, δεν έχει κυρωθεί από την Ελλάδα μέχρι το 2006.

Η Σύμβαση της Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων που υπογράφηκε στις 28 Ιουλίου 1951, με έναρξη ισχύος από 22-4-1954, κυρώθηκε στην Ελλάδα με το ν.δ.3989/1959 (ΦΕΚ 210/A) και τέθηκε σε ισχύ από την 6^η Ιουλίου 1960.

Το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης για το καθεστώς των προσφύγων που υπογράφηκε στις 31-1-1967 και τέθηκε σε ισχύ από την 4^η Οκτωβρίου 1967, κυρώθηκε από την Ελλάδα με τον α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ 125/A).

Η Διεθνής Σύμβαση για την εξάλειψη κάθε μορφή φυλετικών διακρίσεων που υιοθετήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1965 κυρώθηκε στην Ελλάδα με το ν.δ.494 24-3/3-4-1970.

Η Σύμβαση του ΟΗΕ για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών που υιοθετήθηκε με την 34/180 ισχύος στις 3-9-1981, κυρώθηκε στην Ελλάδα με το ν.1342/1983 (ΦΕΚ 39/A).

Η Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας του 1984 και η

Σύμβαση για τα δικαιώματα του Παιδιού που υιοθετήθηκε ομόφωνα στις 20 Νοεμβρίου του 1989 κυρώθηκε από την Ελλάδα το 1992.

Η Διεθνής Σύμβαση του ΟΗΕ για την προστασία των δικαιωμάτων των μεταναστών εργαζομένων και των μελών των οικογενειών τους υιοθετήθηκε με την από 18 Δεκεμβρίου 1990 Απόφαση 45/158 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, βρίσκεται σε ισχύ στην Ελλάδα από την 1^η Ιουλίου 2003.

Το Διεθνές Σύμφωνο Ατομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων της 16^{ης} Δεκεμβρίου 1966 κυρώθηκε στην Ελλάδα με το ν.2462/1997 (ΦΕΚ 25/Α).

Το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα του 1966 κυρώθηκε στην Ελλάδα με το ν.1532/1985.

Δεν έχουν όμως κυρωθεί ακόμη (μέχρι και το 2006) από το ελληνικό δίκαιο τα παρακάτω:

- Η Σύμβαση του ΟΗΕ ενάντια στο διεθνές οργανωμένο έγκλημα.
- Το Πρωτόκολλο για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της παράνομης διακίνησης ανθρώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών.
- Το Πρωτόκολλο κατά του λαθρεμπορίου μεταναστών από γη, θάλασσα και αέρα.
- Η Συνθήκη των Ηνωμένων Εθνών και το Πρωτόκολλο του Παλέρμο για την πρόληψη και καταστολή της παράνομης εμπορίας ανθρώπων του 2000.
- Η Διεθνής Συνθήκη για τη μετανάστευση του 2003.

Στο πλαίσιο της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας

Η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας προωθεί πρακτικές και παροτρύνει τις κυβερνήσεις να εφαρμόσουν τις Συμβάσεις της που δεν αφορούν μόνο τους πολίτες ενός κράτους, αλλά τον εργαζόμενο και κατ' επέκταση τον μετανάστη εργάτη οποιασδήποτε εθνικότητας και τα μέλη των οικογενειών τους.

Η Σύμβαση 97 του 1949 που αφορά τους μετανάστες εργαζόμενους και ρυθμίζει τις συνθήκες κάτω από τις οποίες πρέπει να

συντελούνται οι μεταναστεύσεις με σκοπό την εργασία και εξασφαλίζει για τους μετανάστες εργάτες την ίση μεταχείριση σε ορισμένους τομείς, τέθηκε σε ισχύ το 1952 και έχει επικυρωθεί στις 28-3-1992 από 38 κράτη. Η Ελλάδα δεν έχει υπογράψει ούτε κυρώσει τη Σύμβαση.

Η Σύμβαση 143/1975 που αναφέρεται στις καταχρηστικές μεταναστεύσεις και προβλέπει τη γενική υποχρέωση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ίσης μεταχείρισης όλων των μεταναστών εργατών, η οποία συμπληρώνεται από τη Σύσταση 151 που καθορίζει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να διασφαλιστεί ο σεβασμός της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης, δεν έχει κυρωθεί από την Ελλάδα.

Η Διεθνής Σύμβαση 111 για τις διακρίσεις στην απασχόληση και το επάγγελμα κυρώθηκε στην Ελλάδα με το ν.1424/1984.

Η Σύμβαση 182 που υιοθετήθηκε ομόφωνα τον Ιούνιο του 1999 στη Συνδιάσκεψη του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για την εξάλειψη των χειρότερων μορφών παιδικής εργασίας και αναφέρεται σε όλες τις πρακτικές που είναι πιθανόν να βλάψουν την υγεία, την ασφάλεια και την ηθική των παιδιών και ανάμεσα στα άλλα τη σκλαβιά, την πορνεία και την πορνογραφία, κυρώθηκε από την Ελλάδα στις 6-11-2001.

Οι κοινοτικές νομοθετικές εξελίξεις για μια κοινή μεταναστευτική πολιτική

Αρχικά, οι ιδρυτικές Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δεν περιείχαν διατάξεις για θέματα παραμονής και εργασίας αλλοδαπών τρίτων χωρών εντός της Κοινότητας, αφού από τη δημιουργία τους οι Συνθήκες στόχευαν στην εγκαθίδρυση ενός καθεστώτος ελεύθερης κυκλοφορίας μέσα στην Κοινότητα μόνο των κοινοτικών υπηκόων.

Η Επιτροπή, πάντως, είχε αρχίσει από τα μέσα της δεκαετίας του 1970 να προβληματίζεται για την υιοθέτηση ομοιόμορφων κανόνων στον τομέα της μετανάστευσης και του ασύλου και μόνο μια δεκαετία αργότερα, δηλαδή από τα μέσα του 1980 άρχισε να γίνεται στην Κοινότητα λόγος για την αρμοδιότητα που αυτή τυχόν θα έπρεπε να αποκτήσει για τη χάραξη στρατηγικών σε θέματα μετανάστευσης και ασύλου.

Η Επιτροπή έχει ήδη από το 1985 περιλάβει στη Λευκή Βίβλο προβληματισμούς και κατευθυντήριες γραμμές πάνω στα θέματα της μετανάστευσης και της διέλευσης των συνόρων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Η **Ομάδα Μετανάστευσης** που ιδρύθηκε το 1986 κατήρτισε σχέδιο Σύμβασης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και επίσης τη Σύμβαση για τον καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης παροχής ασύλου η οποία υποβάλλεται σε ένα από τα κράτη μέλη της Ευρ.Κοινότητας. Πρόκειται για τη **Σύμβαση του Δουβλίνου του 1990**, που μετά την τροποποίησή της αποτελεί σήμερα πλέον τον Κανονισμό 343/2003 του Συμβουλίου.

Επίσης, το Δεκέμβριο του 1989 τα κράτη μέλη είχαν υιοθετήσει τον **Χάρτη των Θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Εργαζομένων** με τον οποίο δεσμεύτηκαν να εξασφαλίσουν όμοια μεταχείριση στους εργαζόμενους τρίτων χωρών που διέμεναν μόνιμα στα εδάφη τους με αυτή των κοινοτικών υπηκόων, ως προς τις συνθήκες διαβίωσης και εργασίας τους.

Η **Συνθήκη του Μάαστριχτ του 1991** είχε εισάγει, στη συνέχεια, τον τρίτο πυλώνα για τη συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, όπου γινόταν λόγος για την ανάληψη πρωτοβουλιών σε θέματα μεταναστευτικής πολιτικής σε κοινοτικό επίπεδο μεν, αλλά πάντα με διακυβερνητική μορφή, δηλαδή λήψη αποφάσεων με ομοφωνία.

Ακολούθησε σειρά συστάσεων και ψηφισμάτων του Συμβουλίου, πράξεων δηλαδή που στερούνται δεσμευτικής ισχύος, για την εναρμόνιση των εθνικών πρακτικών περί μετανάστευσης, ενώ το 1995 υιοθετήθηκε ο Κανονισμός 2317/1995, με τον οποίο καθορίζονταν οι τρίτες χώρες των οποίων οι υπήκοοι έπρεπε να εφοδιάζονται με βίζα προκειμένου να εισέρχονται στην κοινοτική επικράτεια.

Από την 1^η Μαΐου 1999 τέθηκε σε ισχύ η **Συνθήκη του Αιουτεονταί** του 1997 και τα κύρια θέματα μεταναστευτικής πολιτικής ενσωματώθηκαν στον κοινοτικό πυλώνα, δηλαδή στο κείμενο της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αποτελώντας τον: «Τίτλο IV: Θεωρήσεις, άσυλο, μετανάστευση και άλλες πολιτικές σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων». Η αλλαγή αυτή έχει ως συνέπεια ότι όλα τα θέματα της μεταναστευτικής πολιτικής να ρυθμίζονται πλέον με πράξεις του παράγωγου δικαίου δηλαδή, με όλες τις νομικές συνέπειες που έχουν αυτές όπως άμεσο αποτέλεσμα, υπεροχή και έλεγχο από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η **σύνοδος** του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που πραγματοποιήθηκε **στο Τάμπερε της Φιλανδίας** τον Οκτώβριο του 1999 αποτελεί ορόσημο για την εξέλιξη της ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής, καθώς τότε διατυπώθηκε η πολιτική βούληση για επεξεργασία κοινής πολιτικής της Ε.Ε. στους τομείς του ασύλου και της μετανάστευσης. Σε αυτή τη σύνοδο εγκρίθηκε το πρώτο πολυετές πρόγραμμα το οποίο έθεσε προτεραιότητα στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης. Στα τελικά συμπεράσματά του ορίστηκε ότι «στόχος είναι μια ανοικτή και ασφαλής Ευρωπαϊκή Ένωση, σεβόμενη πλήρως τις υποχρεώσεις που απορρέουν

από τη Σύμβαση της Γενεύης για τους πρόσφυγες και από άλλες σχετικές πράξεις περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ικανή να ανταποκρίνεται στις ανθρωπιστικές ανάγκες με βάση την αλληλεγγύη». Συγχρόνως, ορίστηκε ότι είναι απαραίτητη η αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών σε όλες τις φάσεις, μια συνολική δηλαδή προσέγγιση για τη μετανάστευση η οποία προϋποθέτει στενή συνεργασία με τις χώρες προέλευσης και διέλευσης των μεταναστών, σχετικά με τις πραγματικές δυνατότητες νόμιμης μετανάστευσης, προκειμένου να αποφευχθούν όλες οι μορφές εμπορίας ανθρώπων.

Το Δεκέμβριο του 2000 υιοθετήθηκε ο **Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης** ως διακήρυξη στη σύνοδο κορυφής της **Νίκαιας** (7-12-2000). Ο σκοπός της σύνταξής του ήταν να καταστούν περισσότερο αντιληπτά τα θεμελιώδη δικαιώματα και πιο αποτελεσματική η προστασία τους σε κοινοτικό επίπεδο. Αν και δεν έχει δεσμευτική ισχύ, άρχισε αμέσως να αναπτύσσει κανονιστική αρμοδιότητα. Ορισμένα από τα δικαιώματα που κατοχυρώνει ο Χάρτης είναι η απαγόρευση της δουλείας, η αναγνώριση του δικαιώματος ασύλου, η απαγόρευση μαζικών απελάσεων, η ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής στην Ε.Ε. για τους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στο έδαφος κάποιου κράτους-μέλους.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδο της 4/5-11-2004 ενέκρινε το πολυετές **Πρόγραμμα της Χάνης** για την ενίσχυση της Ε.Ε. ως χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο διαδέχθηκε το πρόγραμμα του Τάμπερε. Μεταξύ των κατευθύνσεων για την πενταετία 2005-2010 υπάρχουν και προτεραιότητες σε ειδικά ζητήματα μεταναστευτικής πολιτικής όπως: α) η προώθηση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων για όλους τους πολίτες και η αναβάθμιση της ιθαγένειας της Ένωσης, β) η δημιουργία κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου, γ) η συντονισμένη διαχείριση της μετανάστευσης, τόσο της νόμιμης όσο και της παράνομης, ώστε να μιλάμε για κοινή μεταναστευτική πολιτική, ενώ παράλληλα δίνεται έμφαση στην ενίσχυση της καταπολέμησης της παράνομης

μετανάστευσης, της εμπορίας ανθρώπων και της μεταφοράς λαθρομεταναστών, δ) η αξιοποίηση των θετικών επιπτώσεων της μετανάστευσης και η ενσωμάτωση των μεταναστών και ε) η ολοκληρωμένη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων για μια ασφαλέστερη Ευρώπη.

© Βιβλιογραφία

1. Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, www.statistics.gr
2. Έμκε-Πουλοπούλου Ήρα (2007), Η μεταναστευτική πρόκληση, Αθήνα: Παπαζήσης.
3. Λυμπεράκη, Α. Πελαγίδης Θ. (2000), Ο «φόβος του ξένου» στην αγορά εργασίας. Ανοχές και προκαταλήψεις στην ανάπτυξη, Αθήνα: Πόλις.
4. Καβουνίδα, Τ. (2003), Χαρακτηριστικά μεταναστών. Το ελληνικό πρόγραμμα νομιμοποίησης του 1998, Αθήνα: Σάκκουλας.
5. Κανελλόπουλος Κ., Γρέγου Μ., Πετραλιάς Αθ. (2006), Παράνομοι Μετανάστες στην Ελλάδα: Κρατικές πολιτικές, τα χαρακτηριστικά και η κοινωνική τους θέση, Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών & Ευρωπαϊκό Δίκτυο Μετανάστευσης, Αθήνα.
6. Καπλάνι Γ., Μοσκόφ Ηρ., Τσιούκας Γ. (2007), Τοπική Αυτοδιοίκηση και Μετανάστες, Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Αθήνα: Παπαζήσης.
7. Καρύδης, Β. (1996), Η εγκληματικότητα των μεταναστών στην Ελλάδα. Ζητήματα θεωρίας και αντεγκληματικής πολιτικής, Αθήνα: Παπαζήσης.
8. Κασιμάτη, Κ. (2003), Πολιτικές μετανάστευσης και Στρατηγικές Ένταξης. Η περίπτωση των Αλβανών και Πολωνών μεταναστών, Αθήνα: Γκούτεμπεργκ.
9. Κοντιάδης Ξ., Παπαθεοδώρου Θ.(επιμέλεια) (2007), Η μεταρρύθμιση της Μεταναστευτικής Πολιτικής, Αθήνα: Παπαζήσης.
10. Κούρτοβικ, Ι. (2001), Μετανάστες: ανάμεσα στο δίκαιο και στη νομιμότητα, στο Μαρβάκης, Αθ., Παρσανόγλου, Δ., Παύλου, Μ. επ., Μετανάστες στην Ελλάδα, Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
11. Λιανός Θ. Π. (2003), Σύγχρονη Μετανάστευση στην Ελλάδα: Οικονομική Διερεύνηση, Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, Αθήνα.

12. Λουκής Αθανασίου (2003), Εισροή μεταναστών και αναπτυξιακή διαδικασία στην Ελλάδα, *Οικονομικές Εξελίξεις*, τεύχος 3, Σεπτ. 2003, Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, Αθήνα.
13. Μπάγκαβος, Χ. Παπαδοπούλου Δ. (2003), Μεταναστευτικές τάσεις και Ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτικής, ΙΝΕ, Ινστιτούτο Εργασίας ΓΣΕΕ ΑΔΕΔΥ, Αθήνα, Μελέτη αρ. 15.
14. Ναξάκης, Χ. Χλέτσος, Μ. (2003), (επ.) Μετανάστες και μετανάστευση. Οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές πτυχές, Αθήνα: Πατάκης.
15. Παπασιώπη-Πασιά Ζ. (1995), Τα δικαιώματα των αλλοδαπών όπως πηγάζουν από το νόμο 1975/1991: Κριτική Θεώρηση, Αθήνα-Κομοτηνή: Αντ. Ν. Σάκκουλας.
16. Παπασιώπη-Πασιά Ζ. (2006), Ο νέος νόμος 3386/2005 για τους αλλοδαπούς: Σκέψεις και προβληματισμοί, Αθήνα: Αντ. Ν. Σάκκουλας.
17. Παπασιώπη-Πασιά Ζ. (2007), Βασικοί νόμοι δικαίου καταστάσεως αλλοδαπών, Αθήνα-Θεσσαλονίκη: Σάκκουλας.
18. Παπασιώπη-Πασιά Ζ. (2007), Δίκαιο Καταστάσεως Αλλοδαπών, Αθήνα-Θεσσαλονίκη: Σάκκουλας.
19. Σιταρόπουλος Ν. (Μάιος 2003), «Παρατηρήσεις για ορισμένα κρίσιμα ζητήματα της ελληνικής πρακτικής και νομοθεσίας περί προσφύγων και μεταναστών», Υπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες, Ενημερωτικό Δελτίο, Αθήνα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΕΚ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 91

2 Μαΐου 2001

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2910

Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια. Κήση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση και άλλες διατάξεις.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΟΡΙΣΜΟΙ - ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού:

α. Αλλοδαπός είναι κάθε φυσικό πρόσωπο που δεν έχει την ελληνική ιθαγένεια ή που δεν έχει ιθαγένεια.

β. Πρόσφυγες είναι οι αλλοδαποί που πληρούν τις προϋποθέσεις της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 περί του νομικού καθεστώτος των προσφύγων και του συναφούς Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης του 1967, στους οποίους έχει αναγνωρισθεί η ιδιότητα του πρόσφυγα από τις αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις του νόμου αυτού δεν έχουν εφαρμογή στις ακόλουθες κατηγορίες προσώπων, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις αυτού:

α. Στα πρόσωπα των οποίων η είσοδος και η έξοδος, καθώς και η εν γένει κίνηση, διαμονή, εγκατάσταση και απασχόληση στο ελληνικό έδαφος ρυθμίζονται από κανόνες του κοινοτικού δικαίου.

β. Στους πρόσφυγες. Οι πρόσφυγες υπάγονται στις ειδικές διατάξεις που τους αφορούν, εκτός αν ρητά ορίζεται διαφορετικά στις διατάξεις του νόμου αυτού. Πρόσφυγας συνεχίζει να υπάγεται στο καθεστώς των προσφύγων, έστω και αν εξέλιπαν οι λόγοι βάσει των οποίων αναγνωρίστηκε, εφόσον λόγω μακράς διαμονής απέκτησε ισχυρούς κοινωνικούς, οικονομικούς και οικογενειακούς δεσμούς με τη χώρα.

γ. Στα πρόσωπα που έχουν υποβάλει αίτηση για την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης του 1951.

2. Πρόσωπα που έχουν περισσότερες ιθαγένειες, από τις

οποίες η μία είναι ελληνική, θεωρούνται ημεδαποί και έχουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών. Πρόσωπα που έχουν περισσότερες ιθαγένειες, στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνεται η ελληνική, είναι υποχρεωμένα να επιλέξουν με δήλωσή τους στην υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης ιθαγένεια, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο του οικείου κράτους.

3. Ευνοϊκότερες ειδικές ρυθμίσεις κρατικών διμερών ή πολυμερών συμφωνιών υπερισχύουν υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

**ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ
ΜΕΘΟΡΙΑΚΩΝ ΔΙΑΒΑΣΕΩΝ**

Άρθρο 3

Σημεία εισόδου - εξόδου

1. Κάθε άτομο επιτρέπεται να εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος και να εξέρχεται από αυτό μόνο από τις ελεγχόμενες μεθοριακές διαβάσεις.

2. Με απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζονται οι αερολιμένες, οι λιμένες και τα σημεία στα σύνορα της χώρας, μέσω των οποίων επιτρέπεται η είσοδος προσώπων στο ελληνικό έδαφος και η έξοδος από αυτό.

3. Η είσοδος και η έξοδος εκτός των μεθοριακών διαβάσεων της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να επιτραπεί κατά περίπτωση, για εξαιρετικούς λόγους, με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, που καθορίζει και τον τρόπο διενέργειας του ελέγχου.

Άρθρο 4

Αστυνομικός έλεγχος

1. Κάθε άτομο που εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος ή εξέρχεται από αυτό, υποβάλλεται σε αστυνομικό έλεγχο κατά την άφιξη και την αναχώρησή του.

2. Ο αστυνομικός έλεγχος των προσώπων που εισέρχονται στο ελληνικό έδαφος ή εξέρχονται από αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και ενεργείται από τις κατά τόπους αστυνομικές αρχές.

3. Με απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Δικαιοσύνης, και Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζεται το περιεχόμενο του αστυνομι-

κού ή άλλης μορφής ελέγχου, τα όργανα ελέγχου και η διαδικασία εφαρμογής των δικαστικών και διοικητικών πράξεων, που έχουν σχέση με την είσοδο και την έξοδο προσώπων από τη χώρα.

4. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται τα έγγραφα με τα οποία πρέπει να εφοδιάζονται οι αλλοδαποί που στερούνται ταξιδιωτικών εγγράφων και δεν καθίσταται δυνατός ο έγκαιρος εφοδιασμός τους από τις διπλωματικές αρχές της χώρας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 5

Θεώρηση εισόδου

1. Ο αλλοδαπός που εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος απαιτείται να έχει διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο που αναγνωρίζεται από διεθνείς συμβάσεις.

2. Τα έγγραφα αυτά πρέπει να φέρουν, εφόσον αυτό απαιτείται, και θεώρηση εισόδου (VISA).

3. Η θεώρηση εισόδου χορηγείται από την ελληνική προξενική αρχή του τόπου κατοικίας του αλλοδαπού, αφού ληφθούν υπόψη λόγοι που αφορούν στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας και στη δημόσια υγεία και έχει διάρκεια τριών μηνών, αν δεν ορίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος.

4. Αλλοδαποί που δεν έχουν υποχρέωση θεώρησης εισόδου επιτρέπεται να εισέρχονται ελεύθερα στο ελληνικό έδαφος και να παραμείνουν μέχρι τρεις μήνες συνολικά μέσα σε διάστημα έξι μηνών από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου.

5. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, θεώρηση εισόδου επιτρέπεται να χορηγηθεί από τις υπηρεσίες ελέγχου διαβατηρίων κατά την άφιξη του αλλοδαπού στο σημείο εισόδου, ύστερα από απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

6. Με απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Δημόσιας Τάξης και Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία χορήγησης θεωρήσεων εισόδου, το είδος, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης εισόδου για ειδικές περιπτώσεις, καθώς και το κατά περίπτωση επιβαλλόμενο τέλος χαρτοσήμου.

Άρθρο 6

Διέλευση αλλοδαπών

1. Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου δεν συνιστά είσοδο στο ελληνικό έδαφος η παραμονή αλλοδαπού στη ζώνη διερχομένων αερολιμένος ή λιμένος της χώρας με σκοπό να συνεχίσει το ταξίδι του στην αλλοδαπή, με το ίδιο ή άλλο αεροσκάφος ή πλοίο.

2. Για την παραμονή στη ζώνη διερχομένων δεν απαιτείται θεώρηση εισόδου. Με απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δημόσιας Τάξης επιτρέπεται για λόγους γενικότερου δημόσιου συμφέροντος ή δημόσιας τάξης και ασφάλειας να ορισθεί θεώρηση για διερχόμενους επιβάτες, πολίτες ορισμένων χωρών.

3. Ο αλλοδαπός που παραμένει στη ζώνη διερχομένων υποχρεούται να αναχωρήσει. Αν δεν αναχωρήσει, επιβιβάζεται σε αεροσκάφος ή πλοίο, με φροντίδα της αστυνομικής αρχής. Οι αερολιμενικές ή λιμενικές αρχές είναι υποχρεωμένες να συνδράμουν, εφόσον τους ζητηθεί.

4. Τα πρόσωπα που παραμένουν στη ζώνη διερχομένων υποκείνται στον έλεγχο που κρίνεται αναγκαίος από τις αρμόδιες αστυνομικές, τελωνειακές, λιμενικές και υγειονομικές αρχές.

5. Οι ελληνικές αρχές ελέγχου μπορεί να υποχρεώσουν σε άμεση αναχώρηση διερχόμενο αλλοδαπό, αν διαπιστώσουν ότι δεν έχει θεώρηση εισόδου, εφόσον απαιτείται, και εισπήριο για τη συνέχιση του ταξιδιού του, τόσο για τη χώρα προορισμού, όσο και τις ενδιάμεσες χώρες, από το έδαφος των οποίων κατ' ανάγκη θα διέλθει.

Άρθρο 7

Άρνηση εισόδου

1. Ο πρόξενος μπορεί να αρνηθεί, χωρίς απολογία, τη χορήγηση θεώρησης εισόδου. Απολογία απαιτείται αν ο αλλοδαπός είναι σύζυγος, ανήλικο τέκνο ή γονέας πολίτη Κράτους - Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Οι ελληνικές αρχές ελέγχου μπορούν να απαγορεύσουν την είσοδο στην Ελλάδα αλλοδαπού που έχει θεώρηση εισόδου, εφόσον διαπιστώσουν ότι στο πρόσωπο αυτού συντρέχει μία τουλάχιστον από τις παρακάτω περιπτώσεις:

α. περιλαμβάνεται στον κατάλογο των αλλοδαπών, για τους οποίους υπάρχει απαγόρευση εισόδου σύμφωνα με το άρθρο 49 του νόμου αυτού,

β. η είσοδός του μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και τον Π.Ο.Υ.,

γ. το διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο που κατέχει δεν εξασφαλίζει την επάνοδό του στη χώρα προέλευσης ή καταγωγής του ή σε τρίτη χώρα,

δ. έρχεται με σκοπό να παραμείνει στην Ελλάδα για λόγο για τον οποίο απαιτείται η έκδοση άδειας παραμονής και δεν έχει ακολουθήσει τη νόμιμη διαδικασία,

ε. δεν κατέχει τα απαραίτητα έγγραφα για να δικαιολογήσει το σκοπό του ταξιδιού του και τα αναγκαία για τη συντήρησή του οικονομικά μέσα. Είναι όμως δυνατόν ημεδαπός, με δήλωση υποδοχής που συντάσσεται σε ειδικό προς τούτο έντυπο και κατατίθεται ως δικαιολογητικό στις αρμόδιες για την έκδοση των θεωρήσεων ή τον διαβατηριακό έλεγχο αρχές, να αναφέρει το σκοπό του ταξιδιού του αλλοδαπού και να εγγυηθεί με την κατάθεση στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ποσού, που καλύπτει τις δαπάνες τυχόν επαναπροώθησής του ή απέλασής του και ποσού ίσου με τριμηνιαίες αποδοχές του ανειδίκευτου εργατή για την κάλυψη μέρους ή του συνόλου των αναγκών για τη συντήρησή του εξόδων.

3. Αλλοδαπός που έχει εισέλθει στην Ελλάδα από τη ζώνη διερχομένων και δεν του επιτρέπεται η είσοδος στη χώρα προορισμού, δεν γίνεται δεκτός για επανείσοδο, εάν δεν πληροί εκ νέου τις προϋποθέσεις του παρόντος νόμου, εφόσον κατά την επιστροφή του μεσολάβησε είσοδός του σε τρίτη ενδιάμεση χώρα.

4. Δεν επιτρέπεται η απαγόρευση εισόδου στην Ελλάδα προσώπου που αποδεικνύεται ότι έχει την ελληνική ιθαγένεια, και αν ακόμη στερείται διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου.

Άρθρο 8

Χορήγηση και ανανέωση άδειας παραμονής

1. Αλλοδαπός που έχει λάβει θεώρηση εισόδου στην Ελλάδα, για έναν από τους λόγους που προβλέπονται στον παρόντα νόμο, μπορεί να ζητήσει άδεια παραμονής για τον ίδιο λόγο, εφόσον πληροί τις προβλεπόμενες από το νόμο αυτόν προϋποθέσεις.

2. Η άδεια παραμονής αλλοδαπού χορηγείται για συγκεκριμένο σκοπό, ο οποίος αναγράφεται στην αίτηση.

3. Ο αλλοδαπός που επιθυμεί τη χορήγηση άδειας παραμονής στην Ελλάδα οφείλει, δύο τουλάχιστον μήνες πριν τη λήξη της θεώρησης εισόδου, να υποβάλλει στο δήμο ή την κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του αίτηση για τη χορήγηση της άδειας παραμονής.

4. Μαζί με την αίτηση πρέπει να καταθέτει αντίγραφο διαβατηρίου ή άλλοι ταξιδιωτικοί εγγράφου με τη θεώρηση εισόδου και τα λοιπά προβλεπόμενα από τον παρόντα νόμο δικαιολογητικά.

5. Ο δήμος ή η κοινότητα εξετάζει την πληρότητα των δικαιολογητικών και τα διαβιβάζει μαζί με την αίτηση του αλλοδαπού στην αρμόδια κατά περίπτωση υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης. Η υπηρεσία αυτή εξετάζει την αίτηση μέσα σε ένα μήνα από την περιέλευσή της σε αυτήν και, αφού λάβει υπόψη τους λόγους που αφορούν στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας, καλεί τον αλλοδαπό σε συνέντευξη σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης.

6. Η κλήση του αλλοδαπού σε συνέντευξη γίνεται με απόδειξη. Μη εμφάνιση του αλλοδαπού δικαιολογείται μόνο για λόγους ανωτέρας βίας. Στην περίπτωση αυτήν ο αλλοδαπός καλείται εκ νέου σε συνέντευξη κατά την ίδια πιο πάνω διαδικασία. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης μη εμφάνισης, η αίτηση απορρίπτεται.

7. Η άδεια παραμονής χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, ύστερα από γνώμη της Επιτροπής Μετανάστευσης.

8. Με τη διαδικασία που προβλέπεται στις παραγράφους 3-7 αυτού του άρθρου ανανεώνεται η άδεια παραμονής, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο.

Άρθρο 9

Επιτροπή Μετανάστευσης

1. Σε κάθε περιφερειακή διεύθυνση αλλοδαπών και μετανάστευσης συνιστάται τριμελής Επιτροπή Μετανάστευσης, η οποία αποτελείται από δύο υπαλλήλους της υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης, από τους οποίους ο ένας είναι ο προϊστάμενός της, και έναν εκπρόσωπο της αστυνομικής αρχής. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ορίζονται τα μέλη της Επιτροπής, τακτικά και αναπληρωματικά, και ο γραμματέας με τον αναπληρωτή του. Με όμοια απόφαση ορίζεται ως πρόεδρος ο προϊστάμενος της υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης, καθώς και εισηγητής, χωρίς δικαίωμα ψήφου, με τον αναπληρωτή του, από τους υπαλλήλους της διεύθυνσης αλλοδαπών και μετανάστευσης.

2. Έργο της Επιτροπής Μετανάστευσης είναι η διατύπωση γνώμης για τη χορήγηση ή την ανανέωση άδειας παραμονής του αλλοδαπού. Η Επιτροπή για να σχηματίσει γνώμη λαμβάνει υπόψη τα προβλεπόμενα από τις επί μέρους διατάξεις του παρόντος νόμου στοιχεία και την εν γένει προσωπικότητα του αλλοδαπού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Άρθρο 10

Είσοδος για λόγους σπουδών

1. Η είσοδος αλλοδαπού στην Ελλάδα για σπουδές σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.), Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.), Ανώτερα Σχολή Εκπαιδευτικών

Τεχνολόγων Μηχανικών της Σχολής Εκπαιδευτικών Λειτουργιών Επαγγελματικής και Τεχνικής Εκπαιδύσεως (Α.Σ.Ε.Τ.Ε.Μ./Σ.Ε.Α.Ε.Τ.Ε.), στην Ανώτερη Σχολή Τουριστικών Επαγγελμάτων του Ε.Ο.Τ., σε Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια (Τ.Ε.Ε.), σε σχολείο ελληνικής γλώσσας των Πανεπιστημίων Αθηνών ή Θεσσαλονίκης ή στο Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας Θεσσαλονίκης επιτρέπεται, εφόσον προηγουμένως λάβει θεώρηση εισόδου για το λόγο αυτόν. Στις σπουδές περιλαμβάνονται πτυχιακές και μεταπτυχιακές, καθώς και απόκτηση ειδικότητας στην περίπτωση ιατρικών σπουδών.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται κατ' έτος, καθορίζεται ο αριθμός των θέσεων ανά σχολή, τμήμα ή εκπαιδευτήριο, που θα καταλαμβάνουν οι αλλοδαποί φοιτητές ή σπουδαστές.

3. Για τη χορήγηση στον αλλοδαπό θεώρησης εισόδου για σπουδές πρέπει να συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Να έχει γίνει δεκτός σε ένα από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

β. Να μπορεί να εξασφαλίσει τα έξοδα των σπουδών και της διαβίωσής του στην Ελλάδα.

4. Ο αλλοδαπός που επιθυμεί να έλθει για σπουδές στην Ελλάδα οφείλει να προσκομίσει στο ελληνικό προξενείο του τόπου κατοικίας του:

α. διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο,

β. βεβαίωση του οικείου ελληνικού εκπαιδευτικού ιδρύματος ότι τον αποδέχεται να εγγραφεί σε αυτό,

γ. δήλωση ότι έχει εξασφαλίσει τα απαραίτητα οικονομικά μέσα για την αντιμετώπιση των δαπανών σπουδών και διαβίωσής του στην Ελλάδα,

δ. πιστοποιητικό ποινικού μητρώου των αλλοδαπών αρχών.

Άρθρο 11

Χορήγηση άδειας παραμονής

1. Αλλοδαπός που έχει λάβει θεώρηση εισόδου για σπουδές στην Ελλάδα μπορεί να ζητήσει άδεια παραμονής για το σκοπό αυτόν, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

α. έχει εγγραφεί στο οικείο εκπαιδευτικό ίδρυμα,

β. διαθέτει επαρκείς πόρους για την κάλυψη των εξόδων παραμονής και σπουδών για το χρόνο που καλύπτει η άδεια παραμονής,

γ. είναι υγιής και ασφαλισμένος για την κάλυψη των εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης,

δ. έχει εξασφαλίσει κατάλυμα.

2. Η αίτηση του αλλοδαπού για τη χορήγηση άδειας παραμονής συνοδεύεται από:

α. βεβαίωση εγγραφής στο οικείο εκπαιδευτικό ίδρυμα,

β. στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι μπορεί να καλύψει τα έξοδα διαμονής και σπουδών για το χρόνο που καλύπτει η άδεια παραμονής,

γ. αποδεικτικά στοιχεία ότι είναι ασφαλισμένος για την κάλυψη εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης ή ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση,

δ. δήλωση, στην οποία αναφέρεται η διεύθυνση του καταλύματός του,

ε. πιστοποιητικό υγείας, που εκδίδεται από ημεδαπά κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή κέντρα υγείας ή θεραπευτήρια και ιατρεία του Ι.Κ.Α., ότι ο αλλοδαπός δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.) μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Τα έξοδα βαρύνουν τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό.

Άρθρο 12

Διάρκεια της άδειας παραμονής

Η άδεια παραμονής ισχύει για ένα έτος και μπορεί να ανανεώνεται για ισόχρονο διάστημα. Ο συνολικός χρόνος παραμονής δεν μπορεί να υπερβεί την προβλεπόμενη από τις οικείες διατάξεις συνολική διάρκεια σπουδών προσαυξημένη κατά το ήμισυ. Στο χρόνο αυτόν προστίθεται ένα επιπλέον έτος για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας.

Άρθρο 13

Ανανέωση της άδειας παραμονής

Για την ανανέωση της άδειας παραμονής ο αλλοδαπός οφείλει, δύο τουλάχιστον μήνες πριν τη λήξη της, να υποβάλει στο δήμο ή την κοινότητα του τόπου κατοικίας του αίτηση που συνοδεύεται από βεβαίωση του οικείου εκπαιδευτικού ιδρύματος, από την οποία να προκύπτει η εγγραφή του και η συμμετοχή του στις εξετάσεις.

Άρθρο 14

Επαγγελματική κατάρτιση

1. Επαγγελματική κατάρτιση για την εφαρμογή του παρόντος είναι η φοίτηση σε Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.), σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο Ν. 2009/1992 (ΦΕΚ 18 Α), όπως ισχύει κάθε φορά. Της εν λόγω κατάρτισης μπορεί να προηγείται ένα προπαρασκευαστικό έτος εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας σε Σχολείο της Νέας Ελληνικής Γλώσσας Ελληνικού Πανεπιστημίου.

2. Η είσοδος αλλοδαπού στην Ελλάδα για κατάρτιση σε δημόσια ή ιδιωτικά Ι.Ε.Κ. επιτρέπεται εφόσον ο αλλοδαπός γίνει δεκτός από αυτά και χορηγηθεί σχετική έγκριση φοίτησης από τον Οργανισμό Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης.

3. Η είσοδος αλλοδαπού στην Ελλάδα για την παρακολούθηση αδιαβάθμητου εκπαιδευτικού επιπέδου προγραμμάτων σε εργαστήρια ελεύθερων σπουδών επιτρέπεται, εφόσον ο αλλοδαπός γίνει δεκτός από αυτά και η σχετική βεβαίωση του εργαστηρίου ότι γίνεται δεκτός και για τη διάρκεια των σχετικών προγραμμάτων θεωρηθεί από την αρμόδια υπηρεσία της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

4. Η θεώρηση εισόδου και η άδεια παραμονής, καθώς και η ανανέωσή της χορηγούνται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 10 έως 13 του νόμου αυτού, που εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 15

Αλλαγή κατεύθυνσης σπουδών

Αλλοδαπός ο οποίος έχει λάβει άδεια παραμονής για σπουδές στην Ελλάδα, μπορεί να αλλάξει κατεύθυνση σπουδών ή επαγγελματικής κατάρτισης, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και υπό την προϋπόθεση ότι ο συνολικός χρόνος παραμονής που προβλεπόταν για τις αρχικές σπουδές δεν θα ξεπεραστεί.

Άρθρο 16

Συμμετοχή σε ειδικά προγράμματα

Αλλοδαποί που μετέχουν σε προγράμματα ανταλλαγών, σε προγράμματα συνεργασίας με χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και υπότροφοι υπουργείων, οργανισμών και του Ι.Κ.Υ., γίνονται δεκτοί για παραμονή στη χώρα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 8 έως 13 του νόμου αυτού που εφαρμόζονται αναλόγως. Με απόφαση

των Υπουργών Εξωτερικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Δημόσιας Τάξης μπορεί να καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή αυτού του άρθρου.

Άρθρο 17

Σπουδές σε στρατιωτικές σχολές

Αλλοδαποί που έχουν γίνει δεκτοί για φοίτηση στις Σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας ή Ακαδημίες του Εμπορικού Ναυτικού λαμβάνουν άδεια παραμονής για όσο χρόνο διαρκεί η φοίτησή τους σε αυτές.

Άρθρο 18

Επαγγελματική δραστηριότητα αλλοδαπών φοιτητών και σπουδαστών

Αλλοδαποί που έχουν λάβει άδεια παραμονής για λόγους σπουδών, σύμφωνα με τα άρθρα 8 έως 16 του νόμου αυτού, επιτρέπεται να ασκούν μόνο μερική απασχόληση, αφού λάβουν άδεια εργασίας για μερική απασχόληση από το νομάρχη, που χορηγείται με την επίδειξη της άδειας παραμονής τους. Στην περίπτωση αυτήν εφαρμόζονται σε αυτούς οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας για τη μερική απασχόληση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 19

Χορήγηση άδειας εργασίας

1. Επιτρέπεται η είσοδος αλλοδαπού στην Ελλάδα για απασχόληση με σχέση εξαρτημένης εργασίας σε συγκεκριμένο εργοδότη και για συγκεκριμένο είδος απασχόλησης, αν του χορηγηθεί άδεια εργασίας από το νομάρχη.

2. Ο Ο.Α.Ε.Δ. καταρτίζει στο τελευταίο τρίμηνο κάθε έτους έκθεση, στην οποία καταχωρούνται οι υπάρχουσες ανάγκες σε εργατικό δυναμικό στην επικράτεια και οι κενές θέσεις εργασίας κατά ειδικότητα και περιφέρεια που μπορεί να καλυφθούν από αλλοδαπούς. Κατά την κατάρτιση της έκθεσης λαμβάνονται υπόψη το συμφέρον της εθνικής οικονομίας, η προσφορά εργασίας από ημεδαπούς και αλλοδαπούς και η ζήτηση. Με βάση αυτήν την έκθεση καθορίζονται, με απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εξωτερικών, ο ανώτατος αριθμός αδειών εργασίας που χορηγούνται κάθε έτος σε αλλοδαπούς κατά ιθαγένεια, νομό, είδος και διάρκεια απασχόλησης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Η απόφαση αυτή διαβιβάζεται στις ελληνικές προξενικές αρχές και στα Γραφεία Ευρέσεως Εργασίας που λειτουργούν στο εξωτερικό και στις υπηρεσίες εργασίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

3. Τα Γραφεία Ευρέσεως Εργασίας εξωτερικού καλούν με ανακαινώσεις τους, που μπορεί να δημοσιεύονται στα τοπικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, τους ενδιαφερόμενους αλλοδαπούς να υποβάλλουν αιτήσεις για εργασία στην Ελλάδα. Με βάση τις αιτήσεις αυτές καταρτίζουν ονομαστικές καταστάσεις αλλοδαπών που επιθυμούν να εργασθούν ως μισθωτοί στην Ελλάδα και τις αποστέλλουν στον Ο.Α.Ε.Δ. και στις υπηρεσίες εργασίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

4. Ο εργοδότης για να προσλάβει προσωπικό με σύμβαση

εξαρτημένης εργασίας υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια υπηρεσία εργασίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

5. Αν οι θέσεις που ζητούνται δεν καλύπτονται από ημεδαπούς ή αλλοδαπούς που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα, ο Ο.Α.Ε.Δ. μπορεί να εγκρίνει την κάλυψη των θέσεων αυτών από αλλοδαπούς που δεν διαμένουν στην Ελλάδα. Αν ο Ο.Α.Ε.Δ. εγκρίνει την κάλυψη των θέσεων αυτών από το εξωτερικό, ο εργοδότης επιλέγει από τις ονομαστικές καταστάσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 αυτού του άρθρου τους αλλοδαπούς που τον ενδιαφέρουν και υποβάλλει αίτηση στο νομάρχη για τη χορήγηση άδειας εργασίας σε αυτούς.

6. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από τα εξής έγγραφα:

α. βεβαίωση του εργοδότη ότι θα προσλάβει τους συγκεκριμένους αλλοδαπούς και ότι αναλαμβάνει τις δαπάνες διαβίωσής τους μέχρι να λάβουν άδεια παραμονής ή, αν δεν τους χορηγηθεί άδεια, μέχρι να αναχωρήσουν από τη χώρα,

β. εγγυητική επιστολή τράπεζας ποσού ίσου τουλάχιστον με τις τριμηνιαίες αποδοχές ανειδίκευτου εργάτη για την κάλυψη των δαπανών τριμηνιαίας διαβίωσης του αλλοδαπού στην Ελλάδα και ποσού που καλύπτει τις δαπάνες επαναπροώθησής του ή απέλασής του στη χώρα προέλευσής του.

7. Η άδεια εργασίας χορηγείται από το νομάρχη, ύστερα από γνώμη της αστυνομικής αρχής του νομού για θέματα που αφορούν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας.

8. Η άδεια εργασίας χορηγείται για περίοδο μέχρι ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται κάθε φορά για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους. Απαραίτητη προϋπόθεση για την ανανέωση είναι η ύπαρξη σύμβασης εργασίας και η εκπλήρωση των φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων εκ μέρους του αλλοδαπού. Ο αλλοδαπός που επιθυμεί την ανανέωση οφείλει, πριν από τη λήξη της άδειας εργασίας, να υποβάλλει αίτηση στο νομάρχη για ανανέωση με τα σχετικά δικαιολογητικά.

9. Ο νομάρχης διαβιβάζει την άδεια εργασίας στο ελληνικό προξενείο για να δοθεί θεώρηση εισόδου και την κοινοποιεί στην υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης.

Άρθρο 20

Θεώρηση εισόδου

Για τη χορήγηση σε αλλοδαπό θεώρησης εισόδου για την απασχόλησή του με σχέση εξαρτημένης εργασίας απαιτείται να συγκεντρωθούν στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου κατοικίας του τα εξής έγγραφα:

α. διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο και πιστοποιητικό ποινικού μητρώου των αλλοδαπών αρχών, που προσκομίζει ο αλλοδαπός και

β. άδεια εργασίας για το συγκεκριμένο αλλοδαπό που διαβιβάζει ο νομάρχης.

Άρθρο 21

Χορήγηση άδειας παραμονής

1. Στον αλλοδαπό που έχει λάβει θεώρηση εισόδου για την παροχή εξαρτημένης εργασίας στην Ελλάδα χορηγείται άδεια παραμονής, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

α. έχει άδεια εργασίας,

β. έχει συνάψει σύμβαση εργασίας,

γ. είναι υγιής και ασφαλισμένος για την κάλυψη εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περιθαλψής και για την κάλυψη εργατικού ατυχήματος ή ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση,

δ. έχει εξασφαλίσει κατάλυμα.

2. Η αίτηση του αλλοδαπού συνοδεύεται από:

α. άδεια εργασίας,

β. σύμβαση εξαρτημένης εργασίας,

γ. αποδεικτικά στοιχεία ότι είναι ασφαλισμένος για την κάλυψη εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης και για την κάλυψη εργατικού ατυχήματος ή ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση,

δ. δήλωση, στην οποία αναφέρεται η διεύθυνση του καταλύματός του,

ε. πιστοποιητικό υγείας, που εκδίδεται από ημεδαπά κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή κέντρα υγείας ή θεραπευτήρια και ιατρεία του Ι.Κ.Α., ότι ο αλλοδαπός δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.) μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Τα έξοδα βαρύνουν τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό.

Άρθρο 22

Διάρκεια και ανανέωση άδειας παραμονής

1. Η άδεια παραμονής για την παροχή εξαρτημένης εργασίας χορηγείται για ένα έτος και μπορεί να ανανεώνεται κάθε φορά για όσο χρόνο ισχύει η άδεια εργασίας. Για την ανανέωση ο αλλοδαπός οφείλει δύο τουλάχιστον μήνες πριν τη λήξη της άδειας παραμονής, να υποβάλλει στο δήμο ή την κοινότητα του τόπου κατοικίας του αίτηση και δικαιολογητικά από τα οποία να προκύπτει ότι:

α. έχει άδεια εργασίας,

β. έχει εκπληρώσει τις φορολογικές και ασφαλιστικές του υποχρεώσεις,

γ. εξακολουθούν να πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 21.

2. Μετά την πάροδο έξι ετών, η ανανέωση της άδειας παραμονής γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και έχει διετή διάρκεια. Ύστερα από δεκαετή συνολική παραμονή στην Ελλάδα και υπό τις αυτές προϋποθέσεις μπορεί με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης να χορηγείται άδεια παραμονής αόριστης διάρκειας. Και στις δύο αυτές περιπτώσεις κατά τα λοιπά έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως 6 του άρθρου 8 αυτού του νόμου.

3. Ο αλλοδαπός επιτρέπεται να συνάψει σύμβαση εργασίας με άλλο εργοδότη κατά τη διάρκεια ισχύος της άδειας εργασίας και της άδειας παραμονής του. Για τη μεταβολή αυτή οφείλει να ενημερώνει άμεσα τον οικείο νομάρχη.

Άρθρο 23

1. Οι διατάξεις των άρθρων 19, 20, 21 και 22 του νόμου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και στους αλλοδαπούς που επιθυμούν να εισέλθουν στην Ελλάδα για την παροχή ανεξάρτητων υπηρεσιών ή έργου.

2. Για την ανανέωση της άδειας εργασίας και της άδειας παραμονής των αλλοδαπών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, αντί της σύμβασης παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών ή έργου μπορεί να προσκομίζεται δήλωση του εργοδότη ότι θα απασχολήσει τον αλλοδαπό σε συγκεκριμένη εργασία για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα ή βιβλιόριο ενσήμων ασφαλιστικού οργανισμού, από το οποίο να προκύπτει ότι ο αλλοδαπός έχει πραγματοποιήσει αριθμό ημερομισθίων ίσο τουλάχιστον με το μισό των εργασιμων ημερών που αντιστοιχούν στο χρονικό διάστημα από την έκδοση της άδειας εργασίας μέχρι την υποβολή της αίτησής του για την ανανέωσή της.

Άρθρο 24

Εποχιακή εργασία αλλοδαπών

1. Εποχιακή εργασία αλλοδαπού είναι η απασχόλησή του στην Ελλάδα για χρονικό διάστημα μέχρι έξι συνολικά μήνες ανά ημερολογιακό έτος σε τομέα δραστηριότητας που συναρτάται με το ρυθμό των εποχών, με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου για συγκεκριμένο εργοδότη και είδος απασχόλησης και υπό την προϋπόθεση ότι ο αλλοδαπός δεν διατηρεί μόνιμη κατοικία στην Ελλάδα.

2. Ο εργοδότης που επιθυμεί να απασχολήσει αλλοδαπό για εποχιακή εργασία οφείλει να λάβει προηγούμενη έγκριση του Ο.Α.Ε.Δ. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 5 του άρθρου 19 του παρόντος, ύστερα από αίτησή του προς την αρμόδια υπηρεσία εργασίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από την έναρξη των εργασιών του. Η αίτηση διαβιβάζεται στον Ο.Α.Ε.Δ. Κατά τα λοιπά η είσοδος και παραμονή αλλοδαπών για εποχιακή εργασία στην Ελλάδα ρυθμίζονται από διμερείς ή πολυμερείς διεθνείς συμφωνίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 25

Θεώρηση εισόδου

1. Είσοδος για την άσκηση ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας είναι η είσοδος στη χώρα αλλοδαπού φυσικού προσώπου με σκοπό την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας χωρίς εξάρτηση από κάποιον εργοδότη.

2. Επιτρέπεται η είσοδος αλλοδαπού στη χώρα, προκειμένου αυτός να ασκήσει ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα, εφόσον σωρευτικώς:

α. διαθέτει επαρκείς πόρους για την άσκηση της δραστηριότητας,
β. η δραστηριότητα συμβάλλει στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας.

3. Η αίτηση για τη χορήγηση άδειας άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας υποβάλλεται στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου κατοικίας του αλλοδαπού και συνοδεύεται από τα εξής έγγραφα:

α. οικονομοτεχνική μελέτη, στην οποία περιλαμβάνονται τουλάχιστον το είδος και το ύψος της επένδυσης, καθώς και οι πηγές χρηματοδότησης,
β. πιστοποιητικό φορολογικής ενημερότητας της χώρας προέλευσης,

γ. στοιχεία που αποδεικνύουν την επιστημονική ή τεχνική ή επαγγελματική του κατάρτιση, ως προς τη δραστηριότητα που επιθυμεί να ασκήσει,
δ. πιστοποιητικό ποινικού μητρώου των αλλοδαπών αρχών.

4. Η αίτηση με τα δικαιολογητικά διαβιβάζεται στην υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης στην περιφέρεια της οποίας βρίσκεται ο δήμος ή η κοινότητα, όπου προτίθεται να εγκατασταθεί και να ασκήσει τη δραστηριότητα που επιθυμεί.

5. Η υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης εξετάζει την σκοπιμότητα άσκησης της συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας. Η υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης μπορεί να απαιτεί από τον αλλοδαπό να προσκομίσει και πρόσθετα δικαιολογητικά. Αν η υπηρεσία κρίνει σκόπιμη την άσκηση της συγκεκριμένης δραστηριότητας, διαβιβάζει την αίτηση μαζί με τα σχετικά έγγραφα στο αρμόδιο κα-

τά περίπτωση όργανο ή υπηρεσία, το οποίο, αφού προβεί στον προβλεπόμενο από το νόμο έλεγχο, χορηγεί στον αλλοδαπό την προβλεπόμενη άδεια άσκησης της συγκεκριμένης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας. Αν από το νόμο δεν προβλέπεται χορήγηση άδειας άσκησης της συγκεκριμένης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, η άδεια αυτή χορηγείται από την υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης του τόπου όπου ο αλλοδαπός προτίθεται να ασκήσει τη δραστηριότητα αυτήν.

6. Η άδεια άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας αποστέλλεται στην ελληνική προξενική αρχή, η οποία τη γνωστοποιεί στον ενδιαφερόμενο.

7. Στον αλλοδαπό που έχει λάβει άδεια άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας χορηγείται από το ελληνικό προξενείο του τόπου κατοικίας του θεώρηση εισόδου.

Άρθρο 26

Χορήγηση άδειας παραμονής

1. Στον αλλοδαπό, που έχει λάβει θεώρηση εισόδου στην χώρα για άσκηση ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, χορηγείται άδεια παραμονής εφόσον:

α. είναι υγιής και ασφαλισμένος για την κάλυψη των εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης,
β. έχει εξασφαλίσει κατάλυμα.

2. Η αίτηση του αλλοδαπού συνοδεύεται και από:

α. στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι μπορεί να καλύψει τα έξοδα παραμονής του και της δραστηριότητας που θα ασκήσει,
β. αποδεικτικά στοιχεία ότι είναι ασφαλισμένος για την κάλυψη των εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης ή ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση,

γ. δήλωση στην οποία αναφέρεται η διεύθυνση του καταλύματός του,
δ. πιστοποιητικό υγείας, που εκδίδεται από ημεδαπά κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή κέντρα υγείας ή θεραπευτήρια και ιατρεία του Ι.Κ.Α., ότι ο αλλοδαπός δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο, σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.), μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Τα έξοδα βαρύνουν τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό.

3. Η αίτηση για την ανανέωση υποβάλλεται στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου κατοικίας του αλλοδαπού και συνοδεύεται από τα εξής έγγραφα:

Άρθρο 27

Διάρκεια και ανανέωση της άδειας παραμονής

1. Η άδεια παραμονής χορηγείται για δύο έτη και μπορεί να ανανεώνεται για ισόχρονο διάστημα.

2. Η ανανέωση χορηγείται εφόσον:

α. η εγκεκριμένη δραστηριότητα πράγματι εξακολουθεί να ασκείται,
β. πρόκειται για την ίδια δραστηριότητα ή συνέχεια ή εξέλιξη της αρχικής δραστηριότητας,

γ. έχει εκπληρώσει τις φορολογικές και ασφαλιστικές του υποχρεώσεις.

3. Η αίτηση για την ανανέωση υποβάλλεται δύο τουλάχιστον μήνες πριν τη λήξη της, στο δήμο ή την κοινότητα του τόπου κατοικίας του και συνοδεύεται από:

α. τα δικαιολογητικά από τα οποία προκύπτει ότι πληροί τις προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου,
β. τα δικαιολογητικά της παρ. 2 του άρθρου 26.

4. Μετά την πάροδο έξι ετών, η ανανέωση της άδειας παραμονής γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και έχει διετή διάρκεια. Ύστερα από δεκαετή συνολική παραμονή στην Ελλάδα και υπό τις αυτές προϋποθέσεις μπορεί, με απόφαση του

Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, να χορηγείται άδεια παραμονής αόριστης διάρκειας. Και στις δύο αυτές περιπτώσεις κατά τα λοιπά έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως 6 του άρθρου 8.

5. Αν η άδεια παραμονής ανακληθεί ή δεν ανανεωθεί, επιτρέπεται να χορηγηθεί στον αλλοδαπό προθεσμία μέχρι έξι μηνών για την αναχώρησή του από την Ελλάδα, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο για την εκκαθάριση της επιχείρησής του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΓΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΣΥΝΕΝΩΣΗ

Άρθρο 28

Θεώρηση εισόδου

1. Ο αλλοδαπός που κατοικεί νόμιμα στην Ελλάδα επί δύο τουλάχιστον έτη μπορεί να ζητήσει την είσοδο και την εγκατάσταση στη χώρα μελών της οικογένειάς του εφόσον:

α. τα μέλη της οικογένειας του πρόκειται να κατοικήσουν μαζί του,

β. ο αιτών αλλοδαπός αποδεικνύει ότι διαθέτει προσωπικό εισόδημα σταθερό και επαρκές για τις ανάγκες της οικογένειάς του, που δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη, καθώς και κατάλληλο κατάλυμα και ασφάλιση υγειονομικής περίθαλψης, που μπορεί να καλύψει και τα μέλη της οικογένειάς του που θα συντηρούνται από αυτόν.

2. Ως μέλη οικογένειας του αλλοδαπού που εισέρχονται στη χώρα στο πλαίσιο της οικογενειακής συνένωσης νοούνται:

α. ο σύζυγος,

β. τα κάτω των 18 ετών άγαμα τέκνα του,

γ. τα κάτω των 18 ετών άγαμα τέκνα του συζύγου του, εφόσον του έχει ανατεθεί η άσκηση της γονικής μέριμνας.

3. Ο αλλοδαπός υποβάλλει στο δήμο ή την κοινότητα του τόπου κατοικίας του αίτηση για τη χορήγηση άδειας εισόδου για οικογενειακή συνένωση. Η αίτηση αυτή συνοδεύεται από:

α. αντίγραφο της άδειας παραμονής,

β. αντίγραφο εκκαθαριστικού σημειώματος ή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του τελευταίου οικονομικού έτους πριν την υποβολή της αίτησης,

γ. πρόσφατο πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασής του, από το οποίο προκύπτει ο συγγενικός δεσμός,

δ. δήλωσή του, ότι τα μέλη της οικογένειας θα κατοικήσουν μαζί με τον αλλοδαπό.

4. Ο δήμος ή η κοινότητα εξετάζει την πληρότητα των δικαιολογητικών και τα διαβιβάζει μαζί με την αίτηση του αλλοδαπού στην υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης.

5. Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας αποφαινεται, ύστερα από γνώμη της αστυνομικής αρχής, για θέματα που αφορούν στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας για τη χορήγηση θεώρησης εισόδου. Αν αποφανθεί θετικά, η οικεία ελληνική προξενική αρχή χορηγεί στα μέλη της οικογένειας του αλλοδαπού τη θεώρηση εισόδου για οικογενειακή συνένωση, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7 αυτού του νόμου.

Άρθρο 29

Χορήγηση άδειας παραμονής

1. Η αίτηση μέλους της οικογένειας αλλοδαπού για τη χορήγηση άδειας παραμονής για οικογενειακή συνένωση

πρέπει να συνοδεύεται από πιστοποιητικό υγείας, που εκδίδεται από ημεδαπά κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή κέντρα υγείας ή θεραπευτήρια και ιατρεία του Ι.Κ.Α., ότι το μέλος της οικογένειας δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας. Για τα ανήλικα τέκνα η αίτηση υποβάλλεται από εκείνον που ασκεί τη γονική μέριμνα. Τα έξοδα βαρύνουν τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό.

2. Στους ανήλικους αλλοδαπούς που έχουν συμπληρώσει το 14ο έτος της ηλικίας τους χορηγείται ατομική άδεια παραμονής, η οποία λήγει με τη λήξη της άδειας παραμονής εκείνου που ασκεί τη γονική μέριμνα. Για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το παραπάνω έτος της ηλικίας τους, καθώς και για τέκνα αλλοδαπών που γεννιούνται στην Ελλάδα, η παραμονή τους καλύπτεται από την άδεια παραμονής εκείνου που ασκεί τη γονική μέριμνα.

Άρθρο 30

Διάρκεια και ανανέωση της άδειας παραμονής

1. Η άδεια παραμονής χορηγείται για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους, μπορεί να ανανεώνεται για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους και ακολουθεί την τύχη της άδειας παραμονής του αλλοδαπού.

2. Αλλοδαπός που επιθυμεί την ανανέωση της άδειας παραμονής για λόγους οικογενειακής συνένωσης υποχρεούται, δύο τουλάχιστον μήνες πριν τη λήξη της, να υποβάλει στο δήμο ή την κοινότητα του τόπου κατοικίας του σχετική αίτηση. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 8 του νόμου αυτού.

Άρθρο 31

Άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας από μέλη οικογένειας αλλοδαπού

Τα πρόσωπα που γίνονται δεκτά για λόγους οικογενειακής συνένωσης επιτρέπεται να εργάζονται με σχέση εξαρτημένης εργασίας ή να παρέχουν ανεξάρτητες υπηρεσίες ή έργο ή να ασκούν ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα. Προς το σκοπό αυτόν απαιτείται να λαμβάνουν άδεια εργασίας ή άδεια άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, προσκομίζοντας την άδεια παραμονής λόγω οικογενειακής συνένωσης, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 6.ι., 7.ι. και 8.ι. του άρθρου 68 του παρόντος ως προς τη διαδικασία και τα λοιπά απαιτούμενα δικαιολογητικά.

Άρθρο 32

Αυτοτελής άδεια παραμονής μελών οικογένειας αλλοδαπού

1. Πρόσωπα που έχουν γίνει δεκτά για λόγους οικογενειακής συνένωσης μπορούν να αποκτήσουν αυτοτελές δικαίωμα παραμονής στην Ελλάδα όταν:

α. ενηλικιωθούν,

β. αποβιώσει ο αλλοδαπός,

γ. ο αλλοδαπός ασκεί βία στα πρόσωπα αυτά,

δ. εκδοθεί απόφαση διαζυγίου του αλλοδαπού.

2. Η αίτηση για τη χορήγηση αυτοτελούς άδειας παραμονής συνοδεύεται ιδίως από ληξιαρχική πράξη γέννησης ή θανάτου ή δικαστική απόφαση διαζυγίου.

3. Η διάρκεια της αυτοτελούς άδειας παραμονής δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα έτος και μπορεί να ανανεωθεί για ένα ακόμη έτος. Περαιτέρω ανανέωσή της επιτρέπεται μόνο για λόγο που προβλέπεται από τον παρόντα νόμο.

Άρθρο 33

Άδεια παραμονής αλλοδαπού, συζύγου Έλληνα ή πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Στον αλλοδαπό, σύζυγο ημεδαπού ή πολίτη χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης χορηγείται άδεια παραμονής διάρκειας μέχρι πέντε ετών. Η άδεια αυτή ανανεώνεται κάθε φορά με τη λήξη της για χρονικό διάστημα μέχρι πέντε έτη και επέχει θέση άδειας εργασίας.

2. Η άδεια αυτή δεν χορηγείται ή, αν έχει ήδη χορηγηθεί, ανακαλείται, εφόσον διαπιστωθεί ότι ο γάμος τελέστηκε με κύριο σκοπό την καταστρατήγηση των διατάξεων του παρόντος νόμου, προκειμένου ο αλλοδαπός να αποκτήσει άδεια παραμονής ή την ελληνική ιθαγένεια. Ο γάμος θεωρείται ότι έχει τελεσθεί για το σκοπό αυτόν ιδίως όταν δεν υπάρχει συμβίωση των δύο συζύγων ή δυνατότητα αυτοκτονίας του άλλου συζύγου. Στις περιπτώσεις αυτές η υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης προβαίνει στους αναγκαίους ελέγχους για να διαπιστώσει τα στοιχεία ή άλλα περιστατικά από τα οποία αποδεικνύεται ή τεκμαίρεται ο παραπάνω σκοπός τέλεσης του γάμου. Τα στοιχεία αυτά γνωστοποιούνται και στη Διεύθυνση Αστικής και Δημοτικής Κατάστασης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ
ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Άρθρο 34

Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών αθλητών
και προπονητών

1. Η είσοδος στη χώρα αλλοδαπών αθλητών και προπονητών αθλήματος, που έχει αναγνωρισθεί από τις ελληνικές αθλητικές αρχές, για την εγγραφή, μεταγραφή ή πρόσληψή τους σε αναγνωρισμένο αθλητικό σωματείο σε Αθλητική Ανώνυμη Εταιρία (Α.Α.Ε.) ή σε Τμήμα Αμειβομένων Αθλητών (Τ.Α.Α.), επιτρέπεται ύστερα από έγκριση της ελληνικής αθλητικής ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος και χορήγηση θεώρησης εισόδου.

2. Ο αλλοδαπός αθλητής ή προπονητής που επιθυμεί να έλθει στην Ελλάδα εν όψει εγγραφής, μεταγραφής ή πρόσληψης, οφείλει να προσκομίσει στο ελληνικό προξενείο του τόπου κατοικίας του:

α. διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο,

β. έγκριση της ελληνικής ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος για την είσοδό του στην Ελλάδα για εγγραφή, μεταγραφή ή πρόσληψη,

γ. πιστοποιητικό ποινικού μητρώου των αλλοδαπών αθλητών.

3. Αλλοδαπός αθλητής ή προπονητής, που έχει λάβει θεώρηση εισόδου για την εγγραφή, μεταγραφή ή πρόσληψη, μπορεί να ζητήσει άδεια παραμονής, εφόσον σωρευτικώς:

α. έχει εγγραφεί, μεταγραφεί ή προσληφθεί σε ελληνικό αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α.,

β. είναι υγιής και ασφαλισμένος για την κάλυψη των εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης, γ. έχει εξασφαλίσει κατάλυμα.

4. Η αίτηση για τη χορήγηση άδειας παραμονής συνοδεύεται από:

α. αντίγραφο της έγγραφης συμφωνίας συνεργασίας, αν πρόκειται για εγγραφή ή μεταγραφή αθλητή σε ερασιτεχνικό σωματείο ή της σύμβασης εργασίας, αν πρόκειται για εγ-

γραφή ή μεταγραφή επαγγελματία ή αμειβόμενου αθλητή ή για πρόσληψη προπονητή με το συγκεκριμένο αθλητικό σωματείο Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. στην ελληνική γλώσσα,

β. πιστοποιητικό υγείας που εκδίδεται από ημεδαπά κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή κέντρα υγείας ή θεραπευτήρια και ιατρεία του Ι.Κ.Α. ότι ο αλλοδαπός δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.) μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Τα έξοδα βαρύνουν τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό,

γ. δήλωση στην οποία αναγράφεται η διεύθυνση του καταλύματός του,

δ. αποδεικτικά στοιχεία ότι είναι ασφαλισμένος στην Ελλάδα για κάλυψη των εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης ή ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση,

ε. βεβαίωση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, με την οποία πιστοποιείται ότι ο αθλητής έχει δικαίωμα να ενταχθεί στη δύναμη αθλητικού σωματείου, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. του οικείου αθλήματος ή ότι ο προπονητής έχει τα νόμιμα προσόντα για την άσκηση του επαγγέλματός του.

5. Η άδεια παραμονής χορηγείται για όσο χρονικό διάστημα διατηρείται σε ισχύ η έγγραφη συμφωνία συνεργασίας ή η σύμβαση εργασίας του αλλοδαπού. Αν η συμφωνία αυτή παραταθεί, ανανεώνεται ισόχρονα και η άδεια παραμονής.

Άρθρο 35

Είσοδος και παραμονή μελών διοικητικού
συμβουλίου, διαχειριστών και προσωπικού εταιριών

1. Επιτρέπεται να εισέλθουν στη χώρα, αφού προηγουμένως λάβουν ειδική θεώρηση εισόδου:

α. Αλλοδαποί, μέλη διοικητικών συμβουλίων, διαχειριστές και ανώτατα διευθυντικά στελέχη (γενικοί διευθυντές και διευθυντές) θυγατρικών εταιριών και υποκαταστημάτων αλλοδαπών εταιριών που ασκούν νομίμως εμπορική δραστηριότητα στην Ελλάδα.

β. Το αλλοδαπό υπαλληλικό προσωπικό που απασχολείται αποκλειστικώς σε εταιρίες που έχουν υπαχθεί σε διατάξεις του Α.Ν. 89/1967 (ΦΕΚ 132 Α'), Α.Ν. 378/1968 (ΦΕΚ 82 Α') και του άρθρου 25 του Ν. 27/1975 (ΦΕΚ 77 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 του Ν. 2234/1994 (ΦΕΚ 142 Α'), καθώς και σε επιχειρήσεις του Ν.Δ. 2687/1953 (ΦΕΚ 317 Α').

γ. Αλλοδαποί τεχνικοί που απασχολούνται σε βιομηχανίες ή μεταλλεία υπό τους όρους που προβλέπονται στον Α.Ν. 448/1968 (ΦΕΚ 130 Α').

δ. Αλλοδαποί, προσερχόμενοι από τρίτες χώρες, οι οποίοι εργάζονται σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποσπώνται στην Ελλάδα σε θυγατρικές εταιρίες ή υποκαταστήματα αυτών των επιχειρήσεων.

ε. Άλλες κατηγορίες αλλοδαπών που μπορεί να καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού.

2. Οι αλλοδαποί που επιθυμούν να εισέλθουν στην Ελλάδα για τον σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προσκομίζουν στο ελληνικό προξενείο του τόπου κατοικίας τους:

α. διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο,

β. βεβαίωση της εταιρίας ότι θα απασχοληθούν σε αυτή στην Ελλάδα. Κατ' εξαίρεση κατά την αρχική εγκατάσταση των εταιριών της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 και για

τη θεώρηση εισόδου του νόμιμου εκπροσώπου αυτών, αντί της βεβαίωσης της εταιρίας, πρέπει να προσκομίζεται βεβαίωση του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας ή του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, κατά περίπτωση, από την οποία προκύπτει ο διορισμός του νόμιμου εκπροσώπου,

γ. πιστοποιητικό ποινικού μητρώου των αλλοδαπών αρχών.

3. Στους αλλοδαπούς της παραγράφου 1 χορηγείται άδεια παραμονής, εφόσον:

α. Έχουν σύμβαση εργασίας με την εταιρία ή, εφόσον πρόκειται για μέλη διοικητικού συμβουλίου ή διαχειριστές, προσκομίσουν απόφαση του αρμόδιου οργάνου της εταιρίας για την ιδιότητά τους.

β. Είναι ασφαλισμένοι για την κάλυψη εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης. Η ισχύς της παρ. 11 του άρθρου 8 του Ν. 2186/1993 δεν θίγεται.

γ. Προσκομίσουν πιστοποιητικό υγείας που εκδίδεται από ημεδαπά κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή κέντρα υγείας ή θεραπευτήρια και ιατρεία του Ι.Κ.Α. ότι ο αλλοδαπός δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.) μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Τα έξοδα βαρύνουν τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό.

δ. Δήλωση στην οποία να αναγράφεται η διεύθυνση του καταλύματός του.

4. Η άδεια παραμονής χορηγείται για χρονικό διάστημα ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα.

5. Οι παραπάνω αλλοδαποί μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά το άρθρο 28 παράγραφος 2 μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται ατομική άδεια παραμονής που λήγει με τη λήξη της άδειας παραμονής των αλλοδαπών, εφόσον προσκομίσουν το υπό στοιχείο γ' της παραγράφου 3 αυτού του άρθρου πιστοποιητικό.

Άρθρο 36

Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών πνευματικών δημιουργών και μελών καλλιτεχνικών συγκροτημάτων και τσίρκων

1. Αλλοδαποί πνευματικοί δημιουργοί, όπως συγγραφείς, λογοτέχνες, σκηνοθέτες, ζωγράφοι, γλύπτες, ηθοποιοί, χορογράφοι, σκηνογράφοι, καθώς και μέλη καλλιτεχνικών συγκροτημάτων και τσίρκων και οι εργαζόμενοι σε αυτά επιτρέπεται να εισέλθουν στη χώρα, εφόσον αποδεικνύουν τη συγκεκριμένη δραστηριότητά τους και αφού λάβουν θεώρηση εισόδου στην Ελλάδα.

2. Στους αλλοδαπούς της παραγράφου 1 χορηγείται άδεια παραμονής, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

α. είναι υγιείς και ασφαλισμένοι για την κάλυψη εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης,

β. έχουν εξασφαλίσει κατάλυμα και διαθέτουν τα οικονομικά μέσα για τη διαβίωσή τους.

3. Η αίτηση του αλλοδαπού για τη χορήγηση άδειας παραμονής συνοδεύεται από:

α. αντίγραφο σύμβασης εξαρτημένης εργασίας ή έργου,

β. πιστοποιητικό υγείας που εκδίδεται από ημεδαπά κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή κέντρα υγείας ή θεραπευτήρια και ιατρεία του Ι.Κ.Α. ότι ο αλλοδαπός δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.) μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Τα έξοδα βαρύνουν τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό,

γ. δήλωση στην οποία αναγράφεται η διεύθυνση του καταλύματός του,

δ. αποδεικτικά στοιχεία ότι είναι ασφαλισμένος στην Ελλάδα για την κάλυψη εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης ή ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση και

ε. αποδεικτικά στοιχεία ότι διαθέτει τα απαραίτητα οικονομικά μέσα για τη διαβίωσή του.

4. Η άδεια παραμονής χορηγείται για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται κάθε φορά για χρονικό διάστημα μέχρι ένα έτος.

5. Τα μέλη καλλιτεχνικών συγκροτημάτων, που έρχονται στην Ελλάδα στα πλαίσια πολιτιστικών ή μορφωτικών ανταλλαγών υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, επιτρέπεται να εισέρχονται στη χώρα, αφού λάβουν θεώρηση εισόδου που χορηγείται για όσο χρονικό διάστημα πρόκειται να διαρκέσουν οι εκδηλώσεις.

Άρθρο 37

Άλλες περιπτώσεις χορήγησης άδειας παραμονής

1. Επιτρέπεται να χορηγείται άδεια παραμονής σε αλλοδαπό για ένα έτος, που μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα, εφόσον:

α. αποδεικνύει ότι διαθέτει πόρους για την κάλυψη των δαπανών διαβίωσής του χωρίς να παρέχει εξαρτημένη εργασία ή να ασκεί ανεξάρτητη δραστηριότητα και ότι η προέλευση των πόρων αυτών είναι νόμιμη,

β. έχει εξασφαλίσει κατάλυμα,

γ. είναι υγιής και είναι ασφαλισμένος για κάλυψη εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης.

2. Η αίτηση του αλλοδαπού για τη χορήγηση άδειας παραμονής συνοδεύεται από:

α. αποδεικτικά στοιχεία ότι διαθέτει τα απαραίτητα οικονομικά μέσα για τη διαβίωσή του,

β. δήλωση, στην οποία αναφέρεται η διεύθυνση του καταλύματός του,

γ. αποδεικτικά στοιχεία ότι είναι ασφαλισμένος για την κάλυψη εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης ή ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση,

δ. πιστοποιητικό υγείας, που εκδίδεται από ημεδαπά κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή κέντρα υγείας ή θεραπευτήρια και ιατρεία του Ι.Κ.Α., ότι ο αλλοδαπός δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.) μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Τα έξοδα βαρύνουν τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό.

3. Ύστερα από δεκαετή συνολική παραμονή στην Ελλάδα και υπό τις αυτές προϋποθέσεις μπορεί, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, να χορηγείται άδεια παραμονής αόριστης διάρκειας. Κατά τα λοιπά έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως 6 του άρθρου 8 του νόμου αυτού.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης επιτρέπεται να χορηγείται άδεια παραμονής μέχρι ενός έτους, η οποία μπορεί να ανανεώνεται κάθε φορά μέχρι ένα έτος:

α. Σε πρόσωπα που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις νόμιμης παραμονής και για λόγους ανθρωπιστικής ιδίως φύσεως καθίσταται αδύνατη η αναχώρηση ή η απομάκρυνσή τους από την ελληνική επικράτεια.

β. Σε αλλοδαπούς οι οποίοι εξαναγκάζονται για λόγους ανωτέρας βίας να μετακινηθούν από τη χώρα ιθαγένειάς τους. Η άδεια είναι προσωρινή και διαρκεί μέχρις ότου εξελιφθούν οι λόγοι για τους οποίους χορηγήθηκε.

γ. Σε αλλοδαπούς επιστήμονες, οι οποίοι έχουν ιδιαίτε-

πως διακριθεί για την προσφορά τους στην έρευνα και την επιστήμη.

δ. Σε αλλοδαπούς επιστήμονες των νέων τεχνολογιών και ιδίως της πληροφορικής.

Άρθρο 38

Είσοδος αλλοδαπών για ολιγοήμερη παραμονή

Αλλοδαποί που εισέρχεται στη χώρα για τουρισμό, συνέδρια, πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις και γενικά για ολιγοήμερη παραμονή, μπορεί να παραμείνει προσωρινά χωρίς άδεια παραμονής, για όσο χρόνο ισχύει η προξενική θεώρηση ή για χρονικό διάστημα τριών μηνών, εάν πρόκειται για αλλοδαπό στον οποίο επιτρέπεται η είσοδος χωρίς προξενική θεώρηση. Παράταση του χρόνου παραμονής μέχρι έξι ακόμη μήνες μπορεί να χορηγηθεί στον αλλοδαπό, εφόσον διαθέτει επαρκείς πόρους διαβίωσης. Η αίτηση υποβάλλεται πριν από τη λήξη της θεώρησης ή του ελεύθερου χρόνου διαμονής στην αστυνομική αρχή του τόπου διαμονής του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 39

1. Οι αλλοδαποί που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα ασφαλιζονται στους οικείους ασφαλιστικούς οργανισμούς και απολαμβάνουν των ιδίων ασφαλιστικών δικαιωμάτων με τους ημεδαπούς.

2. Οι διατάξεις του Ν.Δ. 57/1973, όπως κάθε φορά ισχύει, για την κοινωνική προστασία, εφαρμόζονται και στους αλλοδαπούς που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα.

3. Οι αλλοδαποί κρατούμενοι ενημερώνονται αμέσως μετά την εισαγωγή τους σε κάποιο ίδρυμα, σε γλώσσα την οποία κατανοούν, για τα κύρια στοιχεία της διαβίωσής τους στο ίδρυμα, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Διευκολύνεται η επικοινωνία τους με διπλωματικούς ή προξενικούς υπαλλήλους του Κράτους από το οποίο προέρχονται.

4. Οι πράξεις που περιγράφονται στα άρθρα 1 έως 3 του Ν. 927/1979 (ΦΕΚ 139 Α') δίδονται αυτεπαγγέλτως.

5. Αλλοδαπός που διαμένει νόμιμα στην Ελλάδα και εξέρχεται προσωρινά από το ελληνικό έδαφος δικαιούται επανεισόδου, εφόσον η άδεια παραμονής του εξακολουθεί να ισχύει κατά το χρόνο της επανεισόδου του.

Άρθρο 40

Πρόσβαση των ανήλικων αλλοδαπών στην εκπαίδευση

1. Ανήλικοι αλλοδαποί, που διαμένουν στην ελληνική επικράτεια, υπάγονται στην υποχρέωση της ελάχιστης σχολικής φοίτησης, όπως και οι ημεδαποί.

2. Οι ανήλικοι αλλοδαποί που φοιτούν σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης έχουν χωρίς περιορισμούς πρόσβαση στις δραστηριότητες της σχολικής ή εκπαιδευτικής κοινότητας.

3. Για την εγγραφή αλλοδαπών ανηλίκων στα δημόσια σχολεία απαιτούνται τα αντίστοιχα με τα προβλεπόμενα για τους ημεδαπούς δικαιολογητικά. Κατ' εξαίρεση, με ελλιπή δικαιολογητικά μπορεί να εγγραφούν στα δημόσια σχολεία τέκνα:

α. όσων προστατεύονται από το ελληνικό κράτος ως πρόσφυγες και όσων τελούν υπό την προστασία της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών,

β. όσων προέρχονται από περιοχές στις οποίες επικρατεί έκρυθμη κατάσταση,

γ. όσων έχουν υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση ασύλου.

δ. αλλοδαπών που διαμένουν στην Ελλάδα, ακόμη και αν δεν έχει ρυθμιστεί η νόμιμη παραμονή τους σε αυτήν.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις αναγνώρισης τίτλων σπουδών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που έγιναν στη χώρα προέλευσης και οι προϋποθέσεις κατάταξης σε βαθμίδες του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, εγγραφής αλλοδαπών μαθητών χωρίς δικαιολογητικά στα δημόσια σχολεία. Με όμοια απόφαση μπορεί να ρυθμίζονται θέματα προαιρετικής διδασκαλίας της μητρικής γλώσσας και πολιτισμού εκεί όπου υπάρχει ικανός αριθμός μαθητών, που ενδιαφέρονται στο πλαίσιο των ενισχυτικών δράσεων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, και να καθορίζονται η εργασιακή σχέση και τα προσόντα των εκπαιδευτικών, που θα διδάσκουν τη μητρική γλώσσα και τα στοιχεία πολιτισμού της χώρας προέλευσης.

5. Αλλοδαποί που έχουν αποφοιτήσει από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα έχουν πρόσβαση στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση, υπό τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις όπως και οι ημεδαποί.

Άρθρο 41

Υποχρεώσεις αλλοδαπών

1. Ο αλλοδαπός, κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Ελλάδα, υποχρεούται να δηλώσει στην υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης:

α. κάθε μεταβολή της κατοικίας του,

β. κάθε μεταβολή της προσωπικής του κατάστασης, ιδίως δε την αλλαγή ιθαγένειας, τη σύναψη, λύση ή ακύρωση γάμου ή τη γέννηση τέκνου,

γ. την απώλεια ή ανανέωση ή μεταβολή του διαβατηρίου του ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου,

δ. την απώλεια της άδειας παραμονής του και

ε. κάθε μεταβολή στην απασχόλησή του, όπως μεταβολή εργοδότη, καταγγελία της σύμβασης εργασίας.

Οι παραπάνω δηλώσεις γίνονται μέσα σε ένα μήνα από τις παραπάνω μεταβολές.

Η υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης, καθώς και οι δήμοι και κοινότητες υποχρεούνται να τηρούν μητρώο αλλοδαπών.

2. Ο ασκών τη γονική μέριμνα δηλώνει στην υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης τα αλλοδαπά τέκνα του που δεν έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους. Σε περίπτωση που αυτός δεν διαμένει στην Ελλάδα, η δήλωση γίνεται από εκείνον με τον οποίο κατοικούν.

3. Αλλοδαπός, κάτοχος άδειας παραμονής, οφείλει να αναχωρήσει χωρίς άλλη ειδοποίηση μέχρι την τελευταία ημέρα της λήξης της ισχύος της, εκτός αν πριν από τη λήξη της έχει υποβάλει αίτηση για την ανανέωσή της.

4. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν εγκρίθηκε παραμονή ή ανανέωση της άδειας διαμονής του, υποχρεούται να εγκαταλείψει αμέσως το ελληνικό έδαφος χωρίς άλλες διατυπώσεις.

5. Αλλοδαπός, που παραμένει στη χώρα για χρονικό διάστημα μέχρι τριάντα ημερών από τη λήξη της άδειας παραμονής του ή παραβιάζει, για το ίδιο χρονικό διάστημα, τη διάρκεια του αναγραφόμενου στην κατεχόμενη θεώρηση εισόδου ή του δικαιούμενου ελεύθερου χρόνου παραμονής του, καθώς και την προβλεπόμενη στην ομοίμορφη θεώρηση SCHENGEN διάρκεια παραμονής ή το δικαιούμενο ελεύθερο χρόνο παραμονής του στον ενιαίο χώρο, υποχρεούται κατά την αναχώρηση να καταβάλει το τετραπλάσιο

του προβλεπόμενου παραβόλου για άδεια παραμονής επί-
σης διάρκειας. Εάν ο χρόνος της παράνομης παραμονής
είναι μεγαλύτερος των τριάντα ημερών, υποχρεούται να κα-
ταβάλει το οκταπλάσιο του προβλεπόμενου παραβόλου για
ετήσια άδεια παραμονής. Με απόφαση των Υπουργών Ε-
σωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξω-
τερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται ο
τρόπος καταβολής του παραπάνω προστίμου και κάθε άλ-
λη λεπτομέρεια που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της
παρούσας παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ - ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ

Άρθρο 42

Περιορισμοί στην κίνηση και εγκατάσταση αλλοδαπών

1. Οι εγκατεστημένοι στη χώρα αλλοδαποί έχουν ελευθε-
ρία κίνησης και εγκατάστασης στο σύνολο της επικράτειας.
Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υ-
πουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέν-
τρωσης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τά-
ξης, μπορεί να απαγορεύεται η παραμονή ή η εγκατάσταση
αλλοδαπών σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές της χώ-
ρας.

2. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Δι-
οίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμό-
διου Υπουργού μπορεί να επιβάλλονται σε συγκεκριμένο
αλλοδαπό, για λόγους εθνικής ασφάλειας, δημόσιας τάξης
ή δημόσιας υγείας, περιορισμοί που αναφέρονται ιδίως
στην εγκατάσταση, παραμονή, μετάβαση σε ορισμένους
τόπους, την άσκηση ορισμένου επαγγέλματος ή υποχρέω-
ση εμφανίσεώς του στις αστυνομικές αρχές.

Άρθρο 43

Ανάκληση της άδειας παραμονής

1. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, ύ-
στερα από εισήγηση των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουρ-
γείου Δημόσιας Τάξης ή Υγείας και Πρόνοιας αντιστοίχως,
ανακαλείται η άδεια παραμονής πέραν των γενικών λόγων
ανάκλησης σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και για τους
εξής λόγους:

α. εθνικής ασφάλειας και δημόσιας τάξης,
β. προστασίας της δημόσιας υγείας, εφόσον ο αλλοδα-
πός πάσχει από νόσημα που μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο
γι' αυτή σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Π.Ο.Υ. και
αρνείται να συμμορφωθεί προς τα μέτρα που καθορίζονται
από τις ιατρικές αρχές για την προστασία της, αν και του έ-
χει παρασχεθεί η απαραίτητη πληροφόρηση,

γ. σε περίπτωση παραβίασης από τον αλλοδαπό των υπο-
χρεώσεων που προκύπτουν γι' αυτόν από τον παρόντα νό-
μο ή υποβολής πλαστών δικαιολογητικών.

2. Η ανάκληση της άδειας παραμονής συνεπάγεται την υ-
ποχρεωτική ανάκληση της άδειας εργασίας ή άδειας άσκη-
σης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας.

Άρθρο 44

Διοικητική απέλαση

1. Η διοικητική απέλαση αλλοδαπού επιτρέπεται αν:

α. Έχει καταδικασθεί τελεσίδικα σε ποινή στέρησης της ε-
λευθερίας τουλάχιστον ενός έτους ή, ανεξαρτήτως ποινής,
για εγκλήματα προσβολών του πολιτεύματος, προδοσίας

της χώρας, εγκλήματα σχετικά με την εμπορία και διακίνη-
ση ναρκωτικών, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες
δραστηριότητες, διεθνή οικονομικά εγκλήματα, εγκλήματα
με χρήση μέσων υψηλής τεχνολογίας, εγκλήματα περί το
νόμισμα, εγκλήματα αντίστασης, αρπαγής ανηλίκου, κατά
της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης
της γενετήσιας ζωής, κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης, εκβία-
σης, τοκογλυφίας, του νόμου περί μεσαζόντων, πλαστο-
γραφίας, ψευδούς βεβαίωσης, συκοφαντικής δυσφήμισης,
λαθρεμπορίας, για εγκλήματα που αφορούν τα όπλα, αρ-
χαίοτητες, την προώθηση λαθρομεταναστών στο εσωτερι-
κό της χώρας ή τη διευκόλυνση της μεταφοράς ή προώθη-
σής τους ή της εξασφάλισης καταλύματος σε αυτούς για α-
πόκρυψη και εφόσον η απέλασή του δεν διατάχθηκε από το
αρμόδιο δικαστήριο.

β. Έχει παραβιάσει τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

γ. Η παρουσία του στο ελληνικό έδαφος είναι επικίνδυνη
για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια της χώρας ή για τη δημό-
σια υγεία, εφόσον πάσχει από νόσημα που μπορεί να απο-
τελέσει κίνδυνο γι' αυτή σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα
και την Π.Ο.Υ. και αρνείται να συμμορφωθεί προς τα μέτρα
που καθορίζονται από τις ιατρικές αρχές για την προστασία
της, αν και του έχει παρασχεθεί η απαραίτητη πληροφόρη-
ση.

2. Η απέλαση διατάσσεται με απόφαση του οικείου Αστυ-
νομικού Διευθυντή και προκειμένου περί Γενικών Αστυνομι-
κών Διευθύνσεων Αττικής και Θεσσαλονίκης, από τον αρ-
μόδιο για θέματα αλλοδαπών Αστυνομικό Διευθυντή ή ανώ-
τερο Αξιωματικό, που ορίζεται από τον οικείο Γενικό
Αστυνομικό Διευθυντή, αφού προηγουμένως δοθεί στον
αλλοδαπό προθεσμία τουλάχιστον σαράντα οκτώ (48) ω-
ρών για να υποβάλει τις αντιρρήσεις του.

3. Εφόσον ο αλλοδαπός, εκ των εν γένει περιστάσεων,
κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη,
με την ως άνω απόφαση διατάσσεται η κράτησή του που
δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις μήνες. Ο αλλοδαπός
πρέπει να πληροφορείται στη γλώσσα που κατανοεί τους
λόγους της κράτησής του. Ο αλλοδαπός που κρατείται έχει
το δικαίωμα να προβάλει αντιρρήσεις κατά της απόφασης
κράτησής του ενώπιον του προέδρου του διοικητικού πρω-
τοδικείου στην περιφέρεια του οποίου κρατείται, ο οποίος
κρίνει για τη νομιμότητά της, με ανάλογη εφαρμογή της δια-
δικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 243 του Ν. 2717/1999
(ΦΕΚ 97 Α').

4. Σε περίπτωση που ο προς απέλαση αλλοδαπός δεν κρί-
νεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή ο
πρωτόδικος του διοικητικού πρωτοδικείου διαφωνεί ως προς
την κράτησή του, με την ίδια απόφαση τάσσεται σε αυτόν
προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν δύναται να υπερ-
βαίνει τις τριάντα ημέρες.

5. Κατά της απόφασης απέλασης δικαιούται ο αλλοδαπός
να προσφύγει εντός προθεσμίας πέντε ημερών από την κοι-
νοποίησή της στον Γενικό Γραμματέα της αρμόδιας κατά
τόπο περιφέρειας, ο οποίος αποφασίζει εντός τριών ημε-
ρών από την άσκηση της προσφυγής. Η τυχόν άσκηση προ-
σφυγής συνεπάγεται την αναστολή εκτέλεσης της απόφα-
σης. Εφόσον με την απόφαση απέλασης έχει διαταχθεί και
η κράτηση, η αναστολή αφορά μόνο την απέλαση.

6. Ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας, ύστερα από γνώ-
μη της Επιτροπής Μετανάστευσης, μπορεί και αυτεπαγ-
γέλτως να αναστείλει προσωρινά την απέλαση, όταν αυτό ε-
πιβάλλεται από λόγους ανθρωπιστικούς, ανωτέρας βίας ή
δημόσιου συμφέροντος, όπως όταν συντρέχουν εξαιρετι-
κοί λόγοι που αφορούν τη ζωή ή την υγεία του αλλοδαπού ή
της οικογένειάς του.

7. Η απέλαση αλλοδαπών που βρίσκονται παράνομα στη χώρα και καταγγέλλουν πράξεις προαγωγής σε πορνεία μπορεί με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών και έγκριση του εισαγγελέα εφετών να αναστέλλεται μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση για τις πράξεις που καταγγέθηκαν. Αν η καταμήνυση αποδειχθεί ψευδής, η απέλαση εκτελείται. Για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή της απέλασης χορηγείται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, άδεια παραμονής στους αλλοδαπούς κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παρόντος.

8. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται η ειδικότερη διαδικασία για την εκτέλεση των αποφάσεων απέλασης, που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, καθώς και εκείνων που διατάσσονται με αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων, σύμφωνα με τα άρθρα 74 και 99 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 45

Κωλύματα απελάσεων

Αν δεν είναι εφικτή η άμεση απέλαση του αλλοδαπού από τη χώρα, ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας, ύστερα από εισήγηση του οργάνου που είναι αρμόδιο να διατάξει την απέλαση και γνώμη της Επιτροπής Μετανάστευσης, μπορεί με απόφασή του, να επιτρέψει την προσωρινή παραμονή αλλοδαπού στη χώρα. Με όμοια απόφαση επιβάλλονται στον αλλοδαπό περιοριστικοί όροι.

Άρθρο 46

Απαγορεύσεις απελάσεων

1. Απαγορεύεται η απέλαση, εφόσον ο αλλοδαπός:

α. είναι ανήλικος και οι γονείς του διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα,

β. είναι γονέας ημεδαπού ανηλίκου και ασκεί τη γονική μέριμνα ή έχει υποχρέωση διατροφής, την οποία εκπληρώνει,

γ. έχει υπερβεί το 80ό έτος της ηλικίας του.

2. Δεν απαγορεύεται η απέλαση στις περιπτώσεις β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου, όταν ο αλλοδαπός είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, εφόσον πάσχει από νόσημα που μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο γι' αυτή, σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Π.Ο.Υ. και αρνείται να συμμορφωθεί προς τα μέτρα που καθορίζονται από τις ιατρικές αρχές για την προστασία της, αν και του έχει παρασχεθεί η απαραίτητη πληροφόρηση.

Άρθρο 47

Δαπάνες απέλασης

1. Η δαπάνη απέλασης και τα έξοδα διατροφής βαρύνουν τον αλλοδαπό. Αν ο αλλοδαπός δεν διαθέτει το αναγκαίο χρηματικό ποσό, τούτο καταβάλλεται από το Δημόσιο κατά το μέρος που δεν καλύπτεται από τον υπόχρεο. Το καταβαλλόμενο από το Δημόσιο ποσό βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο και εισπράττεται κατά τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δημόσιας Τάξης ρυθμίζονται η διαδικασία και οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή αυτής της παραγράφου.

2. Αν η είσοδος ή η παραμονή του αλλοδαπού έχει επιτραπεί με κατάθεση εγγυητικής επιστολής από τρίτο πρόσωπο, τα έξοδα απέλασης, συμπεριλαμβανομένης και της δαπάνης διατροφής, βαρύνουν εις ολόκληρον τον αλλοδα-

πό και το πρόσωπο που έχει καταθέσει την εγγυητική επιστολή. Αν αυτοί αρνούνται την καταβολή τους, τότε η εγγυητική επιστολή καταπίπτει, ύστερα από έγγραφη παραγγελία της αρμόδιας για την απέλαση αρχής.

3. Εργοδότης, ο οποίος απασχολεί αλλοδαπό χωρίς άδεια εργασίας, βαρύνεται με τη δαπάνη απέλασης και τα έξοδα διατροφής του.

4. Αν ο αλλοδαπός αρνείται να επιβιβασθεί στο μεταφορικό μέσο, προκειμένου να απομακρυνθεί από τη χώρα, η απομάκρυνσή του δύναται να πραγματοποιηθεί με συνοδεία αστυνομικής δύναμης μέχρι τη χώρα προορισμού του, κατόπιν αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και εφόσον εξασφαλίζονται όλα τα εχέγυα ασφαλούς μετάβασης, παραμονής και επιστροφής των συνοδών αστυνομικών.

Άρθρο 48

Χώροι κράτησης αλλοδαπών

1. Ο αλλοδαπός, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 3 του άρθρου 44, κρατείται στην οικεία αστυνομική αρχή. Μέχρις ότου ολοκληρωθούν οι διαδικασίες απέλασής του μπορεί να παραμένει σε ειδικούς χώρους, οι οποίοι ιδρύονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας και λειτουργούν με μέριμνα της Περιφέρειας. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι προδιαγραφές και οι όροι λειτουργίας αυτών των χώρων.

2. Την ευθύνη της φύλαξης των ειδικών χώρων έχει η Ελληνική Αστυνομία.

Άρθρο 49

Ανεπιθύμητοι αλλοδαποί

1. Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης τηρεί κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Τα κριτήρια και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής αλλοδαπών από τον κατάλογο αυτόν καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης.

2. Αλλοδαπός που βρίσκεται στο ελληνικό έδαφος είναι υποχρεωμένος να εγκαταλείψει τη χώρα, αφότου εγγραφεί στον κατάλογο ανεπιθύμητων, μέσα σε προθεσμία που ορίζεται κάθε φορά από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Αν δεν συμμορφωθεί, απειλείται.

3. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν επιτρέπεται η είσοδος στη χώρα, επειδή είναι εγγεγραμμένος στον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών, οφείλει να αναχωρήσει αμελλητί, άλλως επαναπροωθείται αμέσως στη χώρα προέλευσής ή σε τρίτη χώρα, όπου μπορεί να επιτραπεί η είσοδος με ευθύνη και δαπάνες του ιδίου ή εκείνου που τον μετέφερε, οι οποίοι υποχρεούνται και στην καταβολή κάθε άλλης αναγκαίας δαπάνης που απαιτείται μέχρι την αναχώρησή του. Στους ανωτέρω μεταφορείς, όταν αρνούνται την εκπλήρωση αυτών των υποχρεώσεών τους, επιβάλλεται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, πρόστιμο ενός εκατομμυρίου έως πέντε εκατομμυρίων δραχμών, για κάθε μεταφερόμενο άτομο. Με την ίδια απόφαση τα χρησιμοποιηθέντα μεταφορικά μέσα φυλάσσονται και αποδίδονται σε αυτούς μετά την εκπλήρωση των ανωτέρω υποχρεώσεων και την καταβολή του επιβληθέντος προστίμου ή την προσκόμιση εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας, που καλύπτει το ποσό των ανωτέρω υποχρεώσεών τους και του επιβληθέντος προστίμου.

4. Με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή ενός εκατομμυρίου δραχμών τιμωρείται κάθε αλλοδαπός ο οποίος επανέρχεται παράνομα στη χώρα και

είναι καταχωρημένοι στον κατάλογο των ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Η άσκηση ενδίκων μέσων δεν έχει ανασταλτικό αποτελεσμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄

ΓΕΝΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ - ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 50

Παράνομη είσοδος και έξοδος από τη χώρα

1. Όποιος εξέρχεται ή επιχειρεί να εξέλθει από το ελληνικό έδαφος ή εισέρχεται ή επιχειρεί να εισέλθει σε αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου δραχμών, αν αυτός που επιχειρεί να αναχωρήσει λάθρα καταζητείται από τις δικαστικές ή αστυνομικές αρχές ή υπέχει φορολογικές ή συναλλαγματικές ή πάσης φύσεως άλλες υποχρεώσεις προς το Δημόσιο ή είναι υπότροπος.

2. Αν αλλοδαπός εισέλθει στο ελληνικό έδαφος ή εξέλθει από αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, στον οποίο αναφέρει σχετικώς χωρίς καθυστέρηση, μπορεί να απόσχει από την ποινική δίωξη για την πράξη αυτήν, οπότε γνωστοποιεί αμέσως την απόφασή του αυτή στο διοικητή της αστυνομικής υπηρεσίας ή λιμενικής αρχής που διαπίστωσε την παράνομη είσοδο ή έξοδο, προκειμένου αυτός με απόφασή του να επαναπροωθήσει τον αλλοδαπό αμέσως στη χώρα προέλευσης ή καταγωγής του. Η έγκριση του εισαγγελέα εφετών μπορεί να δοθεί και με τηλεφωνικό σήμα. Αν δεν καταστεί δυνατή η άμεση επαναπροώθηση του αλλοδαπού, ο διοικητής της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής, αφού συντάξει σχετική έκθεση, παραπέμπει τον αλλοδαπό αυτόν στην αρμόδια διοικητική αρχή για απέλαση, σύμφωνα με το άρθρο 44 του νόμου αυτού. Η αρχή αυτή, αν η απέλαση δεν πραγματοποιηθεί εντός τριών μηνών, γνωστοποιεί τούτο στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Στην περίπτωση αυτήν ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ανακαλέσει την απόφασή του για αποχή από την ποινική δίωξη, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, εφόσον δεν έχει παρέλθει ένα έτος από την ημέρα της παράνομης εισόδου του αλλοδαπού στη χώρα.

Άρθρο 51

Υποχρεώσεις υπηρεσιών και υπαλλήλων - κυρώσεις

1. Οι δημόσιες υπηρεσίες, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, οι οργανισμοί και επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης υποχρεούνται να μην παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε αλλοδαπούς, οι οποίοι δεν έχουν διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο ή θεώρηση εισόδου ή άδεια παραμονής ή γενικά δεν αποδεικνύουν ότι παραμένουν νόμιμα στην Ελλάδα, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο. Εξαιρούνται τα νοσοκομεία, θεραπευτήρια και κλινικές, όταν πρόκειται για αλλοδαπούς που εισάγονται εκτάκτως για νοσηλεία και για ανήλικα παιδιά.

2. Οι διευθυντές φυλακών και κρατητηρίων υποχρεούνται να παραλαμβάνουν και να φυλάσσουν διαβατήρια ή άλλα έγγραφα που αποδεικνύουν την ταυτότητα των κρατούμενων αλλοδαπών, καθώς και τις άδειες παραμονής και εργασίας τους. Τα έγγραφα αυτά επιστρέφονται κατά την απόλυση του αλλοδαπού. Αν ο αλλοδαπός δεν έχει τα έγγραφα αυτά ή δεν έχει άδεια παραμονής ή εργασίας, οι ως άνω υ-

πάλληλοι οφείλουν να το γνωστοποιήσουν αμέσως στην πλησιέστερη αστυνομική αρχή ή στην πλησιέστερη υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης.

3. Οι υπάλληλοι των παραπάνω υπηρεσιών και φορέων που παραβαίνουν τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 διώκονται πειθαρχικά και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα για παράβαση καθήκοντος.

Άρθρο 52

Υποχρεώσεις συμβολαιογράφων - κυρώσεις

1. Κατά την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων στις οποίες συμβαλλόμενοι ή συμμετέχοντες καθ' οιονδήποτε τρόπο είναι αλλοδαποί, οι οποίοι παρίστανται αυτοπροσώπως ή δηλώνουν κατοικία ή διαμονή στην ημεδαπή, οι συμβολαιογράφοι υποχρεούνται να διαπιστώνουν ότι αυτοί έχουν θεώρηση εισόδου ή άδεια παραμονής και να κάνουν σχετική μνεία στην πράξη τους. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις της σύνταξης πληρεξουσίων σε δικηγόρους προκειμένου να εκπροσωπήσουν αλλοδαπούς ενώπιον δικαστηρίων ή και άλλων αρχών.

2. Οι συμβολαιογράφοι που παραβαίνουν τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου διώκονται πειθαρχικά και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα για παράβαση καθήκοντος.

Άρθρο 53

Υποχρεώσεις εργοδοτών αλλοδαπών εργαζομένων - κυρώσεις

1. Δεν επιτρέπεται η πρόσληψη και η απασχόληση αλλοδαπών, εφόσον δεν έχουν άδεια παραμονής. Αν η κατάρτιση της σύμβασης εργασίας ή έργου ή ανεξάρτητων υπηρεσιών αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγηση της άδειας παραμονής, η ισχύς αυτής της σύμβασης τελεί υπό την αναπληρωτική αίρεση της χορήγησης αυτής της άδειας.

2. Οι εργοδότες που απασχολούν αλλοδαπούς εργαζομένους οφείλουν να ενημερώνουν αμέσως την υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης, τα Γραφεία Ευρέσεως Εργασίας της έδρας τους και την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για κάθε πρόσληψη αλλοδαπού και για κάθε μεταβολή στο καθεστώς εργασίας του, όπως παράταση της σύμβασης, καταγγελία της σύμβασης, αποχώρηση.

3. Στους εργοδότες που παραβιάζουν τις διατάξεις των δύο παραγράφων 1 και 2, πέραν άλλων κυρώσεων που προβλέπονται από τη νομοθεσία, επιβάλλεται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, χρηματικό πρόστιμο που μπορεί να κυμαίνεται από ένα εκατομμύριο έως πέντε εκατομμύρια δραχμές για κάθε παράνομο αλλοδαπό.

4. Όποιος απασχολεί αλλοδαπό που στερείται άδειας παραμονής τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. Σε περίπτωση υποτροπής επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Αν εργοδότης είναι νομικό πρόσωπο, οι ως άνω ποινές επιβάλλονται στον διευθύνοντα σύμβουλο ή στον διαχειριστή ή στον ασκούντα γενικά τη διοίκηση του νομικού προσώπου. Ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας μπορεί επιπλέον, συνεκτιμώντας και τις εν γένει περιστάσεις, να διατάξει το κλείσιμο του καταστήματος ή της επιχείρησης για χρονικό διάστημα από έναν μέχρι έξι μήνες και για τρεις έως δώδεκα μήνες σε περίπτωση δεύτερης καταδίκης και εφόσον πρόκειται για κέντρα διασκέδασης από δύο μέχρι δώδεκα μήνες και από έξι μέχρι είκοσι τέσσερις μήνες αντίστοιχα. Αν υπάρξει τρίτη καταδίκη, το κατάστημα ή η επιχείρηση κλείεται οριστικά και δεν χορηγείται στο ίδιο πρόσωπο τέτοια άδεια για χρονικό διάστημα πέντε ετών.

5. Όταν η παραβίαση των διατάξεων του παρόντος νόμου γίνεται με σκοπό την προαγωγή αλλοδαπών σε πορνεία τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο εκατομμυρίων δραχμών. Σε περίπτωση που το θύμα είναι ανήλικος ή ανήλικη, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον πέντε εκατομμυρίων δραχμών. Το παραπάνω αδίκημα θεωρείται σε κάθε περίπτωση αυτόφωρο και εκδικάζεται με τη σχετική διαδικασία. Η έκδοση τελεσίδικης καταδικαστικής απόφασης γνωστοποιείται με μέριμνα της αρμόδιας εισαγγελίας στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας μέσα σε ένα μήνα από την έκδοσή της. Ο τελευταίος υποχρεούται μέσα σε ένα μήνα από τη γνωστοποίηση της απόφασης να αφαιρέσει την άδεια λειτουργίας του καταστήματος ή της επιχείρησης όπου τελέστηκε το αδίκημα, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δώδεκα μηνών, μπορεί δε, συνεκτιμώντας και τις εν γένει περιστάσεις, να προβεί στην οριστική αφαίρεση της άδειας λειτουργίας. Οι προβλεπόμενες στην παρούσα παράγραφο ποινές δεν αποκλείουν τη σωρευτική επιβολή άλλων ποινών σε περίπτωση συνδρομής άλλων διατάξεων της ποινικής νομοθεσίας.

6. Με ποινή φυλάκισης τιμωρείται και ο αλλοδαπός, ο οποίος παρέχει εξαρτημένη εργασία ή ανεξάρτητες υπηρεσίες ή έργο ή ασκεί επάγγελμα ή άλλη ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα χωρίς άδεια παραμονής.

7. Για την απασχόληση αλλοδαπών από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που συμβάλλονται με το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, για την κατασκευή έργων ειδικής φύσεως - υποδομής και εκείνων που προβλέπονται από το άρθρο 12 του Π.Δ. 378/1987 (ΦΕΚ 168 Α), απαιτείται έγκριση της στρατιωτικής αρχής που προϊστάται του έργου.

Άρθρο 54

Υποχρεώσεις υπαλλήλων και λοιπών ιδιωτών - κυρώσεις

1. Απαγορεύεται η εκμίσθωση ακινήτων σε αλλοδαπούς που δεν έχουν διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο ή θεώρηση εισόδου ή άδεια παραμονής.

2. Οι διευθυντές ξενοδοχείων, παραθεριστικών κέντρων, κλινικών και θεραπευτηρίων οφείλουν να ενημερώνουν την αστυνομική υπηρεσία ή την υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης για την άφιξη και την αναχώρηση αλλοδαπών που φιλοξενούν.

3. Στα πρόσωπα που παραβιάζουν τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, πέραν άλλων κυρώσεων που προβλέπονται από τη νομοθεσία, επιβάλλεται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, χρηματικό πρόστιμο από πεντακόσιες χιλιάδες έως ένα εκατομμύριο δραχμές.

4. Τα πρόστιμα της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλονται επίσης στα πρόσωπα που υποβάλλουν ανακριβή δήλωση ή βεβαίωση ή δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει με τη βεβαίωση ή τη δήλωση που προβλέπεται στα άρθρα 10 παρ. 3 περ. γ', 11 παρ. 2 περ. δ', 19 παρ. 6 περ. α', 21 παρ. 2 περ. δ', 26 παρ. 2 περ. γ', 28 παρ. 3 περ. δ', 34 παρ. 4 περ. γ', 35 παρ. 2 περ. β', 36 παρ. 3 περ. γ' και 37 παρ. 2 περ. β'. Τα ίδια πρόστιμα επιβάλλονται και στους αλλοδαπούς, οι οποίοι δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 41.

5. Όποιος διευκολύνει την είσοδο στο ελληνικό έδαφος αλλοδαπού, χωρίς να υποβληθεί στον έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 4, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών.

6. Όποιος διευκολύνει την παράνομη παραμονή αλλοδαπού ή δυσχεραίνει τις έρευνες των αστυνομικών αρχών για τον εντοπισμό, σύλληψη και απέλασή του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών.

7. Όποιος παράνομα κατέχει ή χρησιμοποιεί γνήσιο διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο άλλου προσώπου, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος παρακρατεί διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο άλλου προσώπου ή αρνείται να παραδώσει τούτο στην αρμόδια υπηρεσία. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατέχει ή χρησιμοποιεί πλαστό διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο.

8. Ο υπεύθυνος γραφείου ταξιδιών ή μετανάστευσης ή οποιοσδήποτε άλλος υποβάλλει για λογαριασμό τρίτου στην αρμόδια αρχή δικαιολογητικά έκδοσης ταξιδιωτικού εγγράφου, με στοιχεία που δεν ανταποκρίνονται στην ταυτότητα του προσώπου αυτού, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου δραχμών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και εκείνος, για λογαριασμό του οποίου υποβάλλονται τα δικαιολογητικά. Με απόφαση του νομάρχη επιβάλλεται και η οριστική αφαίρεση της άδειας λειτουργίας του γραφείου.

Άρθρο 55

Υποχρεώσεις μεταφορέων - κυρώσεις

1. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες πλοίου, πλωτού μέσου ή αεροπλάνου και οδηγοί κάθε είδους μεταφορικού μέσου που μεταφέρουν από το εξωτερικό στην Ελλάδα αλλοδαπούς, που δεν έχουν δικαίωμα εισόδου στο ελληνικό έδαφος, ή στους οποίους έχει απαγορευθεί η είσοδος για οποιαδήποτε αιτία, καθώς και αυτοί που τους προωθούν στο εσωτερικό της χώρας, ή διευκολύνουν τη μεταφορά ή προώθησή τους, ή εξασφαλίζουν σε αυτούς κατάλυμα για απόκρυψη τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή ενός εκατομμυρίου έως πέντε εκατομμυρίων δραχμών για κάθε μεταφερόμενο αλλοδαπό. Ειδικά πλοίαρχοι ή κυβερνήτες πλοίων και πλωτών μέσων που μεταφέρουν τους προαναφερόμενους αλλοδαπούς υπό συνθήκες που θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή και την ασφάλειά τους τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών ανά μεταφερόμενο πρόσωπο. Με τις ίδιες ποινές τιμωρούνται και οι συμμετέχοντες στις ανωτέρω αξιόποινες πράξεις. Συνιστά επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστο δύο ετών και χρηματική ποινή πέντε εκατομμυρίων έως οκτώ εκατομμυρίων δραχμών για κάθε μεταφερόμενο άτομο, αν η μεταφορά ενεργείται κατ' επάγγελμα ή με σκοπό το παράνομο κέρδος, ή αν ο υπαίτιος είναι δημόσιος υπάλληλος ή τουριστικός ή ναυτιλιακός ή ταξιδιωτικός πράκτορας, ή είναι υπότροπος. Μεταφορικά μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για τη μεταφορά προσώπων κατασχονται και δημεύονται με απόφαση του δικαστηρίου, εκτός αν ο ιδιοκτήτης αποδείξει ότι δεν γνώριζε το σκοπό για τον οποίο χρησιμοποιήθηκαν αυτά. Η άσκηση ενδίκου μέσου κατά των παραπάνω δικαστικών αποφάσεων δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

2. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες πλοίου, πλωτού μέσου ή αεροπλάνου και οδηγοί κάθε είδους μεταφορικού μέσου υποχρεούνται να μη δέχονται για μεταφορά από και στο εξωτερικό πρόσωπα τα οποία δεν είναι εφοδιασμένα με τα απαιτούμενα ταξιδιωτικά έγγραφα ή δεν έχουν υποστεί τον κανονικό αστυνομικό έλεγχο. Οι παραβάτες τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1. Η ανωτέρω α-

ξιόποινη πράξη θεωρείται τετελεσμένη, προκειμένου μεν για θαλάσσια και εναέρια μεταφορικά μέσα, εφόσον το πρόσωπο που επιβιβάστηκε λάθρα βρίσκεται μέσα σε αυτά κατά την έναρξη του προ του απόπλου ή της απογειώσεως ελέγχου από τα αρμόδια κρατικά όργανα ή μετά την άπαρση του πλοίου ή την απογείωση του αεροπλάνου, προκειμένου δε για άλλα μεταφορικά μέσα, εφόσον το πρόσωπο που αναχωρεί λάθρα βρίσκεται μέσα σε αυτά κατά τον τελευταίο έλεγχο εξόδου ή πλησίον των συνόρων. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 εφαρμόζονται και στα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

3. Αεροπορικές ή ναυτιλιακές εταιρείες ή ταξιδιωτικά γραφεία υποχρεούνται να μη δέχονται για μεταφορά και να λαμβάνουν κάθε μέτρο που να αποκλείει τη μεταφορά από το εξωτερικό στην Ελλάδα αλλοδαπών που δεν είναι εφοδιασμένοι με τα απαιτούμενα διαβατήρια ή άλλα ταξιδιωτικά έγγραφα. Στις αεροπορικές εταιρίες που παραβαίνουν τις παραπάνω υποχρεώσεις επιβάλλεται με απόφαση του αερολιμενάρχη χρηματικό πρόστιμο από πέντε εκατομμύρια έως δέκα εκατομμύρια δραχμές για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο. Στις ναυτιλιακές εταιρίες ή ταξιδιωτικά γραφεία, το ίδιο πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας.

4. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, καθώς και ταξιδιωτικά γραφεία και οι ιδιοκτήτες των μεταφορικών μέσων ευθύνονται εις ολόκληρο για τις δαπάνες διαβίωσης και τα έξοδα επαναπροώθησης των ανωτέρω προσώπων στο εξωτερικό. Την ίδια ευθύνη έχουν και όσοι εγγυήθηκαν τον επαναπατρισμό αλλοδαπού, αν παραβιάσθηκαν όροι εισόδου ή παραμονής του στη χώρα. Τα αρμόδια για τον καταλογισμό όργανα, ο τρόπος είσπραξης και διαχείρισης αυτών και κάθε άλλη λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

5. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 ή οι ιδιοκτήτες των μεταφορικών μέσων ή οι αντιπρόσωποι αυτών στην Ελλάδα υποχρεούνται αμέσως μετά την άφιξη του μεταφορικού μέσου να παραδίδουν στις υπηρεσίες του αστυνομικού ελέγχου διαβατηρίων δελτία άφιξης ή καταστάσεις των αλλοδαπών επιβατών που μεταφέρουν και προορίζονται για την Ελλάδα και αντίστροφα. Την ίδια υποχρέωση έχουν κατά την άφιξη αεροπλάνων μη τακτικών πτήσεων από τρίτες χώρες. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζονται τα στοιχεία των ανωτέρω δελτίων ή καταστάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΣΥΣΤΑΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ

Άρθρο 56

Σύσταση υπηρεσιών και έλεγχος

1. Στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης συνιστάται Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών, καθορίζεται η διάρθρωση των οργανικών μονάδων της και η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους, τα προσόντα του προσωπικού της, καθώς και οι κλάδοι από τους οποίους επιλέγονται οι προϊστάμενοι των μονάδων της και ρυθμίζεται κάθε συναφές θέμα.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέν-

τρωσης και Οικονομικών και γνώμη του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, μπορεί να συνιστώνται διευθύνσεις ή τμήματα αλλοδαπών και μετανάστευσης σε κάθε νομό της Περιφέρειας ως μονάδες της. Ειδικά στην Περιφέρεια Αττικής μπορεί να συνιστώνται μέχρι τέσσερις διευθύνσεις, των οποίων η κατά τόπο αρμοδιότητα καθορίζεται με το ίδιο προεδρικό διάταγμα. Με όμοιο διάταγμα καθορίζεται η έδρα τους, η διάρθρωση των οργανικών μονάδων τους και η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους, τα προσόντα του προσωπικού τους, καθώς και οι κλάδοι από τους οποίους επιλέγονται οι προϊστάμενοι των οργανικών μονάδων και ρυθμίζεται κάθε συναφές θέμα.

Με όμοιο προεδρικό διάταγμα μπορεί να συνιστώνται μονάδες που ασκούν αρμοδιότητες της περιφέρειας για θέματα ιθαγένειας και ομογενών οι οποίοι υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μπορεί να συνιστώνται, σε έδρες πρεσβειών και έμμισθων ελληνικών προξενικών αρχών, στα πλαίσια διμερών συμφωνιών και με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων της Χώρας, Γραφεία Ευρέσεως Εργασίας, να καθορίζονται οι αρμοδιότητές τους, να συνιστώνται οι οργανικές θέσεις προσωπικού και να καθορίζονται οι κατηγορίες, οι κλάδοι και τα προσόντα του εν λόγω προσωπικού, καθώς και οι κλάδοι από τους οποίους επιλέγονται οι προϊστάμενοι αυτών και να ρυθμίζεται κάθε συναφές θέμα. Οι υπάλληλοι των εν λόγω γραφείων ανακοινώνονται προς τις αλλοδαπές αρχές ως υπάλληλοι της πρεσβευτικής ή προξενικής αρχής και υπάγονται στην εποπτεία και τον πειθαρχικό έλεγχο του προϊσταμένου της. Για τα πειθαρχικά παραπτώματα των ανωτέρω υπαλλήλων αρμόδιο είναι το υπηρεσιακό συμβούλιο του Υπουργείου Εξωτερικών. Οι τοποθετούμενοι ή αποσιώμενοι υπάλληλοι στα γραφεία ευρέσεως εργασίας λαμβάνουν τις αποδοχές στις θέσεις τους και επίδομα αλλοδαπής, η δαπάνη των οποίων βαρύνει τον προϋπολογισμό των φορέων από τους οποίους προέρχονται. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες της καταβολής του εν λόγω επιδόματος.

4. Οι υπηρεσίες αλλοδαπών και μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και των Περιφερειών, οι αστυνομικές, λιμενικές ή αερολιμενικές αρχές και οι υπηρεσίες ελέγχου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι αρμόδιες να παρακολουθούν την εφαρμογή του παρόντος νόμου, να διενεργούν ελέγχους και να βεβαιώνουν τις παραβάσεις. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορούν να ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας διάταξης.

5. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρεται "υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης" νοείται η διεύθυνση ή το τμήμα αλλοδαπών και μετανάστευσης της παραγράφου 2 που βρίσκεται στο νομό, στον οποίο έχει την κατοικία του ή τη διαμονή του ο αλλοδαπός ή προτίθεται να εγκατασταθεί, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

6. Μέχρι την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων των παραγράφων 1 και 2 αρμόδιες υπηρεσίες για την εφαρμογή του παρόντος νόμου είναι η Διεύθυνση Αστικής και Δημοτικής Κατάστασης στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και οι Διευθύνσεις Αυτοδιοίκησης και Αποκέντρωσης ή Διοίκησης και Τοπικής

Αυτοδιοίκησης και Διοίκησης στις Περιφέρειες. Η Επιτροπή Μετανάστευσης συγκροτείται, σε ό,τι αφορά τους υπαλλήλους - μέλη της, από υπαλλήλους αυτών των υπηρεσιών.

7. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Δημόσιας Τάξης και Εργασίας καθορίζονται ο εξοπλισμός, τα αρχεία και τα λοιπά στοιχεία που παραδίδονται από τις υπηρεσίες των Υπουργείων Δημόσιας Τάξης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Ο.Α.Ε.Δ. στις υπηρεσίες αλλοδαπών και μετανάστευσης και ρυθμίζονται τα σχετικά με τη παράδοση θέματα.

Άρθρο 57

Εξουσιοδοτικές διατάξεις

1. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο των αιτήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 8, 11, 13, 19, 21 έως 27, 29, 30, 32 και 34 έως 37 και ο τύπος και το περιεχόμενο της άδειας παραμονής, καθώς και ο τύπος και το περιεχόμενο του μητρώου αλλοδαπών.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού μπορεί να καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των άρθρων 5 έως 38.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ'

ΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕ ΠΟΛΙΤΟΓΡΑΦΗΣΗ

Άρθρο 58

Προϋποθέσεις πολιτογράφησης

1. Αλλοδαπός που επιθυμεί να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια με πολιτογράφηση απαιτείται να:

α. είναι ενήλικος κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης πολιτογράφησης,

β. μην εκκρεμεί σε βάρος του απόφαση απέλασης,

γ. μην έχει καταδικασθεί τελεσίδικα σε ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους ή, ανεξαρτήτως ποινής, για εγκλήματα προσβολών του πολιτεύματος, προδοσίας της χώρας, εγκλήματα σχετικά με την εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών, τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, διεθνή οικονομικά εγκλήματα, εγκλήματα με χρήση μέσων υψηλής τεχνολογίας, εγκλήματα περί το νόμισμα, εγκλήματα αντίστασης, αρπαγής ανηλίκων, κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης, εκβίασης, τοκογλυφίας, του νόμου περί μεσαζόντων, πλαστογραφίας, ψευδούς βεβαίωσης, συκοφαντικής δυσφήμισης, λαθρεμπορίας, εγκλήματα που αφορούν τα όπλα, αρχαιότητες, την προώθηση λαθρομεταναστών στο εσωτερικό της χώρας ή τη διευκόλυνση της μεταφοράς ή προώθησής τους ή της εξασφάλισης καταλύματος σε αυτούς για απόκρυψη ή για παραβάσεις της νομοθεσίας για την εγκατάσταση και κίνηση αλλοδαπών στην Ελλάδα.

2. Αν ο αλλοδαπός είναι αλλογενής απαιτείται επιπλέον να:

α. Διαμένει νόμιμα στην Ελλάδα δέκα συνολικά έτη την τελευταία δωδεκαετία πριν από την υποβολή της αίτησης πολιτογράφησης. Για τον ανιθαγενή αλλοδαπό ή για τον αλλοδαπό που έχει αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, αρκεί διαμονή στην Ελλάδα πέντε έτη μέσα στην τελευταία δωδεκαετία πριν από την υποβολή της αίτησης. Στον ανωτέρω κατά περίπτωση απαιτούμενο χρόνο δεν προσμετράται ο χρόνος που διήνυσε ο αλλοδαπός στην Ελλάδα, ως διπλωματικός ή διοικητικός υπάλληλος ξένης χώρας. Η χρο-

νική αυτή προϋπόθεση δεν απαιτείται γι' αυτόν που έχει γεννηθεί και κατοικεί συνεχώς στην Ελλάδα, καθώς και γι' αυτούς που είναι σύζυγοι Ελλήνων ή Ελληνίδων που διαμένουν στην Ελλάδα και έχουν αποκτήσει τέκνα. Για τους συζύγους Ελλήνων διπλωματικών υπαλλήλων που υπηρετούν στο εξωτερικό, προσμετράται για τη συμπλήρωση του παραπάνω χρόνου και ο χρόνος παραμονής τους στο εξωτερικό, λόγω της υπηρεσίας των Ελλήνων συζύγων τους, ύστερα από πρόταση του Έλληνα πρεσβευτή για τη διαμόρφωση από αυτούς ελληνικής εθνικής συνείδησης.

β. Έχει επαρκή γνώση της ελληνικής γλώσσας, της ελληνικής ιστορίας και γενικά του ελληνικού πολιτισμού.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 58 έως 64 εφαρμόζονται και στα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 2 του νόμου αυτού.

Άρθρο 59

Δικαιολογητικά

1. Ο αλλοδαπός που επιθυμεί να πολιτογραφηθεί ως Έλληνας υποβάλλει στο δήμο ή την κοινότητα του τόπου κατοικίας του αίτηση για πολιτογράφηση, που απευθύνεται προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και συνοδεύεται από:

α. δήλωση πολιτογράφησης. Η δήλωση αυτή γίνεται ενώπιον του δημάρχου ή προέδρου της κοινότητας παρουσία δύο Ελλήνων πολιτών ως μαρτύρων.

β. παράβολο ύψους πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών, το οποίο μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει το τριάντα τοις εκατό κάθε φορά.

γ. αντίγραφο διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου και, εφόσον δεν είναι γραμμένο με λατινικούς χαρακτήρες, μεταφρασμένο στην ελληνική γλώσσα,

δ. άδεια παραμονής ή άλλο αποδεικτικό έγγραφο νόμιμης παραμονής του στη χώρα,

ε. πιστοποιητικό γέννησης ή βάπτισης. Αν ο αλλοδαπός είναι πρόσφυγας και αδυνατεί να προσκομίσει πιστοποιητικό γέννησης, αρκεί η προσκόμιση της απόφασης χορήγησης σε αυτόν πολιτικού ασύλου. Η διάταξη αυτή ισχύει και για πρόσφυγες, των οποίων η αίτηση πολιτογράφησης εκκρεμεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος,

στ. εκκαθαριστικό σημείωμα ή αντίγραφο δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του τελευταίου οικονομικού έτους και

η. σημείωμα δακτυλοσκόπησης από το αστυνομικό τμήμα του τόπου κατοικίας του.

Άρθρο 60

Διαδικασία πολιτογράφησης

1. Ο δήμος ή η κοινότητα εξετάζει την πληρότητα των δικαιολογητικών και διαβιβάζει την αίτηση μαζί με τα δικαιολογητικά στην αρμόδια για θέματα ιθαγένειας υπηρεσία της περιφέρειας. Οι διευθύνσεις αυτές εξετάζουν εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 περ. α' και 2 περ. α' του άρθρου 58 για την περαιτέρω εξέταση της αίτησης από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Αν δεν πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις, ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας απορρίπτει την αίτηση.

2. Αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, η αρμόδια διεύθυνση της Περιφέρειας ζητάει πιστοποιητικό ποινικού μητρώου τύπου Α', πιστοποιητικό μη απέλασης και επιπλέον όσα στοιχεία κρίνει απαραίτητα για το σχηματισμό άποψης για τη γνώση της γλώσσας, για το ήθος και την προσωπικό-

τητα του αλλοδαπού. Στη συνέχεια ο φακέλος της υπόθεσης διαβιβάζεται στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, μαζί με τα απαραίτητα δικαιολογητικά και τη γνώμη της αστυνομικής αρχής του νομού για τα θέματα που αφορούν στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας.

3. Μετά από εξέταση του φακέλου η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καλεί τον αλλοδαπό σε συνέντευξη σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο ενώπιον της Επιτροπής Πολιτογράφησης, προκειμένου η Επιτροπή να διατυπώσει γνώμη για την αποδοχή ή μη της αίτησης από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Η κλήση του αλλοδαπού σε συνέντευξη γίνεται με απόδειξη. Μη εμφάνιση του αλλοδαπού δικαιολογείται μόνο για λόγους ανωτέρας βίας. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης μη εμφάνισης η αίτηση απορρίπτεται.

Άρθρο 61

Απόφαση πολιτογράφησης

1. Η πολιτογράφηση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Η απόφαση που απορρίπτει αίτημα πολιτογράφησης δεν αιτιολογείται. Υποβολή νέας αίτησης για πολιτογράφηση επιτρέπεται μετά την παρέλευση έτους από την απόρριψη της προηγούμενης.

Άρθρο 62

Ορκωμοσία

1. Η ιδιότητα του Έλληνα πολίτη αποκτάται με την ορκωμοσία του αλλοδαπού, που πρέπει να γίνει μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση της απόφασης πολιτογράφησης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Ο όρκος που δίδεται έχει ως εξής: "Ορκίζομαι να φυλάττω πίστη στην Πατρίδα, υπακοή στο Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου ως Έλληνας πολίτης." Η απόφαση πολιτογράφησης ανακαλείται αν ο όρκος δεν δοθεί μέσα στην ετήσια προθεσμία.

3. Ο όρκος δίνεται ενώπιον του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να ορίζεται ότι ο όρκος δίδεται ενώπιον άλλου οργάνου.

Άρθρο 63

Πολιτογράφηση ομογενών που διαμένουν στο εξωτερικό

1. Η αίτηση πολιτογράφησης ομογενών που διαμένουν στο εξωτερικό υποβάλλεται στον Έλληνα Πρόξενο του τόπου κατοικίας τους, ο οποίος τη διαβιβάζει στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με έκθεσή του. Μαζί με την αίτηση υποβάλλονται και τα εξής:

- δήλωση πολιτογράφησης, η οποία γίνεται ενώπιον του προξένου, παρουσία δύο Ελλήνων πολιτών, ως μαρτύρων,
- αντίγραφο διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου και εφόσον δεν είναι γραμμένο με λατινικούς χαρακτήρες, μεταφρασμένο στην ελληνική,
- πιστοποιητικό γέννησης ή βάπτισης,
- πιστοποιητικό ποινικού μητρώου των αλλοδαπών αρχών.

2. Η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από εξέταση

των στοιχείων του φακέλου του ομογενούς και τη γνώμη του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης για θέματα που αφορούν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, εισπγγείται στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης την αποδοχή ή μη του αιτήματος για πολιτογράφηση.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 61 και 62 του νόμου αυτού εφαρμόζονται και για την πολιτογράφηση του άρθρου αυτού.

Άρθρο 64

Επιτροπή Πολιτογράφησης

1. Στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης συνιστάται πενταμελής Επιτροπή Πολιτογράφησης, η οποία αποτελείται από:

α. τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ως Πρόεδρο,

β. τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Αστικής και Δημοτικής Κατάστασης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,

γ. τον προϊστάμενο του Β' Τμήματος Ιθαγένειας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,

δ. ένα μέλος Δ.Ε.Π. στο γνωστικό αντικείμενο της Κοινωνιολογίας Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, που προτείνεται από τον Πρόεδρο του οικείου Τμήματος με τον αναπληρωτή του και

ε. ένα μέλος Δ.Ε.Π. στο γνωστικό αντικείμενο της Ψυχολογίας Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, που προτείνεται από τον Πρόεδρο του οικείου Τμήματος με τον αναπληρωτή του.

2. Η Επιτροπή ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Με όμοια απόφαση ορίζονται και οι αναπληρωτές του Προέδρου και των μελών της Επιτροπής. Χρέη γραμματέα της Επιτροπής Πολιτογράφησης ασκεί υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού που υπηρετεί στη Διεύθυνση Αστικής και Δημοτικής Κατάστασης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, που ορίζεται μαζί με τον αναπληρωτή του με την ίδια ως άνω απόφαση. Στην Επιτροπή Πολιτογράφησης συμμετέχει ως εισηγητής, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ο υπάλληλος που χειρίζεται την υπόθεση.

3. Η θητεία των μελών της Επιτροπής Πολιτογράφησης είναι διετής.

4. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών καθορίζεται η αμοιβή των μελών της Επιτροπής, του γραμματέα και του εισηγητή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ'

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 65

Εκκρεμείς αιτήσεις για θεώρηση εισόδου και για άδεια παραμονής

Άδεια παραμονής και πράσινη κάρτα που δεν έχουν λήξει

1. Αιτήσεις για τη χορήγηση θεώρησης εισόδου στην Ελλάδα, οι οποίες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου είναι εκκρεμείς σε ελληνικά προξενεία, εξετάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

2. Εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου αιτήσεις για τη χορήγηση κάρτας παραμονής περιορισμέ-

νης χρονικής διάρκειας (πράσινης κάρτας), σύμφωνα τις διατάξεις του Π.Δ. 359/1997, όπως ισχύει σήμερα, καθώς και προσφυγές κατά αποφάσεων των αρμόδιων οργάνων του Ο.Α.Ε.Δ. ενώπιον της ειδικής επιτροπής του άρθρου 5 του ίδιου προεδρικού διατάγματος εξετάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του διατάγματος. Μετά την ολοκλήρωση αυτής της εξέτασης τα Π.Δ/τα 358/1997 και 359/1997 καταργούνται, με εξαίρεση την παρ. 3 του άρθρου 2 του Π.Δ. 359/1997, η οποία καταργείται από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Κάρτες που έχουν ανακληθεί με βάση την παραπάνω καταργούμενη διάταξη επαναχορηγούνται σύμφωνα δεν συντρέχει λόγος δημόσιας τάξης και ασφάλειας.

3. Αιτήσεις για τη χορήγηση ή την ανανέωση άδειας παραμονής, πλην κάρτας παραμονής περιορισμένης χρονικής διάρκειας (πράσινης κάρτας), οι οποίες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου είναι εκκρεμείς, διαβιβάζονται στις αρμόδιες σύμφωνα με τον παρόντα νόμο υπηρεσίες. Ομοίως αιτήσεις για τη χορήγηση άδειας εργασίας ή άδειας άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας ή άδειας παραμονής αλλοδαπών που είναι κάτοχοι άδειας εισόδου υποβάλλονται στις αρμόδιες σύμφωνα με τον παρόντα νόμο υπηρεσίες. Οι αιτήσεις αυτές συνοδεύονται από τα δικαιολογητικά που προβλέπονταν από τις διατάξεις που ίσχυαν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος. Αν δεν προβλέπονταν τέτοια δικαιολογητικά, συνοδεύονται από τα δικαιολογητικά που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος. Κατά τα λοιπά για τη χορήγηση της άδειας παραμονής και για την ανανέωσή της, καθώς και για τη χορήγηση άδειας εργασίας ή άδειας άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου.

4. Κάρτες παραμονής περιορισμένης χρονικής διάρκειας (πράσινες κάρτες) που ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος και πράσινες κάρτες που θα εκδοθούν σύμφωνα με την παράγραφο 2 αυτού του άρθρου θεωρούνται άδειες εργασίας και παραμονής στις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου. Οι άδειες αυτές, εφόσον λήγουν το αργότερο μέχρι την 31.12.2001, παρατείνονται αυτοδικαίως για ένα ακόμη εξάμηνο από την ημερομηνία λήξης τους. Όσες λήγουν μετά την παραπάνω ημερομηνία, ανανεώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Ομοίως πράσινες κάρτες, για τις οποίες εκκρεμούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος αιτήσεις ανανέωσής τους, παρατείνονται αυτοδικαίως από την έναρξη ισχύος του παρόντος μέχρι την 30.6.2002 και στη συνέχεια ανανεώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

5. Λοιπές άδειες παραμονής, που ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και λήγουν το αργότερο μέχρι την 31.12.2001, παρατείνονται αυτοδικαίως για ένα ακόμη εξάμηνο από την ημερομηνία λήξης τους. Όσες λήγουν μετά την παραπάνω ημερομηνία, ανανεώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 19 αυτού του νόμου δεν εφαρμόζονται κατά τον πρώτο χρόνο ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρο 66

Παράνομοι αλλοδαποί

1. Επιτρέπεται η χορήγηση άδειας παραμονής σε αλλοδαπούς που κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου διαμένουν παράνομα στην Ελλάδα, εφόσον:

α. Είναι κάτοχοι κάρτας παραμονής περιορισμένης χρονικής διάρκειας (πράσινης κάρτας) που έχει λήξει χωρίς να έχει υποβληθεί αίτηση για ανανέωσή της ή η αίτηση για ανα-

νέωση έχει απορριφθεί ή κάρτας προσωρινής άδειας παραμονής (λευκής κάρτας) ή άδειας παραμονής που έχει λήξει χωρίς να έχει υποβληθεί αίτηση για ανανέωσή της και διαμένουν μετά τη λήξη τους αποδεδειγμένα στη χώρα ή

β. Έχουν ασκήσει προσφυγή κατά αποφάσεων των αρμόδιων οργάνων του Ο.Α.Ε.Δ. ενώπιον της ειδικής επιτροπής του άρθρου 5 του Π.Δ. 359/1997 και επιθυμούν να παραιτηθούν από την προσφυγή προκειμένου να υπαχθούν στη διαδικασία του παρόντος άρθρου ή

γ. Έχουν υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση κάρτας παραμονής περιορισμένης χρονικής διάρκειας (πράσινης κάρτας) για σοβαρούς ανθρωπιστικούς λόγους στην ειδική επιτροπή του άρθρου 5 του Π.Δ. 359/1997, επειδή δεν πληρούσαν ορισμένες από τις νόμιμες προϋποθέσεις για τη χορήγηση της πράσινης κάρτας ή

δ. Αποδεικνύουν ότι διαμένουν στη χώρα, νόμιμα ή παράνομα, συνεχώς επί ένα έτος μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος.

2. i. Οι αλλοδαποί των περιπτώσεων α' και δ' της παρ. 1 του άρθρου αυτού οφείλουν μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου να υποβάλουν στο δήμο ή την κοινότητα του τόπου κατοικίας τους αίτηση με δύο φωτογραφίες που συνοδεύεται από:

α. Επικυρωμένο αντίγραφο διαβατηρίου ή άλλο ταξιδιωτικού εγγράφου ή πιστοποιητικού γέννησης ή οικογενειακής κατάστασης ή δελτίου ταυτότητας.

β. Προκειμένου για αλλοδαπούς της περ. α' της παρ. 1: αα. το πρωτότυπο της πράσινης κάρτας, λευκής κάρτας ή άδειας παραμονής που έχει λήξει και

ββ. Αν από το διαβατήριο ή το ταξιδιωτικό έγγραφο δεν συνάγεται ο χρόνος παραμονής του αλλοδαπού στην Ελλάδα, έγγραφα βέβαιης χρονολογίας ή λογαριασμούς Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε., Ε.Υ.Δ.Α.Π. και κινητής τηλεφωνίας, καθώς και ασφαλιστήρια συμβόλαια, από τα οποία αποδεικνύεται ότι διέμεναν στην χώρα τουλάχιστον ένα έτος πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Για τη διαπίστωση του χρόνου παραμονής του αλλοδαπού, τα προσκομιζόμενα έγγραφα δεν είναι απαραίτητο να καλύπτουν συνεχόμενα όλο το διάστημα του έτους. Εύλογα ενδιάμεσα διαστήματα μπορεί να τεκμαίρονται.

γ. Προκειμένου για αλλοδαπούς της περ. δ' της παρ. 1, αν από το διαβατήριο ή από το ταξιδιωτικό έγγραφο δεν συνάγεται ο χρόνος παραμονής του αλλοδαπού στην Ελλάδα, επιπλέον λογαριασμούς Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε., Ε.Υ.Δ.Α.Π. και κινητής τηλεφωνίας, καθώς και ασφαλιστήρια συμβόλαια, από τα οποία αποδεικνύεται η τουλάχιστον ετήσια παραμονή τους στην Ελλάδα ή απόφαση δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου δήμων ή κοινοτήτων, των οποίων ο πληθυσμός δεν υπερβαίνει τους 20.000 κατοίκους, με την οποία βεβαιώνεται ο χρόνος παραμονής του αλλοδαπού στην περιφέρειά του. Για τη διαπίστωση του χρόνου παραμονής του αλλοδαπού, τα προσκομιζόμενα έγγραφα δεν είναι απαραίτητο να καλύπτουν συνεχόμενα όλο το διάστημα του έτους. Εύλογα ενδιάμεσα διαστήματα μπορεί να τεκμαίρονται.

ii. Οι αλλοδαποί της παραγράφου 1 μπορούν να αναγνωρίσουν ασφαλιστική προϋπηρεσία για μικτή ασφάλιση, για το απαιτούμενο χρονικό διάστημα του ενός έτους με ελάχιστο αριθμό ημερών ασφάλισης διακοσίων πενήντα, χωρίς προσαύξηση για το διάστημα αυτό.

iii. Ο δήμος ή η κοινότητα εξετάζει την πληρότητα των δικαιολογητικών και τα διαβιβάζει μαζί με την αίτηση του αλλοδαπού στην υπηρεσία που ασκεί τις αρμοδιότητες της υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης για τη χορήγηση άδειας παραμονής.

3. Οι αλλοδαποί της περ. β' της παρ. 1 αυτού του άρθρου

υποβάλλουν στον Ο.Α.Ε.Δ. μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου παραίτηση από την προσφυγή και αίτηση με δύο φωτογραφίες για τη χορήγηση της προβλεπόμενης από την παρ. 5 αυτού του άρθρου άδειας παραμονής, που συνοδεύεται από επικυρωμένο αντίγραφο διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου ή πιστοποιητικού γέννησης ή οικογενειακής κατάστασης ή δελτίου ταυτότητας. Ο Ο.Α.Ε.Δ. υποχρεούται μέσα σε εύλογο χρόνο να διαβιβάσει στην υπηρεσία που ασκεί τις αρμοδιότητες της υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης την υποβληθείσα αίτηση του αλλοδαπού μαζί με την παραίτηση από την προσφυγή και τα λοιπά δικαιολογητικά, αφού εξετάσει την πληρότητά τους.

4. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου οι αιτήσεις αλλοδαπών της περ. γ' της παρ. 1 αυτού του άρθρου θεωρούνται ως απορριφθείσες και νέες τέτοιες αιτήσεις δεν επιτρέπεται να υποβάλλονται. Οι αλλοδαποί αυτής της περίπτωσης δικαιούνται να υποβάλλουν στον Ο.Α.Ε.Δ. μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου αίτηση με δύο φωτογραφίες για τη χορήγηση της προβλεπόμενης από την παράγραφο 5 αυτού του άρθρου άδειας παραμονής. Η αίτηση συνοδεύεται από επικυρωμένο αντίγραφο διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου ή πιστοποιητικού γέννησης ή οικογενειακής κατάστασης ή δελτίου ταυτότητας. Ο Ο.Α.Ε.Δ. υποχρεούται μέσα σε εύλογο χρόνο να διαβιβάσει στην υπηρεσία που ασκεί τις αρμοδιότητες της υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης την υποβληθείσα αίτηση του αλλοδαπού μαζί με τα λοιπά δικαιολογητικά, αφού εξετάσει την πληρότητά τους.

5. Η υπηρεσία που ασκεί τις αρμοδιότητες της υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης εξετάζει τις αιτήσεις των προηγούμενων παραγράφων σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 8 του παρόντος νόμου. Η άδεια παραμονής χορηγείται ανεξαρτήτως του λόγου για τον οποίο επιθυμεί να παραμείνει ο αλλοδαπός στην Ελλάδα και έχει διάρκεια έξι μηνών.

6. i. Αλλοδαπός στον οποίο έχει χορηγηθεί η εξάμηνη άδεια παραμονής που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, επιτρέπεται να λάβει άδεια εξαρτημένης εργασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, εφόσον μέχρι τη λήξη του εξαμήνου προσκομίσει στην αρμόδια υπηρεσία εργασίας της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης αίτηση για τη χορήγηση άδειας εργασίας και για την ανανέωση της εξάμηνης άδειας παραμονής. Η αίτηση συνοδεύεται από:

α. Την εξάμηνη άδεια παραμονής.

β. Πιστοποιητικό ποινικού μητρώου τύπου Α'.

γ. Πιστοποιητικό υγείας που εκδίδεται από ημεδαπά κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή κέντρα υγείας ή θεραπευτήρια και ιατρεία του Ι.Κ.Α., ότι ο αλλοδαπός δεν πάσχει από νόσημα το οποίο σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και τον Π.Ο.Υ. δύναται να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

δ. Δήλωση στην οποία αναφέρεται η διεύθυνση του καταλύματός του.

ε. Αποδεικτικά στοιχεία ότι είναι ασφαλισμένος και ότι έχει εκπληρώσει τις ασφαλιστικές του υποχρεώσεις για την κάλυψη των εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης και για την κάλυψη εργατικού ατυχήματος.

στ. Σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ή αναγγελία προς τον Ο.Α.Ε.Δ. για την πρόσληψη ή δήλωση του εργοδότη ότι θα τον απασχολήσει για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και ότι σε περίπτωση διακοπής της σχέσης εργασίας θα ενημερώσει σχετικά την υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης και το νομάρχη.

ii. Η άδεια εργασίας μαζί με το σχετικό φάκελο διαβιβάζεται από το νομάρχη υπηρεσιακά στην υπηρεσία που ασκεί

τις αρμοδιότητες της υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης, η οποία ανανεώνει την άδεια παραμονής σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

7. i. Αλλοδαπός στον οποίο έχει χορηγηθεί η εξάμηνη άδεια παραμονής που προβλέπεται στην παράγραφο 5, επιτρέπεται να λάβει άδεια εργασίας για την παροχή ανεξάρτητων υπηρεσιών ή έργου, εφόσον μέχρι τη λήξη του εξαμήνου προσκομίσει στην αρμόδια υπηρεσία εργασίας της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης αίτηση για τη χορήγηση άδειας εργασίας και για την ανανέωση της εξάμηνης άδειας παραμονής. Η αίτηση συνοδεύεται από:

α. Τα υπό στοιχεία α', β', γ', δ' και ε' της παρ. 6. i. δικαιολογητικά.

β. Σύμβαση ανεξάρτητων υπηρεσιών ή σύμβαση έργου ή αναγγελία προς τον Ο.Α.Ε.Δ. για την πρόσληψη ή δήλωση του εργοδότη ότι θα τον απασχολήσει για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και ότι σε περίπτωση διακοπής της απασχόλησης θα ενημερώσει σχετικά την Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης και το νομάρχη ή τέλος βιβλιάριο ενσήμων ασφαλιστικού οργανισμού από το οποίο να προκύπτει ότι ο αλλοδαπός έχει πραγματοποιήσει αριθμό ημερομισθίων ίσο τουλάχιστον με το μισό των εργάσιμων ημερών που αντιστοιχούν στο χρονικό διάστημα από την ημερομηνία χορήγησης της προσωρινής εξάμηνης άδειας παραμονής μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αίτησής του για την έκδοση της άδειας εργασίας.

ii. Η άδεια εργασίας μαζί με το σχετικό φάκελο διαβιβάζεται από το νομάρχη υπηρεσιακά στην υπηρεσία που ασκεί τις αρμοδιότητες της υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης, η οποία ανανεώνει την άδεια παραμονής σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

8. i. Αλλοδαπός, στον οποίο έχει χορηγηθεί η εξάμηνη άδεια παραμονής που προβλέπεται στην παράγραφο 5, επιτρέπεται να λάβει άδεια άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, εφόσον μέχρι τη λήξη του εξαμήνου προσκομίσει στο δήμο ή την κοινότητα αίτηση για τη χορήγηση άδειας άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας και για την ανανέωση της εξάμηνης άδειας παραμονής. Η αίτηση συνοδεύεται από:

α. Τα υπό στοιχεία α', β', γ' και δ' της παρ. 6. i. δικαιολογητικά.

β. Αποδεικτικά στοιχεία ότι είναι ασφαλισμένος και ότι έχει εκπληρώσει τις ασφαλιστικές του υποχρεώσεις για την κάλυψη των εξόδων νοσηλείας, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης.

γ. Οικονομοτεχνική μελέτη στην οποία περιλαμβάνονται τουλάχιστον το είδος και το ύψος της επένδυσης, καθώς και οι πηγές χρηματοδότησης και στοιχεία που να αποδεικνύουν την επιστημονική, τεχνική ή επαγγελματική του κατάρτιση ως προς τη δραστηριότητα που επιθυμεί να ασκήσει.

δ. Επίσημα αποδεικτικά στοιχεία επαρκών οικονομικών πόρων για την κάλυψη των εξόδων παραμονής και της δραστηριότητας που θα ασκήσει.

ii. Ο δήμος ή η κοινότητα εξετάζει την πληρότητα των δικαιολογητικών και τα διαβιβάζει μαζί με την αίτηση στην υπηρεσία που ασκεί τις αρμοδιότητες της υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης. Η υπηρεσία αυτή χορηγεί την άδεια άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 25 και ανανεώνει την άδεια παραμονής σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 67

Οικογενειακή συνένωση

1. Ο αλλοδαπός που έχει άδεια παραμονής ή κάρτα πε-

ριορισμένης χρονικής διάρκειας (πράσινη κάρτα) κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος και διαμένει στην Ελλάδα δύο τουλάχιστον έτη μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος οφείλει να υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση άδειας παραμονής για τα μέλη της οικογένειάς του για οικογενειακή συνένωση, εφόσον τα μέλη αυτά συγκατοικούσαν μαζί του μέχρι την παραπάνω ημερομηνία και στερούνται θεώρησης εισόδου ή άδειας παραμονής. Η αίτηση συνοδεύεται από τα δικαιολογητικά της παραγράφου 3 του άρθρου 28 και από υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/1986 του αλλοδαπού ότι τα μέλη της οικογένειάς του συγκατοικούσαν με αυτόν μέχρι την παραπάνω ημερομηνία.

2. Η παραμονή στην Ελλάδα των μελών της οικογένειας αλλοδαπού, ο οποίος έλαβε την εξαμηνιαία άδεια παραμονής σύμφωνα με την παράγραφο 5 του προηγούμενου άρθρου, καλύπτεται από αυτήν την άδεια, εφόσον μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος συγκατοικούσαν με αυτόν. Ο αλλοδαπός οφείλει μέχρι τη λήξη του εξαμήνου να υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση άδειας παραμονής στα παραπάνω μέλη της οικογένειάς του για οικογενειακή συνένωση. Η αίτηση συνοδεύεται από την εξαμηνιαία άδεια παραμονής, από τα υπό στοιχεία γ' και δ' της παραγράφου 3 άρθρου 28 και της παρ. 1 του άρθρου 29 δικαιολογητικά και από υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/1986 του αλλοδαπού ότι τα μέλη της οικογένειάς του συγκατοικούσαν με αυτόν μέχρι την παραπάνω ημερομηνία. Η άδεια παραμονής για οικογενειακή συνένωση χορηγείται ταυτόχρονα με την ανανέωση της άδειας παραμονής του αλλοδαπού, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο.

3. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 28 παρ. 2, 29 παρ. 2, 30, 31 και 32 του παρόντος.

Άρθρο 68

Απαγόρευση απέλασης

Οι αλλοδαποί που υποβάλλουν τις αιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 65 έως 67 του παρόντος νόμου, καθώς και τα μέλη της οικογένειάς τους δεν επιτρέπεται να απελαθούν λόγω έλλειψης άδειας παραμονής μέχρι την έκδοση της απόφασης για τη χορήγηση ή μη άδειας παραμονής.

Άρθρο 69

Εκκρεμείς αιτήσεις και δηλώσεις πολιτογράφησης

Ειδικές περιπτώσεις διαπίστωσης ιθαγένειας

1. Εκκρεμείς δηλώσεις για πολιτογράφηση που έχουν υποβληθεί μέχρι τις 15.11.2000 εξετάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Εκκρεμείς δηλώσεις για πολιτογράφηση που έχουν υποβληθεί μετά την ως άνω ημερομηνία εξετάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Εκκρεμείς αιτήσεις πολιτογράφησης που δεν συνοδεύονται από αντίστοιχες δηλώσεις πολιτογράφησης και που έχουν υποβληθεί πριν από την παραπάνω ημερομηνία δεν λαμβάνονται υπόψη.

2. Νέες αιτήσεις για πολιτογράφηση που θα υποβληθούν, ύστερα από την απόρριψη προηγούμενης αίτησης πολιτογράφησης σύμφωνα με το προϊσχύον άρθρο 4 παρ. 2 του Ν. 2130/1993 (ΦΕΚ 62 Α'), εξετάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

3. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας διαπιστώνεται η κτήση ή μη της ελληνικής ιθαγένειας προσώπων που ζητούν να καθορισθεί η ιθαγένειά τους σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας (Ν.Δ.

3370/1955 - ΦΕΚ 258 Α'), όπως αυτός ισχύει, καθώς και με τις προϋποθέσεις αυτού σχετικές διατάξεις, και τις διεθνείς συμβάσεις και συνθήκες. Όπου στις διατάξεις του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, όπως αυτός ισχύει, αναγράφεται η λέξη "νομάρχης", εφεξής νοείται ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας.

4. Ελληνίδα που απέβαλε την ελληνική ιθαγένεια λόγω του γάμου της με αλλοδαπό την ανακτά, αν δηλώσει τη σχετική βούλησή της στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας της ή της διαμονής της.

5. Αλλοδαπή που απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια λόγω του γάμου της με Έλληνα και διατηρεί την ιθαγένεια που είχε πριν από την τέλεση του γάμου, αποβάλλει την ελληνική ιθαγένεια, αν δηλώσει τη σχετική βούλησή της στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας της ή της διαμονής της.

6. Τέκνο που γεννήθηκε πριν από την 8.5.1984 από μητέρα Ελληνίδα κατά το χρόνο του τοκετού ή της τέλεσης του γάμου από τον οποίο γεννήθηκε το τέκνο, γίνεται Έλληνας, αν δηλώσει τη σχετική βούλησή του στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας του ή της διαμονής του.

7. Τέκνο που γεννήθηκε από Έλληνα πατέρα και αλλοδαπή μητέρα πριν από την ισχύ του Ν. 1250/1982, εφόσον θεωρείται γνήσιο σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7 παράγραφος 3 του παραπάνω νόμου, γίνεται Έλληνας, αν δηλώσει τη σχετική βούλησή του στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας του ή της διαμονής του.

8. Εάν το τέκνο είναι ανήλικο, η δήλωση της παραγράφου 6 υποβάλλεται από τη μητέρα και η δήλωση της παραγράφου 7 από τον πατέρα.

9. Επιτρέπεται η αποποίηση της ελληνικής ιθαγένειας εφόσον ο ενδιαφερόμενος είναι ενήλικας, δηλώνει ότι έχει πάψει να υφίσταται πλέον γνήσιος δεσμός του με τη χώρα και διαμένει στην αλλοδαπή. Για την αποποίηση υποβάλλονται δήλωση ενώπιον του Έλληνα προξένου του τόπου διαμονής του ενδιαφερομένου και αίτηση προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Η αποδοχή της αίτησης γίνεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Ιθαγένειας, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο χρόνος απώλειας της ιθαγένειας ανατρέχει στο χρόνο αποδοχής της αίτησης.

Άρθρο 70

Δηλώσεις - Κυρώσεις

1. Οι δηλώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 65 έως 67 του παρόντος πρέπει να φέρουν θεώρηση για το γνήσιο της υπογραφής τους.

2. Τα πρόστιμα της παραγράφου 3 του άρθρου 54 αυτού του νόμου επιβάλλονται και στα πρόσωπα που υποβάλλουν ανακριβή δήλωση ή βεβαίωση ή δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει με τη δήλωση ή βεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 66 παρ. 2.ι.γ, παρ. 6.ι.ε και στ, παρ. 7.ι.α και β, παρ. 8.ι.α και στ άρθρο 67 παρ. 1 και 2 του παρόντος.

3. Για την εφαρμογή των άρθρων 65 έως 67 τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από ελληνικές δημόσιες υπηρεσίες εκδίδονται κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παρόντος νόμου και της λοιπής κείμενης νομοθεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ'
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 71

Παράβολα - Αναπροσαρμογή προστίμων
Επικυρώσεις

1. Η αίτηση για τη χορήγηση και την ανανέωση των αδειών παραμονής και εργασίας συνοδεύεται από παράβολο, το οποίο, αν για λόγους αμοιβαιότητας δεν ορίζεται διαφορετικά, ορίζεται ως ακολούθως:

α. Για τις άδειες διάρκειας μέχρι ενός έτους σε πενήντα χιλιάδες δραχμές.

β. Για τις άδειες διάρκειας από ένα έτος μέχρι δύο ετών σε εκατό χιλιάδες δραχμές.

γ. Για τις άδειες διάρκειας από δύο έως έξι ετών σε εκατόν πενήντα χιλιάδες δραχμές.

δ. Για τις άδειες διάρκειας άνω των έξι ετών, σε τριακόσιες χιλιάδες δραχμές.

2. Τα πρόστιμα και τα παράβολα που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο εισπράττονται υπέρ του Δημοσίου και αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

3. Τα αλλοδαπά δημόσια έγγραφα που απαιτούνται από τις διατάξεις του παρόντος πρέπει να είναι επικυρωμένα με την επισημείωση της Σύμβασης της Χάγης, όπου αυτή απαιτείται. Στις περιπτώσεις που δεν απαιτείται επισημείωση, τα έγγραφα αυτά πρέπει να φέρουν επικύρωση, από την ελληνική προξενική αρχή ή το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών, του γνησίου της υπογραφής του αλλοδαπού οργάνου.

4. Οι προβλεπόμενες από τον παρόντα νόμο θεωρήσεις εισόδου που χορηγούνται σε πολίτες τρίτων χωρών για σκοπούς μη τουριστικούς είναι εθνικές θεωρήσεις.

Άρθρο 72

Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται:

α. τα άρθρα 1-4, 6-8, 10-16, 18-23, 26-33, 34 παρ. 1 - 3 και 35 του Ν. 1975/1991 (ΦΕΚ 184 Α'), όπως έχει τροποποιηθεί και συμπληρωθεί από το Ν. 2452/1996 (ΦΕΚ 283 Α') και το Ν. 2713/1999 (ΦΕΚ 89 Α').

β. τα άρθρα 5, 6, 7 και 9 του Ν.Δ. 3370/1955 (Κώδικας Ελληνικής Ιθαγένειας), όπως τροποποιήθηκαν από τον Α.Ν. 481/1968, το Ν. 1438/1984 (ΦΕΚ 60 Α') και το Ν. 2130/1993 (ΦΕΚ 62 Α'), και οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 7, το άρθρο 8 και οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 9 του Ν. 1438/1984 (ΦΕΚ 60 Α').

γ. η παράγραφος 3 του άρθρου 4 και οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 8 του Ν. 2130/1993 (ΦΕΚ 62 Α'), οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 9 του Ν. 2307/1995, καθώς και η παράγραφος 8 του άρθρου 1 του Ν. 2790/2000,

δ. το άρθρο 2 του β.δ. 339/1965 (ΦΕΚ 82 Α'),

ε. το άρθρο 4 του Ν. 927/1979 (ΦΕΚ 139 Α'),

στ. κάθε γενική ή ειδική διάταξη, που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που αποτελούν αντικείμενο αυτού.

Άρθρο 73

1. Συνιστάται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία "Κέντρο Μελέτης της Μετανάστευσης", που έχει ως έργο την έρευνα και την εκπόνηση μελετών για το σχε-

διασμό και την εφαρμογή μεταναστευτικής πολιτικής και εποπτεύεται από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών, καθορίζονται οι ειδικότερες αρμοδιότητες του Κέντρου Μελέτης της Μετανάστευσης, τα όργανα διοίκησής του, ο τρόπος διορισμού τους, η διάρθρωση των υπηρεσιών του και οι αρμοδιότητές τους, συνιστώνται οι απαιτούμενες θέσεις προσωπικού, καθορίζονται οι πόροι του και ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

3. Με απόφαση των ανωτέρω Υπουργών καθορίζονται η αμοιβή των οργάνων διοίκησης του Κέντρου και οι αποδοχές του προσωπικού αυτού.

Άρθρο 74

Οι διατάξεις της Π.Υ.Σ. 19/8.2.1990 (ΦΕΚ 16 Α'), που κυρώθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 1878/1990 (ΦΕΚ 33 Α') και των άρθρων 2 και 3 του Ν. 1895/1990 (ΦΕΚ 116 Α'), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 39 του Ν. 1968/1991 (ΦΕΚ 150 Α') και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 20 παρ. 6 του Ν. 2386/1996 (ΦΕΚ 43 Α') και του άρθρου 32 του Ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α') για απόσπαση υπαλλήλων από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και τη διάθεσή τους στα γραφεία των βουλευτών και Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, για τη γραμματειακή υποστήριξη του έργου τους, εφαρμόζονται και για την απόσπαση υπαλλήλων στα γραφεία των κομμάτων που εκπροσωπούνται στη Βουλή ή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο αριθμός των υπαλλήλων που μπορεί να αποσπώνται για τον ως άνω σκοπό στα πολιτικά γραφεία των κομμάτων υπολογίζεται ως εξής:

α) Στα κόμματα που εκπροσωπούνται στη Βουλή και έλαβαν κατά τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές ποσοστό ψήφων μικρότερο από 10%, ο αριθμός των δυνάμενων να αποσπασθούν υπαλλήλων ισούται με τον αριθμό είκοσι (20), προσαυξανόμενο με τον αριθμό του ποσοστού των ψήφων.

β) Στα λοιπά κόμματα που εκπροσωπούνται στη Βουλή, ο αριθμός των υπαλλήλων ισούται με το διπλάσιο του αριθμού του ποσοστού των ψήφων που έλαβαν, προσαυξανόμενος κατά δέκα (10).

γ) Στα κόμματα που εκπροσωπούνται μόνο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ο αριθμός των υπαλλήλων ισούται με τον αριθμό δέκα (10), προσαυξανόμενος με τον αριθμό του ποσοστού των ψήφων που έλαβαν κατά τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές.

Για τον ανωτέρω υπολογισμό, ο αριθμός του ποσοστού των ψήφων στρογγυλοποιείται στην πλησιέστερη ακέραιη μονάδα.

Η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 58 του Ν. 1943/1991 (ΦΕΚ 50 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 του Ν.2026/1992 (ΦΕΚ 43 Α'), εφαρμόζεται και για τους υπαλλήλους της περιπτώσεως γ'.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν από 9.4.2000.

Άρθρο 75

1. Στο άρθρο 54 του Π.Δ. 410/1995 (ΦΕΚ 231 Α') "Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας" προστίθεται νέα παράγραφος 3 και αναριθμείται η υφιστάμενη παράγραφος 3 σε 4, που έχει ως εξής:

"3. Ο αριθμός των υποψηφίων συμβούλων από κάθε φύλο πρέπει να ανέρχεται σε ποσοστό ίσο τουλάχιστον με τα 1/3 του συνολικού αριθμού των υποψηφίων κάθε συνδυασμού.

Τυχόν δεκαδικός αριθμός στρογγυλοποιείται στην επόμενη ακέραιη μονάδα, εφόσον το κλάσμα είναι ίσο με μισό της μονάδας και άνω."

2. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 55 του Π.Δ. 410/1995 προστίθενται οι λέξεις "ή διαφορετικό ποσοστό από το προβλεπόμενο στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου".

3. Στο άρθρο 23 του Π.Δ. 30/1996 (ΦΕΚ 21 Α') "Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης" προστίθεται παράγραφος 3 και αναριθμούνται οι υφιστάμενες παράγραφοι 3, 4, 5 και 6 σε 4, 5, 6 και 7, που έχει ως εξής:

"3. Ο αριθμός των υποψηφίων συμβούλων από κάθε φύλο πρέπει να ανέρχεται σε ποσοστό ίσο τουλάχιστον με το 1/3 του συνολικού αριθμού των υποψηφίων κάθε συνδυασμού. Τυχόν δεκαδικός αριθμός στρογγυλοποιείται στην επόμενη ακέραιη μονάδα, εφόσον το κλάσμα είναι ίσο με μισό της μονάδας και άνω."

4. Στις παραγράφους 4 και 6 του άρθρου 23 του Π.Δ. 30/1996, όπως αναριθμήθηκαν σε παραγράφους 5 και 7 με την προηγούμενη παράγραφο, στην παρ. 1 του άρθρου 25 και στην παρ. 2 του άρθρου 37 του ίδιου προεδρικού διατάγματος, οι λέξεις: "παράγραφος 3", "παράγραφοι 1 έως 3", "παράγραφος 3", "παρ. 3 του άρθρου 23" και "παρ. 4 του άρθρου 23" αντικαθίστανται με τις λέξεις: "παράγραφος 4", "παράγραφοι 1 έως 4", "παράγραφος 4", "παρ. 4 του άρθρου 23" και "παρ. 5 του άρθρου 23".

Άρθρο 76

1. Η παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 2790/2000 αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Την ελληνική ιθαγένεια αποκτά ο ομογενής με απόφαση του γενικού γραμματέα της περιφέρειας, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως έπειτα από γνώμη της οικείας προξενικής αρχής ως προς την ιδιότητά του ως ομογενούς. Την ιδιότητά του ως ομογενούς διερευνά τριμελής επιτροπή, η οποία αποτελείται από τον Έλληνα Πρόξενο και δύο μέλη. Με απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών ορίζονται τα μέλη κάθε επιτροπής και η αμοιβή τους. Οι οριζόμενοι ως μέλη της επιτροπής πρέπει απαραίτητα να είναι Έλληνες πολίτες."

2. Η απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο εκδίδεται μόνο εφόσον δεν συντρέχει η προϋπόθεση της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 58 του παρόντος.

3. Η παρ. 3 του άρθρου 1 του Ν. 2790/2000 αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Η ιδιότητα του ενδιαφερομένου ως ομογενούς διαπιστώνεται ύστερα από συνέντευξή του ενώπιον της επιτροπής της προηγούμενης παραγράφου. Για τη διαπίστωση της ιδιότητας του ομογενούς η επιτροπή μπορεί να συνεκτιμά οποιαδήποτε στοιχεία προσκομίσει ο ενδιαφερόμενος, από τα οποία τεκμαίρεται η ιδιότητά του αυτή."

4. Στο δεύτερο στίχο της παρ. 4 του άρθρου 1 του Ν. 2790/2000 οι λέξεις "για την ελληνική καταγωγή του αιτούντος ομογενούς" αντικαθίστανται από τις λέξεις "για την ιδιότητα ως ομογενούς του αιτούντος". Στον πρώτο στίχο του πέμπτου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 1 του Ν. 2790/2000 οι λέξεις "για την ελληνική καταγωγή" αντικαθίστανται από τις λέξεις "για την ιδιότητα ως ομογενών".

5. Στον τρίτο στίχο του ίδιου ως άνω εδαφίου και στον όγδοο στίχο της παρ. 11 του άρθρου 1 του Ν. 2790/2000 οι λέξεις "δικαιολογητικά" και "δικαιολογητικών" αντικαθίστανται από τις λέξεις "στοιχεία" και "στοιχείων". Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 1 του Ν. 2790/2000 μετά τη λέξη "Εξωτερικών" προστίθεται η λέξη "Οικονομικών". Στο έκτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 1 μετά τις λέξεις "η

σύνθεσή τους" προστίθενται οι λέξεις "η αμοιβή των μελών τους και του γραμματέα τους".

6. Οι ομογενείς που έχουν έλθει στην Ελλάδα μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου με θεώρηση εισόδου και διαμένουν στη χώρα ανεξαρτήτως από το χρόνο λήξης του διαβατηρίου ή της θεώρησης εισόδου, μπορούν να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια ή το ειδικό δελτίο ταυτότητας της παραγράφου 11 κατά τα οριζόμενα στις ανωτέρω παραγράφους, υποβάλλοντας τη σχετική αίτηση στο Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας, τηρουμένης της διαδικασίας της παραγράφου 4 του άρθρου 1 εκτός από τη γνώμη της προξενικής αρχής. Με την ίδια διαδικασία αποκτούν ελληνική ιθαγένεια ή ειδικό δελτίο ταυτότητας γονείς ή τέκνα ομογενών που έχουν ήδη αποκτήσει ελληνική ιθαγένεια ή ειδικό δελτίο ταυτότητας, οι οποίοι έρχονται στη χώρα. Με την υποβολή της αίτησης για κτήση ελληνικής ιθαγένειας ή για χορήγηση του ειδικού δελτίου ταυτότητας κατά τα ανωτέρω, η οποία συνοδεύεται από σημείωμα δακτυλοσκόπησης, χορηγείται στον αιτούντα βεβαίωση εξαμηνιαίας διάρκειας που μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρόνο μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης και η οποία επέχει θέση αδειας παραμονής και εργασίας.

Στους αλλογενείς συζύγους των παραπάνω χορηγείται προσωρινή άδεια παραμονής ισόχρονης διάρκειας.

7. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 1 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

"Μετά τη δόση του όρκου ο αποκτών την ελληνική ιθαγένεια, καθώς και τα ανήλικα τέκνα αυτού εγγράφονται στα Μητρώα Αρρένων και τα δημοτολόγια δήμου ή κοινότητας του κράτους που επιθυμεί με βάση τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απόφαση του γενικού γραμματέα της περιφέρειας. Όσα από αυτά δεν καλύπτονται από την παραπάνω απόφαση συμπληρώνονται με την προσκόμιση οποιασδήποτε πρόσφορου αποδεικτικού στοιχείου."

8. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 1 του Ν. 2790/2000 (ΦΕΚ 24 Α') προστίθενται εδάφια τρία, ως εξής:

"Επιτρέπεται ο εξελληνισμός του ονόματος και του επωνύμου ομογενών των οποίων διαπιστώνεται ή έχει διαπιστωθεί η ελληνική ιθαγένεια και έχουν εγγραφεί στα μητρώα αρρένων και στα δημοτολόγια, αν τα στοιχεία αυτά είχαν μεταβληθεί ή αλλοιωθεί στη χώρα από την οποία προέρχονται.

Ο εξελληνισμός γίνεται, κατά περίπτωση, με απόφαση του γενικού γραμματέα περιφέρειας ή του νομάρχη, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου. Με την ίδια απόφαση διατάσσεται και η διόρθωση των στοιχείων στο μητρώο αρρένων και στο δημοτολόγιο."

9. Οι διατάξεις του Ν.Δ. 57/1973, όπως κάθε φορά ισχύει, για την κοινωνική προστασία εφαρμόζονται και στους ομογενείς που έχουν λάβει ειδικό δελτίο ταυτότητας ομογενούς σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

10. Εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου αιτήσεις ομογενών για την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας εξετάζονται με βάση τις διατάξεις του Ν. 2790/2000, όπως αυτές τροποποιούνται με το παρόν άρθρο.

11. Για τα παραχωρηθέντα ή παραχωρούμενα, κατά τις διατάξεις του από 24.4.1985 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 239 Α') και του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 2790/2000 (ΦΕΚ 24 Α'), οικόπεδα στους παλινοστούντες ομογενείς από την τέως Σοβιετική Ένωση δεν οφείλεται τίμημα, οι δε βεβαιωθείσες οφειλές από την αιτία αυτή προς την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος διαγράφονται. Τυχόν καταβληθείσες δόσεις του τιμήματος δεν επιστρέφονται.

Η μεταγραφή των κατά τις ανωτέρω διατάξεις εκδιδομέ-

ων τίτλων κυριότητας απαλλάσσεται από κάθε φόρο, χαρτόσημο, εισφορά ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή τρίτου.

12. Επί των παραχωρηθέντων ή παραχωρούμενων, κατά τις διατάξεις του από 24.4.1985 προεδρικού διατάγματος και του Ν. 2790/2000, οικοπέδων επιτρέπεται η εγγραφή υποθήκης εκ του νόμου ή δικαστικής απόφασης ή η εγγραφή προσημείωσης υποθήκης, καθώς και η παραχώρηση συμβατικής υποθήκης εκ μέρους του δικαιούχου μόνο υπέρ πιστωτικών ιδρυμάτων, αναγνωριζόμενων από την Τράπεζα της Ελλάδος και μόνο για την ασφάλεια των χορηγούμενων από αυτά δανείων ή άλλων εγγυήσεων, που προορίζονται αποκλειστικά για την ανέγερση κτισμάτων επί των οικοπέδων ή για την επέκτασή ή επισκευή των επί αυτών κτισμάτων.

13. α. Στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης συνιστώνται δέκα (10) θέσεις του κλάδου ΠΕ Διοικητικού, πέντε (5) θέσεις του κλάδου ΠΕ Κοινωνιολόγων και πέντε (5) θέσεις του κλάδου ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού.

β. Στην Περιφέρεια Αττικής συνιστώνται είκοσι (20) θέσεις του κλάδου ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού, έξι (6) θέσεις του κλάδου ΠΕ Κοινωνιολόγων και δέκα (10) θέσεις του κλάδου ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού.

γ. Σε καθεμία από τις λοιπές Περιφέρειες συνιστώνται δέκα (10) θέσεις του κλάδου ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού, τέσσερις (4) θέσεις του κλάδου ΠΕ Κοινωνιολόγων και οκτώ (8) θέσεις του κλάδου ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού."

14. Η παρ. 10 του άρθρου 1 του Ν. 2790/2000 (ΦΕΚ 24 Α) καταργείται.

Άρθρο 77

1. Οι υφιστάμενες, δυνάμει των διατάξεων της παρ. 5 του άρθρου 39 του Ν. 2218/1994 (ΦΕΚ 90 Α), όπως τροποποιήθηκε με την περ. Υ' της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 2307/1995 (ΦΕΚ 113 Α) και της παρ. 18 του άρθρου δεύτερου του Ν. 2683/1999 (ΦΕΚ 19 Α), προσωποπαγείς θέσεις, με την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται.

Οι υπάλληλοι που κατέχουν τις θέσεις αυτές μετατάσσονται αυτοδικαίως με τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που θεωρήθηκαν αρχικώς αποσπασμένοι, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 39 του Ν. 2218/1994, σε κενή οργανική θέση και στον αντίστοιχο κλάδο και αν δεν υπάρχει κενή οργανική θέση ή αντίστοιχος κλάδος, σε προσωποπαγή θέση ή και σε προσωρινό κλάδο, που συνιστάται αυτοδικαίως, με την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Διοικητικές πράξεις άρσεως της αποσπάσεως των ανωτέρω ή της διαπίστωσης της αποσπάσεως δεν λαμβάνονται υπόψη και οι υπάλληλοι μετατάσσονται στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση στην οποία θεωρήθηκαν αρχικώς αποσπασμένοι.

Αποσπάσεις των υπαλλήλων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 21 του άρθρου 15 του Ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α), ή για λόγους συνυπηρέτησης συζύγων ή για λόγους υγείας, διατηρούνται σε ισχύ, χωρίς να θίγεται η κατά τα ανωτέρω μετάταξή τους.

Για την αυτοδικαίως μετάταξη των ανωτέρω εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του Νομάρχη, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 6, 7 και 9 του άρθρου 39 του Ν. 2218/1994, η παρ. 6 του άρθρου 83 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών συντάξεων, όπως προστέθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 2 του Ν. 2512/1997 (ΦΕΚ 38 Α) και συμπληρώθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 29 του Ν. 2768/1999 (ΦΕΚ 273 Α) και οι παράγραφοι 3 και 5 του άρθρου 22 του Ν. 2738/1999 (ΦΕΚ 180 Α).

Από τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου εξαιρούνται όσοι εκ των ανωτέρω έχουν κριθεί και κατέχουν, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, θέση προϊσταμένου τμήματος ή αυτοτελούς γραφείου ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικής μονάδας, οι οποίοι διατηρούν την προσωποπαγή θέση που κατέχουν στο Υπουργείο που υπηρετούν.

2. Στο άρθρο 104 του Π.Δ. 30/1996 (ΦΕΚ 21 Α) προστίθεται παράγραφος 6, που έχει ως εξής:

"6. Σε κάθε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση συνιστάται αυτοδικαίως, στην περίπτωση που δεν έχει συσταθεί με τον Οργανισμό της παραγράφου 1 καμία θέση Γενικού Διευθυντή, μία θέση με το βαθμό αυτόν. Για την προαγωγή στη θέση αυτή κρίνονται όλοι οι υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης τηρουμένων και των λοιπών διατάξεων, για προαγωγή στο βαθμό του Γενικού Διευθυντή, του Υπαλληλικού Κώδικα. Με τον Οργανισμό της παραγράφου 1 είναι δυνατόν να περιορίζονται οι κλάδοι του προηγούμενου εδαφίου, εφόσον συστήνονται και άλλες θέσεις Γενικών Διευθυντών."

Άρθρο 78

1. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 1 του Ν. 2622/1998 (ΦΕΚ 134 Α), όπως η παράγραφος 2 τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 2838/2000 (ΦΕΚ 179 Α), αντικαθίστανται ως εξής:

"1. Στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης συνιστώνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, κεντρική και περιφερειακές Αστυνομικές Υπηρεσίες Συνοριακής Φύλαξης και Δίωξης Λαθρομετανάστευσης, με αποστολή την απτροπή παράνομης εισόδου αλλοδαπών στη χώρα, τον εντοπισμό και τη σύλληψη των παρανόμως εργαζομένων ανά την επικράτεια και την παραπομπή τους στη δικαιοσύνη ή την επαναπροώθησή τους αλλοδαπών, καθώς και τον εντοπισμό και τη σύλληψη προσώπων που διευκολύνουν την παράνομη είσοδο και εργασία αλλοδαπών και την παραπομπή τους στη δικαιοσύνη, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

2. Υπηρεσίες Συνοριακής Φύλαξης και Δίωξης Λαθρομετανάστευσης μπορεί να ιδρύονται κυρίως σε παραμεθόριους και όμορους αυτών νομούς ή σε γειτνιάζοντες με τους τελευταίους νομούς ή σε νησιά που βρίσκονται εγγύς των θαλάσσιων συνόρων της χώρας, καθώς και σε οποιονδήποτε άλλο νομό παρατηρείται αυξημένη παράνομη εγκατάσταση και απασχόληση αλλοδαπών. Η ίδρυση, η οργάνωση, η λειτουργία και οι αρμοδιότητες των Υπηρεσιών Συνοριακής Φύλαξης και Δίωξης Λαθρομετανάστευσης καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που προτείνεται από τους Υπουργούς Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης."

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 4 του Ν. 2622/1998 (ΦΕΚ 138 Α) αντικαθίσταται ως εξής:

"4. Για το χρόνο εργασίας και τις άδειες των Συνοριακών Φυλάκων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που ισχύουν για το αστυνομικό προσωπικό."

3. Το εδάφιο στ' της παρ. 8 του άρθρου 4 του Ν. 2622/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

"στ. Στις περιπτώσεις που για το αστυνομικό προσωπικό προβλέπεται απόλυση για λόγους υγείας ή θέση του σε υπηρεσία γραφείου. Η κρίση της σωματικής ικανότητας γίνεται από τα όργανα και με τη διαδικασία που προβλέπονται για το αστυνομικό προσωπικό."

4. Μετάθεση ή απόσπαση Συνοριακού Φύλακα ή Ειδικού Φρουρού μπορεί να διαταχθεί για λόγους συνυπηρέτησης με αστυνομικό ή πυροσβεστικό ή στρατιωτικό υπάλληλο ή δικαστικό λειτουργό. Η διαδικασία, τα αρμόδια όργανα και οι προϋποθέσεις της μετάθεσης ή απόσπασης αυτών, κα-

θώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

5. Η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 28 του Ν. 2800/2000 (ΦΕΚ 41 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"4. Για το πολιτικό προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος συγκροτούνται αντίστοιχα υπηρεσιακά συμβούλια, με απόφαση του Αρχηγού του οικείου Σώματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2683/1999 (ΦΕΚ 19 Α'). Οι γραμματειακές υπηρεσίες στα παραπάνω συμβούλια παρέχονται με μέριμνα των αρμόδιων για θέματα πολιτικού προσωπικού Υπηρεσιών των οικείων Αρχηγείων."

Άρθρο 79

Η διάταξη της παρ. 30 του άρθρου 9 του Ν. 2266/1994 (ΦΕΚ 218 Α') καταργείται. Μετατάξεις που έχουν ολοκληρωθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος θεωρούνται νόμιμες.

Άρθρο 80

1. Στην περ. 41.1. της παρ. 41 του άρθρου 1 του Ν. 2539/1997 (ΦΕΚ 244 Α') οι λέξεις "και τις κοινότητες: 1. Αξού, 2. Ζωνιανών, οι οποίες καταργούνται" διαγράφονται.

2. Στην περ. 41.4. της παρ. 41 του άρθρου 1 του Ν. 2539/1997 (ΦΕΚ 244 Α') μετά τις λέξεις "15. Χώνου" προστίθενται οι λέξεις "16. Αξού, 17. Ζωνιανών".

3. Μέχρι τη διενέργεια των επόμενων γενικών Δημοτικών και Κοινοτικών Εκλογών, οι δήμοι των περ. 41.1. και 41.4. της παρ. 41 του άρθρου 1 του Ν. 2539/1997 (ΦΕΚ 244 Α'), όπως ανασυγκροτούνται με τις προηγούμενες παραγράφους, διοικούνται από τα υφιστάμενα αντίστοιχα όργανα διοίκησης.

Άρθρο 81

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου, αν δεν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του, αρχίζει ένα μήνα από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, με εξαίρεση τις διατάξεις των άρθρων 56 έως 64, 72 περιπτώσεις β', γ' δ' και ε' και 75 έως 80, των οποίων η ισχύς αρχίζει

από τη δημοσίευσή του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευσή του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 26 Απριλίου 2001

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Α. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Ν. ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Π. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Α. ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Μ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
Χ. ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Χ. ΒΕΡΕΛΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 27 Απριλίου 2001

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

01002122308050032

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 212

23 Αυγούστου 2005

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 3386

Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΟΡΙΣΜΟΙ - ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ**

Άρθρο 1
Ορισμοί

Για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού:

α. Αλλοδαπός, είναι το φυσικό πρόσωπο που δεν έχει την ελληνική ιθαγένεια ή που δεν έχει ιθαγένεια.

β. Υπήκοος τρίτης χώρας, είναι το φυσικό πρόσωπο που δεν έχει την ελληνική ιθαγένεια ούτε την ιθαγένεια άλλου κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παρ. 1 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

γ. Ανιθαγενής, είναι το φυσικό πρόσωπο που πληροί τις προϋποθέσεις της Σύμβασης της Ν. Υόρκης του 1954 περί του καθεστώτος των ανιθαγενών, η οποία έχει κυρωθεί με το ν. 139/1975 (ΦΕΚ 176 Α').

δ. Άδεια διαμονής, είναι κάθε είδους πιστοποίηση που παρέχεται από τις ελληνικές αρχές και με βάση την οποία επιτρέπεται σε υπήκοο τρίτης χώρας να διαμένει νόμιμα στην Ελληνική Επικράτεια, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 περίπτ. α' του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 "Για την καθιέρωση αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών" (ΕΕL 157/15.6.2002).

ε. Οικογενειακή επανένωση, είναι η είσοδος και η διαμονή στη Χώρα των μελών της οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας που διαμένει νόμιμα στην Ελλάδα, προκειμένου να διατηρηθεί η ενότητα της οικογένειάς του, ασχέ-

τως εάν οι οικογενειακοί δεσμοί δημιουργήθηκαν πριν ή μετά την είσοδό του στη Χώρα.

στ. Συντηρών, είναι ο υπήκοος τρίτης χώρας που διαμένει νόμιμα στην Ελλάδα και υποβάλλει αίτηση οικογενειακής επανένωσης, προκειμένου να επιτραπεί η είσοδος και η διαμονή στα μέλη της οικογένειάς του στην Ελλάδα, όπως αυτά προσδιορίζονται στον παρόντα νόμο.

ζ. Επί μακρόν διαμένων, είναι ο υπήκοος τρίτης χώρας που αποκτά την ανωτέρω ιδιότητα, σύμφωνα με το άρθρο 67 του παρόντος.

η. Σπουδαστής, είναι ο υπήκοος τρίτης χώρας που έγινε δεκτός σε ένα από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπως αυτά ορίζονται στον παρόντα νόμο, και στον οποίο έχει επιτραπεί η είσοδος και διαμονή στο έδαφος της Χώρας, προκειμένου να έχει ως κύρια δραστηριότητά του την παρακολούθηση προγράμματος σπουδών.

θ. Ασουνόδευτος ανήλικος, είναι ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής που δεν έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του και ο οποίος είτε εισέρχεται στην Ελληνική Επικράτεια χωρίς να συνοδεύεται από τον κατά το νόμο ή το έθιμο υπεύθυνο για την επιμέλειά του ενήλικο και για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η ανωτέρω κατάσταση είτε βρέθηκε χωρίς συνοδεία μετά την είσοδό του στη Χώρα.

ι. Θύμα εμπορίας ανθρώπων, είναι το φυσικό πρόσωπο που κατέστη θύμα των εγκλημάτων, τα οποία προβλέπονται στα άρθρα 323, 323 Α', 349, 351 και 351 Α' του Ποινικού Κώδικα, ανεξάρτητα από το εάν έχει εισέλθει στη Χώρα νόμιμα ή παράνομα.

Άρθρο 2
Πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις του νόμου αυτού δεν έχουν εφαρμογή στις ακόλουθες κατηγορίες προσώπων, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις του:

α. Στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 17 παρ. 1 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Στους διαπιστευμένους σε Πρεσβείες, Προξενεία ή διεθνείς οργανισμούς με έδρα την Ελλάδα υπαλλήλους, καθώς και στους υπηκόους τρίτων χωρών που προσλαμβάνονται στις ως άνω υπηρεσίες ως διοικητικό προσωπικό, στις συζύγους και τα τέκνα αυτών.

γ. Στους πρόσφυγες και στα πρόσωπα που έχουν υποβάλει αίτηση για την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα, κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης του 1951, η οποία έχει κυρωθεί με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 201 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

δ. Στα πρόσωπα που έχουν την άδεια να παραμείνουν στην Ελλάδα με βάση προσωρινή προστασία ή ζήτησαν την άδεια να παραμείνουν για το λόγο αυτόν και αναμένουν τη σχετική απόφαση.

ε. Στα πρόσωπα που έχουν την άδεια να παραμείνουν στην Ελλάδα με βάση επικουρικές μορφές προστασίας, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις και την εθνική νομοθεσία, ή ζήτησαν την άδεια να παραμείνουν για το λόγο αυτόν και αναμένουν τη σχετική απόφαση.

2. Πρόσωπα που έχουν περισσότερες ιθαγένειες, από τις οποίες η μία είναι ελληνική, ή κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεωρούνται Έλληνες ή πολίτες των κρατών-μελών αντίστοιχα και εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του νόμου αυτού.

3. Πρόσωπα που έχουν περισσότερες ιθαγένειες, στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνεται η ελληνική, είναι υποχρεωμένα να επιλέξουν ιθαγένεια, με δήλωσή τους στην αρμόδια Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο του οικείου κράτους.

4. Ο νόμος αυτός εφαρμόζεται, με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων ρυθμίσεων που προβλέπονται:

α. Σε διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών - μελών της αφ' ενός, και τρίτων χωρών αφ' ετέρου.

β. Σε διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και τρίτων χωρών, πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

γ. Στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη της 18ης Οκτωβρίου 1961, ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 1426/1984 (ΦΕΚ 32 Α').

Άρθρο 3

Σύσταση Διυπουργικής Επιτροπής Παρακολούθησης της Μεταναστευτικής Πολιτικής

1. Για το συντονισμό της μεταναστευτικής πολιτικής στην Ελλάδα συνιστάται Διυπουργική Επιτροπή, αποτελούμενη από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Δικαιοσύνης, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, η οποία συνέρχεται τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο.

2. Έργο της Επιτροπής είναι η επεξεργασία θεμάτων μετανάστευσης (νόμιμης και παράνομης), με βάση την εξελικτική πορεία του φαινομένου, η έκδοση κατευθυντήριων οδηγιών με σκοπό το συντονισμό των κατά περίπτωση εμπλεκόμενων φορέων, η παρακολούθηση του έργου τους και η εισήγηση μέτρων θεσμικού και τεχνικού χαρακτήρα προς την κατεύθυνση αποτελεσματικής αντιμετώπισης των σχετικών προβλημάτων. Η Επιτροπή συντονίζει

την εκπόνηση και την εφαρμογή των Ολοκληρωμένων Προγραμμάτων Δράσης του άρθρου 66, για την κοινωνική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών.

3. Για τη διευκόλυνση του έργου της, η Διυπουργική Επιτροπή επικουρείται από Ειδική Επιτροπή, η οποία συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά ανά τρίμηνο, και έχει ως έργο την προετοιμασία των θεμάτων που εξετάζονται, καθώς και την εισήγηση των κατάλληλων μέτρων. Η ανωτέρω Ειδική Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και αποτελείται από τεχνοκράτες, εμπειρογνώμονες και στελέχη των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 του παρόντος Υπουργείων. Με την ίδια απόφαση ορίζεται και ο Πρόεδρος της.

4. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Δικαιοσύνης, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζονται τα ειδικότερα θέματα λειτουργίας της Επιτροπής της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού και η γραμματειακή της υποστήριξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΙΣ ΜΕΘΟΡΙΑΚΕΣ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ

Άρθρο 4

Σημεία εισόδου - εξόδου

1. Σε κάθε πρόσωπο επιτρέπεται να εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος και να εξέρχεται από αυτό μόνον από τις ελεγχόμενες μεθοριακές διαβάσεις.

2. Η είσοδος και η έξοδος εκτός των μεθοριακών διαβάσεων της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να επιτραπεί κατά περίπτωση, για εξαιρετικούς λόγους, με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, που καθορίζει και τον τρόπο διενέργειας του ελέγχου.

3. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης, είναι δυνατόν να καθορίζονται στα σύνορα της Χώρας προσωρινά σημεία διέλευσης προσώπων, για λόγους δημόσιου συμφέροντος, υπό την προϋπόθεση ότι θα πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την άσκηση ελέγχου της κυκλοφορίας των διερχόμενων προσώπων. Οι ώρες και ο συνολικός χρόνος λειτουργίας αυτών των σημείων καθορίζονται με βάση τις ιδιαίτερες συνθήκες που επιβάλλουν την ανάγκη λειτουργίας τους και σε καμία περίπτωση δεν θα υπερβαίνει τους οκτώ μήνες, εκτός και αν εξαιρετικοί λόγοι δημόσιου συμφέροντος επιβάλλουν τη λειτουργία τους για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 5

Άσκηση ελέγχου εισόδου

1. Κάθε πρόσωπο που εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος ή εξέρχεται από αυτό υποβάλλεται σε έλεγχο κατά την άφιξη και την αναχώρησή του.

2. Ο έλεγχος των προσώπων που εισέρχονται στο ελληνικό έδαφος ή εξέρχονται από αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και ενεργείται από τις κατά τόπους αρμόδιες, για το σκοπό αυτόν, αστυνομικές αρχές.

3. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζονται οι αερολιμένες, οι λιμένες και τα

χερσαία σημεία στα σύνορα της Χώρας, μέσω των οποίων επιτρέπεται η είσοδος προσώπων στο ελληνικό έδαφος και η έξοδος από αυτό, καθώς και το περιεχόμενο του κάθε μορφής ελέγχου, τα όργανα ελέγχου και η διαδικασία εφαρμογής των δικαστικών και διοικητικών πράξεων, που έχουν σχέση με την είσοδο και την έξοδο προσώπων από τη Χώρα. Με όμοια απόφαση είναι δυνατόν να καθορίζεται απλούστερη διαδικασία ελέγχου προσώπων που μετέχουν περιηγητικού πλου (κρουαζιέρας) ή επιβαίνουν πλοίων αναψυχής ή αεροσκαφών ειδικά ναυλωμένων, καθώς και οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εισόδου και εξόδου των υπό ναυτολόγηση ή απόλυση ναυτικών.

4. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται τα έγγραφα, με τα οποία πρέπει να εφοδιάζονται οι υπήκοοι τρίτων χωρών που στερούνται ταξιδιωτικών εγγράφων και δεν καθίσταται δυνατός ο έγκαιρος εφοδιασμός τους από τις διπλωματικές αρχές της Χώρας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

Άρθρο 6 Θεώρηση εισόδου

1. Υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος οφείλει να έχει διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο που αναγνωρίζεται από διεθνείς συμβάσεις.

2. Τα έγγραφα αυτά πρέπει να φέρουν, εφόσον αυτό απαιτείται από τις ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις, το κοινοτικό δίκαιο και τις εθνικές ρυθμίσεις, θεώρηση εισόδου (VISA).

3. Η θεώρηση εισόδου χορηγείται από την προξενική αρχή, στην οποία υπάγεται ο τόπος κατοικίας του υπηκόου τρίτης χώρας, αφού ληφθούν υπόψη λόγοι που αφορούν ιδίως στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της Χώρας και τη δημόσια υγεία και διακρίνεται σε θεώρηση βραχείας διαμονής (θεώρηση "Σένγκεν") και σε θεώρηση μακράς διαμονής (εθνική θεώρηση).

4. Η εθνική θεώρηση εκδίδεται βάσει των αντίστοιχων για την άδεια διαμονής νομοθετικών ρυθμίσεων του παρόντος και η διάρκειά της συναρτάται, κατά περίπτωση, με εκείνη της προβλεπόμενης διαμονής.

5. Υπήκοοι τρίτων χωρών, που δεν έχουν υποχρέωση θεώρησης εισόδου, επιτρέπεται να εισέρχονται και να παραμένουν στην Ελληνική Επικράτεια μέχρι τρεις μήνες συνολικά ή τμηματικά εντός διαστήματος έξι μηνών από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου.

6. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, θεώρηση εισόδου επιτρέπεται να χορηγηθεί από τις υπηρεσίες ελέγχου διαβατηρίων κατά την άφιξη του υπηκόου τρίτης χώρας στο σημείο εισόδου, ύστερα από απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

7. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών καθορίζονται οι προϋποθέσεις, τα δικαιολογητικά και η διαδικασία χορήγησης των θεωρήσεων εισόδου.

Άρθρο 7 Διέλευση υπηκόων τρίτων χωρών

1. Για την εφαρμογή του νόμου αυτού δεν συνιστά είσοδο στο ελληνικό έδαφος η διαμονή υπηκόου τρίτης χώ-

ρας στη ζώνη διερχομένων αερολιμένες ή λιμένες της Χώρας με σκοπό να συνεχίσει το ταξίδι του στην αλλοδαπή, με το ίδιο ή άλλο αεροσκάφος ή πλοίο.

2. Για τη διαμονή στη ζώνη διερχομένων απαιτείται θεώρηση εισόδου σε όσες περιπτώσεις προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία.

3. Ο υπήκοος τρίτης χώρας, που παραμένει στη ζώνη διερχομένων, υποχρεούται να αναχωρήσει. Αν δεν αναχωρήσει, επιβιβάζεται σε αεροσκάφος ή πλοίο, με φροντίδα της αστυνομικής αρχής. Οι αερολιμενικές ή λιμενικές αρχές είναι υποχρεωμένες να συνδράμουν, εφόσον τους ζητηθεί.

4. Οι αρμόδιες αστυνομικές, τελωνειακές, λιμενικές και υγειονομικές αρχές διατηρούν το δικαίωμα να ελέγχουν τα πρόσωπα που παραμένουν στη ζώνη διερχομένων, εφόσον κρίνουν τούτο αναγκαίο.

5. Οι ελληνικές αρχές ελέγχου μπορεί να υποχρεώσουν σε άμεση αναχώρηση διερχόμενο υπήκοο τρίτης χώρας αν διαπιστώσουν ότι δεν έχει θεώρηση εισόδου, όταν αυτή απαιτείται, και εισιτήριο για τη συνέχιση του ταξιδιού του, τόσο για τη χώρα προορισμού όσο και τις ενδιάμεσες χώρες, από το έδαφος των οποίων κατ' ανάγκη θα διέλθει.

Άρθρο 8 Άρνηση εισόδου

1. Οι αποφάσεις απόρριψης αιτημάτων χορήγησης θεώρησης εισόδου, που λαμβάνονται από τις διπλωματικές και προξενικές αρχές, δεν χρήζουν ειδικής αιτιολογίας, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στις ακόλουθες κατηγορίες υπηκόων τρίτων χωρών και υπό την επιφύλαξη της συνδρομής λόγων δημόσιας τάξης και ασφάλειας:

α. Υπηκόους τρίτων χωρών, μέλη οικογένειας Έλληνα.

β. Υπηκόους τρίτων χωρών, μέλη οικογένειας πολίτη άλλου κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

γ. Υπηκόους τρίτων χωρών, των οποίων η είσοδος, διαμονή, εγκατάσταση και απασχόληση στην Ελλάδα ζητείται κατ' εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου.

δ. Αναγνωρισμένους πρόσφυγες και τα μέλη της οικογένειάς τους.

ε. Υπηκόους τρίτων χωρών, που απασχολούνται σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μετακινούνται στην Ελλάδα για την εκτέλεση εργασίας ή έργου, στο πλαίσιο σχετικής συμβατικής υποχρέωσης.

2. Οι ελληνικές αρχές ελέγχου μπορούν να απαγορεύσουν, αιτιολογημένα, την είσοδο στην Ελλάδα υπηκόου τρίτης χώρας που έχει θεώρηση εισόδου, εφόσον διαπιστώσουν ότι στο πρόσωπο αυτού συντρέχει μία, τουλάχιστον, από τις παρακάτω περιπτώσεις:

α. Περιλαμβάνεται στον κατάλογο των υπηκόων τρίτων χωρών, για τους οποίους υπάρχει απαγόρευση εισόδου σύμφωνα με το άρθρο 82 του νόμου αυτού.

β. Η είσοδος του μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία.

γ. Το διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο που κατέχει δεν εξασφαλίζει την επάνοδό του στη Χώρα προέλευσης ή ιθαγένειάς του ή σε τρίτη χώρα.

δ. Έρχεται με σκοπό να παραμείνει στην Ελλάδα για λόγο, ως προς τον οποίο απαιτείται η έκδοση άδειας διαμονής και δεν έχει την απαιτούμενη ειδική θεώρηση εισόδου.

ε. Δεν κατέχει τα απαραίτητα έγγραφα για να δικαιολογήσει το σκοπό του ταξιδιού του και τα αναγκαία για τη συντήρησή του οικονομικά μέσα. Είναι, όμως, δυνατόν ημεδαπός, με δήλωση υποδοχής που συντάσσεται σε ειδικό προς τούτο έντυπο και κατατίθεται ως δικαιολογητικό στις αρμόδιες για το διαβατηριακό έλεγχο αρχές, να αναφέρει το σκοπό του ταξιδιού του υπηκόου τρίτης χώρας και να εγγυηθεί, με την κατάθεση στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ποσού που καλύπτει τις δαπάνες επαναπροώθησής του ή απέλασής του και ποσού ίσου με τριμηνιαίες αποδοχές του ανειδίκευτου εργάτη για την κάλυψη μέρους ή του συνόλου των αναγκών για τη συντήρησή του εξόδων.

Σε περίπτωση συνδρομής μίας εκ των ανωτέρω περιπτώσεων επιδίδεται στον υπήκοο τρίτης χώρας το προβλεπόμενο από τις διεθνείς συμβάσεις και κανονισμούς σχετικό έντυπο άρνησης εισόδου.

Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης μπορεί, με απόφασή του, να επιτρέπει στις ελεγχόμενες μεθοριακές διαβάσεις και στα προσωρινά σημεία διέλευσης προσώπων την είσοδο υπηκόου τρίτης χώρας, παρά την ύπαρξη απαγορευτικού λόγου της παραγράφου αυτής, εφόσον τούτο επιβάλλεται για σπουδαίους λόγους δημόσιου συμφέροντος ή ανωτέρας βίας ή διευκόλυνσης κίνησης ελληνικού πλοίου, η οποία δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με άλλο τρόπο.

3. Υπήκοος τρίτης χώρας, που έχει εισέλθει στην Ελλάδα από τη ζώνη διερχομένων και δεν του επιτρέπεται η είσοδος στη χώρα προορισμού, δεν γίνεται δεκτός για επανείσοδο, εάν δεν πληροί εκ νέου τις προϋποθέσεις του παρόντος, εφόσον κατά την επιστροφή του μεσολάβησε είσοδός του σε τρίτη, ενδιάμεση, χώρα.

4. Δεν απαγορεύεται η είσοδος στην Ελλάδα πρόσωπου που αποδεικνύεται ότι έχει την ελληνική ιθαγένεια ή την ιθαγένεια κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αν ακόμη στερείται διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου.

5. Οι ελληνικές αρχές ελέγχου εφόσον, κατά την είσοδο στην Ελλάδα υπηκόου τρίτης χώρας που είναι κάτοχος άδειας διαμονής, διαπιστώσουν τη συνδρομή λόγων που δικαιολογούν την ανάκλησή της, οφείλουν να το γνωστοποιήσουν αμέσως στην αρμόδια Υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης, προκειμένου να κινηθεί η σχετική διαδικασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

Άρθρο 9 Τύποι αδειών διαμονής

1. Υπήκοος τρίτης χώρας, που έχει λάβει θεώρηση εισόδου στην Ελλάδα για έναν από τους λόγους που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος, οφείλει να ζητήσει άδεια διαμονής για τον ίδιο λόγο, εάν πληροί τις προβλεπόμενες από το νόμο αυτόν προϋποθέσεις.

2. Καθιερώνονται οι παρακάτω κατηγορίες αδειών διαμονής, καθώς και οι τύποι αδειών που περιλαμβάνονται σε αυτές. Οι τύποι αδειών διαμονής παρέχουν στον κάτοχο το δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας κατά τις ειδικότερες ρυθμίσεις του νόμου αυτού:

Α) Άδεια διαμονής για εργασία:

- A1. Εξηρητημένη εργασία ή παροχή υπηρεσιών ή έργου
- A2. Εποχιακή εργασία
- A3. Στελέχη εταιριών

A4. Προσωρινή μετακίνηση για παροχή υπηρεσίας

A5. Αθλητές - Προπονητές

A6. Μέλη καλλιτεχνικών συγκροτημάτων

A7. Πνευματικοί δημιουργοί

A8. Μέλη ξένων αρχαιολογικών σχολών

Β) Άδεια διαμονής για ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα:

B1. Ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα

B2. Ανάπτυξη επενδυτικής δραστηριότητας

Γ) Άδεια διαμονής για ειδικούς λόγους:

Γ1. Σπουδές

Γ2. Επαγγελματική κατάρτιση

Γ3. Υπότροφοι-Ειδικά προγράμματα

Γ4. Σπουδές σε στρατιωτικές σχολές

Γ5. Απόκτηση ιατρικής ειδικότητας

Γ6. Οικονομικά ανεξάρτητα άτομα

Γ7. Ενήλικα τέκνα διπλωματικών υπαλλήλων

Γ8. Υπηρετικό προσωπικό διπλωματικών αποστολών

Γ9. Ανταποκριτές ξένου τύπου

Γ10. Λειτουργοί γνωστών θρησκειών

Γ11. Αθωνιάδα Σχολή

Γ12. Σπουδή, γνωριμία και άσκηση του μοναχικού βίου

Γ13. Αρχηγοί οργανωμένων ομάδων τουρισμού

Γ14. Ερευνητές

Δ) Άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους:

Δ1. Ανθρωπιστικοί

Δ2. Δημόσιο Συμφέρον

Δ3. Θύματα εμπορίας

Ε) Άδεια διαμονής για οικογενειακή επανένωση:

E1. Μέλη οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας

E2. Αυτοτελής άδεια διαμονής μελών οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας

E3. Μέλη οικογένειας Έλληνα ή πολίτη Ε.Ε.

ΣΤ) Άδεια διαμονής αόριστης διάρκειας.

Ζ) Άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος.

3. Οι παραπάνω άδειες εκδίδονται με τη μορφή αδειών διαμονής ενιαίου τύπου κατ' εφαρμογή του Κανονισμού ΕΚ 1030/2002, με εξαίρεση τις άδειες τύπου E3, οι οποίες εκδίδονται με τη μορφή Δελτίου Διαμονής και Δελτίου Μόνιμης Διαμονής. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται η μορφή και το περιεχόμενο των ανωτέρω Δελτίων.

4. Σε κάθε άδεια διαμονής αναγράφεται εάν επιτρέπεται στον κάτοχο η πρόσβαση στην αγορά εργασίας, με επιφύλαξη των ειδικών ρυθμίσεων του νόμου αυτού.

Άρθρο 10

Γενικές προϋποθέσεις δικαιώματος διαμονής

Το δικαίωμα διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών που εισέρχονται νόμιμα στην Ελλάδα, για έναν από τους λόγους του νόμου αυτού, τελεί υπό τις εξής προϋποθέσεις:

α) Να είναι κάτοχοι ισχύοντος διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου που αναγνωρίζεται από διεθνείς συμβάσεις.

β) Να μη συντρέχει κίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια.

Η εξέταση λόγων που αφορούν στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της Χώρας αποτελεί προαπαιτούμενο στοιχείο κατά την αρχική χορήγηση της άδειας διαμονής του υπηκόου τρίτης χώρας, για την υπαγωγή στο καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος και για τη χορήγηση άδειας διαμονής αόριστης διάρκειας, κατά την πρόβλεψη της παρ.

2 του άρθρου 91. Οι αρμόδιες Υπηρεσίες Αλλοδαπών και Μετανάστευσης των Περιφερειών υποχρεούνται στο τέλος κάθε μήνα να αποστέλλουν στις κατά τόπους αστυνομικές διευθύνσεις ή διευθύνσεις ασφάλειας της Ελληνικής Αστυνομίας καταστάσεις με τα ακριβή στοιχεία των υπηκόων τρίτων χωρών, των οποίων ανανεώθηκαν οι άδειες διαμονής. Η συνδρομή λόγων δημόσιας τάξης και ασφάλειας, που ανακύπτουν μετά τη χορήγηση της αρχικής άδειας διαμονής, συνιστούν αιτία ανάκλησής της.

γ) Να μην αποτελούν κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Οι μόνες ασθένειες που μπορούν να δικαιολογήσουν άρνηση εισόδου ή του δικαιώματος διαμονής είναι εκείνες που προβλέπονται από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, καθώς και άλλες λοιμώδεις, μεταδοτικές ή παρασιτικές ασθένειες, οι οποίες επιβάλλουν τη λήψη μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας. Η διαπίστωση, μετά την έκδοση της αρχικής άδειας διαμονής, ότι ο ενδιαφερόμενος πάσχει από ασθένεια, από την οποία προσεβλήθη μετά την είσοδό του στη Χώρα, δεν αποτελεί λόγο για τη μη ανανέωση της άδειας διαμονής του ή την απομάκρυνσή του από το έδαφος της Χώρας.

δ) Να διαθέτουν πλήρη ασφάλιση ασθένειας, για το σύνολο των κινδύνων που καλύπτονται για τους ημεδαπούς.

ε) Να διαθέτουν πόρους για την κάλυψη των εξόδων επιστροφής τους στη Χώρα προέλευσης. Σε περίπτωση που για την επιστροφή τους προκαλείται δημόσια δαπάνη, υποχρεούνται να την καλύψουν.

Άρθρο 11

Υποβολή αίτησης για χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής

1. Ο υπήκοος τρίτης χώρας που αιτείται τη χορήγηση άδειας διαμονής στην Ελλάδα, για έναν από τους λόγους του νόμου αυτού, οφείλει, μετά την είσοδό του στη χώρα και πριν από τη λήξη της θεώρησης εισόδου, εκτός αν από τις διατάξεις του παρόντος ορίζεται διαφορετικά, να υποβάλει αίτηση για τη χορήγησή της. Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η Υπηρεσία Αλλοδαπών της Περιφέρειας που λειτουργεί στο νομό του τόπου κατοικίας ή διαμονής του.

Οι αιτήσεις για τη χορήγηση και ανανέωση των αδειών διαμονής κατατίθενται στο δήμο ή την κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του αιτούντος.

Οι δήμοι και οι κοινότητες ελέγχουν την πληρότητα των δικαιολογητικών και διαβιβάζουν το σχετικό φάκελο στην αρμόδια Υπηρεσία Αλλοδαπών της Περιφέρειας, το αργότερο εντός δεκαπέντε ημερών, αφότου υποβληθούν.

Για τις άδειες διαμονής που εκδίδονται από το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, η σχετική αίτηση κατατίθεται στην αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου.

2. Μαζί με την αίτηση χορήγησης ή ανανέωσης άδειας διαμονής, ο αιτών πρέπει να καταθέτει παράβολο, όπως τούτο ορίζεται στο άρθρο 92 του νόμου αυτού, και να επισυνάπτει τα απαιτούμενα για κάθε περίπτωση δικαιολογητικά που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Με όμοια απόφαση καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο των αιτήσεων, η διαδικασία επίδοσης των αδειών διαμονής στους δικαιούχους, καθώς και ο τύπος της βεβαίωσης της επόμενης παραγράφου.

3. Η αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, καθώς και οι δή-

μοι και οι κοινότητες, εφόσον τα απαιτούμενα δικαιολογητικά είναι πλήρη, χορηγούν στον υπήκοο τρίτης χώρας σχετική βεβαίωση κατάθεσης.

4. Ο υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος κατέθεσε εμπρόθεσμα αίτηση χορήγησης ή ανανέωσης της άδειας διαμονής με όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και έχει λάβει τη βεβαίωση της προηγούμενης παραγράφου, θεωρείται ότι νομίμως διαμένει στη Χώρα, έως ότου η Διοίκηση αποφανθεί επί του αιτήματός του. Σε περίπτωση έκδοσης απορριπτικής απόφασης, η ανωτέρω βεβαίωση παύει, αυτοδικαίως, να ισχύει.

Άρθρο 12

Διαδικασία χορήγησης και ανανέωσης άδειας διαμονής

1. Η Περιφέρεια, αφού λάβει υπόψη της λόγους που αφορούν στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της Χώρας, μπορεί να καλέσει, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου αυτού, τον υπήκοο τρίτης χώρας για συνέντευξη σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης. Εάν δεν εμφανισθεί προς συνέντευξη, η αίτηση απορρίπτεται. Η σχετική απόφαση εκδίδεται από την Περιφέρεια μέσα σε δύο μήνες από την περιέλευση σε αυτήν του συνόλου των απαιτούμενων δικαιολογητικών. Εκπρόθεσμες αιτήσεις απορρίπτονται, εκτός εάν συντρέχουν, αποδεδειγμένως, λόγοι ανωτέρας βίας.

2. Η κλήση του υπηκόου τρίτης χώρας για συνέντευξη ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης γίνεται με απόδειξη. Μη εμφάνισή του δικαιολογείται μόνο για λόγους ανωτέρας βίας. Στην περίπτωση αυτή, ο υπήκοος τρίτης χώρας καλείται εκ νέου για συνέντευξη κατά την ανωτέρω διαδικασία και, εφόσον δεν εμφανισθεί, η αίτηση απορρίπτεται.

3. Η Επιτροπή Μετανάστευσης παρέχει τη γνώμη της για κάθε περίπτωση που της ζητηθεί από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας.

4. Η άδεια διαμονής χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας.

5. Δεν επιτρέπεται, κατά την ανανέωση άδειας διαμονής, η μετατροπή της από άδεια για εξηρημένη εργασία σε ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα και το αντίστροφο, πριν από την παρέλευση τριετίας από την έναρξη ισχύος της αρχικής άδειας διαμονής. Σε περίπτωση ανανέωσης, κατά τα ανωτέρω, δεν απαιτείται η αντίστοιχη για το σκοπό αυτόν ειδική θεώρηση εισόδου.

6. Η ισχύς της αρχικής άδειας διαμονής, με την επιφύλαξη ειδικών ρυθμίσεων του νόμου αυτού, είναι ετήσια και η εκάστοτε ανανέωσή της διετής, έως την πλήρωση των προϋποθέσεων για τη χορήγηση άδειας διαμονής αόριστης διάρκειας ή για την υπαγωγή στο καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος.

7. Σε κάθε περίπτωση δεν επιτρέπεται η αλλαγή σκοπού για τους κατόχους αδειών διαμονής για τους λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 16 έως και 23, 28, 30, 32, 33, 34, 36 έως και 43 και 45 του νόμου αυτού.

Άρθρο 13

Γνωμοδοτική Επιτροπή Μετανάστευσης

1. Σε κάθε νομό της Περιφέρειας συνιστάται πενταμελής Επιτροπή Μετανάστευσης, η οποία αποτελείται από τέσσερις υπαλλήλους της αρμόδιας Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας, από τους οποί-

ους ο ένας είναι ο προϊστάμενός της, ο οποίος και προεδρεύει, και από έναν εκπρόσωπο της αστυνομικής αρχής. Για την Περιφέρεια Αττικής, συνιστάται μία Επιτροπή για κάθε αρμόδια Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, συγκροτείται η Επιτροπή και ορίζονται τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη της, ο γραμματέας με τον αναπληρωτή του, καθώς και ο εισηγητής, χωρίς δικαίωμα ψήφου, μαζί με τον αναπληρωτή του. Ο εισηγητής και ο γραμματέας είναι υπάλληλοι της αρμόδιας Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μετανάστευσης.

2. Έργο της Επιτροπής Μετανάστευσης είναι η διατύπωση γνώμης για τη χορήγηση ή ανανέωση της άδειας διαμονής του υπηκόου τρίτης χώρας. Η Επιτροπή, για να διαμορφώσει τη γνώμη της, λαμβάνει υπόψη τα προβλεπόμενα από τις επί μέρους διατάξεις του νόμου αυτού στοιχεία και την εν γένει προσωπικότητα του υπηκόου τρίτης χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΑΔΕΙΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 14

Διαδικασία μετάκλησης υπηκόου τρίτης χώρας για εργασία

1. Επιτρέπεται η είσοδος υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα για απασχόληση με σχέση εξηρημένης εργασίας σε συγκεκριμένο εργοδότη και για ορισμένο είδος απασχόλησης, εφόσον του έχει χορηγηθεί η αντίστοιχη θεώρηση εισόδου.

2. Στην έδρα κάθε Περιφέρειας συγκροτείται Επιτροπή, η οποία αποτελείται από:

α. Τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας ή τον Διευθυντή της αρμόδιας Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μετανάστευσης, ως πρόεδρο.

β. Τον προϊστάμενο του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.).

γ. Εκπρόσωπο της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.).

δ. Εκπρόσωπο του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.).

ε. Εκπρόσωπο του Εργατικού Κέντρου της έδρας της Περιφέρειας.

στ. Εκπρόσωπο των τοπικών Επιμελητηρίων.

ζ. Εκπρόσωπο της Γενικής Συνομοσπονδίας Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών (ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.) ή της Πανελληνιας Συνομοσπονδίας Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών (ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.), ως τακτικά μέλη μαζί με τους υποδεικνυόμενους, αντίστοιχους, αναπληρωτές τους.

3. Η Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας το Δεκέμβριο κάθε δεύτερου έτους, η θητεία της είναι διετής και αρχίζει την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους. Σε περίπτωση που δεν υποδειχθούν τα μέλη από τους οικείους φορείς της προηγούμενης παραγράφου, μέσα σε τριάντα ημέρες αφότου υποβληθεί σχετικό αίτημα, ο ορισμός γίνεται από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας. Έργο της Επιτροπής είναι η κατάρτιση, κατά το τελευταίο τρίμηνο κάθε έτους, έκθεσης στην οποία καταχωρίζονται οι υπάρχουσες ανάγκες σε εργατικό δυναμικό στην Περιφέρεια και οι κενές θέσεις εργασίας ανά ειδικότητα, νομό και διάρκεια απασχόλησης, που μπορεί να καλυφθούν από υπήκοο τρίτης χώρας. Κατά την κατάρτιση της έκθεσης λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, το συμφέρον της εθνικής οικονομίας, η

προσφορά εργασίας από ημεδαπούς ή υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα και η ζήτηση ανά ειδικότητα. Η ανωτέρω έκθεση διαβιβάζεται στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, το οποίο επισπεύδει την έκδοση της κοινής υπουργικής απόφασης της επόμενης παραγράφου. Η ίδια έκθεση κοινοποιείται και στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

4. Με βάση την έκθεση της ανωτέρω παραγράφου καθορίζεται, με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, ο ανώτατος αριθμός αδειών διαμονής για εργασία, που χορηγούνται κάθε έτος σε υπηκόους τρίτων χωρών, ανά νομό, ιθαγένεια, είδος και διάρκεια απασχόλησης, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Η απόφαση αυτή διαβιβάζεται στις οικείες Περιφέρειες, στον Ο.Α.Ε.Δ., στα συναρμόδια Υπουργεία, καθώς και στις οικείες ελληνικές προξενικές αρχές.

5. Η απόφαση αναρτάται σε εμφανές μέρος της οικείας ελληνικής προξενικής αρχής. Η ίδια αρχή δέχεται αιτήσεις καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και κάθε τρίμηνο διαβιβάζει στην οικεία Περιφέρεια ονομαστικό κατάλογο όσων υπέβαλαν σχετικές αιτήσεις.

6. Κάθε εργοδότης, με βάση τον κατάλογο της προηγούμενης παραγράφου, καταθέτει στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του αίτηση για να προσλάβει προσωπικό με σύμβαση εξηρημένης εργασίας, η οποία συνοδεύεται από εγγυητικές επιστολές τράπεζας ή του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και οι οποίες αντιστοιχούν σε ποσό ίσο τουλάχιστον με τις τριμηνιαίες αποδοχές ανειδίκευτου εργάτη για την κάλυψη των δαπανών τρίμηνης διαβίωσης του υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα και σε ποσό που καθορίζεται με την κοινή υπουργική απόφαση της παρ. 2 του άρθρου 90 του νόμου αυτού, που καλύπτει τις δαπάνες επαναπροώθησής του ή απέλασής του στη χώρα προέλευσής. Η εγγυητική επιστολή, που αντιστοιχεί στις τριμηνιαίες αποδοχές του ανειδίκευτου εργάτη, επιστρέφεται στον εργοδότη μετά την έκδοση της άδειας διαμονής και όχι πριν από την πάροδο τρίμηνου από την έναρξη ισχύος της. Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η οικεία Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

7. Ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας εκδίδει πράξη, με την οποία εγκρίνεται η απασχόληση του υπηκόου τρίτης χώρας για παροχή εργασίας σε συγκεκριμένο εργοδότη, την οποία και διαβιβάζει στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή.

8. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μπορεί να συνιστώνται, σε έδρες πρεσβειών και έμμισθων ελληνικών προξενικών αρχών, στο πλαίσιο διμερών συμφωνιών και με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων της χώρας, Γραφεία Εύρεσης Εργασίας, να καθορίζονται οι αρμοδιότητές τους, να προβλέπονται οι οργανικές θέσεις προσωπικού, να προσδιορίζονται οι κατηγορίες, οι κλάδοι και τα προσόντα του εν λόγω προσωπικού, ο τρόπος πλήρωσης των ανωτέρω οργανικών θέσεων και να ρυθμίζεται κάθε συναφές θέμα.

9. Όπου στις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου αναφέρεται η οικεία ελληνική προξενική αρχή, μετά τη σύσταση

των Γραφείων Εύρεσης Εργασίας εξωτερικού της προηγούμενης παραγράφου, νοούνται, εφεξής, τα ανωτέρω Γραφεία.

Άρθρο 15

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής για εξηρητημένη εργασία

1. Στον υπήκοο τρίτης χώρας, που έχει λάβει θεώρηση εισόδου για την παροχή εξηρητημένης εργασίας στην Ελλάδα, χορηγείται άδεια διαμονής για εξηρητημένη εργασία, εφόσον έχει συνάψει σύμβαση εργασίας από την οποία προκύπτει ότι η αμοιβή του είναι ίση, τουλάχιστον, με τις μηνιαίες αποδοχές του ανειδίκευτου εργάτη και προσκομίσει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που καθορίζονται με την απόφαση του άρθρου 11 παρ. 2 του νόμου αυτού.

2. Για την ανανέωση άδειας διαμονής για εξηρητημένη εργασία, ο υπήκοος τρίτης χώρας οφείλει, μέσα σε χρονικό διάστημα δύο μηνών πριν από τη λήξη της άδειας διαμονής, να καταθέσει στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του αίτηση και δικαιολογητικά από τα οποία να προκύπτει:

α. Η εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων.

β. Η συνδρομή των προϋποθέσεων που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο.

γ. Η πραγματοποίηση ελάχιστου αριθμού ημερομισθίων στον οικείο ασφαλιστικό φορέα, όπως αυτά καθορίζονται στην απόφαση του άρθρου 90 παρ. 1 του νόμου αυτού.

Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η οικεία Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

3. Ο υπήκοος τρίτης χώρας επιτρέπεται να συνάψει σύμβαση εργασίας με άλλο εργοδότη κατά τη διάρκεια ισχύος της αρχικής άδειας διαμονής του, με την προϋπόθεση ότι δεν επέρχεται μεταβολή της ειδικότητας, για την οποία του χορηγήθηκε η ειδική θεώρηση εισόδου, καθώς και του ασφαλιστικού φορέα. Σε περίπτωση αλλαγής εργοδότη, κατά τα ανωτέρω, ο εργαζόμενος οφείλει να ενημερώσει την αρμόδια Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας, σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη σύναψη της νέας σύμβασης. Η Περιφέρεια ενημερώνει για την ανωτέρω μεταβολή την Επιτροπή του άρθρου 14 παρ. 2 του νόμου αυτού.

4. Ο κάτοχος της άδειας διαμονής για εργασία μπορεί να εργασθεί σε άλλο νομό της ίδιας ή διαφορετικής Περιφέρειας μετά την πάροδο ενός έτους από τη χορήγηση της αρχικής άδειας και εφόσον συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. έχει λυθεί η προηγούμενη εργασιακή σχέση και έχει γίνει αναγγελία του λόγου λύσης της και

β. έχει συνάψει ο υπήκοος τρίτης χώρας νέα σύμβαση εργασίας με εργοδότη σε άλλο νομό.

5. Μετά την πάροδο ενός έτους από τη χορήγηση άδειας διαμονής για εξηρητημένη εργασία, επιτρέπεται η ανανέωση της άδειας διαμονής για την παροχή υπηρεσιών ή έργου, εφόσον ο υπήκοος τρίτης χώρας έχει εκπληρώσει τις φορολογικές υποχρεώσεις και έχει πραγματοποιήσει ελάχιστο αριθμό ημερομισθίων στον οικείο ασφαλιστικό φορέα, που καθορίζονται στην απόφαση του άρθρου 90 παρ. 1 του νόμου αυτού. Η κατά τα ανωτέρω χορηγούμενη άδεια διαμονής για παροχή υπηρεσιών ή έργου έχει διετή διάρκεια και είναι δυνατόν να ανανεώνεται ανά διετία. Περαιτέρω μεταβολή της ανωτέρω άδειας για παρο-

χή υπηρεσιών ή έργου σε αντίστοιχη εξηρητημένης εργασίας δεν είναι δυνατή κατά το χρόνο ισχύος της, παρά μόνο κατά την ανανέωσή της.

Άρθρο 16

Εποχιακή εργασία υπηκόων τρίτων χωρών

1. Εποχιακή εργασία υπηκόου τρίτης χώρας είναι η απασχόλησή του στην Ελλάδα για χρονικό διάστημα μέχρι έξι συνολικά μήνες, ανά ημερολογιακό έτος, σε τομέα δραστηριότητας που συναρτάται με πρόσκαιρη, εποχιακού χαρακτήρα, απασχόληση. Ο εποχιακά απασχολούμενος συμβάλλεται με συγκεκριμένο εργοδότη με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου. Στην οικεία σύμβαση θα πρέπει να αναφέρεται, ρητώς, το είδος απασχόλησης.

2. Ο εργοδότης, που επιθυμεί να απασχολήσει υπήκοο τρίτης χώρας για εποχιακή εργασία και προκειμένου να χορηγηθεί η αντίστοιχη θεώρηση εισόδου, οφείλει να λάβει προηγούμενη έγκριση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, εφόσον προβλέπονται αντίστοιχες θέσεις στην απόφαση του άρθρου 14 του νόμου αυτού, ύστερα από αίτησή του που κατατίθεται στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του, τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από την έναρξη των εργασιών του, εφαρμοζομένης, κατά τα λοιπά, της διαδικασίας του άρθρου 11 του νόμου αυτού. Μαζί με την αίτηση, ο εργοδότης καταθέτει εγγυητική επιστολή τράπεζας ή του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων που αντιστοιχεί στις αποδοχές ενός μηνός του ανειδίκευτου εργάτη, η οποία επιστρέφεται στον εργοδότη μετά τη λήξη της άδειας διαμονής και την αναχώρηση του υπηκόου τρίτης χώρας από την Ελλάδα.

Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η οικεία Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

3. Δεν επιτρέπεται η ανανέωση άδειας διαμονής που έχει χορηγηθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, που οποιονδήποτε από τους λοιπούς λόγους του νόμου αυτού.

4. Κατά τα λοιπά, η είσοδος, διαμονή και το χρονικό διάστημα απασχόλησης υπηκόων τρίτων χωρών για εποχιακή εργασία στην Ελλάδα ρυθμίζονται από διμερείς ή πολυμερείς διεθνείς συμφωνίες, οι οποίες και κατισχύουν.

Άρθρο 17

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε μέλη διοικητικού συμβουλίου, διαχειριστές και προσωπικό εταιριών

1. Επιτρέπεται να εισέλθουν στη Χώρα, αφού προηγουμένως λάβουν ειδική θεώρηση εισόδου:

α. Υπήκοοι τρίτων χωρών, μέλη διοικητικών συμβουλίων, διαχειριστές και ανώτατα διευθυντικά στελέχη (γενικοί διευθυντές, διευθυντές και υποδιευθυντές) θυγατρικών εταιριών και υποκαταστημάτων αλλοδαπών εταιριών που ασκούν νόμιμα εμπορική δραστηριότητα στην Ελλάδα.

β. Το αλλοδαπό υπαλληλικό προσωπικό, το οποίο απασχολείται αποκλειστικά σε εταιρίες που έχουν υπαχθεί σε διατάξεις του α.ν. 89/1967 (ΦΕΚ 132 Α'), α.ν. 378/1968 (ΦΕΚ 82 Α') και του άρθρου 25 του ν. 27/1975 (ΦΕΚ 77 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 του ν. 2234/1994 (ΦΕΚ 142 Α'), καθώς και σε επιχειρήσεις του ν.δ. 2687/1953 (ΦΕΚ 317 Α').

γ. Υπήκοοι τρίτων χωρών τεχνικοί, που απασχολούνται σε βιομηχανίες ή μεταλλεία υπό τους όρους που προβλέπονται στον α.ν. 448/1968 (ΦΕΚ 130 Α').

δ. Το αλλοδαπό προσωπικό, που απασχολείται αποκλειστικά σε εταιρίες, οι οποίες εγκαθιδρύονται στην Ελλάδα κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 του παρόντος.

2. Η άδεια διαμονής για εργασία χορηγείται για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται ανά διετία.

3. Οι παραπάνω υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά την παρ. 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούντων.

4. Η σχετική αίτηση για τη χορήγηση και ανανέωση της άδειας διαμονής, καθώς και για την οικογενειακή επανένωση των υπηκόων τρίτων χωρών της παρ. 1 του νόμου αυτού, υποβάλλονται στη Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και η σχετική άδεια εκδίδεται από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Η εξέταση λόγων που αφορούν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια δεν αποτελεί προαπαιτούμενο στοιχείο για τη χορήγηση των ανωτέρω αδειών. Εάν από την έρευνα των αρμόδιων αστυνομικών αρχών προκύψουν σχετικοί λόγοι, ανεξαρτήτως του χρονικού σημείου στο οποίο αναφέρονται, η άδεια διαμονής ανακαλείται.

Άρθρο 18

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών που μετακινούνται από επιχείρηση εγκατεστημένη σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, με σκοπό την παροχή υπηρεσίας

1. Σε υπήκοο τρίτης χώρας, που απασχολείται νόμιμα σε επιχείρηση εγκατεστημένη σε κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και πρέπει να μετακινηθεί στην Ελλάδα για παροχή συγκεκριμένης υπηρεσίας, στο πλαίσιο σχετικής συμβατικής υποχρέωσης μεταξύ της ανωτέρω επιχείρησης και του αντισυμβαλλομένου, ο οποίος ασκεί τις δραστηριότητές του στην Ελλάδα, χορηγείται άδεια διαμονής, εφόσον, πέραν των προϋποθέσεων του άρθρου 10 πληρούνται και οι ακόλουθες ειδικές προϋποθέσεις:

α. Έχει λάβει ειδική θεώρηση εισόδου, εφόσον το προβλεπόμενο διάστημα διαμονής υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

β. Αποδεικνύει τη νόμιμη διαμονή του στο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση από την οποία μετακινείται.

γ. Η επιχείρηση από την οποία μετακινείται ο υπήκοος τρίτης χώρας αποδεικνύει ότι τον απασχολεί νόμιμα στο έδαφος του κράτους-μέλους, στο οποίο είναι εγκατεστημένη.

δ. Η επιχείρηση, από την οποία μετακινείται ο υπήκοος τρίτης χώρας έχει συνάψει σύμβαση για την παροχή της συγκεκριμένης υπηρεσίας με τον αντίστοιχο αντισυμβαλλόμενο στην Ελλάδα, στην οποία αναφέρονται ο σκοπός και το προβλεπόμενο διάστημα της μετακίνησης, καθώς και η ανάληψη των εξόδων διαμονής, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και επιστροφής του.

2. Η αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής κατατίθεται στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου, στον οποίο είναι εγκατεστημένος ο αντισυμβαλλόμενος. Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η αντίστοιχη Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

3. Η άδεια διαμονής χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας για το χρόνο που απαιτείται για την εκπλήρωση της αναληφθείσας συμβατικής υποχρέωσης από την επιχείρηση και δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά το ένα έτος. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον τούτο δικαιολογείται από την ανάγκη εκπλήρωσης της συμβατικής υποχρέωσης της επιχείρησης, η ανωτέρω άδεια διαμονής μπορεί να ανανεωθεί για έξι, επιπλέον, μήνες.

4. Οι παραπάνω υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά την παρ. 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούντων.

Άρθρο 19

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών που μετακινούνται από επιχείρηση εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα με σκοπό την παροχή υπηρεσίας

1. Σε υπήκοο τρίτης χώρας, που απασχολείται ως εξειδικευμένο τεχνικό προσωπικό σε επιχείρηση, η οποία είναι εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα και για τον οποίο προβλέπεται η παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών, στο πλαίσιο σύμβασης προμήθειας, μεταξύ της ανωτέρω επιχείρησης και της αντίστοιχης που ασκεί τις δραστηριότητές της στην Ελλάδα, χορηγείται άδεια διαμονής, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Είναι κάτοχος ισχύοντος διαβατηρίου και έχει λάβει ειδική θεώρηση εισόδου και

β. Η επιχείρηση, από την οποία μετακινείται ο υπήκοος τρίτης χώρας, έχει συνάψει σύμβαση προμήθειας, με την οποία προβλέπεται η παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών που αναφέρονται, αποκλειστικώς, στην εγκατάσταση, δοκιμαστική λειτουργία και συντήρηση των προμηθευόμενων ειδών, το διάστημα παροχής των υπηρεσιών, ο αριθμός και η ειδικότητα των ατόμων που θα απασχοληθούν, καθώς και η ανάληψη των εξόδων διαμονής, πλήρους ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και επιστροφής τους.

2. Η αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής κατατίθεται στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου στον οποίο είναι εγκατεστημένη η ημεδαπή επιχείρηση. Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η αντίστοιχη Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

3. Η άδεια διαμονής χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας για το χρόνο που απαιτείται για την εκπλήρωση της αναληφθείσας και μόνο συμβατικής υποχρέωσης από την επιχείρηση και δεν μπορεί να υπερβαίνει, συνολικά, τους έξι μήνες. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον τούτο δικαιολογείται από την ανάγκη εκπλήρωσης της συμβατικής υποχρέωσης, η ανωτέρω άδεια διαμονής μπορεί να ανανεωθεί για έξι, επιπλέον, μήνες.

Άρθρο 20

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής αθλητών και προπονητών

1. Η είσοδος και διαμονή στη Χώρα υπηκόων τρίτων χωρών, αθλητών και προπονητών αθλήματος, που έχει αναγνωρισθεί από τις ελληνικές αθλητικές αρχές, για την εγγραφή, μεταγραφή ή πρόσληψή τους σε αναγνωρισμένο αθλητικό σωματείο σε Αθλητική Ανώνυμη Εταιρία (Α.Α.Ε.)

ή σε Τμήμα Αμειβόμενων Αθλητών (Τ.Α.Α.), επιτρέπεται, ύστερα από έγκριση της ελληνικής αθλητικής ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος και χορήγηση ειδικής θεώρησης εισόδου.

2. Αθλητής ή προπονητής, υπήκοος τρίτης χώρας, που επιθυμεί να έλθει στην Ελλάδα εν όψει εγγραφής, μεταγραφής ή πρόσληψης, καταθέτει αίτηση στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του, εφόσον έχει εγγραφεί, μεταγραφεί ή προσληφθεί σε ελληνικό αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. και πληρούνται οι λοιπές, προβλεπόμενες από το νόμο, προϋποθέσεις.

Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η οικεία Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

3. Η άδεια διαμονής χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, για όσο χρονικό διάστημα διατηρείται σε ισχύ έγγραφη συμφωνία συνεργασίας ή σύμβαση εργασίας του υπηκόου τρίτης χώρας.

4. Οι παραπάνω υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά την παρ. 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται, ύστερα από αίτησή τους, ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούντων.

5. Επιτρέπεται η είσοδος στη χώρα, για προετοιμασία εν όψει συμμετοχής σε διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις, σε αθλητές, υπηκόους τρίτων χωρών, τους προπονητές και λοιπό εξειδικευμένο προσωπικό που τους συνοδεύει, ύστερα από έγκριση της ελληνικής ομοσπονδίας του αντίστοιχου αθλήματος που είναι αναγνωρισμένο από τις ελληνικές αθλητικές αρχές. Η είσοδος επιτρέπεται, αφού λάβουν ειδική θεώρηση εισόδου, και αποδείξουν ότι διαθέτουν επαρκείς πόρους διαβίωσης και πλήρη ασφάλιση ασθένειας.

Η άδεια διαμονής χορηγείται για όσο χρονικό διάστημα ισχύει η έγκριση της ελληνικής ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος και δεν μπορεί να υπερβεί το έτος. Ανανέωση δεν είναι επιτρεπτή.

Άρθρο 21

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε μέλη καλλιτεχνικών συγκροτημάτων

1. Υπήκοοι τρίτων χωρών, οι οποίοι είναι μέλη καλλιτεχνικών συγκροτημάτων και οι εργαζόμενοι σε αυτά επιτρέπεται να εισέλθουν στη χώρα, εφόσον αποδεικνύουν την ανωτέρω ιδιότητα και εργασιακή σχέση τους και αφού λάβουν ειδική θεώρηση εισόδου.

2. Στους υπηκόους τρίτων χωρών της προηγούμενης παραγράφου χορηγείται άδεια διαμονής για εργασία, λαμβανομένης υπόψη και της ενιαίας δομής του καλλιτεχνικού συγκροτήματος.

3. Η άδεια διαμονής για εργασία χορηγείται για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, για όσο χρονικό διάστημα πρόκειται να διαρκέσουν οι παραστάσεις ή οι εκδηλώσεις στις οποίες συμμετέχουν.

Άρθρο 22

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε πνευματικούς δημιουργούς

1. Υπήκοοι τρίτων χωρών, οι οποίοι είναι πνευματικοί δημιουργοί, ιδίως συγγραφείς, λογοτέχνες, σκηνοθέτες, ζωγράφοι, γλύπτες, ηθοποιοί, μουσικοί, τραγουδιστές,

χορογράφοι και σκηνογράφοι, επιτρέπεται να εισέλθουν στη χώρα εφόσον έχουν συνάψει για το σκοπό αυτόν σχετική σύμβαση διάρκειας μεγαλύτερης των τριών μηνών με επιχείρηση ή οργανισμό, το αντικείμενο του οποίου συνίσταται σε δραστηριότητες εκμετάλλευσης ή δημιουργίας προϊόντων πνευματικής ιδιοκτησίας και αφού λάβουν ειδική θεώρηση εισόδου.

2. Στους υπηκόους τρίτων χωρών της προηγούμενης παραγράφου χορηγείται άδεια διαμονής για εργασία, για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, για όσο χρονικό διάστημα ανανεώνεται η σύμβασή τους.

Άρθρο 23

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε μέλη ξένων αρχαιολογικών σχολών

1. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Πολιτισμού επιτρέπεται να χορηγείται σε υπήκοο τρίτης χώρας, μέλος ξένης αρχαιολογικής σχολής, η επιστημονική δραστηριότητα της οποίας υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού, άδεια διαμονής για εργασία στο πλαίσιο της δραστηριότητας της σχολής, εφόσον προηγουμένως έχει λάβει ειδική θεώρηση εισόδου από την αρμόδια ελληνική προξενική αρχή του τόπου κατοικίας του.

2. Η σχετική αίτηση κατατίθεται στην αρμόδια Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, εφόσον ο υπήκοος τρίτης χώρας έχει γίνει δεκτός ως μέλος της οικείας αρχαιολογικής σχολής και πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις, που προβλέπονται στο νόμο αυτόν.

3. Στους υπηκόους τρίτων χωρών της παραγράφου 1 χορηγείται άδεια διαμονής για εργασία, για χρονικό διάστημα μέχρι ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η επιστημονική τους δραστηριότητα.

4. Οι παραπάνω υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά την παρ. 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

ΑΔΕΙΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Άρθρο 24

Άσκηση ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας

1. Επιτρέπεται η είσοδος υπηκόου τρίτης χώρας στη χώρα, προκειμένου αυτός να ασκήσει ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα, εφόσον πληρούνται, σωρευτικά, οι παρακάτω προϋποθέσεις:

α. Διαθέτει επαρκείς πόρους για την άσκηση της δραστηριότητας και κατ' ελάχιστο εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ, κατατεθειμένα σε λογαριασμό στο όνομα του αιτούντος, που τηρείται σε αναγνωρισμένο τραπεζικό ίδρυμα. Μετά τη χορήγηση της ειδικής θεώρησης εισόδου, απαιτείται η κατάθεση του ανωτέρω ποσού σε αντίστοιχο ίδρυμα της ημεδαπής.

β. Η δραστηριότητα συμβάλλει στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας και

γ. κατέχει ειδική θεώρηση εισόδου.

2. Η αίτηση για τη χορήγηση άδειας εισόδου προς άσκηση ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας υποβάλλεται στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου κατοικίας του υπηκόου τρίτης χώρας μαζί με αντίστοιχη οικονομοτεχνική μελέτη.

3. Η αίτηση, μαζί με την ανωτέρω οικονομοτεχνική μελέτη και τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά, διαβιβάζεται στην αρμόδια Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας στην οποία υπάγεται ο δήμος ή η κοινότητα, όπου ο ενδιαφερόμενος προτίθεται να εγκατασταθεί και να ασκήσει τη δραστηριότητα.

4. Η αρμόδια Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας, ύστερα από γνώμη της Επιτροπής της επόμενης παραγράφου, εγκρίνει την άσκηση της συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας και αποστέλλει τη σχετική πράξη στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή, η οποία τη γνωστοποιεί στον ενδιαφερόμενο και χορηγεί την αντίστοιχη ειδική θεώρηση εισόδου. Σε περίπτωση απόρριψης του αιτήματός του, ο υπήκοος τρίτης χώρας δεν μπορεί να υποβάλει νέα αίτηση πριν από την παρέλευση ενός έτους.

5. Στην έδρα κάθε Περιφέρειας, συνιστάται επταμελής Επιτροπή που συγκροτείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, στην οποία συμμετέχουν:

α) Ο προϊστάμενος της αρμόδιας Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας, ως πρόεδρος.
β) Ένας προϊστάμενος τμήματος της ίδιας υπηρεσίας.
γ) Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Σχεδιασμού και Ανάπτυξης της Περιφέρειας.

δ) Ένας υπάλληλος της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) της έδρας της Περιφέρειας.

ε) Ένας εκπρόσωπος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης (Ν.Α.) της έδρας της Περιφέρειας.

στ) Ένας εκπρόσωπος της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.) του νομού που εδρεύει η Περιφέρεια και

ζ) Ένας εκπρόσωπος Επιμελητηρίου της έδρας της Περιφέρειας

ως τακτικά μέλη, μαζί με τα υποδεικνυόμενα αντίστοιχα αναπληρωματικά τους.

Η ανωτέρω Επιτροπή γνωμοδοτεί, μέσα σε ένα μήνα απόφου υποβληθεί το σχετικό αίτημα, αναφορικά με τη σκοπιμότητα άσκησης της δραστηριότητας. Ειδικότερα, εξετάζει την αρτιότητα και δυνατότητα εφαρμογής της οικονομοτεχνικής μελέτης, τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τις επιχειρηματικές εμπειρίες του υπηκόου τρίτης χώρας, το ύψος του διαθέσιμου κεφαλαίου και τις επιπτώσεις στην απασχόληση, καθώς και τους ειδικούς περιορισμούς που επιβάλλονται από την ισχύουσα νομοθεσία.

Άρθρο 25

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής

1. Ο υπήκοος τρίτης χώρας, μετά την είσοδό του στη χώρα, και στο πλαίσιο ισχύος της ειδικής θεώρησης εισόδου για τη δραστηριότητα του προηγούμενου άρθρου, καταθέτει αίτηση για χορήγηση άδειας διαμονής στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του, συνοδευόμενη από επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του διαβατηρίου του. Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η οικεία Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

Η σχετική άδεια διαμονής εκδίδεται από τον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας και ισχύει για δύο έτη.

2. Η ανωτέρω απόφαση κοινοποιείται στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης.

3. Η άδεια διαμονής μπορεί να ανανεώνεται, για δύο έτη κάθε φορά, ύστερα από γνώμη της Επιτροπής του προηγούμενου άρθρου, εφόσον:

α. Η εγκριθείσα δραστηριότητα εξακολουθεί να ασκείται.

β. Πρόκειται για την ίδια δραστηριότητα.

γ. Έχουν εκπληρωθεί οι φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις και

δ. Η δραστηριότητα εξακολουθεί να ασκείται εντός των ορίων του ίδιου νομού.

4. Αν η άδεια διαμονής ανακληθεί ή δεν ανανεωθεί, επιτρέπεται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, να χορηγηθεί στον υπήκοο τρίτης χώρας προθεσμία μέχρι έξι μήνες για την αναχώρησή του από την Ελλάδα, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο για την εκκαθάριση της επιχείρησής του.

Άρθρο 26

Άδεια διαμονής για ανάπτυξη επενδυτικής δραστηριότητας

1. Επιτρέπεται η είσοδος υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα, προκειμένου να πραγματοποιήσει επένδυση ύψους τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, τουλάχιστον, που θα έχει θετικές επιπτώσεις στην εθνική οικονομία.

2. Η αίτηση για τη χορήγηση της άδειας διαμονής υποβάλλεται στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου κατοικίας του υπηκόου τρίτης χώρας.

3. Η αίτηση μαζί με απαιτούμενα δικαιολογητικά διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Κεφαλαίων Εξωτερικού (Τμήμα Παρακολούθησης Ξένων Αμέσων Επενδύσεων) του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Τα δικαιολογητικά του προηγούμενου εδαφίου προσδιορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών.

4. Εντός προθεσμίας είκοσι ημερών, το αργότερο, από την περιέλευση του φακέλου στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών διαβιβάζει στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης πρόταση, κατόπιν αιτιολογημένης εισήγησης του Τμήματος Παρακολούθησης Ξένων Αμέσων Επενδύσεων του Υπουργείου, για τη σκοπιμότητα χορήγησης άδειας διαμονής στον αλλοδαπό, σε σχέση με την επένδυση. Ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης αποφασίζει για την έγκριση της άδειας διαμονής.

5. Η έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης διαβιβάζεται στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή, η οποία χορηγεί την ειδική θεώρηση εισόδου με την επιφύλαξη του άρθρου 8 του παρόντος. Σε περίπτωση μη χορήγησης της έγκρισης της προηγούμενης παραγράφου, δεν μπορεί να υποβληθεί νέα αίτηση πριν από την παρέλευση ενός έτους.

6. Η επενδυτής οφείλει να ενημερώνει το Τμήμα Παρακολούθησης Ξένων Αμέσων Επενδύσεων τόσο για την πραγματοποίηση της επένδυσης όσο και κατ' έτος για την πρόοδο υλοποίησης αυτής, αντίστοιχα. Εάν μετά την πάροδο ενός έτους διαπιστωθεί ότι είτε δεν πραγματοποιή-

θηκε η επένδυση ή ότι δεν υπήρξε ανάλογη πρόσδοος, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, με την ίδια διαδικασία της παραγράφου 4 του παρόντος, διαβιβάζει πρόταση στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, προκειμένου να αποφασίσει για την ανάκληση ή μη της άδειας διαμονής, κατά τους όρους του άρθρου αυτού.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών ρυθμίζονται τα ειδικότερα ζητήματα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα, που αναφέρονται είτε στην υλοποίηση της επένδυσης είτε στην άδεια διαμονής κατά τους όρους του άρθρου αυτού.

Άρθρο 27

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής

1. Ο υπήκοος τρίτης χώρας, μετά την είσοδό του στη χώρα και στο πλαίσιο ισχύος της ειδικής θεώρησης εισόδου του, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του προηγούμενου άρθρου, υποβάλλει αίτηση για χορήγηση άδειας διαμονής στη Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, συνοδευόμενη από επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του διαβατηρίου.

2. Η σχετική άδεια διαμονής εκδίδεται από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ισχύει για τρία έτη και η οικεία απόφαση κοινοποιείται στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

3. Η άδεια διαμονής μπορεί να ανανεώνεται για ισόχρονο διάστημα, εφόσον:

α. Η εγκριθείσα δραστηριότητα εξακολουθεί να ασκείται.

β. Πρόκειται για την ίδια δραστηριότητα ή επέκτασή της αρχικής και

γ. Έχουν εκπληρωθεί οι φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις.

4. Αν η άδεια διαμονής ανακληθεί ή δεν ανανεωθεί, επιτρέπεται να χορηγηθεί, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στον υπήκοο τρίτης χώρας προθεσμία μέχρι έξι μήνες για την αναχώρησή του από την Ελλάδα, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο για την εκκαθάριση της επιχείρησής του.

5. Οι παραπάνω υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Άρθρο 28

Χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους σπουδών

1. Η είσοδος υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα για σπουδές σε Πανεπιστήμια, Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.), Ανώτερες Εκκλησιαστικές Σχολές και Εκκλησιαστικές Σχολικές Μονάδες, Ανώτερα Σχολή Εκπαιδευτικών Τεχνολόγων Μηχανικών της Ανώτατης Σχολής Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαιδύσεως (Α.Σ.Ε.Τ.Ε.Μ./Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.), στην Ανώτερη Σχολή Τουριστικών Επαγγελματιών του Ε.Ο.Τ. και σε Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια (Τ.Ε.Ε.) επιτρέπεται εφόσον

προηγουμένως λάβει ειδική θεώρηση εισόδου. Στις σπουδές περιλαμβάνονται και οι μεταπτυχιακές. Στην έννοια των σπουδών εντάσσεται και ο κύκλος προετοιμασίας, εφόσον αυτός προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία, ως τμήμα των σπουδών αυτών.

2. Υπήκοος τρίτης χώρας, που έχει λάβει ειδική θεώρηση εισόδου για σπουδές στην Ελλάδα, μπορεί να ζητήσει άδεια διαμονής για το σκοπό αυτόν, εφόσον συντρέχουν, σωρευτικά, οι εξής προϋποθέσεις:

α. Έχει εγγραφεί στο οικείο εκπαιδευτικό ίδρυμα ή έχει γίνει αποδεκτός προς εγγραφή.

β. Διαθέτει επαρκείς πόρους για την κάλυψη των εξόδων διαμονής και σπουδών για το χρόνο που ισχύει η άδεια διαμονής και

γ. Έχει καταβάλει τα απαιτούμενα τέλη εγγραφής στο εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η οικεία Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

3. Δεν χορηγείται άδεια διαμονής για λόγους σπουδών στους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στη χώρα ως εργαζόμενοι ή ασκούντες ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα.

Άρθρο 29

Διάρκεια και ανανέωση της άδειας διαμονής

1. Η άδεια διαμονής για σπουδές ισχύει για ένα έτος και μπορεί να ανανεώνεται για ισόχρονο διάστημα, εφόσον ο κάτοχός της εξακολουθεί να πληροί τις προϋποθέσεις του προηγούμενου άρθρου. Αν η διάρκεια του προγράμματος σπουδών είναι κατώτερη του ενός έτους, η άδεια διαμονής ισχύει για τη διάρκεια του προγράμματος σπουδών. Ο συνολικός χρόνος διαμονής δεν μπορεί να υπερβεί την προβλεπόμενη από τις οικείες διατάξεις συνολική διάρκεια σπουδών προσαυξημένη κατά το ήμισυ. Στο χρόνο αυτόν προστίθεται ένα επιπλέον έτος για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, εφόσον αυτό έχει ζητηθεί από το οικείο εκπαιδευτικό ίδρυμα.

2. Για την ανανέωση της άδειας διαμονής, ο υπήκοος τρίτης χώρας οφείλει, δύο τουλάχιστον μήνες πριν από τη λήξη της, να καταθέσει αίτηση στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του που συνοδεύεται από βεβαίωση του αντίστοιχου εκπαιδευτικού ιδρύματος, από την οποία να προκύπτει η εγγραφή του και συμμετοχή του στις εξετάσεις, καθώς και από πιστοποιητικό αναλυτικής βαθμολογίας από το οποίο προκύπτει η γενικότερη πρόοδος των σπουδών του.

Άρθρο 30

Επαγγελματική κατάρτιση

1. Επαγγελματική κατάρτιση, για την εφαρμογή του παρόντος, είναι η φοίτηση σε Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.), σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο ν. 2009/1992 (ΦΕΚ 18 Α'), όπως κάθε φορά ισχύει. Της εν λόγω κατάρτισης μπορεί να προηγείται, όπου απαιτείται, με βάση το πρόγραμμα σπουδών της απαιτούμενης ειδικότητας, ένα προπαρασκευαστικό έτος εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας.

2. Η είσοδος υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα για κατάρτιση σε δημόσια ή ιδιωτικά Ι.Ε.Κ. επιτρέπεται, εφόσον ο υπήκοος τρίτης χώρας γίνει δεκτός από αυτά και χορηγηθεί σχετική έγκριση φοίτησης από τον Οργανισμό Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (Ο.Ε.Ε.Κ.). Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρη-

σκευμάτων και ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Ε.Ε.Κ., καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και τα πιστοποιητικά απόδειξης της γλωσσομάθειας όπου απαιτούνται για την έγκριση αυτή.

3. Στο πλαίσιο εφαρμογής του νόμου αυτού επιτρέπεται η είσοδος υπηκόων τρίτων χωρών και για την παρακολούθηση αδιαβάθητου εκπαιδευτικού επιπέδου προγραμμάτων σε εργαστήρια ελευθέρων σπουδών, εφόσον ο υπήκοος τρίτης χώρας γίνει δεκτός σε αυτά και υπό την προϋπόθεση ότι τα ανωτέρω προγράμματα απαιτούν κανονική και όχι εξ αποστάσεως φοίτηση. Η σχετική βεβαίωση του εργαστηρίου ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας γίνεται δεκτός, καθώς και η διάρκεια των σχετικών προγραμμάτων θεωρείται από την αρμόδια Υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

4. Η οικεία ειδική θεώρηση εισόδου και η αντίστοιχη άδεια διαμονής, καθώς και η ανανέωσή της, χορηγούνται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 28 και 29 του νόμου αυτού, που εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 31

Αλλαγή κατεύθυνσης σπουδών

Υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος έχει λάβει θεώρηση εισόδου ή άδεια διαμονής για σπουδές ή για επαγγελματική κατάρτιση στην Ελλάδα, μπορεί να αλλάξει εκπαιδευτικό ίδρυμα, δημόσιο ή ιδιωτικό ινστιτούτο επαγγελματικής κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.) ή εργαστήριο ελευθέρων σπουδών, καθώς και κατεύθυνση σπουδών ή επαγγελματικής κατάρτισης, μόνο μία φορά και εντός του πρώτου έτους σπουδών του, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και υπό την πρόσθετη προϋπόθεση ότι δεν θα υπάρξει υπέρβαση του χρόνου διαμονής, που προβλεπόταν για τις αρχικές σπουδές.

Άρθρο 32

Σπουδές σε στρατιωτικές σχολές

Υπήκοοι τρίτων χωρών, που έχουν λάβει ειδική θεώρηση εισόδου και έχουν γίνει δεκτοί για φοίτηση στις Σχολές και τα Ειδικά Σχολεία των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας ή Ακαδημίες του Εμπορικού Ναυτικού λαμβάνουν, κατ' εξαίρεση, άδεια διαμονής για όσο χρόνο διαρκεί η φοίτησή τους σε αυτές.

Όσοι έχουν γίνει δεκτοί προς φοίτηση ως υπότροφοι των ανωτέρω Σχολών και Ειδικών Σχολείων δεν υποχρεούνται στην καταβολή παραβόλου.

Άρθρο 33

Απόκτηση ιατρικής ειδικότητας

1. Για την απόκτηση ιατρικής ειδικότητας από υπήκοο τρίτης χώρας απαιτείται ειδική θεώρηση εισόδου και χορηγείται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας άδεια διαμονής διάρκειας ενός έτους, η οποία μπορεί να ανανεώνεται ανά διετία και μέχρι την απόκτησή της. Προϋπόθεση για τη χορήγηση της άδειας διαμονής αποτελεί και η προσκόμιση βεβαίωσης από νοσηλευτικό ίδρυμα που, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, παρέχει ειδικότητα, ότι γίνεται δεκτός προς απόκτησή της.

2. Οι παραπάνω υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται, ύστερα από αίτησή τους, ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούμενων.

Άρθρο 34

Συμμετοχή σε ειδικά προγράμματα

1. Υπήκοοι τρίτων χωρών, που μετέχουν σε προγράμματα ανταλλαγών στο πλαίσιο διακρατικών συμφωνιών, σε προγράμματα συνεργασίας με χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και υπότροφοι υπουργείων, οργανισμών, κοινωφελών ιδρυμάτων και του Ι.Κ.Υ., γίνονται δεκτοί για διαμονή στη χώρα, εφόσον έχουν λάβει ειδική θεώρηση εισόδου. Η ειδική θεώρηση εισόδου χορηγείται, εφόσον προσκομισθεί στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή βεβαίωση του φορέα πραγματοποίησης του αντίστοιχου προγράμματος ή χορήγησης της υποτροφίας.

2. Η άδεια διαμονής χορηγείται για χρονικό διάστημα ίσο με το διάστημα εκτέλεσης του προγράμματος ή διάρκειας της υποτροφίας. Οι υπότροφοι της προηγούμενης παραγράφου δεν υποχρεούνται στην καταβολή παραβόλου.

3. Σε υπηκόους τρίτων χωρών φοιτητές που συμμετέχουν σε προγράμματα με σκοπό την πρακτική άσκηση στο αντικείμενο των σπουδών τους, στο πλαίσιο διακρατικών συμφωνιών, χορηγείται άδεια διαμονής, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, η οποία παρέχει πρόσβαση στην αγορά εργασίας, για διάστημα έως έξι μηνών, με δυνατότητα ισόχρονης παράτασης, εφόσον προηγουμένως έχουν λάβει ειδική θεώρηση εισόδου.

Άρθρο 35

Επαγγελματική δραστηριότητα σπουδαστών υπηκόων τρίτων χωρών

Υπήκοοι τρίτων χωρών, που έχουν λάβει άδεια διαμονής για λόγους σπουδών, σύμφωνα με τα άρθρα 28, 30, 32 και 34 του παρόντος, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου, επιτρέπεται να εργάζονται μόνο με καθεστώς μερικής απασχόλησης, σύμφωνα με τους όρους της οικείας νομοθεσίας. Για το σκοπό αυτόν χορηγείται στον ενδιαφερόμενο υπήκοο τρίτης χώρας σχετική έγκριση από την Περιφέρεια με την επίδειξη της άδειας διαμονής του. Η διάρκεια της ανωτέρω έγκρισης είναι ισόχρονη με την άδεια διαμονής και μπορεί να ανανεώνεται παράλληλα με αυτήν.

Άρθρο 36

Χορήγηση άδειας διαμονής σε οικονομικά ανεξάρτητα άτομα

1. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, χορηγείται άδεια διαμονής για ένα έτος σε υπήκοο τρίτης χώρας, εφόσον έχει λάβει ειδική θεώρηση εισόδου και διαθέτει επαρκείς πόρους, σε επίπεδο σταθερού ετήσιου εισοδήματος για την κάλυψη των δαπανών διαβίωσης, η οποία μπορεί να ανανεώνεται ανά έτος, εφόσον πληρούνται οι λοιπές, προβλεπόμενες από το νόμο, προϋποθέσεις. Το ύψος των επαρκών πόρων καθορίζεται με κοινή υπουργική απόφαση σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 90 του νόμου αυτού.

2. Ο παραπάνω υπήκοος τρίτης χώρας μπορεί να συνοδεύεται και από τα κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς του, στα οποία χορηγείται, ύστερα από αίτησή τους, ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής του συντηρούμενου. Η προϋπόθεση των επαρκών πόρων διαβίωσης θα πρέπει

να συντρέχει είτε στο πρόσωπο του κάθε μέλους της οικογένειας είτε αθροιστικά για όλα τα μέλη αυτής.

Άρθρο 37

Χορήγηση άδειας διαμονής σε ενήλικα τέκνα διπλωματικών υπαλλήλων και σε υπηκόους τρίτης χώρας που υπηρετούν ως υπηρετικό προσωπικό διπλωματικών αποστολών

1. Στα ενήλικα τέκνα διπλωματικών υπαλλήλων που υπηρετούν στην Ελλάδα χορηγείται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, άδεια διαμονής για χρονικό διάστημα ίσο με το χρόνο υπηρεσίας των γονέων τους. Η ανωτέρω άδεια δεν παρέχει δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

2. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας χορηγείται άδεια διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών, οι οποίοι βρίσκονται στο εξωτερικό και καλούνται στην Ελλάδα, προκειμένου να εργασθούν ως ιδιωτικοί υπηρέτες μελών Διπλωματικών Αποστολών, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος η' της Σύμβασης της Βιέννης του 1961 «Περί των Διπλωματικών Σχέσεων», η οποία έχει κυρωθεί με το ν.δ. 503/1970 (ΦΕΚ 108 Α').

3. Η άδεια διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών της προηγούμενης παραγράφου χορηγείται για χρονικό διάστημα ίσο με το χρόνο που διαρκεί η σχέση τους με το μέλος της Διπλωματικής Αποστολής.

Άρθρο 38

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε ανταποκριτές ξένου τύπου

1. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας χορηγείται άδεια διαμονής στους ανταποκριτές ξένου τύπου, εφόσον κατέχουν ειδική θεώρηση εισόδου και έχουν διαπιστευθεί στη Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης. Οι ανωτέρω υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς τους για τα οποία χορηγείται, ύστερα από αίτησή τους, ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούντων.

2. Η άδεια διαμονής χορηγείται για χρονικό διάστημα μέχρι ένα έτος και μπορεί να ανανεώνεται κάθε φορά για ισόχρονο διάστημα. Η αίτηση για τη χορήγηση της άδειας διαμονής της παραγράφου αυτής κατατίθεται στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του, συνοδευόμενη από αντίγραφο διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου του υπηκόου τρίτης χώρας με την ειδική θεώρηση εισόδου και βεβαίωση της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης για την ανωτέρω ιδιότητα του υπηκόου τρίτης χώρας και για το χρονικό διάστημα της διαπίστευσής του.

Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η οικεία Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

Άρθρο 39

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε λειτουργούς των γνωστών θρησκειών

1. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας επιτρέπεται να χορηγείται άδεια διαμονής σε λειτουργούς όλων των γνωστών θρησκειών, υπηκόους τρίτων χωρών, για ένα έτος που μπορεί να ανανεώνεται ανά διετία και εφόσον έχουν λάβει ειδική θεώρηση εισόδου. Η ειδική θεώρηση εισόδου δύναται να χορηγείται, εφόσον προσκομισθεί στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή βεβαί-

ωση του οικείου μητροπολίτη, προκειμένου για λειτουργούς της επικρατούσας θρησκείας ή του οικείου εκπροσώπου της γνωστής θρησκείας στη Χώρα, ότι οι ανωτέρω λειτουργοί θα ασκήσουν αποκλειστικά ιερατικά καθήκοντα. Η αίτηση για τη χορήγηση της άδειας διαμονής θα πρέπει να συνοδεύεται από αντίστοιχη βεβαίωση ανάληψης των εξόδων διαβίωσης και πλήρους ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

2. Οι ως άνω υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται, ύστερα από αίτησή τους, ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούντων.

Άρθρο 40

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής για φοίτηση στην Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Ακαδημία του Αγίου Όρους

1. Η είσοδος ομόδοξου υπηκόου τρίτης χώρας για φοίτηση στην Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Ακαδημία του Αγίου Όρους επιτρέπεται, εφόσον προηγουμένως ο υπήκοος τρίτης χώρας λάβει ειδική θεώρηση εισόδου.

2. Ο υπήκοος τρίτης χώρας οφείλει, δύο τουλάχιστον μήνες πριν από τη λήξη της θεώρησης εισόδου, να υποβάλει στην Ιερά Επιστοπία του Αγίου Όρους αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής. Μαζί με την αίτηση πρέπει να καταθέσει:

α. Αντίγραφο διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου με την ειδική θεώρηση εισόδου.

β. Βεβαίωση εγγραφής στην Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Ακαδημία.

γ. Βεβαίωση Ιεράς Μονής ή ιδρύματος ή ιδιώτη ότι αναλαμβάνουν την κηδεμονία, τα έξοδα σπουδών και διαβίωσής του στο Άγιον Όρος.

δ. Βεβαίωση της Ιεράς Επιστοπίας ή της Ιεράς Μονής ή του ιδρύματος ή του ιδιώτη, που έχουν αναλάβει την κηδεμονία του, ότι υποχρεούται προς πλήρη κάλυψη της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και των εξόδων νοσηλείας του, καθώς και

ε. Πιστοποιητικό υγείας, που εκδίδεται από ημεδαπά κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή κέντρα υγείας ή θεραπευτήρια και ιατρεία του Ι.Κ.Α., ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας δεν πάσχει από νόσημα, το οποίο, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

3. Η άδεια διαμονής του υπηκόου τρίτης χώρας χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, ύστερα από εισήγηση της Ιεράς Επιστοπίας.

4. Η άδεια διαμονής χορηγείται για το χρονικό διάστημα των ετών φοίτησης και μπορεί να ανανεώνεται για ένα ακόμη έτος.

Άρθρο 41

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής για σπουδή, γνωριμία και άσκηση του μοναχικού βίου

1.α. Σε υπήκοο τρίτης χώρας, ο οποίος έχει λάβει ειδική θεώρηση εισόδου, επιτρέπεται η χορήγηση άδειας διαμονής στην περιοχή του Αγίου Όρους για σπουδή ή γνωριμία του Αγιορείτικου μοναχικού βίου, ύστερα από αίτησή του προς μία από τις είκοσι Ιερές Μονές του Αγίου Όρους και εισήγηση της Ιεράς Κοινότητας. Η άδεια εκδίδεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέ-

ρειας, εφόσον η φιλοξενούσα Ιερά Μονή βεβαιώνει ότι αναλαμβάνει να του παρέχει κατάλυμα, τροφή και λοιπά έξοδα διαβίωσης και να τον ασφαλίσει για την κάλυψη των εξόδων νοσηλείας και πλήρους ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

β. Η φιλοξενούσα Ιερά Μονή του Αγίου Όρους διαβιβάζει στην αρμόδια Διεύθυνση της Περιφέρειας την εισήγηση της Ιεράς Κοινότητας με την παραπάνω αίτηση του ενδιαφερομένου.

γ. Η άδεια έχει ισχύ ένα έτος και μπορεί να ανανεώνεται κάθε φορά για ίσο χρονικό διάστημα.

2. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας επιτρέπεται να χορηγείται άδεια διαμονής για ένα έτος, που μπορεί να ανανεώνεται για ισόχρονο διάστημα, σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος επιθυμεί να γνωρίσει το μοναχικό βίο ή να μονάσει, εφόσον έχει λάβει ειδική θεώρηση εισόδου. Η ειδική θεώρηση εισόδου χορηγείται, εφόσον προσκομισθεί στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή βεβαίωση της οικείας Ιεράς Μονής ότι έχει γίνει δεκτός για να γνωρίσει το μοναχικό βίο ή να μονάσει. Η αίτηση για τη χορήγηση της άδειας διαμονής θα πρέπει να συνοδεύεται από αντίστοιχη βεβαίωση ανάληψης των εξόδων ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

Άρθρο 42

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε αρχηγούς οργανωμένων Ομάδων Τουρισμού

1. Χορηγείται ειδική θεώρηση εισόδου σε αρχηγούς οργανωμένων Ομάδων Τουρισμού (Tour Leaders), μετά από σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν σχετική αίτηση στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή του τόπου κατοικίας τους.

2. Ο υπήκοος τρίτης χώρας οφείλει, πέντε ημέρες από την άφιξή του στη Χώρα, να καταθέσει στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του αίτηση για χορήγηση άδειας διαμονής συνοδευόμενη από τα σχετικά δικαιολογητικά.

Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η οικεία Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

3. Η ανωτέρω άδεια διαμονής, η οποία επιτρέπει στον κάτοχό της να ασκεί την εργασία για την οποία εισήλθε στη Χώρα, χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας για χρονικό διάστημα έως οκτώ μηνών και δεν ανανεώνεται εντός του ίδιου έτους.

Άρθρο 43

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών για την εκπόνηση ερευνητικού προγράμματος

1. Σε υπήκοο τρίτης χώρας που επιθυμεί να διαμείνει στην Ελλάδα, με σκοπό τη συμμετοχή του σε ερευνητικά προγράμματα σε δημόσιο ερευνητικό οργανισμό ή άλλους αντίστοιχους ερευνητικούς φορείς του δημόσιου τομέα ή ν.π.ι.δ., που εποπτεύονται από δημόσια αρχή, χορηγείται άδεια διαμονής για την εκπόνηση ερευνητικού προγράμματος, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 10 του νόμου αυτού και έχει συνάψει σύμβαση συνεργασίας με τον ερευνητικό οργανισμό, στην οποία αναγράφονται οι όροι συνεργασίας, ο χρόνος ολοκλήρωσής της, καθώς και η ανάληψη των εξόδων διαμονής και επιστροφής του από τον αυτό οργανισμό.

2. Ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτης χώρας, αφού προηγουμένως λάβει ειδική θεώρηση εισόδου, καταθέτει αίτηση στο δήμο ή την κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του. Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η οικεία Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

Η άδεια διαμονής χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, είναι ετήσιας διάρκειας και μπορεί να ανανεώνεται κατ' έτος και για τον ίδιο λόγο, μέχρι την ολοκλήρωση του ερευνητικού προγράμματος.

3. Οι παραπάνω υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται, ύστερα από αίτησή τους, ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούμενων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΑΔΕΙΩΝ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Άρθρο 44

Χορήγηση και ανανέωση αδειών διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους

1. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, επιτρέπεται να χορηγείται άδεια διαμονής για λόγους ανθρωπιστικής φύσεως σε υπηκόους τρίτων χωρών:

α. Θύματα εργατικών ατυχημάτων και λοιπών ατυχημάτων, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η θεραπεία ή συνταξιοδοτούνται για την ίδια αιτία.

β. Θύματα εγκληματικών πράξεων, εφόσον αυτές προκύπτουν από δικαστική απόφαση και για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η θεραπεία τους.

γ. Πρόσωπα, τα οποία φιλοξενούνται σε ιδρύματα και σε νομικά πρόσωπα κοινωφελούς σκοπού.

δ. Ανήλικα, την επιμέλεια των οποίων έχουν ελληνικές οικογένειες ή οικογένειες υπηκόων τρίτων χωρών με νόμιμη διαμονή στη Χώρα ή για τα οποία είναι εκκρεμής διαδικασία υιοθεσίας.

ε. Πρόσωπα που πάσχουν από σοβαρά προβλήματα υγείας.

Η συνδρομή σοβαρών προβλημάτων υγείας, καθώς και η διάρκεια της θεραπείας, διαπιστώνονται με πρόσφατο πιστοποιητικό κρατικού νοσοκομείου ή νοσοκομείου του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Σε περίπτωση κατά την οποία το πρόβλημα υγείας αναφέρεται σε λοιμώδες νόσημα, για την έκδοση της ανωτέρω απόφασης απαιτείται σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ότι δεν συντρέχει κίνδυνος για τη δημόσια υγεία. Προϋπόθεση για τη χορήγηση της ανωτέρω άδειας στις περιπτώσεις α', β' και ε' είναι η προηγούμενη κατοχή από τον αιτούντα άδειας διαμονής. Η διάρκεια της άδειας είναι μέχρι ένα έτος και μπορεί να ανανεώνεται κάθε φορά για ισόχρονο διάστημα.

2. Σε περίπτωση συνδρομής λόγων που δεν εμπίπτουν στις ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου και οι οποίοι καθιστούν αναγκαία την παραμονή υπηκόου τρίτης χώρας, είναι δυνατή η χορήγηση άδειας διαμονής, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από γνώμη της Επιτρο-

πής της παραγράφου 1 του άρθρου 89 του παρόντος. Η διάρκεια της ανωτέρω άδειας δεν μπορεί να υπερβεί τους έξι μήνες και δεν ανανεώνεται για την ίδια αιτία παρά μόνο για έναν από τους λοιπούς λόγους που προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος.

3. Αρμόδια υπηρεσία για την υποβολή των παραπάνω αιτήσεων είναι η Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

4. Στις περιπτώσεις των προσώπων της παραγράφου 1 που τα μέλη της οικογένειάς τους είναι κάτοχοι άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης είναι δυνατή η ανανέωση της άδειας διαμονής τους για ίσο χρονικό διάστημα με την ισχύ της άδειας για ανθρωπιστικούς λόγους. Η σχετική απόφαση εκδίδεται από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας. Στην περίπτωση που δεν πληρούται η προϋπόθεση της περίπτωσης γ' του άρθρου 53, η άδεια μπορεί να χορηγηθεί κατά παρέκκλιση της διάταξης αυτής.

5. Η άδεια διαμονής που χορηγείται για ανθρωπιστικούς λόγους μπορεί να ανανεωθεί για έναν από τους λοιπούς λόγους του νόμου αυτού, εφόσον εκλείψουν οι λόγοι για τους οποίους εκδόθηκαν ή εφόσον τούτο έχει οριστεί με την απόφαση χορήγησής της.

6. Οι άδειες διαμονής του παρόντος άρθρου παρέχουν στον υπήκοο τρίτης χώρας δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

7. Οι άδειες διαμονής της παραγράφου 1 δεν υπόκεινται στην καταβολή παραβόλου.

Άρθρο 45

Χορήγηση άδειας διαμονής για δημόσιο συμφέρον

1. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εξωτερικών χορηγείται άδεια διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών, εφόσον αιτιολογημένα συντρέχει δημόσιο συμφέρον. Η ανωτέρω άδεια διαμονής παρέχει στον υπήκοο τρίτης χώρας δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας. Η άδεια διαμονής χορηγείται για χρονικό διάστημα ενός έτους και μπορεί να ανανεώνεται για ισόχρονο διάστημα. Η αίτηση για τη χορήγηση της άδειας διαμονής της παραγράφου αυτής υποβάλλεται στη Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

2. Οι παραπάνω υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να συνοδεύονται και από τα κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 54 μέλη της οικογένειάς τους, στα οποία χορηγείται ατομική άδεια διαμονής που λήγει ταυτόχρονα με την άδεια διαμονής των συντηρούντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΣΕ ΘΥΜΑΤΑ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Άρθρο 46

Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε θύματα εμπορίας ανθρώπων

1. Σε υπήκοο τρίτης χώρας, που έχει χαρακτηριστεί θύμα εμπορίας ανθρώπων με πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Πρωτοδικών κατά την έννοια της περίπτωσης ι' του άρθρου 1 του νόμου αυτού και ύστερα από αίτηση του θύματος που υποβάλλεται είτε αυτοπροσώπως είτε μέσω του αρμόδιου εισαγγελέα χορηγείται σχετική άδεια δια-

μονής, για την οποία δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου.

2. Η άδεια αυτή χορηγείται με τη διαδικασία και τις προϋποθέσεις των επόμενων άρθρων.

Άρθρο 47

Ενημέρωση θυμάτων και ειδική μέριμνα για ανήλικους

1. Σε περίπτωση που οι αρμόδιες αστυνομικές ή εισαγγελικές αρχές πιθανολογήσουν ότι υπήκοος τρίτης χώρας εμπίπτει στην κατηγορία των θυμάτων, όπως αυτά ορίζονται σύμφωνα με την περίπτωση ι' του άρθρου 1 του παρόντος, τον ενημερώνουν για τη δυνατότητα χορήγησης άδειας διαμονής περιορισμένης ισχύος, εφόσον συνεργάζεται στην καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Την ενημέρωση αυτή μπορεί να παρέχουν και οι αρμόδιοι φορείς κοινωνικής στήριξης που προβλέπονται στο παράρτημα του π.δ. 233/2003 (ΦΕΚ 248 Α'), όπως κάθε φορά ισχύει.

2. Στην περίπτωση υπηκόων τρίτων χωρών που είναι ασυνόδευτοι ανήλικοι, οι αρμόδιες εισαγγελικές ή αστυνομικές αρχές λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να προσδιορίσουν την ταυτότητα και την ιθαγένειά τους και να θεμελιώσουν το γεγονός ότι δεν συνοδεύονται. Επίσης, καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για τον ταχύτερο δυνατό εντοπισμό της οικογένειάς τους και λαμβάνουν αμέσως τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν τη νομική τους εκπροσώπηση και, εφόσον χρειάζεται, την εκπροσώπησή τους στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας.

Άρθρο 48

Προθεσμία περίσκεψης

1. Στα πρόσωπα των προηγούμενων διατάξεων παρέχεται, με πράξη της αρμόδιας εισαγγελικής αρχής, προθεσμία περίσκεψης, ώστε να συνέλθουν και να είναι σε θέση να διαφύγουν από την επιρροή των δραστών των σχετικών αδικημάτων, για να μπορούν να λάβουν ανεπηρέαστη απόφαση σχετικά με τη συνεργασία τους με τις δικαστικές αρχές.

2. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα. Ειδικά για τους ανήλικους, η ίδια προθεσμία μπορεί να παρατείνεται για έναν ακόμη μήνα με απόφαση της αρμόδιας εισαγγελικής αρχής και με κριτήριο την εξυπηρέτηση του συμφέροντος του ανηλίκου.

3. Μόνη η προθεσμία περίσκεψης δεν θεμελιώνει δικαίωμα διαμονής στη Χώρα. Κατά το ίδιο διάστημα, τα ανωτέρω πρόσωπα δεν απελαύνονται, τυχόν δε εκδοθείσα απόφαση απέλασης ανακαλείται.

4. Με απόφαση της εισαγγελικής αρχής, η προθεσμία περίσκεψης μπορεί να τερματίζεται πριν από τη λήξη της, εφόσον:

α. διαπιστωθεί από την οικεία εισαγγελική ή αστυνομική αρχή ότι το ανωτέρω πρόσωπο εκουσίως επανασυνέδεσε τις σχέσεις του με τους δράστες των εγκλημάτων της περίπτωσης ι' του άρθρου 1 του νόμου αυτού ή
β. για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας.

Άρθρο 49

Περίθαλψη και παροχές κατά την περίοδο περίσκεψης

1. Κατά τη διάρκεια της περιόδου περίσκεψης, τα ανωτέρω πρόσωπα έχουν πρόσβαση στην περίθαλψη, σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρθρου 7 του π.δ. 233/2003, όπως κάθε φορά ισχύει.

2. Στα ίδια πρόσωπα διασφαλίζονται ικανές συνθήκες διαβίωσης, εφόσον δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους.

3. Οι αρμόδιες εισαγγελικές και αστυνομικές αρχές φροντίζουν, κατά προτεραιότητα, για την προστασία και ασφάλεια των προσώπων αυτών, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις. Επίσης, παρέχονται υπηρεσίες μετάφρασης και διερμηνείας, όταν τα θύματα αγνοούν την ελληνική γλώσσα, καθώς και κάθε αναγκαία νομική βοήθεια.

Άρθρο 50

Προϋποθέσεις χορήγησης και ανανέωσης άδειας διαμονής

1. Μετά την πάροδο της προθεσμίας περίσκεψης ή και πριν παρέλθει αυτή, εφόσον συντρέξει η περίπτωση β' της παραγράφου αυτής, ο αρμόδιος Εισαγγελέας εξετάζει εάν πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις και συντάσσει σχετική έκθεση:

α. Εάν κρίνεται σκόπιμη η παράταση της διαμονής του εν λόγω προσώπου στην Ελληνική Επικράτεια, προς διευκόλυνση της διενεργούμενης έρευνας ή της ποινικής διαδικασίας.

β. Εάν το ανωτέρω πρόσωπο έχει επιδείξει σαφή βούληση συνεργασίας και

γ. Εάν το ίδιο πρόσωπο έχει διακόψει κάθε σχέση με τους φερόμενους ως δράστες των αδικημάτων της περίπτωσης ι' του άρθρου 1 του νόμου αυτού.

2. Η εξέταση της αίτησης για τη χορήγηση της άδειας διαμονής γίνεται κατά προτεραιότητα και η χορήγηση της διενεργείται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Με την επιφύλαξη λόγων δημόσιας τάξης και ασφάλειας, εκδίδεται άδεια διαμονής διάρκειας δώδεκα μηνών, εάν συντρέχει μία από τις προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου και η οποία ανανεώνεται κάθε φορά για ισόχρονο διάστημα, εφόσον συνεχίζουν να πληρούνται οι ίδιες προϋποθέσεις.

3. Η ανωτέρω άδεια διαμονής διασφαλίζει δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας, η οποία ισχύει μόνο κατά τη διάρκειά της, στις παροχές και την περίθαλψη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, καθώς και στις προϋποθέσεις επαγγελματικής κατάρτισης και εκπαίδευσης, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του άρθρου 6 του π.δ. 233/2003.

Άρθρο 51

Ειδικοί λόγοι μη ανανέωσης και ανάκλησης της άδειας διαμονής

Η άδεια διαμονής δεν ανανεώνεται ή ανακαλείται, εφόσον συντρέχει μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Εάν ο δικαιούχος επανασυνδέσει τις σχέσεις του ενεργώς και εκουσίως με τους εικαζόμενους δράστες των πράξεων που έχει καταγγείλει.

β. Εάν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η συνεργασία ή η καταγγελία του θύματος είναι δόλια ή καταχρηστική.

γ. Όταν το θύμα παύει να συνεργάζεται.

δ. Εάν με πρωτοβουλία της αρμόδιας εισαγγελικής ή δικαστικής αρχής ή σχετική διαδικασία διακοπεί.

ε. Όταν έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση, με την οποία περατώνεται και η σχετική διαδικασία.

Άρθρο 52

Αλλαγή σκοπού διαμονής

Μέσα σε ένα μήνα από την περάτωση της σχετικής διαδικασίας με την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης, μπορεί να χορηγείται στον κάτοχο άδειας διαμονής, με την

ιδιότητα του θύματος εμπορίας ανθρώπων, άδεια διαμονής για έναν από τους λόγους και υπό τις αντίστοιχες προϋποθέσεις που προβλέπονται στο νόμο αυτόν, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ

Άρθρο 53

Προϋποθέσεις για την οικογενειακή επανένωση

Ο υπήκοος τρίτης χώρας που κατοικεί νόμιμα στην Ελλάδα επί δύο τουλάχιστον έτη δικαιούται να ζητήσει την είσοδο και διαμονή στη χώρα μελών της οικογένειάς του, εφόσον πληρούνται, σωρευτικά, οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. Αποδεικνύει την ύπαρξη της οικογενειακής σχέσης.

β. Τα μέλη της οικογένειάς του πρόκειται να κατοικήσουν μαζί του.

γ. Αποδεικνύει ότι διαθέτει ετήσιο προσωπικό εισόδημα σταθερό και τακτικό, επαρκές για τις ανάγκες της οικογένειάς του, το οποίο δεν προέρχεται από προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής αρωγής της Χώρας. Το εισόδημα αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τις ετήσιες αποδοχές του ανειδίκευτου εργάτη, προσαυξημένο κατά 20% για τη σύζυγο και κατά 15% για κάθε τέκνο. Σε περίπτωση κατά την οποία και οι δύο σύζυγοι διαμένουν, νομίμως, στη Χώρα, εφόσον πρόκειται για επανένωση των τέκνων τους, δεν απαιτείται η ανωτέρω προσαύξηση, κατά 15%, για κάθε τέκνο.

δ. Διαθέτει πλήρη ασφάλιση ασθένειας ως προς το σύνολο των κινδύνων που καλύπτονται για τους ημεδαπούς, η οποία να μπορεί να καλύψει και τα μέλη της οικογένειάς του.

Άρθρο 54

Μέλη οικογένειας

1. Ως μέλη οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας που εισέρχονται στη Χώρα, στο πλαίσιο της οικογενειακής επανένωσης, νοούνται:

α. Οι σύζυγοι, εφόσον έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους, καθώς και τα κάτω των 18 ετών άγαμα, κοινά τέκνα τους, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που έχουν υιοθετηθεί.

β. Τα λοιπά, κάτω των 18 ετών, άγαμα τέκνα του συντηρούντος ή του ετέρου των συζύγων, συμπεριλαμβανομένων των τέκνων που έχουν υιοθετηθεί, εφόσον του έχει ανατεθεί η άσκηση της γονικής μέριμνας.

2. Σε περίπτωση πολυγαμίας, αν ο συντηρών έχει ήδη σύζυγο που ζει μαζί του στην Ελλάδα, δεν επιτρέπεται η οικογενειακή επανένωση με άλλη σύζυγο.

Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 περίπτωση β', δεν επιτρέπεται η οικογενειακή επανένωση ανήλικων τέκνων του συντηρούντος και άλλης συζύγου, πέραν των ανήλικων τέκνων αυτού με τη σύζυγο με την οποία έχει ήδη επανενωθεί στη Χώρα, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 55

Υποβολή και εξέταση της αίτησης για οικογενειακή επανένωση

1. Ο συντηρών καταθέτει αίτηση στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του για την έγκριση οικογενειακής επανένωσης. Αρμόδια για την εξέταση

της αίτησης είναι η αντίστοιχη Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

2. Η αίτηση γίνεται δεκτή, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 53 και 54 του νόμου αυτού. Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας υποχρεούται να ζητήσει προηγουμένως τη γνώμη της οικείας αστυνομικής αρχής για θέματα που αφορούν στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της Χώρας, καθώς και τη γνώμη της αρμόδιας ελληνικής προξενικής αρχής προς διακρίβωση ύπαρξης της οικογενειακής σχέσης. Οι ανωτέρω γνώμες παρέχονται εντός διμήνου αφότου ζητηθούν.

3. Η απόφαση του Γενικού Γραμματέα, με την οποία εγκρίνεται η αίτηση για οικογενειακή επανένωση διαβιβάζεται στην οικεία ελληνική προξενική αρχή, η οποία χορηγεί στα μέλη της οικογένειας του υπηκόου τρίτης χώρας τις απαιτούμενες ειδικές θεωρήσεις εισόδου, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8 του παρόντος.

Άρθρο 56

Χορήγηση άδειας διαμονής

1. Τα μέλη της οικογένειας του συντηρούντος, μετά την εισόδου τους στη Χώρα και πριν από τη λήξη της θεώρησης εισόδου, καταθέτουν αίτηση στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του για χορήγηση άδειας διαμονής για οικογενειακή επανένωση. Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η αντίστοιχη Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας.

Κατά την εξέταση της αίτησης του παρόντος και του επόμενου άρθρου εκτιμάται ιδιαίτερα και το συμφέρον των ανήλικων τέκνων.

2. Για τα ανήλικα τέκνα η αίτηση υποβάλλεται από εκείνον που ασκεί τη γονική μέριμνα και τους χορηγείται ατομική άδεια διαμονής. Για την άδεια αυτή και μέχρι τη συμπλήρωση του δέκατου τέταρτου έτους ηλικίας του ανήλικου δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου.

3. Οι αιτούμενες άδειες διαμονής χορηγούνται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας το αργότερο μέσα σε εννέα μήνες, αφότου υποβλήθηκαν οι σχετικές αιτήσεις με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά.

Άρθρο 57

Διάρκεια και ανανέωση της άδειας διαμονής

1. Στα μέλη της οικογένειας χορηγείται ατομική άδεια διαμονής για χρονικό διάστημα ενός έτους, την οποία μπορούν να ανανεώνουν ανά διετία.

2. Το μέλος της οικογένειας, που επιθυμεί την ανανέωση της άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης υποχρεούται, δύο τουλάχιστον μήνες πριν από τη λήξη της, να καταθέσει αίτηση στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του. Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η αντίστοιχη Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 11 του νόμου αυτού.

3. Κατά την ανανέωση της άδειας διαμονής, όταν ο συντηρών δεν έχει επαρκείς πόρους χωρίς προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής αρωγής της Χώρας, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 περίπτωση γ' του άρθρου 53 του νόμου αυτού, λαμβάνονται υπόψη οι συνεισφορές των μελών της οικογένειας στο συνολικό εισόδημά της.

Άρθρο 58

Ανάκληση άδειας διαμονής

1. Η άδεια διαμονής για οικογενειακή επανένωση δεν χορηγείται ή ανακαλείται ή δεν ανανεώνεται, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 75 του νόμου αυτού και στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. Ο συντηρών και τα μέλη της οικογένειάς του έπαυσαν να διόγουν πραγματικό συζυγικό ή οικογενειακό βίο.

β. Διαπιστωθεί ότι η οικογενειακή σχέση, ιδίως ο γάμος, η υιοθεσία ή η αναγνώριση τέκνων έχει συναφθεί με σκοπό την καταστρατήγηση των διατάξεων του νόμου αυτού, προκειμένου να αποκτηθεί η άδεια διαμονής. Η οικογενειακή σχέση θεωρείται ότι έχει συναφθεί για το σκοπό αυτόν, ιδίως όταν δεν υπάρχει συμβίωση των μελών της οικογένειας ή δεν υφίσταται δυνατότητα επικοινωνίας τους ή όταν ο ένας σύζυγος αγνοεί θέματα που σχετίζονται με την προσωπική κατάσταση του ετέρου των συζύγων.

γ. Η διαμονή του συντηρούντος τερματισθεί και το μέλος της οικογένειας δεν διαθέτει αυτοτελές δικαίωμα διαμονής, σύμφωνα με το άρθρο 60 του νόμου αυτού.

2. Οι αρμόδιες Υπηρεσίες Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της οικείας Περιφέρειας, που λειτουργούν στο νομό του τόπου κατοικίας ή διαμονής του, διενεργούν τους κατάλληλους σχετικούς ελέγχους, ιδίως μέσω προσωπικών συνεντεύξεων με τον συντηρούντα και τα μέλη της οικογένειάς του, τόσο κατά την αρχική χορήγηση όσο και κατά την ανανέωση των αδειών διαμονής. Έλεγχoi μπορούν να διενεργούνται σε κάθε περίπτωση που περιέρχεται στη γνώση των ανωτέρω υπηρεσιών και για οποιοδήποτε περιστατικό που μπορεί να δικαιολογήσει ανάκληση της άδειας διαμονής.

3. Πριν από την απόρριψη αίτησης, την ανάκληση ή την άρνηση ανανέωσης της άδειας διαμονής ή σε περίπτωση λήψης μέτρου απομάκρυνσης εις βάρος του συντηρούντος ή μελών της οικογένειάς του, λαμβάνονται υπόψη ο χαρακτήρας και η σταθερότητα των οικογενειακών δεσμών του προσώπου, η διάρκεια διαμονής του στη Χώρα, καθώς και η ύπαρξη οικογενειακών, πολιτιστικών και κοινωνικών δεσμών με τη χώρα καταγωγής του.

Άρθρο 59

Δικαιώματα μελών οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας

Τα μέλη της οικογένειας του συντηρούντος έχουν, κατ'αντιστοιχία με αυτόν, δικαίωμα:

α. Πρόσβασης στην εκπαίδευση.

β. Πρόσβασης στη μισθωτή εργασία και σε ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα.

Η πρόσβαση αυτή, κατά το δωδεκάμηνο διάστημα διαμονής από τη χορήγηση της αρχικής άδειας, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 57 του νόμου αυτού, τελεί υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που θα καθοριστούν με την κοινή υπουργική απόφαση της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του νόμου αυτού.

γ. Πρόσβασης στον επαγγελματικό προσανατολισμό, στη βασική και περαιτέρω κατάρτιση, καθώς και στην επανακατάρτιση.

Άρθρο 60

Αυτοτελής άδεια διαμονής μελών οικογένειας

1. Πρόσωπα που έχουν γίνει δεκτά για λόγους οικογενειακής επανένωσης δικαιούνται να αποκτήσουν αυτοτελή άδεια διαμονής στην Ελλάδα στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. Παρέλευσης πενταετίας από τη χορήγηση της άδειας διαμονής για οικογενειακή επανένωση, εφόσον δεν έχει χορηγηθεί άδεια διαμονής για έναν από τους λοιπούς λόγους του άρθρου αυτού.

β. Ενηλικίωσης.

γ. Θανάτου του συντηρούντος, εφόσον τα μέλη της οικογένειας διαμένουν στη Χώρα τουλάχιστον επί ένα έτος πριν το θάνατό του.

δ. Σε περίπτωση διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου ή αποδεδειγμένης διακοπής της έγγαμης συμβίωσης, εφόσον:

i. Ο γάμος διήρκεσε, έως την έναρξη της δίκης έκδοσης διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου ή αποδεδειγμένης διακοπής της έγγαμης συμβίωσης, επί τρία, τουλάχιστον, έτη από τα οποία το ένα έτος έχει διανυθεί στη Χώρα.

ii. Συντρέχουν ιδιαίτερες δυσχερείς καταστάσεις, όπως σε περίπτωση που το μέλος της οικογένειας κατέστη θύμα οικογενειακής βίας, εν όσω υφίστατο ο γάμος.

2. Η διάρκεια της αυτοτελούς άδειας διαμονής δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα έτος. Περαιτέρω ανανέωσή της επιτρέπεται σύμφωνα με τις προβλέψεις του νόμου αυτού.

3. Στις ανωτέρω περιπτώσεις, το δικαίωμα διαμονής των ανήλικων τέκνων ακολουθεί την τύχη του δικαιώματος διαμονής του γονέα, στον οποίο έχει ανατεθεί η επιμέλεια.

4. Για τα τέκνα, η διάρκεια της αυτοτελούς άδειας διαμονής δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα έτος και μπορεί να ανανεώνεται ανά έτος, και σε κάθε περίπτωση έως και τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας τους. Περαιτέρω ανανέωσή της επιτρέπεται σύμφωνα με τις προβλέψεις του νόμου αυτού. Εάν η ανανέωσή της δεν πραγματοποιηθεί μέσα σε προθεσμία ενός έτους, ο υπήκοος τρίτης χώρας υποχρεούται να εγκαταλείψει το ελληνικό έδαφος. Σε περίπτωση που η ανωτέρω αυτοτελής άδεια διαμονής ανανεωθεί για σπουδές, ο υπήκοος τρίτης χώρας μπορεί, μετά το πέρας των σπουδών του, να την ανανεώσει σύμφωνα με τις προβλέψεις και τις προϋποθέσεις του νόμου αυτού.

5. Στους συζύγους επαναπατρισθέντος ή παλιννοστήσαντος ή ομογενούς, που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών, χορηγείται άδεια διαμονής η οποία ισχύει για όσο χρονικό διάστημα έχει νομιμοποιηθεί η διαμονή του ετέρου των συζύγων. Οι χήρες και τα ανήλικα τέκνα, εφόσον ο αποβιώσας σύζυγος ήταν επαναπατρισθείς ή παλιννοστήσας ή ομογενής, λαμβάνουν αυτοτελή άδεια διαμονής, διάρκειας πέντε ετών. Οι άδειες διαμονής της παρούσας χορηγούνται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, είναι δυνατόν να ανανεώνονται, κάθε φορά, για ισόχρονο διάστημα και δεν υπόκεινται στην καταβολή παρβόλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΕΛΛΗΝΑ Ή ΠΟΛΙΤΗ ΤΗΣ Ε.Ε.

Άρθρο 61

Δελτίο διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών, μέλη οικογένειας Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε.

1. Σε μέλη οικογένειας Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους- μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι υπήκοοι

οι τρίτων χωρών, τα οποία τον συνοδεύουν ή επιθυμούν να τον συναντήσουν, εφόσον αυτός διαμένει νόμιμα στη Χώρα και η διάρκεια διαμονής τους υπερβεί τους τρεις μήνες, χορηγείται "Δελτίο Διαμονής μέλους οικογένειας Έλληνα ή πολίτη κράτους - μέλους της Ε.Ε.". Το Δελτίο αυτό, το οποίο είναι ατομικό, για τα μέλη της οικογένειας της επόμενης παραγράφου, χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, υπό την επιφύλαξη εξέτασης λόγων δημόσιας τάξης και ασφάλειας και συνδρομής των προϋποθέσεων της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού. Το ανωτέρω Δελτίο έχει διάρκεια πέντε έτη, ή την προβλεπόμενη περίοδο διαμονής του πολίτη κράτους - μέλους της Ε.Ε., εφόσον αυτή είναι μικρότερη των πέντε ετών. Οι κάτοχοι του Δελτίου Διαμονής δικαιούνται να εργάζονται.

2. Ως μέλη οικογένειας Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. νοούνται:

α. Οι σύζυγοι, καθώς και τα κάτω των 21 ετών κοινά τέκνα τους, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που έχουν υιοθετηθεί ή ανεξαρτήτως ηλικίας, εφόσον συντηρούνται από αυτούς.

β. Τα λοιπά τέκνα του Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. ή του ενός εκ των συζύγων, τα οποία δεν έχουν συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας τους, συμπεριλαμβανομένων των τέκνων που έχουν υιοθετηθεί, εφόσον του έχει ανατεθεί η άσκηση της γονικής μέριμνας, ή ανεξαρτήτως ηλικίας, όταν συντηρούνται από αυτούς,

γ. Οι απευθείας ανιόντες του Έλληνα ή πολίτη κράτους - μέλους της Ε.Ε. και του ετέρου των συζύγων, που συντηρούνται από αυτούς.

3. Εφόσον πρόκειται για πολίτη άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε., που διαμένει στη Χώρα για λόγους σπουδών, ως μέλη της οικογένειάς του νοούνται μόνον οι σύζυγοι και τα συντηρούμενα τέκνα.

4. Το μέλος της οικογένειας Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. που επιθυμεί τη χορήγηση Δελτίου Διαμονής, κατά την παράγραφο 1, οφείλει να καταθέσει αίτηση στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του σε διάστημα τριών μηνών από την ημερομηνία άφιξής του στη Χώρα, εφόσον:

α. Είναι κάτοχος ισχύοντος διαβατηρίου.

β. Αποδεικνύει εγγράφως την οικογενειακή του σχέση με τον Έλληνα ή πολίτη κράτους - μέλους της Ε.Ε..

γ. Αποδεικνύει τη νόμιμη διαμονή του πολίτη κράτους - μέλους της Ε.Ε. στη Χώρα.

δ. Αποδεικνύει στις περιπτώσεις β' και γ' της παραγράφου 2 ότι συντρέχει η προϋπόθεση του συντηρούμενου μέλους.

Εάν υπάρχουν σχετικές σοβαρές ενδείξεις, ζητείται από τις αρμόδιες αρχές να υποβληθεί ο ενδιαφερόμενος σε δωρεάν ιατρικές εξετάσεις, προκειμένου να πιστοποιηθεί ότι δεν πάσχει από ασθένειες που προβλέπονται από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.), καθώς και άλλες λοιμώδεις, μεταδοτικές ή παρασιτικές ασθένειες, οι οποίες δικαιολογούν τη λήψη μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας. Αρμόδια για την εξέταση της αίτησης είναι η οικεία Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας, η οποία και χορηγεί το Δελτίο Διαμονής το βραδύτερο μέσα σε έξι μήνες αφότου υποβληθεί η σχετική αίτηση.

5. Το Δελτίο Διαμονής δεν χορηγείται, ανακαλείται ή δεν ανανεώνεται, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 75 του νόμου αυτού και εφόσον:

α. Ο Έλληνας ή πολίτης άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. και τα μέλη της οικογένειάς του έπαυσαν να διάγουν πραγματικό συζυγικό ή οικογενειακό βίο.

β. Διαπιστωθεί ότι η οικογενειακή σχέση, ιδίως ο γάμος, η υιοθεσία ή η αναγνώριση τέκνων έχει συναφθεί με κύριο σκοπό την καταστρατήγηση των διατάξεων του νόμου αυτού, προκειμένου να αποκτηθεί το Δελτίο Διαμονής ή Μόνιμης Διαμονής. Η οικογενειακή σχέση θεωρείται ότι έχει συναφθεί για το σκοπό αυτόν ιδίως όταν δεν υπάρχει συμβίωση των μελών της οικογένειας ή δεν υφίσταται δυνατότητα επικοινωνίας τους ή όταν ο ένας σύζυγος αγνοεί στοιχεία της ταυτότητας του άλλου συζύγου. Τα στοιχεία αυτά γνωστοποιούνται και στη Διεύθυνση Αστικής και Δημοτικής Κατάστασης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Άρθρο 62

Προϋποθέσεις διατήρησης δικαιώματος διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών, μελών οικογένειας Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε.

1. Τα μέλη οικογένειας Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους- μέλους της Ε.Ε. διατηρούν προσωποπαγές δικαίωμα διαμονής όταν:

α. Ο Έλληνας ή πολίτης άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. αποβιώσει και τα μέλη της οικογένειας διαμένουν στην Ελλάδα επί ένα έτος τουλάχιστον πριν από το θάνατό του.

β. Εκδοθεί απόφαση διαζυγίου και ο γάμος διήρκεσε τρία τουλάχιστον έτη, εκ των οποίων το ένα έτος στην Ελλάδα ή η επιμέλεια των τέκνων έχει ανατεθεί νομίμως σε έναν από τους συζύγους που είναι υπήκοος τρίτης χώρας.

γ. Συντρέχουν ιδιαιτέρως δυσχερείς καταστάσεις, όπως σε περίπτωση που το μέλος της οικογένειας κατέστη θύμα οικογενειακής βίας, ενόσω υφίστατο ο γάμος.

δ. Ο ένας των συζύγων απολαύει νομίμως του δικαιώματος επικοινωνίας με ανήλικο τέκνο, υπό τον όρο ότι από τη σχετική δικαστική απόφαση ή την έγγραφη συμφωνία των συζύγων προκύπτει ότι οι επισκέψεις πρέπει να πραγματοποιούνται στην Ελλάδα και για όσο διάστημα απαιτείται.

2. Πριν από την απόκτηση του δικαιώματος μόνιμης διαμονής, κατά το επόμενο άρθρο, το δικαίωμα διαμονής εξακολουθεί υπό την προϋπόθεση ότι οι πολίτες άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. αποδεικνύουν πως έχουν εισόδημα από ασκούμενη δραστηριότητα στη χώρα ή διαθέτουν επαρκείς πόρους για τους ίδιους και τα μέλη της οικογένειάς τους, ώστε να μην επιβαρύνουν κατά τη διάρκεια της διαμονής τους το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας, καθώς και να έχουν πλήρη ασφαλιστική κάλυψη ασθένειας.

3. Σε περίπτωση που ο Έλληνας ή πολίτης άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. αναχωρήσει από τη χώρα ή αποβιώσει, τα τέκνα και ένας των συζύγων, ο οποίος έχει την επιμέλειά τους, διατηρούν το δικαίωμα διαμονής, εφόσον τα τέκνα είναι εγγεγραμμένα σε εκπαιδευτικό ίδρυμα και για όσο χρόνο υπολείπεται μέχρι την ολοκλήρωση του κύκλου σπουδών, τον οποίο παρακολουθούν.

Άρθρο 63

Δελτίο μόνιμης διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών, μέλη οικογένειας Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε.

1. Τα μέλη οικογένειας Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους- μέλους της Ε.Ε., τα οποία διαμένουν νομίμως στη

Χώρα με τον Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για συνεχές χρονικό διάστημα πέντε ετών, έχουν δικαίωμα μόνιμης διαμονής στη Χώρα. Στην περίπτωση αυτή χορηγείται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας και υπό την επιφύλαξη λόγων δημόσιας τάξης και ασφάλειας, "Δελτίο Μόνιμης Διαμονής", το οποίο ανανεώνεται αυτοδικαίως ανά δεκαετία και παρέχει στον κάτοχο δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

2. Κατά παρέκκλιση της προηγούμενης παραγράφου, εφόσον αναγνωρισθεί στον πολίτη άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. δικαίωμα μόνιμης διαμονής πριν από τη συμπλήρωση συνεχούς διαστήματος πέντε ετών, τα μέλη της οικογένειας που διαμένουν μαζί του αποκτούν δικαίωμα μόνιμης διαμονής.

3. Το μέλος της οικογένειας Έλληνα ή πολίτη άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. που επιθυμεί τη χορήγηση Δελτίου Μόνιμης Διαμονής, κατά τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, οφείλει να υποβάλει σχετική αίτηση δύο μήνες πριν από τη λήξη της ισχύος του Δελτίου Διαμονής του.

4. Διακοπή της διαμονής, η οποία δεν υπερβαίνει τα δύο συνεχόμενα έτη, δεν θίγει την ισχύ του Δελτίου Μόνιμης Διαμονής.

5. Σε περίπτωση που ο πολίτης άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. απεβίωσε, ενόσω ακόμη εργαζόταν, αλλά πριν αποκτήσει το καθεστώς μόνιμης διαμονής στην Ελλάδα δυνάμει της παραγράφου 2, τα μέλη της οικογένειάς του που διέμεναν μαζί του στη Χώρα, έχουν δικαίωμα μόνιμης διαμονής στην Ελλάδα, υπό την προϋπόθεση ότι:

α. Ο πολίτης άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε. είχε διαμείνει στη Χώρα μέχρι το χρόνο του θανάτου του επί δύο συνεχή έτη ή

β. Ο θάνατός του οφείλεται σε εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια.

6. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 5 του άρθρου αυτού, τα μέλη της οικογένειας Έλληνα ή πολίτη κράτους - μέλους της Ε.Ε. που εμπίπτουν στην παράγραφο 1 περιπτώσεις α' και β' του προηγούμενου άρθρου και πληρούν τις αντίστοιχες προϋποθέσεις αποκτούν δικαίωμα μόνιμης διαμονής εάν έχουν διαμείνει νομίμως στη Χώρα για πέντε συνεχή έτη.

Άρθρο 64

Γενικές διατάξεις περί Δελτίων Διαμονής υπηκόων τρίτης χώρας, μελών οικογένειας Έλληνα ή πολίτη κράτους - μέλους της Ε.Ε.

1. Η ισχύς του Δελτίου Διαμονής, καθώς και το αδιάλειπτο της διαμονής, δεν θίγονται από προσωρινές απουσίες που δεν υπερβαίνουν τους έξι μήνες ετησίως ούτε από απουσίες μεγαλύτερης διάρκειας για την εκπλήρωση υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας ή από απουσία δύο δεκα συνεχόμενων μηνών κατ' ανώτατο όριο για σοβαρούς λόγους, ιδίως εγκυμοσύνης και μητρότητας, σοβαρής ασθένειας, σπουδών ή επαγγελματικής κατάρτισης ή μετακίνησης σε άλλο κράτος - μέλος της Ε.Ε. ή τρίτη χώρα.

2. Η έκδοση του Δελτίου Διαμονής και του Δελτίου Μόνιμης Διαμονής δεν υπόκειται σε καταβολή παραβόλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ΄
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΝΤΑΞΗ

Άρθρο 65
Πεδίο εφαρμογής

1. Η κοινωνική ένταξη αποσκοπεί στη χορήγηση δικαιωμάτων στους υπηκόους τρίτων χωρών, τα οποία διασφαλίζουν αφ' ενός την αναλογικώς ισοτίμη συμμετοχή τους στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ζωή της Χώρας και, αφ' ετέρου, αποβλέπουν στην υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών κανόνων και αξιών της ελληνικής κοινωνίας, ώστε να ικανοποιούνται οι στόχοι των δράσεων του ολοκληρωμένου προγράμματος, σύμφωνα με την πρόβλεψη της παραγράφου 4 του επόμενου άρθρου, με παράλληλη διατήρηση της εθνικής τους ταυτότητας.

2. Οι δράσεις κοινωνικής ένταξης μπορούν να εφαρμόζονται σε όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών, των οποίων το νομικό καθεστώς εισόδου και διαμονής ρυθμίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, πρωτίτως δε σε εκείνους που η εργασία τους δεν έχει προσωρινό χαρακτήρα, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους, τα οποία γίνονται δεκτά στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για την οικογενειακή επανένωση. Η επιτυχής ολοκλήρωση των δράσεων συναρτάται με τη χορήγηση σε αυτούς συγκεκριμένων δικαιωμάτων αναλόγων με εκείνα των ημεδαπών. Από τις δράσεις κοινωνικής ένταξης μπορούν να ωφελούνται, επίσης, οι υπήκοοι τρίτων χωρών δεύτερης και τρίτης γενιάς, οι οποίοι έχουν γεννηθεί στη Χώρα μας, καθώς και οι πρόσφυγες και τα άτομα που τελούν υπό καθεστώς διεθνούς προστασίας.

3. Στο πλαίσιο των δράσεων κοινωνικής ένταξης μπορεί να συμπεριλαμβάνονται ευεργετικά μέτρα, ικανά να βοηθήσουν την ανάπτυξη της Χώρας προέλευσης των υπηκόων τρίτων χωρών, σε περίπτωση επιστροφής τους σε αυτή.

Άρθρο 66

Βασικές αρχές κοινωνικής ένταξης
Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Δράσης

1. Για την ομαλή προσαρμογή και ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στη Χώρα και με γνώμονα τη διαφορετικότητα και την πολιτισμική τους ιδιαιτερότητα, το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σε συνεργασία με τα καθ' ύλην αρμόδια Υπουργεία και φορείς, εφαρμόζει Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Δράσης.

2. Οι βασικές αρχές που διέπουν το ανωτέρω Πρόγραμμα και δεσμεύουν όλους τους συμμετέχοντες φορείς είναι οι ακόλουθες:

α. Η αποφυγή οποιασδήποτε μορφής διακρίσεων σε βάρος υπηκόων τρίτων χωρών λόγω φύλου, φυλής, χρώματος, εθνοτικής ή κοινωνικής προέλευσης, γενετήσιων χαρακτηριστικών, γλώσσας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, πολιτικών ή άλλων φρονημάτων, ιδιότητας μέλους εθνικής μειονότητας, περιουσίας, αναπηριών, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

β. Η επιδίωξη εφαρμογής ίσης μεταχείρισης, σε κάθε πτυχή της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής, ανεξαρτήτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, με στόχο την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής.

γ. Ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους, όπως αυτά διασφαλίζονται από την εσωτερική έννομη τά-

ξη, σχετικά με την προστασία της πολιτισμικής και θρησκευτικής ιδιαιτερότητας.

δ. Η υποστήριξη, ανάδειξη και προβολή της προσωπικής τους συμβολής στις ευρύτερες κοινωνικές, οικονομικές και πολιτιστικές δραστηριότητες, αλλά και των προσπαθειών τους για αυτοεξυπηρέτηση και προσωπική συμμετοχή στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής τους.

ε. Η υποβοήθηση της συνοχής των οικογενειών τους και η ενίσχυση των υφιστάμενων υποστηρικτικών κοινωνικών δικτύων, στα οποία συμμετέχουν.

στ. Η ενίσχυση της ουσιαστικής συμμετοχής τους, ως εταίρων, στο σχεδιασμό, εφαρμογή και αξιολόγηση των πολιτικών κοινωνικής ένταξης και η ανάπτυξη προς τούτο ισχυρών συμβουλευτικών δομών.

3. Το Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Δράσης διαρθρώνεται σε υποπρογράμματα ανά τομέα ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών στην ελληνική κοινωνία, όπως είναι τα υποπρογράμματα για την παροχή πληροφοριών και διευκολύνσεων, προώθησης στην απασχόληση, εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας, πολιτιστικής και πολιτισμικής στήριξης, παροχής κοινωνικών υπηρεσιών, ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης κ.λπ..

Στο πλαίσιο των ανωτέρω υποπρογραμμάτων, το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα και μεριμνά, σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία και φορείς, για την ανάληψη δράσεων και μέτρων πολιτικής, που αφορούν τόσο θεσμικές παρεμβάσεις όσο και την ανάπτυξη των αναγκαίων υποδομών και υπηρεσιών. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και των καθ' ύλην αρμόδιων Υπουργών, καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των ρυθμίσεων του άρθρου αυτού.

4. Οι δράσεις που αναπτύσσονται και τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο του Ολοκληρωμένου Προγράμματος αποβλέπουν στην επιτυχή ένταξη του υπηκόου τρίτης χώρας στην ελληνική κοινωνία και καλύπτουν τους ακόλουθους, κυρίως, τομείς:

- α. την πιστοποιημένη γνώση της ελληνικής γλώσσας,
- β. την επιτυχή παρακολούθηση εισαγωγικών μαθημάτων σχετικά με την ιστορία, τον πολιτισμό και τον τρόπο ζωής της ελληνικής κοινωνίας,
- γ. την ένταξη στην ελληνική αγορά εργασίας και
- δ. την ενεργό κοινωνική συμμετοχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ΄

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΠΙ ΜΑΚΡΟΝ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΟΣ

Άρθρο 67

Προϋποθέσεις απόκτησης της ιδιότητας
του επί μακρόν διαμένοντος

1. Ο ενήλικος υπήκοος τρίτης χώρας που διαμένει νόμιμα κατά τα πέντε τελευταία έτη στην Ελλάδα μπορεί να αποκτήσει την ιδιότητα του επί μακρόν διαμένοντος. Το αντίστοιχο δικαίωμα έχει προσωποπαγή χαρακτήρα. Το ανωτέρω διάστημα πρέπει να είναι συνεχές, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού. Για την απόκτηση της ανωτέρω ιδιότητας πρέπει να συντρέχουν απαραίτητα οι εξής προϋποθέσεις:

α. Να διαθέτει για τον ίδιο και για τα εξαρτώμενα μέλη της οικογένειάς του σταθερούς και τακτικούς πόρους, οι οποίοι αξιολογούνται σύμφωνα με τη φύση τους.

β. Να διαθέτει για τον ίδιο και τα εξαρτώμενα μέλη της οικογένειάς του πλήρη ασφάλιση ασθένειας.

γ. Να διαθέτει κατάλυμα, το οποίο πληροί προδιαγραφές υγιεινής.

δ. Να συντρέχουν τα κριτήρια του επόμενου άρθρου.

2. Οι διατάξεις του κεφαλαίου αυτού δεν έχουν εφαρμογή στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. Στους κατόχους άδειας διαμονής για σπουδές, απόκτηση ιατρικής ειδικότητας, καθώς και για επαγγελματική κατάρτιση.

β. Στους κατόχους άδειας διαμονής, η οποία από τη φύση της έχει προσωρινό χαρακτήρα, όπως στις περιπτώσεις των άρθρων 16, 18, 19 και 20 παρ. 5.

γ. Στους υπαγόμενους στο καθεστώς της Σύμβασης της Βιέννης του 1961 για τις διπλωματικές σχέσεις, η οποία έχει κυρωθεί με το ν.δ. 503/1970 (ΦΕΚ 108 Α') και της σύμβασης της Βιέννης του 1963 για τις προξενικές σχέσεις, η οποία έχει κυρωθεί με το ν. 90/1975 (ΦΕΚ 150 Α').

3. Οι περίοδοι διαμονής για τους λόγους που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο δεν προσμετρώνται για τον υπολογισμό της πενταετούς περιόδου.

4. Περίοδοι απουσίας, εφόσον είναι κατώτερες των έξι διαδοχικών μηνών και δεν υπερβαίνουν συνολικά τους δέκα μήνες εντός της πενταετίας, προσμετρώνται στον υπολογισμό της πενταετίας.

5. Αρμόδιο όργανο για τη χορήγηση της άδειας διαμονής του επί μακρόν διαμένοντος είναι εκείνο που ανανέωσε την οικεία άδεια διαμονής του πριν από τη συνδρομή των προϋποθέσεων και κριτηρίων απόκτησης της άδειας διαμονής του επί μακρόν διαμένοντος.

Άρθρο 68

Κριτήρια απόκτησης της ιδιότητας του επί μακρόν διαμένοντος

1. Προς απόκτηση της ιδιότητας του επί μακρόν διαμένοντος θα πρέπει να πληρούνται σωρευτικά και τα ακόλουθα κριτήρια:

α. Επαρκής γνώση της ελληνικής γλώσσας.

β. Γνώση στοιχείων της ελληνικής ιστορίας και του ελληνικού πολιτισμού.

2. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται οι φορείς και η διαδικασία πιστοποίησης της επάρκειας της γνώσης της ελληνικής γλώσσας, καθώς και της γνώσης στοιχείων της ελληνικής ιστορίας και του ελληνικού πολιτισμού. Η διαπίστωση της συνδρομής των κριτηρίων της προηγούμενης παραγράφου γίνεται από την Επιτροπή του άρθρου 13 του παρόντος. Για το σκοπό αυτόν η Επιτροπή συντίθεται με δύο επιπλέον μέλη που έχουν την ιδιότητα καθηγητών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και υποδεικνύονται από τον Διευθυντή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του νομού.

Άρθρο 69

Ρύθμιση ειδικών θεμάτων επί μακρόν διαμενόντων

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Αποσχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Δημόσιας Τάξης και στο πλαίσιο των προβλέψεων της Οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2003,

ρυθμίζονται όλα τα ειδικά θέματα που αναφέρονται στα απαιτούμενα δικαιολογητικά, στη διαδικασία διαπίστωσης της ιδιότητας του επί μακρόν διαμένοντος, καθώς και τα αντίστοιχα που αφορούν ζητήματα ανάκλησης ή απόλυσης της ανωτέρω ιδιότητας, διασφάλισης των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτήν, οριοθέτησης του δικαιώματος κινητικότητας και ειδικών προϋποθέσεων προστασίας από την απέλαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ'

ΟΛΙΓΟΗΜΕΡΗ ΔΙΑΜΟΝΗ

Άρθρο 70

Είσοδος υπηκόων τρίτων χωρών για ολιγοήμερη διαμονή

1. Υπήκοος τρίτης χώρας που εισέρχεται στη Χώρα για τουρισμό, συνέδρια, πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις και γενικά για ολιγοήμερη διαμονή, μπορεί να παραμείνει προσωρινά χωρίς άδεια διαμονής, η όσο χρόνο ισχύει η προξενική θεώρηση ή για χρονικό διάστημα τριών μηνών, εάν πρόκειται για υπήκοο τρίτης χώρας στον οποίο επιτρέπεται η είσοδος χωρίς προξενική θεώρηση.

2. Παράταση του χρόνου διαμονής μέχρι έξι μήνες μπορεί να χορηγηθεί σε υπήκοο τρίτης χώρας για λόγους εξαιρετικούς, ιδιαίτερα λόγω ανωτέρας βίας, ανθρωπιστικών, επαγγελματικών ή σοβαρών προσωπικών λόγων, εφόσον διαθέτει επαρκείς πόρους διαβίωσης. Η αίτηση υποβάλλεται, πριν από τη λήξη της θεώρησης εισόδου ή του ελεύθερου χρόνου διαμονής, στην αστυνομική αρχή του τόπου διαμονής και καταχωρίζεται στο διαβατήριό του υπό μορφή σχετικής σφραγίδας.

3. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται το ύψος του απαιτούμενου συναλλάγματος για κάθε ημέρα διαμονής του υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα. Με όμοια απόφαση είναι δυνατή η αναπροσαρμογή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ'

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

Άρθρο 71

Δικαιώματα

1. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα ασφαλιζονται στους οικείους ασφαλιστικούς οργανισμούς και έχουν τα ίδια ασφαλιστικά δικαιώματα με τους ημεδαπούς.

2. Οι διατάξεις του ν.δ. 57/1973, όπως κάθε φορά ισχύει, για την κοινωνική προστασία, εφαρμόζονται και στους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα.

3. Οι κρατούμενοι υπήκοοι τρίτων χωρών ενημερώνονται, σε γλώσσα την οποία κατανοούν, αμέσως μετά την εισαγωγή τους σε ίδρυμα, για τους κανόνες διαβίωσής τους σε αυτό, καθώς και για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Διευκολύνεται, επίσης, η επικοινωνία τους με διπλωματικούς ή προξενικούς υπαλλήλους του Κράτους, του οποίου έχουν την ιθαγένεια ή από το οποίο προέρχονται, καθώς και με τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους.

4. Οι πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 1 έως 3 του ν. 927/1979 (ΦΕΚ 139 Α') διώκονται αυτεπαγγέλτως.

5. Υπήκοος τρίτης χώρας που διαμένει νόμιμα στην Ελλάδα και εξέρχεται προσωρινά από το ελληνικό έδαφος δικαιούται επανεισόδου, εφόσον η άδεια διαμονής του εξακολουθεί να ισχύει κατά το χρόνο της επανεισόδου του.

Άρθρο 72

Πρόσβαση των ανήλικων υπηκόων τρίτων χωρών στην εκπαίδευση

1. Ανήλικοι υπήκοοι τρίτων χωρών, που διαμένουν στην Ελληνική Επικράτεια, υπάγονται στην υποχρεωτική σχολική φοίτηση, όπως και οι ημεδαποί.

2. Οι ανήλικοι υπήκοοι τρίτων χωρών, που φοιτούν σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, έχουν, χωρίς περιορισμούς, πρόσβαση στις δραστηριότητες της σχολικής ή εκπαιδευτικής κοινότητας.

3. Για την εγγραφή ανήλικων υπηκόων τρίτων χωρών στα δημόσια σχολεία απαιτούνται τα αντίστοιχα με τα προβλεπόμενα για τους ημεδαπούς δικαιολογητικά. Κατ' εξαίρεση, με ελλιπή δικαιολογητικά μπορεί να εγγραφούν στα δημόσια σχολεία και τέκνα υπηκόων τρίτων χωρών, εφόσον:

α. Προστατεύονται από το ελληνικό κράτος με την ιδιότητα του πρόσφυγα και όσων τελούν υπό την προστασία της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών.

β. Προέρχονται από περιοχές, στις οποίες επικρατεί έκρυθμη κατάσταση.

γ. Έχουν υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση ασύλου.

δ. Είναι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν στην Ελλάδα, ακόμη και αν δεν έχει ρυθμισθεί η νόμιμη διαμονή τους σε αυτήν.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις αναγνώρισης τίτλων σπουδών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που αποκτήθηκαν στη χώρα προέλευσης και οι προϋποθέσεις κατάταξης σε βαθμίδες του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς και εγγραφής μαθητών, οι οποίοι είναι υπήκοοι τρίτων χωρών, στα δημόσια σχολεία. Με όμοια απόφαση μπορεί να ρυθμίζονται θέματα προαιρετικής διδασκαλίας της μητρικής γλώσσας και πολιτισμού εκεί όπου υπάρχει ικανός αριθμός μαθητών που ενδιαφέρονται, στο πλαίσιο των ενισχυτικών δράσεων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και να καθορίζονται η εργασιακή σχέση και τα προσόντα των εκπαιδευτικών που θα διδάσκουν τη μητρική γλώσσα και τα στοιχεία πολιτισμού της χώρας προέλευσής τους.

5. Υπήκοοι τρίτων χωρών, που έχουν αποφοιτήσει από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα, έχουν πρόσβαση στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση, υπό τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις, όπως και οι ημεδαποί.

Άρθρο 73

Υποχρεώσεις

1. Ο υπήκοος τρίτης χώρας είναι υποχρεωμένος να προσέρχεται ο ίδιος κατά την υποβολή της αίτησης για χορήγηση άδειας διαμονής, καθώς και για την ανανέωση αυτής. Σε κάθε άλλη περίπτωση, η σχετική πληρεξουσιότητα αποδεικνύεται εγγράφως με θεώρηση του γνήσιου της υπογραφής του εξουσιοδοτούμενου από αστυνομική αρχή και με την προϋπόθεση τήρησης της παραγράφου 1 του άρθρου 84 του νόμου αυτού. Επίδοση οποιουδήποτε εγγράφου ή δικαιολογητικών για τη χορήγηση της άδειας

διαμονής ή της ανανέωσής της, με δικαστικό επιμελητή ή τηλεομοιοτυπία, δεν είναι επιτρεπτή.

2. Ο υπήκοος τρίτης χώρας, κατά τη διάρκεια της διαμονής του στην Ελλάδα, υποχρεούται να δηλώσει στις αρμόδιες Υπηρεσίες Αλλοδαπών και Μετανάστευσης:

α. Κάθε μεταβολή της διεύθυνσης της κατοικίας του.

β. Κάθε μεταβολή της προσωπικής του κατάστασης, ιδίως δε την αλλαγή ιθαγένειας, τη σύναψη, λύση ή ακύρωση γάμου ή τη γέννηση τέκνου.

γ. Την απώλεια ή ανανέωση ή μεταβολή του διαβατηρίου του ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου.

δ. Την απώλεια της άδειας διαμονής του.

ε. Κάθε μεταβολή στο πρόσωπο του εργοδότη και στο είδος της απασχόλησης.

στ. Την καταγγελία της σύμβασης εργασίας.

Ειδικά, η μεταβολή της διεύθυνσης κατοικίας γνωστοποιείται και στο οικείο αστυνομικό τμήμα.

Οι παραπάνω δηλώσεις γίνονται μέσα σε ένα μήνα αφότου συμβεί το αντίστοιχο γεγονός.

3. Υπήκοος τρίτης χώρας, κάτοχος άδειας διαμονής, οφείλει να αναχωρήσει χωρίς άλλη ειδοποίηση μέχρι την τελευταία ημέρα της λήξης της ισχύος της, εκτός αν πριν από τη λήξη της έχει υποβάλει αίτηση για την ανανέωσή της και του έχει χορηγηθεί η βεβαίωση των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 11 του παρόντος.

4. Υπήκοος τρίτης χώρας, στον οποίο δεν εγκρίθηκε η χορήγηση άδειας διαμονής ή η ανανέωσή της, καθώς και στην περίπτωση ανάκλησης της άδειας, υποχρεούται να εγκαταλείψει αμέσως το ελληνικό έδαφος χωρίς άλλες διατυπώσεις.

5. Υπήκοος τρίτης χώρας, που παραμένει στη χώρα για χρονικό διάστημα μέχρι τριάντα ημερών από τη λήξη της άδειας διαμονής του ή παραβιάζει, για το ίδιο χρονικό διάστημα, τη διάρκεια του αναγραφόμενου στην κατεχόμενη θεώρηση εισόδου ή του δικαιούμενου ελεύθερου χρόνου διαμονής του, καθώς και την προβλεπόμενη στην ομοίμορφη θεώρηση SCHENGEN διάρκεια διαμονής ή το δικαιούμενο ελεύθερο χρόνο διαμονής του στον Ενιαίο Χώρο, υποχρεούται κατά την αναχώρηση να καταβάλει το τετραπλάσιο του προβλεπόμενου παραβόλου για άδεια διαμονής επίσης διάρκειας. Εάν ο χρόνος της παράνομης διαμονής είναι μεγαλύτερος των τριάντα ημερών, υποχρεούται να καταβάλει το οκταπλάσιο του προβλεπόμενου παραβόλου για επίσημη άδεια διαμονής. Η διαδικασία βεβαίωσης και καταβολής του ανωτέρω προστίμου καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης. Εξαιρούνται από την επιβολή προστίμων οι ανήλικοι και όσοι έχουν την ιδιότητα του αμογενούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ'

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ - ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΑΠΕΛΑΣΗ

Άρθρο 74

Περιορισμοί στην κίνηση και εγκατάσταση υπηκόων τρίτων χωρών

Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στη χώρα έχουν ελευθερία κίνησης και εγκατάστασης στο σύνολο της Επικράτειας. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών,

Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης, μπορεί να απαγορευτεί, για λόγους δημόσιου συμφέροντος, η διαμονή ή η εγκατάστασή τους σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές της Χώρας.

Άρθρο 75 Ειδικές ρυθμίσεις

1. Η άδεια διαμονής δεν χορηγείται ή ανακαλείται ή δεν ανανεώνεται, εφόσον:

α. Δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις του νόμου αυτού.

β. Αποδειχθεί με δικαστική απόφαση ή προκύπτει από αμετάκλητο βούλευμα του αρμόδιου δικαστικού συμβουλίου ότι χρησιμοποιήθηκαν ψευδείς ή παραπλανητικές πληροφορίες, πλαστά ή παραποιημένα έγγραφα ή ότι διαπράχθηκε με οποιονδήποτε τρόπο απάτη ή ότι χρησιμοποιήθηκαν άλλα παράνομα μέσα.

2. Η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α') για την άσκηση προσφυγής κατά πράξεων του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 8 του ν. 3200/1955 (ΦΕΚ 97 Α'), δεν εφαρμόζεται για τις αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του νόμου αυτού.

Άρθρο 76

Προϋποθέσεις και διαδικασία διοικητικής απέλασης

1. Η διοικητική απέλαση αλλοδαπού επιτρέπεται εφόσον:

α. Έχει καταδικασθεί τελεσίδικα σε ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους ή, ανεξαρτήτως ποινής, για εγκλήματα προσβολής του πολιτεύματος, προδοσίας της Χώρας, εγκλήματα σχετικά με την εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, διεθνή οικονομικά εγκλήματα, εγκλήματα με χρήση μέσων υψηλής τεχνολογίας, εγκλήματα περί το νόμιμο, εγκλήματα αντίστασης, αρπαγής ανηλίκου, κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης, εκβίασης, τοκογλυφίας, του νόμου περί μεσαζόντων, πλαστογραφίας, ψευδούς βεβαίωσης, συκοφαντικής δυσφήμισης, λαθρεμπορίας, για εγκλήματα που αφορούν τα όπλα, αρχαιότητες, την προώθηση λαθρομεταναστών στο εσωτερικό της Χώρας ή τη διευκόλυνση της μεταφοράς ή προώθησής τους ή της εξασφάλισης καταλύματος σε αυτούς για απόκρυψη και εφόσον η απέλασή του δεν διατάχθηκε από το αρμόδιο δικαστήριο.

β. Έχει παραβιάσει τις διατάξεις του νόμου αυτού.

γ. Η παρουσία του στο ελληνικό έδαφος είναι επικίνδυνη για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια της Χώρας.

δ. Η παρουσία του στο ελληνικό έδαφος είναι επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία και αρνείται να συμμορφωθεί προς τα μέτρα που καθορίζονται από τις ιατρικές αρχές για την προστασία της, αν και του έχει παρασχεθεί η απαραίτητη πληροφόρηση.

2. Η απέλαση διατάσσεται με απόφαση του οικείου Αστυνομικού Διευθυντή και, προκειμένου περί Γενικών Αστυνομικών Διευθύνσεων Αττικής και Θεσσαλονίκης, από τον αρμόδιο για θέματα αλλοδαπών Αστυνομικό Διευθυντή ή ανώτερο Αξιωματικό, που ορίζεται από τον οικείο Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή, αφού προηγουμένως δοθεί στον αλλοδαπό προθεσμία τουλάχιστον σαράντα οκτώ ωρών για να υποβάλει τις αντιρρήσεις του.

3. Εφόσον ο αλλοδαπός, εκ των εν γένει περιστάσεων, κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη, με απόφαση των οργάνων της προηγούμενης παραγράφου, διατάσσεται η προσωρινή κράτησή του μέχρι την έκδοση, εντός τριών ημερών, απόφασης ως προς την απέλασή του. Εφόσον εκδοθεί απόφαση απέλασης, η κράτηση συνεχίζεται ως την εκτέλεση της απέλασης, σε καμία όμως περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις μήνες. Ο αλλοδαπός πρέπει να πληροφορείται στη γλώσσα που κατανοεί τους λόγους της κράτησής του και να διευκολύνεται η επικοινωνία με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του. Ο αλλοδαπός που κρατείται, παράλληλα με τα δικαιώματα που έχει σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, μπορεί να προβάλει και αντιρρήσεις κατά της απόφασης κράτησής του ενώπιον του προέδρου ή του υπ' αυτού οριζόμενου πρωτοδική του διοικητικού πρωτοδικείου, στην Περιφέρεια του οποίου κρατείται.

4. Σε περίπτωση που ο προς απέλαση αλλοδαπός δεν κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή ο πρόεδρος του διοικητικού πρωτοδικείου διαφωνεί ως προς την κράτησή του, με την ίδια απόφαση τάσσεται σε αυτόν προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες.

5. Η κατά τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου αυτού απόφαση μπορεί να ανακληθεί ύστερα από αίτηση των διαδίκων, αν η αίτηση ανάκλησης στηρίζεται σε νέα στοιχεία, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 205 παρ. 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999).

Άρθρο 77

Προσφυγή κατά της διοικητικής απέλασης

Κατά της απόφασης απέλασης δικαιούται ο αλλοδαπός να προσφύγει μέσα σε προθεσμία πέντε ημερών από την κοινοποίησή της στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης ή στο εξουσιοδοτούμενο από αυτόν όργανο. Η σχετική απόφαση εκδίδεται μέσα σε τρεις εργάσιμες ημέρες από την άσκηση της προσφυγής. Η άσκηση προσφυγής συνεπάγεται την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης. Σε περίπτωση κατά την οποία με την απόφαση απέλασης έχει διαταχθεί και η κράτηση, η αναστολή αφορά μόνο την απέλαση.

Άρθρο 78

Αναστολή απέλασης

Αν δεν είναι εφικτή η άμεση απέλαση του αλλοδαπού από τη Χώρα για λόγους ανωτέρας βίας, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης ή το εξουσιοδοτημένο όργανο μπορεί, με απόφασή του, να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης απέλασης. Με όμοια απόφαση επιβάλλονται στον αλλοδαπό περιοριστικοί όροι.

Άρθρο 79

Προστασία από την απέλαση

1. Απαγορεύεται η απέλαση, εφόσον ο αλλοδαπός:
 - α. Είναι ανήλικος και οι γονείς ή τα πρόσωπα που έχουν την επιμέλειά του διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα.
 - β. Είναι γονέας ημεδαπού ανηλίκου και έχει την επιμέλεια ή έχει υποχρέωση διατροφής, την οποία εκπληρώνει.
 - γ. Έχει υπερβεί το 80ό έτος της ηλικίας του.
 - δ. Έχει αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας ή έχει ζητήσει την παροχή ασύλου, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 32 και 33 της Σύμβασης της Γενεύης της 1951.
 - ε. Είναι ανήλικος στον οποίο έχουν επιβληθεί αναμορφωτικά μέτρα με απόφαση του Δικαστηρίου Ανηλίκων.

Στην απαγόρευση της απέλασης περιλαμβάνονται και οι έγκυες γυναίκες κατά τη διάρκεια της κύησης και για έξι μήνες μετά τον τοκετό.

2. Δεν απαγορεύεται η απέλαση στις περιπτώσεις β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου, όταν ο αλλοδαπός είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία.

Άρθρο 80 Δαπάνες απέλασης

1. Η δαπάνη απέλασης και τα έξοδα διατροφής καταλογίζονται στον αλλοδαπό. Αν ο αλλοδαπός δεν διαθέτει το αναγκαίο χρηματικό ποσό, τούτο καταβάλλεται από τον Δημόσιο κατά το μέρος που δεν καλύπτεται από τον υπόχρεο. Το καταβαλλόμενο από το Δημόσιο ποσό βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο και εισπράττεται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.).

2. Αν η είσοδος ή η διαμονή του αλλοδαπού έχει επιτραπεί με κατάθεση εγγυητικής επιστολής από τρίτο πρόσωπο, τα έξοδα απέλασης, συμπεριλαμβανομένης και της δαπάνης διατροφής, βαρύνουν εις ολόκληρον τον αλλοδαπό και το πρόσωπο που έχει καταθέσει την εγγυητική επιστολή. Αν αυτοί αρνούνται την καταβολή τους, τότε η εγγυητική επιστολή καταπίπτει, ύστερα από έγγραφη παραγγελία της αρμόδιας για την απέλαση αρχής.

3. Εργοδότης, ο οποίος απασχολεί αλλοδαπό χωρίς την απαιτούμενη άδεια διαμονής, βαρύνεται με τη δαπάνη απέλασης και τα έξοδα διατροφής του.

4. Αν ο αλλοδαπός αρνείται να επιβιβασθεί στο μεταφορικό μέσο, προκειμένου να απομακρυνθεί από τη Χώρα, η απομάκρυνσή του μπορεί να πραγματοποιηθεί με συνοδεία αστυνομικής δύναμης μέχρι τη χώρα προορισμού του, ύστερα από απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και εφόσον εξασφαλίζονται όλα τα εχέγγυα ασφαλούς μετάβασης, διαμονής και επιστροφής των συνοδών αστυνομικών. Η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται και για την περίπτωση άρνησης επιβίβασης, όταν συντρέχει απαγόρευση εισόδου, κατά τις προβλέψεις του άρθρου 8 του νόμου αυτού.

Άρθρο 81 Ειδικοί χώροι παραμονής αλλοδαπών

1. Ο αλλοδαπός, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 76 του νόμου αυτού, κρατείται στην οικεία αστυνομική αρχή. Μέχρις ότου ολοκληρωθούν οι διαδικασίες απέλασής του παραμένει σε ειδικούς χώρους, οι οποίοι ιδρύονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δημόσιας Τάξης. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι προδιαγραφές και οι όροι λειτουργίας των χώρων αυτών.

2. Την ευθύνη της φύλαξης των ειδικών χώρων παραμονής έχει η Ελληνική Αστυνομία.

Άρθρο 82 Ανεπιθύμητοι αλλοδαποί

1. Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης τηρεί κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Τα κριτήρια και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής αλλοδαπών από τον κατάλογο αυτόν καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερι-

κών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

2. Αλλοδαπός που βρίσκεται στο ελληνικό έδαφος είναι υποχρεωμένος να εγκαταλείψει τη Χώρα, αφότου εγγραφεί στον κατάλογο ανεπιθυμητών, μέσα σε προθεσμία που ορίζεται κάθε φορά από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Αν δεν συμμορφωθεί, απελαύνεται.

3. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν επιτρέπεται η είσοδος στη Χώρα, επειδή είναι εγγεγραμμένος στον κατάλογο ανεπιθυμητων αλλοδαπών, οφείλει να αναχωρήσει αμέσως, άλλως επαναπροωθείται αμέσως στη χώρα προέλευσης ή σε τρίτη χώρα, όπου μπορεί να επιτραπεί η είσοδος με ευθύνη και δαπάνες του ίδιου ή εκείνου που τον μετέφερε, οι οποίοι υποχρεούνται και στην καταβολή κάθε άλλης αναγκαίας δαπάνης που απαιτείται μέχρι την αναχώρησή του. Στους μεταφορείς, όταν αρνούνται την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, επιβάλλεται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, πρόστιμο τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ έως δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ, για κάθε μεταφερόμενο άτομο. Με την ίδια απόφαση τα χρησιμοποιηθέντα μεταφορικά μέσα φυλάσσονται και αποδίδονται σε αυτούς μετά την εκπλήρωση των ανωτέρω υποχρεώσεων και την καταβολή του επιβληθέντος προστίμου ή την προσκόμιση εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας, που καλύπτει το ποσό των ανωτέρω υποχρεώσεών τους και του επιβληθέντος προστίμου.

4. Με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή τριών χιλιάδων (3.000) έως δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ τιμωρείται κάθε αλλοδαπός, ο οποίος επανέρχεται παράνομα στη Χώρα και είναι καταχωρημένος στον κατάλογο των ανεπιθυμητων αλλοδαπών. Η άσκηση ένδικων μέσων δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

5. Με απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται η ειδικότερη διαδικασία για την εκτέλεση των αποφάσεων απέλασης, που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, καθώς και εκείνων που διατάσσονται με αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων, σύμφωνα με τα άρθρα 74 και 99 του Ποινικού Κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΖ' ΓΕΝΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ - ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 83 Παράνομη είσοδος και έξοδος από τη Χώρα

1. Ο υπήκοος τρίτης χώρας, που εξέρχεται ή επιχειρεί να εισέλθει από το ελληνικό έδαφος ή εισέρχεται ή επιχειρεί να εισέλθει σε αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, αν αυτός που επιχειρεί να αναχωρήσει λαθραίως καταζητείται από τις δικαστικές ή αστυνομικές αρχές ή υπέχει φορολογικές ή πάσης φύσεως άλλες υποχρεώσεις προς το Δημόσιο ή είναι υπότροπος.

2. Αν ο υπήκοος τρίτης χώρας εισέλθει στο ελληνικό έδαφος ή εξέλθει από αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, στον οποίο αναφέρει σχε-

τικώς χωρίς καθυστέρηση, μπορεί να απόσχει από την ποινική δίωξη για την πράξη αυτήν, οπότε γνωστοποιεί αμέσως την απόφασή του αυτή στον διοικητή της αστυνομικής υπηρεσίας ή λιμενικής αρχής που διαπίστωσε την παράνομη είσοδο ή έξοδο, προκειμένου αυτός, με απόφασή του, να επαναπροωθήσει τον υπήκοο τρίτης χώρας αμέσως στη χώρα προέλευσής ή καταγωγής του. Η έγκριση του εισαγγελέα εφετών μπορεί να δοθεί με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο. Αν δεν καταστεί δυνατή η άμεση επαναπροώθηση του υπηκόου τρίτης χώρας, ο διοικητής της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής, αφού συντάξει σχετική έκθεση, παραπέμπει τον υπήκοο τρίτης χώρας στην αρμόδια διοικητική αρχή για απέλαση, σύμφωνα με το άρθρο 76 του νόμου αυτού. Η αρχή αυτή, αν η απέλαση δεν πραγματοποιηθεί μέσα σε τρεις μήνες, γνωστοποιεί τούτο στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Στην περίπτωση αυτή, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ανακαλέσει την απόφασή του για αποχή από την ποινική δίωξη, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, εφόσον δεν έχει παρέλθει ένα έτος από την ημέρα της παράνομης εισόδου στη χώρα του υπηκόου τρίτης χώρας.

Άρθρο 84

Υποχρεώσεις υπηρεσιών και υπαλλήλων - Κυρώσεις

1. Οι δημόσιες υπηρεσίες, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, οι οργανισμοί και επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης υποχρεούνται να μην παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε υπηκόους τρίτης χώρας, οι οποίοι δεν έχουν διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο που αναγνωρίζεται από διεθνείς συμβάσεις, θεώρηση εισόδου ή άδεια διαμονής και γενικά δεν αποδεικνύουν ότι έχουν εισέλθει και διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα. Εξαιρούνται τα νοσοκομεία, θεραπευτήρια και κλινικές, όταν πρόκειται για υπηκόους τρίτων χωρών που εισάγονται εκτάκτως για νοσηλεία και για ανήλικα παιδιά. Ειδικά για τις περιπτώσεις, κατά τις οποίες, στο πλαίσιο ανανέωσης της άδειας διαμονής, ο υπήκοος τρίτης χώρας αδυνατεί να προσκομίσει ισχύον διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο, είναι δυνατή η ανανέωση της ανωτέρω άδειας, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, εφόσον επικαλείται ειδικώς και αιτιολογημένως αντικειμενική αδυναμία λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών ή καταστάσεων που επικρατούν στη χώρα του και το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται από το Υπουργείο Εξωτερικών.

2. Εξαιρείται από τις ρυθμίσεις του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου η περίπτωση θεώρησης του γνήσιου της υπογραφής κρατούμενων αλλοδαπών για εξουσιοδότηση σε δικηγόρους, προκειμένου να εκπροσωπηθούν ενώπιον δικαστικών αρχών και υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύονται, εξ οιαδήποτε δημόσιου εγγράφου, τα στοιχεία της ταυτότητάς τους.

3. Οι διευθυντές φυλακών και κρατητηρίων υποχρεούνται να παραλαμβάνουν και να φυλάσσουν διαβατήρια ή άλλα έγγραφα που αποδεικνύουν τη νομιμότητα της διαμονής, καθώς και την ταυτότητα των κρατούμενων υπηκόων τρίτων χωρών. Τα έγγραφα αυτά επιστρέφονται κατά την απόλυση του υπηκόου τρίτης χώρας. Αν ο υπήκοος τρίτης χώρας δεν έχει τα ανωτέρω έγγραφα, οι ως άνω υπάλληλοι οφείλουν να το γνωστοποιήσουν αμέσως στην πλησιέστερη αστυνομική αρχή ή στην πλησιέστερη Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης.

4. Οι υπάλληλοι των παραπάνω υπηρεσιών και φορέων που παραβαίνουν τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού δίκονται πειθαρχικά και τιμωρούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, για παράβαση καθήκοντος.

Άρθρο 85

Υποχρεώσεις συμβολαιογράφων - Κυρώσεις

1. Κατά την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων, στις οποίες συμβαλλόμενοι ή συμμετέχοντες καθ' οιονδήποτε τρόπο είναι υπήκοοι τρίτων χωρών, που παρίστανται αυτοπροσώπως ή δηλώνουν κατοικία ή διαμονή στην ημεδαπή, οι συμβολαιογράφοι υποχρεούνται να διαπιστώνουν ότι αυτοί έχουν θεώρηση εισόδου ή άδεια διαμονής και να κάνουν σχετική μνεία στην πράξη τους. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις της σύνταξης πληρεξουσίων σε δικηγόρους προκειμένου να εκπροσωπήσουν υπηκόους τρίτων χωρών ενώπιον δικαστηρίων.

2. Οι συμβολαιογράφοι που παραβαίνουν τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δίκονται πειθαρχικά και τιμωρούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, για παράβαση καθήκοντος.

Άρθρο 86

Υποχρεώσεις εργοδοτών και εργαζόμενων υπηκόων τρίτων χωρών - Κυρώσεις

1. Δεν επιτρέπεται η πρόσληψη και η απασχόληση υπηκόων τρίτων χωρών, εφόσον δεν έχουν άδεια διαμονής ή βεβαίωση της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του νόμου αυτού ότι έχουν καταθέσει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την έκδοσή της. Αν η κατάρτιση της σύμβασης εργασίας, παροχής υπηρεσιών ή έργου αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγηση της άδειας διαμονής, η ισχύς της σύμβασης τελεί υπό την αναβλητική αίρεση της χορήγησης αντίστοιχης άδειας.

2. Οι εργοδότες που απασχολούν εργαζόμενους, υπηκόους τρίτων χωρών, οφείλουν να ενημερώνουν αμέσως την αρμόδια Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Περιφέρειας για κάθε πρόσληψη υπηκόου τρίτης χώρας και για κάθε μεταβολή στο καθεστώς εργασίας του, όπως παράταση της σύμβασης και καταγγελία αυτής.

3. Στους εργοδότες που παραβιάζουν τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, πέραν άλλων κυρώσεων που προβλέπονται από τη νομοθεσία επιβάλλεται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, χρηματικό πρόστιμο που μπορεί να κυμαίνεται από τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ έως δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ για κάθε παράνομο υπήκοο τρίτης χώρας.

4. Όποιος απασχολεί υπήκοο τρίτης χώρας που στερείται άδειας διαμονής τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. Σε περίπτωση υποτροπής επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Αν εργοδότης είναι νομικό πρόσωπο, οι ως άνω ποινές επιβάλλονται στο νόμιμο εκπρόσωπό του. Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας, συνεκτιμώντας τις εν γένει περιστάσεις, διατάσσει και το κλείσιμο του καταστήματος ή της επιχείρησης για χρονικό διάστημα από έναν μέχρι έξι μήνες και σε περίπτωση υποτροπής, μέχρι δώδεκα μήνες. Προκειμένου για κέντρα διασκέδασης, η ανωτέρω διακοπή λειτουργίας τους αφορά χρονικό διάστημα από δύο μέχρι δώδεκα μήνες και σε περίπτωση υποτροπής μέχρι είκοσι τέσσερις μήνες. Αν υπάρξει τρίτη καταδικαστική απόφαση, για όλα τα ανωτέρω καταστήματα ή επιχειρήσεις διακόπτεται ορι-

στικά η λειτουργία τους με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας. Εκ νέου χορήγηση άδειας λειτουργίας στο ίδιο πρόσωπο δεν είναι επιτρεπτή για χρονικό διάστημα πέντε ετών.

5. Όταν η παραβίαση των διατάξεων του παρόντος άρθρου γίνεται με σκοπό την προαγωγή υπηκόων τρίτων χωρών σε πορνεία τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ. Σε περίπτωση που το θύμα είναι ανήλικος ή ανήλικη, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων (10.000) έως πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων (50.000) έως εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ τιμωρείται ο υπαίτιος αν το έγκλημα τελέστηκε: α. εναντίον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε ετών, β. με απατηλά μέσα, γ. από τον ανιόντα συγγενή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή από θετό γονέα, σύζυγο, επίτροπο ή από άλλον στον οποίο έχουν εμπιστευθεί τον ανήλικο για ανατροφή, διδασκαλία, επίβλεψη ή φύλαξη, έστω και προσωρινή, δ. από υπάλληλο ο οποίος, κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή, διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη. Τα παραπάνω αδικήματα θεωρούνται σε κάθε περίπτωση αυτόφωρα. Η έκδοση αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης γνωστοποιείται με μέριμνα της αρμόδιας εισαγγελίας στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας μέσα σε ένα μήνα από την έκδοσή της. Ο τελευταίος υποχρεούται, μέσα σε ένα μήνα από τη γνωστοποίηση της απόφασης, να αφαιρέσει την άδεια λειτουργίας του καταστήματος ή της επιχείρησης όπου τελέσθηκε το αδίκημα, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δώδεκα μηνών, μπορεί δε, συνεκτιμώντας και τις εν γένει περιστάσεις, να προβεί στην οριστική αφαίρεση της άδειας λειτουργίας.

6. Με ποινή φυλάκισης τιμωρείται και ο υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος παρέχει εξηρημένη εργασία ή υπηρεσίες ή έργο ή ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα χωρίς άδεια διαμονής.

7. Για την απασχόληση υπηκόων τρίτων χωρών από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που συμβάλλονται με το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, όπως ισχύει, απαιτείται και έγκριση της στρατιωτικής αρχής.

Άρθρο 87

Υποχρεώσεις λοιπών ιδιωτών και υπαλλήλων Κυρώσεις

1. Απαγορεύεται η εκμίσθωση ακινήτων σε υπηκόους τρίτων χωρών που δεν έχουν διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο που αναγνωρίζεται από διεθνείς συμβάσεις ή θεώρηση εισόδου ή άδεια διαμονής.

2. Οι διευθυντές ξενοδοχείων και παραθεριστικών κέντρων οφείλουν να ενημερώνουν την αστυνομική υπηρεσία και την αρμόδια Υπηρεσία αλλοδαπών και μετανάστευσης για την άφιξη και την αναχώρηση υπηκόων τρίτων χωρών που φιλοξενούν.

3. Στα πρόσωπα που παραβιάζουν τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, πέραν άλλων κυρώσεων που προβλέπονται από τη νομοθεσία, επιβάλλεται, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, χρηματικό πρόστιμο χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ.

4. Τα πρόστιμα της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλονται επίσης στα πρόσωπα που υποβάλλουν ανακριβείς δηλώσεις ή βεβαιώσεις που προβλέπονται στο νόμο

αυτόν και στις κατ' εξουσιοδότηση εκδιδόμενες κανονιστικές πράξεις. Τα ίδια πρόστιμα επιβάλλονται και στους υπηκόους τρίτων χωρών, οι οποίοι δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 73 του νόμου αυτού.

5. Όποιος διευκολύνει την είσοδο στο ελληνικό έδαφος ή την έξοδο από αυτό υπηκόου τρίτης χώρας, χωρίς να υποβληθεί στον έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 5, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.

6. Όποιος διευκολύνει την παράνομη διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.

7. Όποιος παράνομα κατέχει ή χρησιμοποιεί γνήσιο διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο άλλου προσώπου, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.

Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος παρακρατεί διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο άλλου προσώπου ή αρνείται να παραδώσει τούτο στην αρμόδια υπηρεσία. Με την ίδια, επίσης, ποινή τιμωρείται όποιος κατέχει ή χρησιμοποιεί πλαστό διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο.

8. Ο υπεύθυνος γραφείου ταξιδιών ή μετανάστευσης ή οποιοσδήποτε άλλος υποβάλλει για λογαριασμό τρίτου στην αρμόδια αρχή δικαιολογητικά έκδοσης ταξιδιωτικού εγγράφου, με στοιχεία που δεν ανταποκρίνονται στην ταυτότητα του προσώπου αυτού, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και εκείνος, για λογαριασμό του οποίου υποβάλλονται τα δικαιολογητικά.

Άρθρο 88

Υποχρεώσεις μεταφορέων - Κυρώσεις

1. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες πλοίου, πλωτού μέσου ή αεροπλάνου και οδηγοί κάθε είδους μεταφορικού μέσου που μεταφέρουν από το εξωτερικό στην Ελλάδα υπηκόους τρίτων χωρών, που δεν έχουν δικαίωμα εισόδου στο ελληνικό έδαφος ή στους οποίους έχει απαγορευθεί η είσοδος για οποιαδήποτε αιτία, καθώς και αυτοί που τους προωθούν από τα σημεία εισόδου, τα εξωτερικά ή εσωτερικά σύνορα, στην Ελληνική Επικράτεια και αντίστροφα προς το έδαφος κράτους - μέλους της Ε.Ε. ή τρίτης χώρας ή διευκολύνουν τη μεταφορά ή προώθησή τους ή εξασφαλίζουν σε αυτούς κατάλυμα για απόκρυψη τιμωρούνται:

α. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή πέντε χιλιάδων (5.000) έως είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο.

β. Με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) έως πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο, αν η μεταφορά ενεργείται κατ' επάγγελμα ή αν ο υπαίτιος είναι δημόσιος υπάλληλος ή τουριστικός ή ναυτιλιακός ή ταξιδιωτικός πράκτορας.

γ. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο.

δ. Με ισόβια κάθειρξη και χρηματική ποινή τουλάχιστον πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ευρώ, αν στην περίπτωση γ' επήλθε θάνατος. Μετά την έκδοση τελεσίδικης απόφασης του δικαστηρίου δημεύονται τα μεταφορικά μέσα

που χρησιμοποιήθηκαν για τη μεταφορά προσώπων, εκτός αν ο κύριος των μέσων αποδείξει ότι δεν γνώριζε το σκοπό για τον οποίο αυτά χρησιμοποιήθηκαν. Η προθεσμία για την άσκηση ένδικου μέσου και η άσκησή του δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης. Για την εκδίκαση των κακουργημάτων που προβλέπονται στις περιπτώσεις Υ' και Δ' αρμόδιο είναι το Τριμελές Εφετείο και εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 20 και 21 του ν. 663/1977 ((ΦΕΚ 215 Α'), όπως ισχύει.

2. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες πλοίου, πλωτού μέσου ή αεροπλάνου και οδηγοί κάθε είδους μεταφορικού μέσου υποχρεούνται να μη δέχονται για μεταφορά πρόσωπα, τα οποία δεν είναι εφοδιασμένα με τα απαιτούμενα ταξιδιωτικά έγγραφα ή δεν έχουν υποστεί τον κανονικό αστυνομικό έλεγχο. Οι παραβάτες τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού. Η ανωτέρω αξιόποινη πράξη θεωρείται τετελεσμένη, προκειμένου μεν για θαλάσσια και εναέρια μεταφορικά μέσα, εφόσον το πρόσωπο που επιβιβάσθηκε λαθραίως βρίσκεται μέσα σε αυτά κατά την έναρξη του ελέγχου από τα αρμόδια κρατικά όργανα προ του απόπλου ή της απογείωσης ή μετά την άπαρση του πλοίου ή την απογείωση του αεροπλάνου, προκειμένου δε για άλλα μεταφορικά μέσα, εφόσον το πρόσωπο που αναχωρεί λαθραίως βρίσκεται μέσα σε αυτά κατά τον τελευταίο έλεγχο εξόδου ή πλησίον των συνόρων. Οι κυρώσεις της παραγράφου 3 του παρόντος εφαρμόζονται και στα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή.

3. Αεροπορικές ή ναυπλιακές εταιρείες ή ταξιδιωτικά γραφεία υποχρεούνται να μη δέχονται για μεταφορά και να λαμβάνουν κάθε μέτρο που να αποκλείει τη μεταφορά από το εξωτερικό στην Ελλάδα υπηκόων τρίτων χωρών που δεν είναι εφοδιασμένοι με τα απαιτούμενα διαβατήρια ή άλλα ταξιδιωτικά έγγραφα. Στις αεροπορικές εταιρείες που παραβαίνουν τις παραπάνω υποχρεώσεις επιβάλλεται με απόφαση του αερολιμενάρχη χρηματικό πρόστιμο από δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο. Στις ναυπλιακές εταιρείες ή ταξιδιωτικά γραφεία, το ίδιο πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας.

4. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, καθώς και ταξιδιωτικά γραφεία και οι ιδιοκτήτες των μεταφορικών μέσων ευθύνονται εις ολόκληρον για τις δαπάνες διαβίωσης και τα έξοδα επαναπροώθησης των ανωτέρω προσώπων στο εξωτερικό. Την ίδια ευθύνη έχουν και όσοι εγγυήθηκαν τον επαναπατρισμό υπηκόου τρίτης χώρας, αν παραβιάσθηκαν όροι εισόδου ή διαμονής του στη χώρα. Η διαδικασία βεβαίωσης και καταβολής του ανωτέρω προστίμου ενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.).

5. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 ή οι ιδιοκτήτες των μεταφορικών μέσων ή οι αντιπρόσωποι αυτών στην Ελλάδα υποχρεούνται αμέσως μετά την άφιξη του μεταφορικού μέσου να παραδίδουν στις υπηρεσίες του αστυνομικού ελέγχου διαβατηρίων δελτία άφιξης ή καταστάσεις των επιβατών που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών, τους οποίους μεταφέρουν και προσορίζουν για την Ελλάδα και αντίστροφα. Την ίδια υποχρέωση έχουν κατά την άφιξη αεροπλάνων μη τακτικών πτήσεων από τρίτες χώρες. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζονται τα στοιχεία των ανωτέρω δελτίων ή καταστάσεων.

6. Οι ανωτέρω κυρώσεις δεν επιβάλλονται στις περιπτώσεις διάσωσης ανθρώπων στη θάλασσα, καθώς και της μεταφοράς ανθρώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, κατά τις επιταγές του διεθνούς δικαίου της θάλασσας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΗ' ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Άρθρο 89

Λειτουργική αναδιάρθρωση και εποπτεία εφαρμογής

1. Στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης συνιστάται τριμελής Επιτροπή Μετανάστευσης, η οποία παρέχει τη γνώμη της για όσες περιπτώσεις παραπέμπονται σε αυτήν όταν η άδεια διαμονής χορηγείται ή ανανεώνεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ή με κοινή υπουργική απόφαση. Η Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και αποτελείται από:

α. Τον πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ως πρόεδρο της Επιτροπής, με τον αναπληρωτή αυτού.

β. Τον Προϊστάμενο της οικείας Γενικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

γ. Τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, με τον αναπληρωτή αυτού. Στην Επιτροπή Μετανάστευσης συμμετέχει ως εισηγητής, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ο Προϊστάμενος του αρμόδιου Τμήματος Αδειών Διαμονής της Διεύθυνσης Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του ίδιου Υπουργείου που χειρίζεται την υπόθεση, καθώς και υπάλληλος της ίδιας Διεύθυνσης ως γραμματέας με τους αναπληρωτές αυτών.

2. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού και επί μία πενταετία οι οργανικές θέσεις που έχουν συσταθεί με το άρθρο 76 παρ. 13 του ν. 2910/2001 (ΦΕΚ 91 Α') και είναι κενές καλύπτονται αποκλειστικά με μετατάξεις ή αποσπάσεις υπαλλήλων από δημόσιες υπηρεσίες, ν.π.δ.δ. και Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων. Οι αποσπάσεις της παραγράφου αυτής έχουν τριετή διάρκεια και μπορούν να ανανεωθούν για μια ακόμα τριετία. Οι σχετικές αποσπάσεις ή μετατάξεις διενεργούνται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από γνώμη του κατά περίπτωση αρμόδιου ή εποπτεύοντος Υπουργού, χωρίς να απαιτείται γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου. Οι οργανικές θέσεις των υπηρεσιών, τις οποίες κατέχουν οι υπάλληλοι που μετατάσσονται, καταργούνται.

Οι μόνιμοι και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπάλληλοι δημοσίων υπηρεσιών, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, που υπηρετούν με απόσπαση στη Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, καθώς και στις Διευθύνσεις Αστικής Κατάστασης και Αλλοδαπών και Μετανάστευσης των Περιφερειών, μπορούν, κατά παρέκκλιση των σχετικών διατάξεων, να μεταταγούν στις υπηρεσίες αυτές με ταυτόχρονη μεταφορά των οργανικών τους θέσεων, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερι-

κών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και ύστερα από γνώμη του κατά περίπτωση αρμόδιου ή εποπτευόμενου Υπουργού.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, μπορεί να συσταθούν συνολικά μέχρι τέσσερις διευθύνσεις Αλλοδαπών και Μετανάστευσης στην Περιφέρεια Αττικής. Με όμοιο διάταγμα μπορεί να συσταθεί μία επιπλέον διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης στο Νομό Θεσσαλονίκης. Με τα ίδια διατάγματα καθορίζεται η έδρα τους, η διάρθρωση των οργανικών μονάδων, η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους, καθώς και οι κλάδοι από τους οποίους επιλέγονται οι προϊστάμενοι των οργανικών μονάδων και ρυθμίζεται κάθε συναφές θέμα.

4. Αρμόδιο για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της εφαρμογής των διατάξεων του νόμου αυτού, καθώς και για το συντονισμό των συναρμόδιων φορέων, όπως και για την εκπροσώπηση της Χώρας στο εξωτερικό σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, για κάθε θέμα που σχετίζεται με την είσοδο, διαμονή και ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια, είναι το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

5. Οι Υπηρεσίες Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και των Περιφερειών, οι αστυνομικές, λιμενικές ή αερολιμενικές αρχές και οι υπηρεσίες ελέγχου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας είναι αρμόδιες να παρακολουθούν την εφαρμογή του νόμου αυτού, να διενεργούν ελέγχους και να βεβαιώνουν τις παραβάσεις. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού μπορεί να ρυθμίζονται θέματα που αναφέρονται στον τρόπο διενέργειας των ελέγχων και της διαδικασίας βεβαίωσης των παραβάσεων.

Άρθρο 90

Εξουσιοδοτικές διατάξεις

1. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζεται ο ελάχιστος αριθμός ημερομισθίων ή το ελάχιστο χρονικό διάστημα ασφάλισης ανά έτος και ασφαλιστικό φορέα, προκειμένου να πληροῦνται η οικεία υποχρέωση στο πλαίσιο ανανέωσης των αδειών διαμονής του παρόντος, τα απαιτούμενα, κατά περίπτωση, σχετικά δικαιολογητικά, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις πρόσβασης στην εργασία της περίπτωσης β' του άρθρου 59 του νόμου αυτού.

2. Όπου στις διατάξεις του παρόντος προβλέπεται ως προϋπόθεση η διάθεση επαρκών πόρων, το ύψος τούτων και ο τρόπος απόδειξης καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται το ύψος της δαπάνης της επαναπρώθησης και των κάθε μορφής εξόδων επιστροφής.

3. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργών μπορεί να καθορίζονται και άλλες κατηγορίες αδειών υπηκόων τρίτων χωρών, καθώς και οι ειδικότερες προϋποθέσεις, η διαδικασία και ο τύπος της άδειας διαμονής για την υπαγωγή στις διατάξεις του νόμου αυτού.

4. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται το ύψος της αμοιβής όσων συμμετέχουν στις Επιτροπές των άρθρων 3 παρ. 3, 13, 14 παρ. 2, 24, 26 και 89 παρ. 1 του νόμου αυτού.

5. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργών, όπου τούτο απαιτείται, μπορεί να ρυθμίζεται κάθε ειδικό θέμα που αναφέρεται στην εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού.

6. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, μπορεί να ανακαθορίζονται οι υπηρεσίες, στις οποίες κατατίθενται οι απήσεις των υπηκόων τρίτων χωρών για τη χορήγηση και ανανέωση των αδειών διαμονής τους, να καθορίζεται η οικεία διαδικασία και να ρυθμίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΘ' ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 91 Μεταβατικές ρυθμίσεις

1. Για την πλήρωση των προϋποθέσεων προς απόκτηση της ιδιότητας του επί μακρόν διαμένοντος, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του νόμου αυτού απαιτείται πενταετής νόμιμη διαμονή στη Χώρα από την απόκτηση άδειας διαμονής σύμφωνα με το ν. 2910/2001.

2. Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος έχει άδεια διαμονής κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, εφόσον συμπληρώσει δεκαετή συνεχή, νόμιμη διαμονή στη Χώρα δικαιούται να λάβει άδεια διαμονής αόριστης διάρκειας, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προέβλεπαν οι σχετικές ρυθμίσεις του ν. 2910/2001. Η άδεια χορηγείται ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου και απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, μπορεί δε, να αναφέρεται στην άσκηση εξηρημένης εργασίας ή ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας ή στην παροχή υπηρεσιών ή έργου.

3. Για όσες άδειες διαμονής λήξουν μετά την 1.1.2006, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία ανανέωσής τους υπάγονται στις ρυθμίσεις του νόμου αυτού. Αιτήσεις για τη χορήγηση ή ανανέωση των αδειών διαμονής, που λήγουν μέχρι την 1.1.2006, διεκπεραιώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2910/2001 από τις αρμόδιες, σύμφωνα με τον ανωτέρω νόμο, υπηρεσίες. Η διεκπεραίωση τούτων δεν μπορεί να υπερβεί διάστημα μεγαλύτερο του τριμήνου από τη λήξη τους.

4. Συλλογικά όργανα, που προβλέπονται στο ν. 2910/2001, εξακολουθούν να λειτουργούν μέχρι την ανασυγκρότησή τους. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού, η Επιτροπή του άρθρου 14 παρ. 3 συγκροτείται και καταρτίζει τη σχετική έκθεση κατά το τελευταίο τρίμηνο του τρέχοντος έτους.

5. Οι άδειες διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 37 παρ. 4 του ν. 2910/2001 και είναι σε ισχύ, παρέχουν στον υπήκοο τρίτης χώρας δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

6. Οι βεβαιώσεις και οι προσωρινές άδειες διαμονής που προβλέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 76 του ν. 2910/2001 αντικαθίστανται από προσωρινές άδειες διαμονής εξάμηνης διάρκειας, οι οποίες παρέχουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας, εφόσον τα πρόσωπα, στα οποία χορηγήθηκαν οι βεβαιώσεις

της ανωτέρω παραγράφου, κριθούν αλλογενείς υπήκοοι τρίτων χωρών και εξακολουθούν να διαμένουν στην Ελλάδα. Η ανανέωση των ανωτέρω αδειών διαμονής γίνεται με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία των διατάξεων του νόμου αυτού.

7. Εκκρεμείς υποθέσεις, που υπάγονται στο άρθρο 31 παρ. 2 του ν. 3202/2003 (ΦΕΚ 284 Α'), εξετάζονται σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της διάταξης αυτής. Οι βεβαιώσεις που χορηγούνται κατ' εφαρμογή της παύουν να ισχύουν, όταν οι υπήκοοι τρίτων χωρών εφοδιασθούν με διαβατήρια, οπότε και εμπίπτουν στις διατάξεις του νόμου αυτού.

8. Υπήκοοι τρίτων χωρών, οι οποίοι, ενόσω διέμεναν νόμιμα στη Χώρα, προσλήφθηκαν ως προσωπικό για να εργασθούν στην υπηρεσία διπλωματικής αποστολής ή μελών αυτής και έλαβαν άδεια διαμονής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 παρ. 6 του ν. 2910/2001, θα την ανανεώσουν για έναν από τους λόγους του παρόντος. Μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού και της υποβολής της σχετικής αίτησης, οι ανωτέρω υπήκοοι τρίτων χωρών θεωρούνται νομίμως διαμένοντες στη Χώρα.

9. Υπήκοοι τρίτων χωρών, οι οποίοι είχαν ζητήσει τον εφοδιασμό τους με Ειδικό Δελτίο Ταυτότητας Ομογενούς (Ε.Δ.Τ.Ο.) μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 2910/2001 και το αίτημά τους απορρίφθηκε, διότι δεν απέδειξαν την ομογενειακή τους ιδιότητα, έχουν τη δυνατότητα υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος, εφόσον υποβάλλουν σχετική αίτηση με τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών μηνών από την έναρξη ισχύος του.

10. α. Άδειες διαμονής, των οποίων η ισχύς παρατάθηκε μέχρι τις 30.6.2004, σύμφωνα με το άρθρο 25 του ν. 3242/2004 (ΦΕΚ 102 Α'), καθώς και άδειες διαμονής που έληξαν μετά την ανωτέρω ημερομηνία και δεν έχουν ανανεωθεί, παρατείνονται, αυτοδικαίως, μέχρι 31.12.2005, χωρίς την ανάγκη έκδοσης σχετικής διαπιστωτικής πράξης.

Υπήκοοι τρίτων χωρών, οι οποίοι υπάγονται στην ανωτέρω ρύθμιση υποβάλλουν αίτηση για χορήγηση άδειας εργασίας από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και μέχρι τις 31.10.2005. Οι Διευθύνσεις Εργασίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων υποχρεούνται να εκδώσουν τις άδειες εργασίας μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών αφότου υποβληθεί η σχετική αίτηση και όχι πέραν της 31.12.2005.

Οι αιτήσεις για την ανανέωση της άδειας διαμονής υποβάλλονται στους οικείους δήμους ή κοινότητες μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία παραλαβής της άδειας εργασίας. Σε όσες περιπτώσεις έχει εκδοθεί άδεια εργασίας και οι σχετικές αιτήσεις ανανέωσης της άδειας διαμονής απορρίφθηκαν ως εκπρόθεσμες ή εκκρεμούν, επανεξετάζονται, αυτεπαγγέλτως, από την οικεία Περιφέρεια. Σε όσες από τις ανωτέρω περιπτώσεις έχουν εκδοθεί άδειες εργασίας και δεν έχει υποβληθεί αίτηση για την ανανέωση της άδειας διαμονής στην αρμόδια Περιφέρεια ή δεν προαπαλείται άδεια εργασίας, η αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής υποβάλλεται μέχρι την 31.10.2005. Οι ανωτέρω άδειες εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2910/2001 και έχουν διάρκεια ισόχρονη με την ισχύ της άδειας εργασίας.

β. Οι αιτήσεις για τη λήψη άδειας εργασίας και διαμονής πρέπει να συνοδεύονται από τα δικαιολογητικά που προβλέπονται, κατά περίπτωση, από τις διατάξεις του ν. 2910/2001, όπως ισχύει. Ειδικά για την εκπλήρωση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που ρυθμίζονται από τον ίδιο νόμο και για το διάστημα από 1.7.2003 μέχρι την ημε-

ρομηνία υποβολής της αίτησης για τη λήψη άδειας εργασίας, αρκεί η ασφαλιστική κάλυψη εκατόν πενήντα ημερών ετησίως. Όσοι από τους ανωτέρω δεν πληρούν την προαναφερόμενη προϋπόθεση μπορούν να καταβάλουν οι ίδιοι τις εισφορές που απαιτούνται για ασφάλιση εκατόν πενήντα ημερών ετησίως στον αρμόδιο ασφαλιστικό φορέα εφάπαξ και χωρίς προσαυξήσεις.

γ. Η παρ. 12 του άρθρου 32 του ν. 3202/2003 (ΦΕΚ 284 Α') για την κατάθεση αίτησης προς λήψη άδειας εργασίας και διαμονής ισχύει και για την παρούσα ρύθμιση.

11. α. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της αρμόδιας Περιφέρειας χορηγείται άδεια διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών που διέμεναν στην Ελλάδα μέχρι 31.12.2004 και δεν συντρέχουν στο πρόσωπό τους λόγοι δημόσιας τάξης και ασφάλειας. Η απόδειξη της διαμονής τους γίνεται από τη σχετική θεώρηση εισόδου στη χώρα ή από την ημερομηνία υποβολής αίτησης χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους ή από τη χορήγηση αριθμού φορολογικού μητρώου (Α.Φ.Μ.) ή και από βεβαίωση ασφαλιστικού φορέα για την καταβολή ενσήμων. Ειδικά, στις περιπτώσεις που έχει απορριφθεί αίτημα παροχής ασύλου, η διαμονή του πρώτου εδαφίου αποδεικνύεται από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής απορριπτικής απόφασης. Η ανωτέρω άδεια διαμονής επέχει και θέση άδειας εργασίας και έχει ετήσια ισχύ. Οι σχετικές αιτήσεις υποβάλλονται στους οικείους δήμους κατά το χρονικό διάστημα από 1.10.2005 μέχρι 31.12.2005. Οι δήμοι υποχρεούνται, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών από την υποβολή της αίτησης, να διαβιβάσουν τους σχετικούς φακέλους στην αρμόδια Περιφέρεια.

β. Στις ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου υπάγονται, αυτoteλώς, οι σύζυγοι των ανωτέρω υπηκόων, καθώς και τα ανήλικα τέκνα αυτών, με μόνη προϋπόθεση ότι συμβιώνουν με τους γονείς τους. Οι σύζυγοι και τα άνω των δεκαεσσάρων ετών τέκνα λαμβάνουν ατομική άδεια διαμονής.

γ. Για τη χορήγηση της άδειας διαμονής απαιτούνται τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

i. Υπεύθυνη δήλωση, κατά τις διατάξεις του ν. 1599/1986, από την οποία προκύπτει ως λόγος διαμονής στην Ελλάδα συγκεκριμένη επαγγελματική απασχόληση. Στην ίδια υπεύθυνη δήλωση περιλαμβάνονται και τα κατά την περίπτωση β' μέλη της οικογένειας που συμβιώνουν με τον αιτούντα, καθώς και διαβεβαίωση ότι ο αιτών δεν έχει τελέσει αξιόποινη πράξη. Εάν ο αιτών δεν έχει συγκεκριμένη επαγγελματική απασχόληση, θα πρέπει να αναφέρει τον ειδικό λόγο διαμονής του στη Χώρα.

ii. Διαβατήριο ή ταξιδιωτικό έγγραφο, με εξαίρεση όσους ζήτησαν παροχή ασύλου και το αίτημά τους απορρίφθηκε.

iii. Κατάθεση παραβόλου με μορφή αποδεικτικού διπλοτύπου τύπου Β'.

iv. Πιστοποιητικό υγείας που βεβαιώνει ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας δεν πάσχει από νόσημα επικίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Οι μόνες ασθένειες που μπορούν να δικαιολογήσουν άρνηση εισόδου ή του δικαιώματος διαμονής είναι εκείνες που προβλέπονται από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, καθώς και άλλες λοιμώδεις, μεταδοτικές ή παρασιτικές ασθένειες, οι οποίες δικαιολογούν τη λήψη μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

v. Βεβαίωση εξαγοράς εισφορών από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα, κατά τη δήλωση της περίπτωσης γ' i, για ασφάλιση εκατόν πενήντα ημερών, με εξαίρεση τα μέλη της οικογένειας που δεν υπέχουν αντίστοιχη υποχρέωση.

vi. Αποδεικτικό για την υποβολή αίτησης προς χορήγηση βιβλιαρίου υγειονομικής περίθαλψης.

vii. Πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης, προκειμένου για ανήλικα τέκνα.

δ. Η διαδικασία εξαγοράς των ενσήμων δεν απαιτεί προηγούμενη χορήγηση αριθμού φορολογικού μητρώου (Α.Φ.Μ.).

ε. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να καθορίζονται τυχόν απαιτούμενα πρόσθετα δικαιολογητικά. Για ειδικές κατηγορίες προσώπων, με την ίδια απόφαση είναι δυνατόν να ανακαθορίζονται τα οικεία δικαιολογητικά.

στ. Εγγραφή στους καταλόγους ανεπιθυμητών, αποκλειστικώς για λόγους παράνομης εισόδου, εξόδου, εργασίας και διαμονής στη Χώρα, καθώς και συναφείς εκκρεμείς απελάσεις δεν αποτελούν παρακωλυτικό λόγο για τη χορήγηση της άδειας διαμονής. Υφιστάμενες για την ανωτέρω αιτία εγγραφές στον κατάλογο ανεπιθυμητών θεωρούνται ότι έχουν, αυτοδικαίως, αρθεί.

ζ. Η παρ. 12 του άρθρου 32 του ν. 3202/2003 (ΦΕΚ 284 Α') για την κατάθεση αίτησης προς λήψη άδειας διαμονής ισχύει και για την παρούσα ρύθμιση.

η. Ανανέωση των ανωτέρω αδειών διαμονής γίνεται για έναν από τους λόγους του νόμου αυτού, χωρίς να απαιτείται ειδική θεώρηση εισόδου. Για την ανωτέρω ανανέωση απαιτείται, επιπροσθέτως, η προσκόμιση πιστοποιητικού ποινικού μητρώου τύπου Α'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Κ' ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 92

Παράβολα - Αναπροσαρμογή προστίμων Επικυρώσεις

1. Η αίτηση για τη χορήγηση και την ανανέωση των αδειών διαμονής συνοδεύεται από παράβολο, το οποίο, αν για λόγους αμοιβαιότητας δεν ορίζεται διαφορετικά, ορίζεται ως ακολούθως:

α. Για τις άδειες διάρκειας μέχρι ενός έτους σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

β. Για τις άδειες διάρκειας μέχρι δύο έτη σε τριακόσια (300) ευρώ.

γ. Για τις άδειες διάρκειας μέχρι τρία έτη σε τετρακόσια πενήντα (450) ευρώ.

Τα παράβολα του άρθρου αυτού εισπράττονται μόνο με την έκδοση αποδεικτικού διπλοτύπου τύπου Β' από την αρμόδια για την παραλαβή της αίτησης υπηρεσία.

2. Το παράβολο το οποίο καταβάλλεται κατά την υποβολή της αίτησης για την υπαγωγή στο καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος ανέρχεται στο ποσό των εννιακοσίων (900) ευρώ. Δεν υπόκειται στην καταβολή του ανωτέρω παραβόλου όσοι κατέχουν ήδη άδεια διαμονής αόριστης διάρκειας και ζητούν να υπαχθούν στο καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος. Στο ίδιο παράβολο υπόκειται, όπου προβλέπεται, η δυνατότητα χορήγησης άδειας διαμονής αόριστης διάρκειας.

3. Τα πρόστιμα και τα παράβολα που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο εισπράττονται υπέρ του Δημοσίου και αναπροσαρμόζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

4. Τα αλλοδαπά δημόσια έγγραφα που απαιτούνται από τις διατάξεις του παρόντος πρέπει να είναι επικυρωμένα με την επισήμειωση της Σύμβασης της Χάγης, όπου αυτή απαιτείται. Στις περιπτώσεις που δεν απαιτείται επισήμει-

ωση, τα έγγραφα αυτά πρέπει να φέρουν επικύρωση, από την ελληνική προξενική αρχή ή το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών, του γνήσιου της υπογραφής του αλλοδαπού οργάνου.

5. Στους υπαλλήλους που κατέχουν οργανικές θέσεις ή είναι αποσπασμένοι στις Υπηρεσίες Αλλοδαπών και Μετανάστευσης των Περιφερειών καταβάλλεται ειδικό επίδομα, το ύψος και ο τρόπος καταβολής του οποίου καθορίζονται ετησίως με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών.

6.α. Ποσοστό 30% επί των εισπραττόμενων εσόδων από τα παράβολα της παραγράφου 1 μεταφέρεται σε λογαριασμό που τηρείται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων με τίτλο "Εσοδα από παράβολα αδειών διαμονής υπέρ Ο.Τ.Α. α' βαθμού". Το προϊόν του λογαριασμού κατανέμεται στους Ο.Τ.Α. με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Το 1/3 του ανωτέρω ποσοστού καταβάλλεται ως επίδομα στους υπαλλήλους που απασχολούνται στις οικείες υπηρεσίες των Ο.Τ.Α. για την εξυπηρέτηση υπηκόων τρίτων χωρών. Το ύψος του επιδόματος ανά κατηγορία δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων και ο τρόπος καταβολής του καθορίζονται ετησίως με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών. Τα 2/3 του ανωτέρω ποσοστού διατίθενται αποκλειστικώς για την κάλυψη λειτουργικών δαπανών των ίδιων υπηρεσιών.

β. Ποσοστό 25% των εσόδων από τα παράβολα των παραγράφων 1 και 2 διατίθεται για την κάλυψη δαπανών Υπουργείων, Περιφερειών και ν.π.δ.δ. που διαχειρίζονται θέματα μεταναστευτικής πολιτικής, καθώς και για την επιχορήγηση του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής. Από τους ίδιους πόρους καλύπτεται και η δαπάνη για την αποζημίωση των μελών, του γραμματέα και του εισηγητή των συλλογικών οργάνων που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος. Οι σχετικές πιστώσεις εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και κατανομούνται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών. Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων της περίπτωσης αυτής.

7. Αιτήσεις για τη χορήγηση άδειας διαμονής ανήλικων που φιλοξενούνται σε οποιοδήποτε ίδρυμα ή σε νομικά πρόσωπα κοινωφελούς σκοπού υποβάλλονται από τον οριζόμενο εκπρόσωπο του ιδρύματος ή του νομικού προσώπου.

Άρθρο 93

Ενιαίο πληροφορικό σύστημα - Τήρηση μητρώου

1. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης οργανώνεται ενιαίο πληροφορικό σύστημα και προβλέπεται ενιαίος αριθμός μητρώου για όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών που εισέρχονται νόμιμα στη Χώρα.

2. Μέχρι την έκδοση της κοινής υπουργικής απόφασης της προηγούμενης παραγράφου, οι αρμόδιες Υπηρεσίες Αλλοδαπών και Μετανάστευσης υποχρεούνται να τηρούν μητρώο υπηκόων τρίτων χωρών. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και τηρουμένων πάντοτε των διατάξεων που αφορούν την

αρμοδιότητά της, καθορίζονται τα προσωπικά δεδομένα των υπηκόων τρίτων χωρών που ζουν στην Ελλάδα, τα οποία μπορούν να συλλέγουν, αποθηκεύουν και επεξεργάζονται οι αρμόδιες Υπηρεσίες Αλλοδαπών και Μετανάστευσης, καθώς και οι δήμοι και οι κοινότητες της Χώρας, προκειμένου να τηρούν μητρώο υπηκόων τρίτων χωρών και να αντιμετωπίζονται λοιπές ανάγκες εφαρμογής της σχετικής νομοθεσίας, σύμφωνα με τη ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 41 του ν. 2910/2001. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι διαδικασίες και οι φορείς συλλογής, τήρησης και επεξεργασίας των δεδομένων αυτών, οι προϋποθέσεις κοινοποίησής τους στα δικαιούμενα φυσικά πρόσωπα, στα οποία αφορούν, καθώς και η διαδικασία και οι προϋποθέσεις διασύνδεσης αρχείων.

Άρθρο 94**Γονείς ανήλικων ημεδαπών**

Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας επιτρέπεται να χορηγείται το Δελτίο Διαμονής της παραγράφου 1 του άρθρου 61 του νόμου αυτού και με ανάλογη τήρηση των προϋποθέσεων του Κεφαλαίου ΙΑ' σε γονείς ανήλικων ημεδαπών.

Άρθρο 95**Ανιθαγενείς**

Οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και στους ανιθαγενείς.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 18 Αυγούστου 2005

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
Π. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Π. ΜΟΥΛΥΙΑΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΣΠ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Ν. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Δ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Μ. ΛΙΑΠΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΤΑΣΗΣ
Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 18 Αυγούστου 2005

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ**ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ**

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΕΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * FAX 210 52 21 004
 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://www.et.gr> - e-mail: webmaster@et.gr

Πληροφορίες Α.Ε. - Ε.Π.Ε. και λοιπών Φ.Ε.Κ.: 210 527 9000
 Φωτοαντίγραφα παλαιών ΦΕΚ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΜΑΡΝΗ 8 - Τηλ. (210)8220885 - 8222924
 Δωρεάν διάθεση τεύχους Προκηρύξεων ΑΣΕΠ αποκλειστικά από Μάρνη 8 & Περιφερειακά Γραφεία
 Δωρεάν ανάγνωση δημοσιευμάτων τεύχους Α' από την ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Βασ. Όλγας 227	(2310) 423 956	ΛΑΡΙΣΑ - Διοικητήριο	(2410) 597449
ΠΕΙΡΑΙΑΣ - Ευριπίδου 63	(210) 413 5228	ΚΕΡΚΥΡΑ - Σαμαρά 13	(26610) 89 122
ΠΑΤΡΑ - Κορίνθου 327	(2610) 638 109		(26610) 89 105
	(2610) 638 110	ΗΡΑΚΛΕΙΟ - Πεδιάδας 2	(2810) 300 781
ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Διοικητήριο	(26510) 87215	ΛΕΣΒΟΣ - Πλ.Κωνσταντινουπόλεως 1	(22510) 46 654
ΚΟΜΟΤΗΝΗ - Δημοκρατίας 1	(25310) 22 858		(22510) 47 533

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ**Σε έντυπη μορφή:**

- Για τα ΦΕΚ από 1 μέχρι 16 σελίδες σε 1 ευρώ, προσαυξανόμενη κατά 0,20 ευρώ για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.
- Για τα φωτοαντίγραφα ΦΕΚ σε 0,15 ευρώ ανά σελίδα.

Σε μορφή CD:

Τεύχος	Περίοδος	EURO	Τεύχος	Περίοδος	EURO
Α'	Ετήσιο	150	Αναπτυξιακών Πράξεων	Ετήσιο	50
Α	3μηναίο	40	Ν.Π.Δ.Δ.	Ετήσιο	50
Α'	Μηνιαίο	15	Παράρτημα	Ετήσιο	50
Β'	Ετήσιο	300	Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας	Ετήσιο	100
Β'	3μηναίο	80	Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου	Ετήσιο	5
Β'	Μηνιαίο	30	Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων	Ετήσιο	200
Γ	Ετήσιο	50	Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων	Εβδομαδιαίο	5
Δ'	Ετήσιο	220	Α.Ε. & Ε.Π.Ε	Μηνιαίο	100
Δ'	3μηναίο	60			

- Η τιμή πώλησης μεμονωμένων Φ.Ε.Κ ειδικού ενδιαφέροντος σε μορφή cd-rom και μέχρι 100 σελίδες σε 5 ευρώ προσαυξανόμενη κατά 1 ευρώ ανά 50 σελίδες.
- Η τιμή πώλησης σε μορφή cd-rom δημοσιευμάτων μιας εταιρείας στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. σε 5 ευρώ ανά έτος.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ Φ.Ε.Κ.: τηλεφωνικά: 210 - 4071010, fax: 210 - 4071010 internet: <http://www.et.gr>.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

	Σε έντυπη μορφή	Από το Internet
Α' (Νόμοι, Π.Δ., Συμβάσεις κτλ.)	225 €	190 €
Β' (Υπουργικές αποφάσεις κτλ.)	320 €	225 €
Γ' (Διορισμοί, απολύσεις κτλ. Δημ. Υπαλλήλων)	65 €	ΔΩΡΕΑΝ
Δ' (Απαλλοτριώσεις, πολεοδομία κτλ.)	320 €	160 €
Αναπτυξιακών Πράξεων και Συμβάσεων (Τ.Α.Π.Σ.)	160 €	95 €
Ν.Π.Δ.Δ. (Διορισμοί κτλ. προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.)	65 €	ΔΩΡΕΑΝ
Παράρτημα (Προκηρύξεις θέσεων ΔΕΠ κτλ.)	33 €	ΔΩΡΕΑΝ
Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	65 €	33 €
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.)	10 €	ΔΩΡΕΑΝ
Ανωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε.	2.250 €	645 €
Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων (Δ.Δ.Σ.)	225 €	95 €
Πρώτο (Α'), Δεύτερο (Β') και Τέταρτο (Δ')	-	450 €

- Το τεύχος του ΑΣΕΠ (έντυπη μορφή) θα αποστέλλεται σε συνδρομητές με την επιβάρυνση των 70 ευρώ, πασό το οποίο αφορά ταχυδρομικά έξοδα.
- Για την παροχή δικαιώματος ηλεκτρονικής πρόσβασης σε Φ.Ε.Κ. προηγούμενων ετών και συγκεκριμένα στα τεύχη Α', Β', Δ', Αναπτυξιακών Πράξεων & Συμβάσεων, Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας και Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων, η τιμή προσαυξάνεται πέραν του ποσού της ετήσιας συνδρομής έτους 2005, κατά 25 ευρώ ανά έτος παλαιότητας και ανά τεύχος, για δε το τεύχος Α.Ε. & Ε.Π.Ε., κατά 30 ευρώ.

* Οι συνδρομές του εσωτερικού προπληρώνονται στις ΔΟΥ (το ποσό συνδρομής καταβάλλεται στον κωδικό αριθμό εσόδων ΚΑΕ 2531 και το ποσό υπέρ ΤΑΠΕΤ (5% του ποσού της συνδρομής) στον κωδικό αριθμό εσόδων ΚΑΕ 3512). Το πρωτότυπο αποδεικτικό είσπραξης (διπλότυπο) θα πρέπει να αποστέλλεται ή να κατατίθεται στην αρμόδια Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.

* Η πληρωμή του υπέρ ΤΑΠΕΤ ποσού που αντιστοιχεί σε συνδρομές, εισπράττεται και από τις ΔΟΥ.

* Οι συνδρομητές του εξωτερικού έχουν τη δυνατότητα λήψης των δημοσιευμάτων μέσω internet, με την καταβολή των αντίστοιχων ποσών συνδρομής και ΤΑΠΕΤ.

* Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι Δήμοι, οι Κοινότητες ως και οι επιχειρήσεις αυτών πληρώνουν το μισό χρηματικό ποσό της συνδρομής και ολόκληρο το ποσό υπέρ του ΤΑΠΕΤ.

* Η συνδρομή ισχύει για ένα ημερολογιακό έτος. Δεν εγγράφονται συνδρομητές για μικρότερο χρονικό διάστημα.

* Η εγγραφή ή ανανέωση της συνδρομής πραγματοποιείται το αργότερο μέχρι την 31ην Δεκεμβρίου κάθε έτους.

* Αντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές επιταγές και χρηματικά γραμμάτια δεν γίνονται δεκτά.

Οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης των πολιτών λειτουργούν καθημερινά από 08.00' έως 13.00'

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
184

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1975. *Είσοδος-έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων και άλλες διατάξεις.* 1
1976. *Αντικατάσταση και συμπλήρωση διατάξεων της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης και άλλες διατάξεις.* 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1975

Είσοδος-έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΕΝΝΟΙΑ ΟΡΩΝ - ΕΚΤΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Έννοια όρων

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου:

- α. Αλλοδαπός είναι κάθε πρόσωπο που δεν έχει την ελληνική ιθαγένεια ή πρόσωπο που δεν έχει ιθαγένεια (αιθαγενής).
- β. Πρόσωπα, που διαμένουν στην Ελλάδα και έχουν περισσότερες από μία ιθαγένειες, από τις οποίες η μία είναι ελληνική, λογίζονται ως ημεδαποί και έχουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του Έλληνα πολίτη.
2. Πρόσωπα, που επικαλούνται περισσότερες ιθαγένειες, υποχρεούνται να δηλώσουν στην αρμόδια αστυνομική αρχή την ιθαγένεια της προτίμησής τους και να επιδείξουν κανονικό ταξιδιωτικό έγγραφο της χώρας, της οποίας την ιθαγένεια επικαλούνται.

Άρθρο 2

Έκταση εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν έχουν εφαρμογή επί προσώπων, των οποίων η είσοδος και έξοδος, καθώς και η εν γένει κίνηση, διαμονή, εγκατάσταση και απασχόληση επί του ελληνικού εδάφους ρυθμίζονται από κανόνες του κοινοτικού δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΕΘΟΡΙΑΚΩΝ ΔΙΑΒΑΣΕΩΝ

Άρθρο 3

Σημεία εισόδου - εξόδου

1. Η είσοδος στο ελληνικό έδαφος και η έξοδος από αυτό γίνεται μόνο από τις ελεγχόμενες μεθοριακές διαβάσεις.
2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται οι αερολιμένες, οι λιμένες και τα σημεία στα σύνορα της Χώρας, δια των οποίων επιτρέπεται η είσοδος και η έξοδος προσώπων.
3. Η είσοδος και η έξοδος εκτός των μεθοριακών διαβάσεων της προηγούμενης παραγράφου απαγορεύεται, εκτός αν τούτο επιτραπεί, κατά περίπτωση, για εξαιρετικούς λόγους, με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, που καθορίζει και τον τρόπο διενέργειας του ελέγχου.

Άρθρο 4

Αστυνομικός έλεγχος

1. Κάθε άτομο, που με οποιονδήποτε τρόπο εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος ή εξέρχεται από αυτό, υποβάλλεται σε αστυνομικό έλεγχο, κατά την άφιξη και την αναχώρησή του, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που προβλέπονται από ειδικές διεθνείς συμβάσεις.
2. Ο έλεγχος των προσώπων, που με οποιονδήποτε τρόπο εισέρχονται στο ελληνικό έδαφος ή εξέρχονται από αυτό, ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και ενεργείται από τις κατά τόπους αστυνομικές υπηρεσίες.
3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πολυμερούς σύμβασής «Περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων», που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 201Α) και του πρωτοκόλλου του σχετικού προς το καθεστώς των προσφύγων, που κυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ 125Α), τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών όποιος επιχειρεί να εξέλθει από το ελληνικό έδαφος ή όποιος εισέρχεται σ' αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις.
4. Στην περίπτωση εισόδου αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος ή εξόδου του από αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, στον οποίο αναφέρει σχετικώς χωρίς χρονοτριβή, μπορεί να απόσχει από την ποινική δίωξη για την πράξη αυτήν, οπότε γνωστοποιεί αμέσως την απόφασή του αυτή στο διοικητή της δημόσιας δύναμης που διαπίστωσε την παράνομη είσοδο ή έξοδο, προκειμένου αυτός με απόφασή του να επαναπροωθήσει τον αλλοδαπό αμέσως στη χώρα προέλευσής ή καταγωγής του. Η έγκριση του εισαγγελέα εφετών μπορεί να δοθεί και με τηλεφωνικό σήμα. Αν δεν καταστεί δυνατή η άμεση επαναπροώθηση του αλλοδαπού, ο διοικητής της δημόσιας δύναμης, αφού συντάξει σχετική έκθεση, παραπέμπει τον αλλοδαπό αυτόν στην αρμόδια διοικητική αρχή για απέλαση, σύμφωνα με το άρθρο 27 του παρόντος. Η αρχή αυτή, αν η απέλαση δεν πραγματοποιηθεί εντός τριών (3) μηνών, γνωστοποιεί τούτο στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Στην περίπτωση αυτήν ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ανακαλέσει την απόφασή του για αποχή από την ποινική δίωξη, ύστερα από έγκρισή του εισαγγελέα εφετών, εφ' όσον δεν έχει παρέλθει ένα (1) έτος από την ημέρα της παράνομης εισόδου του αλλοδαπού στη Χώρα.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται το αντικείμενο του αστυνομικού ελέγχου και η διαδικασία εκτέλεσης των δικαστικών και διοικητικών πράξεων, που έχουν σχέση με τη συνοριακή κυκλοφορία προσώπων.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας μπορεί να καθορίζεται κατ' εξαίρεση άλλος κατάλληλος τόπος και χρόνος διενέργειας ελέγχου, όταν παρατηρείται αυξημένη συνοριακή κίνηση.

7. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται τα έγγραφα, με τα οποία πρέπει να εφοδιάζονται οι Έλληνες πολίτες για να εξέρχονται από τη Χώρα, καθώς και οι αλλοδαποί που στερούνται ταξιδιωτικών εγγράφων και δεν καθίσταται δυνατός ο έγκαιρος εφοδιασμός τους από τις διπλωματικές αρχές της χώρας τους.

8. Όποιος παράνομα κατέχει ή χρησιμοποιεί γνήσιο ταξιδιωτικό έγγραφο άλλου προσώπου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος κατακρατεί ταξιδιωτικό έγγραφο άλλου προσώπου ή αρνείται να παραδώσει τούτο στην αρμόδια υπηρεσία. Επίσης με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατέχει ή χρησιμοποιεί πλαστό ταξιδιωτικό έγγραφο.

9. Ο υπεύθυνος γραφείου ταξιδίων ή μετανάστευσης ή οποιοσδήποτε άλλος υποβάλει για λογαριασμό τρίτου στην αρμόδια αρχή δικαιολογητικά έκδοσης ταξιδιωτικού εγγράφου, με στοιχεία που δεν ανταποκρίνονται στην ταυτότητα του προσώπου αυτού, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και εκείνος, για λογαριασμό του οποίου υποβάλλονται τα ανωτέρω δικαιολογητικά. Εκτός από τις ανωτέρω ποινές, με απόφαση του νομάρχη επιβάλλεται η οριστική απαίρεση της άδειας λειτουργίας του γραφείου.

Άρθρο 5.

Ομάδες διώξης λαθρομετανάστευσης.

1. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης συγκροτούνται ειδικές αστυνομικές ομάδες με αποστολή την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης κατά μήκος των χερσαίων συνόρων της Χώρας.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας συγκροτούνται μικτές ομάδες επιτήρησης των παράκτιων περιοχών και θαλάσσιων συνόρων της Χώρας, για την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης και άλλων παράνομων δραστηριοτήτων.

3. Με όμοιες αποφάσεις, οι οποίες προσυπογράφονται και από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και δεν δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται, κατά περίπτωση, τα θέματα σύνθεσης, στελέχωσης, διοίκησης, έδρας, διοικητικής υπαγωγής και μέρμνας, τοπικής και επιχειρησιακής αρμοδιότητας και κάθε θέμα συναφές με την αποστολή και τη λειτουργία των ανωτέρω ομάδων.

4. Για τη στελέχωση, τον έλεγχο και το συντονισμό της δράσης των ανωτέρω ομάδων αυξάνεται η οργανική δύναμη της Ελληνικής Αστυνομίας κατά έναν (1) αστυνομικό διευθυντή, έναν (1) αστυνομικό υποδιευθυντή, δύο (2) αστυνόμους Α', τέσσερις (4) αστυνόμους Β', δέκα (10) υπαστυνόμους Α' και Β', είκοσι δύο (22) ανθυπαστυνόμους - αρχιφύλακες και εκατόν δέκα (110) αστυφύλακες.

Για του autόν ως άνω λόγο, αυξάνεται η οργανική δύναμη του λιμενικού σώματος κατά έναν (1) πλοίαρχο, έναν (1) αντιπλοίαρχο, δύο (2) πλωτάρχες, τρεις (3) υποπλοίαρχους, τέσσερις (4) ανθυποπλοίαρχους - σημαιοφόρους, πέντε (5) ανθυπασπιστές, εξή (6) αρχιμελεустές, οκτώ (8) επικελευστές, δέκα (10) κελουστές και εξήντα (60) λιμενοφύλακες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 6

Θεωρήσεις εισόδου

1. Κάθε αλλοδαπός δύναται να εισέλθει στο ελληνικό έδαφος όταν κατέχει κοινικό και ισχύον διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο, αναγνωριζόμενο από διεθνείς συμβάσεις και φέρει, εφ' όσον απαιτείται, έγκυρη και ισχύουσα θεώρηση εισόδου (VISA).

2. Αρμόδιες υπηρεσίες για τη χορήγηση θεωρήσεων εισόδου (VISA) είναι οι καθοριζόμενες με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται το είδος, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης θεωρήσεων εισόδου, καθώς και το κατά περίπτωση επιβαλλόμενο τέλος χαρτοσήμου.

4. Σε ιδιαίτερα εξαιρετικές περιπτώσεις, θεώρηση εισόδου δύναται να χορηγηθεί από τις υπηρεσίες ελέγχου διαβατηρίων, κατά την άφιξη του αλλοδαπού στο σημείο εισόδου, σύμφωνα με τις οδηγίες του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

5. Απαγορεύεται η είσοδος αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος αν:

α. Πάσχει από ασθένεια, η οποία με απόφαση του αρμόδιου για θέματα υγείας υπουργού έχει κριθεί, σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, ότι δύναται να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

β. Δεν διαθέτει εξ ιδίων τα αναγκαία μέσα συντήρησης αυτού και των μελών της οικογένειάς του, σύμφωνα με όσα ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης.

γ. Διερχόμενος (TRANSIT) δεν έχει θεώρηση εισόδου, εφ' όσον απαιτείται, και εισιτήριο για τη συνέχιση του ταξιδιού του, τόσο για τη χώρα προορισμού, όσο και τις ενδιάμεσες χώρες, από το έδαφος των οποίων κατ' ανάγκη θα διέλθει.

δ. Περιλαμβάνεται στον κατάλογο των αλλοδαπών για τους οποίους υπάρχει απαγόρευση εισόδου, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 του παρόντος.

ε. Έρχεται με σκοπό να αναλάβει εργασία ή να ασκήσει επιχειρηματική δραστηριότητα ή αυτοτελές επάγγελμα και δεν κατέχει βεβαίωση του προέλευστος που χορήγησε τη θεώρηση εισόδου, στην οποία να μνημονεύονται ειδικά τα στοιχεία της σχετικής προέλευσης.

στ. Εκ των περιστάσεων συνάγεται βάσιμα ότι αποσκοπεί να παραμείνει στη Χώρα ως μετανάστης, χωρίς ειδική προς τούτο έγκριση ή ότι δύναται ν' αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια της Χώρας.

ζ. Το χρησιμοποιούμενο ταξιδιωτικό έγγραφο δεν εξασφαλίζει την επάνοδό του στη χώρα προέλευσης ή καταγωγής του.

8. Αλλοδαπός, ο οποίος είχε εισέλθει στην Ελλάδα διερχόμενος και δεν του εκπύραξη η είσοδος στη χώρα προορισμού, εφ' όσον μεσολάβησε είσοδος του σε τρίτη ενδιάμεση χώρα, δεν γίνεται δεκτός για επανείσοδο, αν δεν πληροί εκ νέου τις προϋποθέσεις εισόδου.

7. Η θεώρηση εισόδου δεν καθιστά υποχρεωτική την είσοδο του αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος, αν οι αρμόδιες ελληνικές αρχές ελέγχου βεβαιώνουν ότι στο πρόσωπο αυτό συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις που απαγορεύουν την είσοδό του στην Ελλάδα.

8. Δεν δύναται να απαγορευθεί η είσοδος στην Ελλάδα πρόσωπου, που αποδεικνύεται ότι έχει, βάσει επίσημων εγγράφων, την ελληνική υπηκοότητα, και αν ακόμη στερείται ταξιδιωτικού εγγράφου, από τα οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 4 του παρόντος.

Άρθρο 7

Προσωρινή διαμονή

1. Αλλοδαπός που εισέρχεται στη χώρα, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, δύναται να διαμείνει προσωρινά σ' αυτή, χωρίς πρόσθετη άδεια των αρμόδιων αρχών.

2. Η διάρκεια της κατά την προηγούμενη παράγραφο προσωρινής διαμονής καθορίζεται από τον πρόξενο κατά τη χορήγηση της θεώρησης, αναγράφεται σ' αυτήν και δεν υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες.

3. Σε αλλοδαπούς, στους οποίους επιτρέπεται η είσοδος χωρίς προξενική θεώρηση, παρέχεται η δυνατότητα προσωρινής διαμονής μέχρι τρεις (3) μήνες, με την επιφύλαξη τυχόν περιορισμών, που επιβάλλονται για λόγους αμοιβαιότητας.

4. Παράταση του χρόνου της προσωρινής διαμονής, ακόμη μέχρι τρεις (3) μήνες, μπορεί να χορηγηθεί ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, η οποία υποβάλλεται τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από τη λήξη της και σύμφωνα με τις οδηγίες του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Για την παράταση αυτή γίνεται σχετική πράξη επί του διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου από την αρμόδια προς τούτο αρχή.

5. Σε περίπτωση καταχρηστικής εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται να διατάξει τη μη χορήγηση ή την ανούληση της τυχόν χορηγηθείσας παρατάσεως και την άμεση ανασχώρηση του αλλοδαπού, καθώς επίσης και την απαγόρευση επανείσοδου του για χρονικό διάστημα δύο (2) έως πέντε (5) ετών, εφ' όσον συντρέχει κάποιος από τους λόγους που αναφέρονται στην περίπτωση στ' της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του παρόντος.

Άρθρο 8

Διέλευση αλλοδαπών (TRANSIT)

1. Δεν συνιστά, για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, είσοδο στο ελληνικό έδαφος η παραμονή αλλοδαπού στη ζώνη διερχομένων (TRANSIT) αερολιμένος ή λιμένος της χώρας με σκοπό να συνεχίσει το ταξίδι του στην αλλοδαπή, με το ίδιο ή άλλο αεροσκάφος ή πλοίο.

2. Για την παραμονή στη ζώνη διερχομένων δεν απαιτείται θεώρηση,

εκτός αν για λόγους ασφαλείας ή γενικότερα συμφέροντος οι Υπουργοί Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης αποφασίσουν την καθέρωση αυτής για διερχόμενους επιβάτες ορισμένων πτήσεων ή δρομολογίων πλοίων.

3. Ο αλλοδαπός που παραμένει στη ζώνη διερχομένων υποχρεούται να αναχωρήσει σε πρώτη ευκαιρία, διαφορετικά απομακρύνεται, επιβαλλόμενος αεροσκάφους ή πλοίου, με φροντίδα της οικείας αστυνομικής υπηρεσίας ελέγχου διαβατηρίων, η οποία δικαιούται να ζητήσει τη συνδρομή των αρμόδιων αερολιμενικών ή λιμενικών αρχών. Δίνεται επίσης να εφαρμοσθούν και οι διατάξεις του άρθρου 10 του παρόντος.

4. Κάθε πρόσωπο που παραμένει στη ζώνη διερχομένων δεν απαλλάσσεται από οποιουδήποτε άλλο έλεγχο, που κρίνεται αναγκαίος από τις αρμόδιες αστυνομικές, τελωνειακές ή λιμενικές αρχές και τυχόν διαπιστούμενες αξιόποινες πράξεις εκδικάζονται κατά τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 9

Ειδικές περιπτώσεις εισόδου αλλοδαπών

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Οικονομικών και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών ή Εμπορικής Ναυτιλίας, δύναται, αφού ληφθούν υπόψη και οι ανάγκες ασφαλείας της Χώρας, να καθορίζονται:

α. Η απλούστερη διαδικασία του ελέγχου προσώπων, που μετέχουν περιηγητικού πλου (κρουαζιέρας) ή εκβαίνουν πλοίων αναφυχής ή αεροσκαφών, ειδικά ναυλωμένων.

β. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εισόδου-εξόδου των υπό ναυτολόγηση ή απόλυση αλλοδαπών ναυτικών.

2. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται να επιτρέπει την είσοδο αλλοδαπού, παρά την ύπαρξη απαγορευτικού λόγου, από τους αναφερόμενους στο άρθρο 6 του παρόντος, εφ' όσον τούτο επιβάλλεται για σπουδαίους λόγους δημοσίου συμφέροντος ή ανωτέρας βίας ή διευκόλυνσης της κίνησης ελληνικού πλοίου, η οποία δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με άλλο τρόπο.

Άρθρο 10

Ανεπιθύμητοι αλλοδαποί - Ευθύνες μεταφορέων.

Αλλοδαπός, στον οποίο δεν επιτρέπεται η είσοδος στη Χώρα, οφείλει να αναχωρήσει αμελλητί, άλλως επαναπροωθείται αμέσως στη χώρα προέλευσής ή σε τρίτη χώρα, όπου μπορεί να επιτραπεί η είσοδος, με ευθύνη και δαπάνες του ιδίου ή του μεταφορέα, οι οποίοι υποχρεούνται και στην καταβολή κάθε άλλης αναγκαίας δαπάνης που απαιτείται μέχρι την αναχώρησή του. Στους ανωτέρω μεταφορείς, όταν αρνούνται την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών, επιβάλλεται, με απόφαση του οικείου νομάρχη, πρόστιμο εκατό χιλιάδων (100.000) έως ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών, για κάθε μεταφερόμενο άτομο. Με την ίδια απόφαση τα χρησιμοποιηθέντα μεταφορικά μέσα κρατούνται και αποδίδονται σε αυτούς μετά την εκπλήρωση των ανωτέρω υποχρεώσεων και την καταβολή του επιβληθέντος προστίμου ή την προακόμιση εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας που καλύπτει το ποσό των ανωτέρω υποχρεώσεών τους και του επιβληθέντος προστίμου.

Άρθρο 11

Κατάλογος ανεπιθύμητων αλλοδαπών

1. Η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης καταρτίζει και τηρεί κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Τα κριτήρια και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής αλλοδαπών από τον κατάλογο αυτόν καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

2. Αλλοδαπός ευρισκόμενος στο ελληνικό έδαφος, αφού εγγραφεί στον κατάλογο ανεπιθύμητων, υποχρεούται να εγκαταλείψει τη Χώρα, μέσα σε προθεσμία που ορίζεται κάθε φορά από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσής του ο αλλοδαπός απειλώνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 12

Άδειες παραμονής βραχείας διάρκειας

1. Αλλοδαπός άνω των δεκαοκτώ (18) ετών, ο οποίος εισήλθε στην Ελλάδα για τουρισμό ή για λόγους διάφορους από εκείνους που αναφέρονται στα άρθρα 13 έως 16 του παρόντος και προτίθεται να παρατείνει τη διαμονή του για σύντομο χρόνο στο ελληνικό έδαφος, υποχρεούται να υποβάλει αυτοπροσώπως σχετική αίτηση στην αρμόδια αστυνομική υπηρεσία του τόπου διαμονής του, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη λήξη του χρόνου προσωρινής διαμονής του, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος.

2. Επί της ανωτέρω αιτήσεως αποφαιίνεται ειδικά εξουσιοδοτημένη από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αστυνομική υπηρεσία, η οποία δύναται να χορηγήσει άδεια παραμονής βραχείας διάρκειας μέχρι τρεις (3) μήνες. Για τη χορήγηση ή μη της άδειας αυτής λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, ο σκοπός της παραμονής, η ύπαρξη ή μη επαρκών μέσων συντήρησης, η εγυρωτότητα και η διάρκεια ισχύος του κατεχόμενου ταξιδιωτικού εγγράφου, η ύπαρξη ή μη εγγυήσεως επανεισόδου στη χώρα προέλευσής ή ιθαγένειας, η πρόθεση μακράς παραμονής και η συνδρομή άλλων λόγων, αποφώντων στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας, στη δημόσια υγεία και στο κοινωνικό ή δημοσιο συμφέρον γενικότερα.

3. Παράταση της άδειας αυτής μέχρι τριάντα (30) ημέρες δύναται, μόνο για εξαιρετικούς και απρόβλεπτους λόγους, να χορηγηθεί από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 13

Άδεια παραμονής για εργασία

1. Στον αλλοδαπό, ο οποίος εισήλθε στην Ελλάδα κατόπιν προέγκρισης για εργασία ή άσκηση επαγγέλματος ή άλλης οικονομικής δραστηριότητας, χορηγείται άδεια παραμονής ετήσιας διάρκειας, που δύναται να ανανεώνεται κατ' έτος και μέχρι πέντε (5) έτη, εφ' όσον δεν υπήρξε με υπαιτιότητα του αλλοδαπού μεταβολή των λόγων της αρχικής έγκρισης εισόδου ή άλλη εύλογη αιτία.

2. Μετά τη συμπλήρωση του 5ου έτους παραμονής από την ημερομηνία της αρχικής εισόδου, εφ' όσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παρ. 3 και 4 του παρόντος, ο αλλοδαπός υποχρεούται να εγκαταλείψει εντός μηνός το ελληνικό έδαφος, διαφορετικά απειλώνεται.

3. Αλλοδαπός, που προτίθεται να συνεχίσει, υπό τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του παρόντος, την παραμονή και εργασία στην Ελλάδα και πέραν της 5ετίας από την αρχική του είσοδο, υποχρεούται να υποβάλει σχετική αίτηση στην αρμόδια αστυνομική αρχή δύο (2) τουλάχιστο μήνες πριν από τη συμπλήρωση του 5ου έτους. Για την παράταση της παραμονής αποφασίζει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, μετά από σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Εργασίας, η οποία δίδεται εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 21 του παρόντος.

4. Η τυχόν χορηγούμενη άδεια παραμονής πέραν της 5ετίας είναι 2ετούς διάρκειας και ανανεώνεται με τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του παρόντος. Μετά 15ετή συνολική νόμιμη παραμονή και κοινωνική ασφάλιση σε φορέα κύριας ασφάλισης, επί εκατόν είκοσι (120) μήνες, δύναται να χορηγηθεί στον αλλοδαπό από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης άδεια παραμονής αόριστης διάρκειας. Για τη χορήγηση άδειας αόριστης διάρκειας, δεν υπολογίζεται ο διανυθείς χρόνος σπουδών σε οποιαδήποτε σχολή της ημεδαπής και ο τυχόν χρόνος εκτίσεως ποινής στερητικής της ελευθερίας.

Άρθρο 14

Άδεια παραμονής μελών οικογένειας

1. Αλλοδαπός, του οποίου έχει εγκριθεί άδεια παραμονής σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 13 του παρόντος, δύναται να ζητήσει, στα πλαίσια της οικογενειακής συνένωσης, την έλευση και εγκατάσταση πλησίον του των μελών της οικογένειάς του, εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης.

2. Ως μέλη οικογένειας θεωρούνται ο σύζυγος και τα κάτω του 18ου έτους της ηλικίας έγγαμα τέκνα του και οι γονείς του, εφ' όσον προ της άφιξης του αλλοδαπού συνοικούσαν και συντηρούνταν από τον ίδιο.

3. Στους ανωτέρω χορηγείται ειδική άδεια παραμονής, η οποία ακολουθεί, όσον αφορά την ισχύ και την ανανέωση ή ανάκληση, την τύχη της άδειας παραμονής του προσώπου, από το οποίο και προσκλήθηκαν.

4. Μέλος της οικογένειας αλλοδαπού δύναται να τύχει, από της ενηλικίωσής του, αυτοτελούς δικαιώματος παραμονής, κατόπιν απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, εφ' όσον διαθέτει επαρκείς πόρους, προς κάλυψη των αναγκών στέγασης και συντήρησης αυτού, με την επιφύλαξη της διάταξης της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 15

Άδεια παραμονής για σπουδές.

1. Σε αλλοδαπό, ο οποίος έχει σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις επιλεγεί για φοίτηση σε σχολή της ημεδαπής, παρέχεται ειδική θεώρηση εισόδου και άδεια παραμονής ετήσιας ισχύος, η οποία ανανεώνεται κατ' έτος και μέχρι χρις αποφοίτησής.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Δημόσιας Τάξης, που θα εκδοθεί εντός έτους από της ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται οι προϋποθέσεις παραμονής αλλοδαπών που φοιτούν σε ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, το ανώτατο χρονικό όριο φοίτησης αυτών σε κάθε έτος σπουδών, καθώς και ο συνολικός χρόνος παραμονής τους για σπουδές.

3. Άδεια παραμονής, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, χορηγείται και προκειμένου περί αλλοδαπού, του οποίου έχει εγκριθεί η είσοδος για μεταπτυχιακές σπουδές σε ελληνικό ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Η διάρκεια παραμονής στην περίπτωση αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τον προβλεπόμενο χρόνο σπουδών, αυξανόμενο κατά το ήμισυ.

4. Για τη χορήγηση ή ανανέωση της άδειας παραμονής λόγω σπουδών, λαμβάνεται υπόψη ιδιαίτερα η επιμέλεια και πρόδος, ο χρόνος φοίτησης σε κάθε έτος σπουδών, η εξ ιδίων επαρκής κάλυψη των δαπανών διαβίωσης, φοίτησης και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και η μη ύπαρξη σοβαρών λόγων, αφορώντων τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και τη δημόσια υγεία.

5. Αλλοδαπός, που παρακολουθεί μαθήματα σε σχολή της ημεδαπής, χωρίς να έχει τύχει της κατά την παρ. 1 του παρόντος άδειας παραμονής για σπουδές, υποχρεούται σε άμεση αναχώρηση, εκτός αν εντός μηνός από την ισχύ του παρόντος παρουσιασθεί στην αρμόδια αρχή καταγραφής αλλοδαπών και υποβάλει σχετική αίτηση σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 16

Προσφυγές

1. Κατά της απόφασης, που αρνείται τη χορήγηση ή ανανέωση άδειας παραμονής ή ανακαλεί τυχόν χορηγηθείσα, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται να προσφύγει, εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από της κοινοποίησης, ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος αποφασίζει σχετικά εντός τριάντα (30) ημερών.

2. Η προθεσμία προς άσκηση προσφυγής και η προσφυγή επιτρέπουν την παραμονή στη χώρα, εκτός αν ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κρίνει αντιθέτως, για σοβαρούς λόγους δημόσιου ή κοινωνικού συμφέροντος.

3. Η διαμονή εν όψει άσκησης προσφυγής και εξέτασή της, καθώς και η διαμονή εν όψει εξέτασης αίτησης, για χορήγηση ή ανανέωση άδειας παραμονής, στις περιπτώσεις των άρθρων 12 και 15, θεωρείται προσωρινή και ο ενδιαφερόμενος δεν αποχτά κανένα επί πλέον δικαίωμα από αυτήν.

4. Σε περίπτωση αποδοχής του αιτημάτων παραμονής, τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν ανατρέχουν στο χρόνο υποβολής της αίτησης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στην απόφαση. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης τάσσεται στον αλλοδαπό προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί τις δεκαπέντε (15) ημέρες.

Άρθρο 17

Άδεια παραμονής ομογενών

1. Αλλοδαπός, που επικαλείται την ιδιότητα του ομογενούς, υποχρεούται να δηλώσει τούτο κατά την παρουσίασή του στην αρμόδια προς καταγραφή αστυνομική αρχή, προσκομίζοντας και τα επίσημα έγγραφα, που αποδεικνύουν τον ισχυρισμό του.

2. Σε οποιαδήποτε περίπτωση αμφισβήτησης ή αμφιβολίας ως προς την ιδιότητα του αλλοδαπού ως ομογενή, κατά περίπτωση, αποφασίζει ο Υπουργός Εσωτερικών μετά γνώμη του Υπουργού Δημόσιας Τάξης αυτεπάγγελτα ή ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, αφού εξετάσει τα σχετικά στοιχεία.

3. Κατά τη διάρκεια της ανωτέρω εξέτασης ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται, εφ' όσον κρίνει τούτο ως επιβαλλόμενο χάριν του δημόσιου συμφέροντος, να διατάξει την άμεση αναχώρηση του αλλοδαπού, ο οποίος δεν δικαιούται να επανέλθει μέχρι να εκδοθεί η οριστική απόφαση.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Οικονομικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διάρκεια και η διαδικασία παροχής δικαίωματος εισόδου, διαμονής και εργασίας των ομογενών.

Άρθρο 18

Υποχρεώσεις κατόχου άδειας παραμονής

1. Αλλοδαπός, κάτοχος άδειας παραμονής από τις αναφερόμενες στα άρθρα 13-15, που εξέρχεται προσωρινά από το ελληνικό έδαφος, δικαιούται επανεισόδου, εφ' όσον από την έξοδό του δεν έχει παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο των δύο (2) μηνών και η άδεια του εξακολουθεί να ισχύει. Μετά την πάροδο των δύο (2) μηνών η επανείσοδος του αλλοδαπού υπόκειται στη διαδικασία της αρχικής προέγκρισης.

2. Η κατά το άρθρο 12 άδεια παραμονής βραχείας διάρκειας παύει να ισχύει, αν ο κάτοχος εξέλθει από το ελληνικό έδαφος και παραδίδεται αυτή κατά την αναχώρησή του στην υπηρεσία που ενεργεί τον έλεγχο εξόδου. Η διαμονή εν όψει εξέτασης αιτήματος και η προθεσμία προς αναχώρηση, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 16 του παρόντος, δεν δημιουργεί δικαίωμα επανεισόδου για τον αλλοδαπό, που εξέρχεται από το ελληνικό έδαφος.

3. Αλλοδαπός, κάτοχος οποιασδήποτε άδειας παραμονής, πλην της περίπτωσης της παρ. 3 του άρθρου 13 του παρόντος, οφείλει να αναχωρήσει χωρίς άλλη ειδοποίηση μέχρι την ημερομηνία λήξης της ισχύος ή της δοθείσας παράτασης αυτής, εκτός αν δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες προ της εκπνοής της άδειας υποβάλει αίτηση για παράταση αυτής.

4. Αίτηση παράτασης άδειας παραμονής βραχείας διάρκειας για χρόνο μεγαλύτερο από τον καθοριζόμενο στο άρθρο 12 παρ. 3 είναι απαράδεκτη.

5. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν εγκρίθηκε παραμονή ή ανανέωση της άδειας παραμονής του, υποχρεούται να εγκαταλείψει αμέσως το ελληνικό έδαφος, χωρίς άλλες διατυπώσεις.

Άρθρο 19

Σκοπός αδειών παραμονής

Η άδεια παραμονής αλλοδαπού παρέχεται, σύμφωνα με το αίτημα του ενδιαφερομένου για την εξυπηρέτηση συγκεκριμένου σκοπού, ο οποίος αναγράφεται σε αυτή. Η επίκληση ενώπιον οποιασδήποτε αρχής κατεχόμενης άδειας παραμονής, για επίτευξη σκοπού διάφορου εκείνου, για τον οποίο χορηγήθηκε, είναι απαράδεκτη.

Άρθρο 20 Προϋποθέσεις και διαδικασία παραμονής Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζονται η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, για τη χορήγηση, ανανέωση και ανάκληση των αδειών παραμονής, επιφυλασσομένης της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΛΔΕΙΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 21

Προϋποθέσεις χορήγησης άδειας εργασίας

1. Για την έγκριση έλευσης αλλοδαπού, προς κάλυψη κενής θέσης εργασίας ή την έγκριση αλλαγής εργοδότη, λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα κάλυψης αυτής από ανέργους και άλλων γεωγραφικών διαμερισμάτων της χώρας, προτιμωμένων των ημεδαπών και κοινοτικών υπηκόων, των ομογενών και των αλλοδαπών, που έχουν χαρακτηρισθεί από τις ελληνικές αρχές ως πρόσφυγες και διαμένουν νόμιμα στο ελληνικό έδαφος.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δημόσιας Τάξης, Εργασίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία για τη χορήγηση, ανανέωση και ανάκληση των αδειών εργασίας σε αλλοδαπούς, η επιβολή χρηματικής εγγύησης που να καλύπτει τα έξοδα τυχόν επαναπατριισμού, σε βάρος των καλούντων αλλοδαπούς, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος δεν εφαρμόζονται όταν διεθνής σύμβαση μεταξύ Ελλάδος και της χώρας ιθαγενείας του αλλοδαπού προβλέπει διαφορετικά.

4. Η κατά τον παρόντα νόμο άδεια εργασίας δεν απαλλάσσει τον κάτοχο αυτής τυχόν άλλων υποχρεώσεων, που απορρέουν από άλλες διατάξεις.

Άρθρο 22

Προέγκριση εισόδου αλλοδαπού για εργασία

1. Αλλοδαπός, ο οποίος έρχεται στην Ελλάδα για εργασία, υποχρεούται να επιδείξει κατά τον έλεγχο της εισόδου τα έγγραφα εκείνα που αποδεικνύουν ότι έχει τύχει της σχετικής προέγκρισης των αρμόδιων αρχών.

2. Η προέγκριση παρέχεται από τον Υπουργό Εργασίας ή άλλη εξουσιοδοτημένη απ' αυτόν αρχή, υπό τους όρους, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία, που καθορίζονται σύμφωνα με την παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου.

3. Από τη διαδικασία της προέγκρισης εξαιρούνται:

α. Το αλλοδαπό προσωπικό που ανήκει σε εταιρείες των α.ν. 89/1967 (ΦΕΚ 132/Α') και 378/1968 (ΦΕΚ 82/Α'), καθώς και σε επιχειρήσεις του αναπτυξιακού ν.δ. 2687/1953 (ΦΕΚ 317/Α') και απασχολείται αποκλειστικά σ' αυτές.

β. Αλλοδαποί τεχνικοί απασχολούμενοι σε βιομηχανίες ή μεταλλεία, υπό τους όρους του α.ν. 448/1968 (ΦΕΚ 130 Α').

γ. Αλλοδαποί αθλητές, που προσλαμβάνονται από αθλητικά σωματεία ή συλλόγους στα πλαίσια δικαίωματος πρόληψης ξένων αθλητών, που προβλέπει ρητά νόμος και μέχρι συμπλήρωσης του καθορισμένου σ' αυτόν αριθμού αθλητών.

δ. Οι κατά τις ισχύουσες διατάξεις χαρακτηριζόμενοι ως πρόσφυγες.

4. Δύναται, για λόγους δημόσιας τάξης, ασφάλειας ή δημόσιας υγείας ή προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, να ανασταλεί ή να ανακληθεί οριστικά η τυχόν παρασχεθείσα κατά την παρ. 2 του παρόντος προέγκριση. Την αναστολή ή την ανάκληση αποφασίζει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης.

5. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται σε κάθε περίπτωση, για σοβαρούς λόγους δημόσιας τάξης ή ασφάλειας, να μην επιτρέπει την είσοδο ή να ανακαλεί τυχόν χορηγηθείσα άδεια παραμονής για εργασία του αλλοδαπού.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται και άλλες κατηγορίες ατόμων που εξαιρούνται από την υποχρέωση τήρησης της διαδικασίας προέγκρισης ή απαλλάσσονται από την υποχρέωση εφοδιασμού με άδεια εργασίας.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται ο ανώτατος αριθμός αδειών παροχής εξαρτημένης εργασίας που χορηγούνται κάθε έτος σε αλλοδαπούς, κατά υπηκοότητα, επάγγελμα και χρονική διάρκεια στις διάφορες περιοχές της Χώρας. Κατά το στάδιο της κατάρτισης της ανωτέρω απόφασης ο Υπουργός Εργασίας ζητά τις έγγραφες προτάσεις του Ο.Α.Ε.Δ., του συνδικαλιστικού οργάνου των εργαζομένων και των εργοδοτών.

Άρθρο 23

Χορήγηση άδειας εργασίας

1. Η άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος ή η ανάληψη οποιασδήποτε εργασίας από αλλοδαπό στο ελληνικό έδαφος απαγορεύεται, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος έχει εφοδιασθεί με σχετική άδεια από τον Υπουργό Εργασίας ή άλλη εξουσιοδοτημένη απ' αυτόν αρχή. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Εργασίας δύναται να εξουσιοδοτούνται υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης να χορηγούν άδειες εργασίας, για ορισμένες κατηγορίες επαγγελλμάτων.

2. Αλλοδαπός εισερχόμενος στο ελληνικό έδαφος, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, υποχρεούται όπως εντός μηνός από την άφιξη του παρουσιασθεί στην αρμόδια αστυνομική αρχή του τόπου διαμονής του, μαζί με τον εργοδότη του, και υποβάλει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την έκδοση άδειας εργασίας.

3. Η άδεια εργασίας ισχύει για ορισμένη χρονική περίοδο και χορηγείται για συγκεκριμένο εργοδότη, είδος απασχόλησης και τόπο εργασίας. Μεταβολή ενός από τους ανωτέρω όρους, χωρίς την προηγούμενη έγκριση του Υπουργού Εργασίας ή εξουσιοδοτημένης απ' αυτόν αρχής, συνεπάγεται την ανάκληση της άδειας εργασίας. Η έγκριση χορηγείται με τις προϋποθέσεις του άρθρου 21 του παρόντος.

4. Η άδεια εργασίας δύναται να ανανεώνεται ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου και του εργοδότη, εφ' όσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της αρχικής έγκρισης.

5. Η άδεια εργασίας ή η ανανέωσή της παρέχεται, εφ' όσον προηγηθεί χορήγηση άδειας παραμονής για εργασία κατά το άρθρο 13 του παρόντος, με την οποία συμπύπτει από πλευράς χρονικής ισχύος. Η άδεια εργασίας ή η ανανέωσή της δεν επιτρέπεται να λήξει σε μεταγενέστερο χρόνο από το χρόνο λήξης της άδειας παραμονής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Άρθρο 24

Αναγνώριση και περιθαλφή προσφύγων

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται:

α. Η διαδικασία εξέτασης αίτησης αλλοδαπού για την αναγνώριση του ως πρόσφυγα και ανάκλησης της αναγνώρισης, σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης της 28-7-1951, που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 209 Α'), και του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31-1-1967, που κυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ 125 Α').

β. Ο τρόπος συνεργασίας και ενημέρωσης της Ύπατης Αρμοστίας Προσφύγων του ΟΗΕ, στα πλαίσια των υποχρεώσεων που καθορίζονται από την ανωτέρω Σύμβαση και Πρωτόκολλο.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθορίζονται:

α. Η ίδρυση, διοικητική υπαγωγή και λειτουργία κέντρων περιθαλψής προσφύγων.

β. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία παροχής ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περιθαλψής ή οποιασδήποτε άλλης κοινωνικής συνδρομής σε άτομα, που έχουν αναγνωρισθεί από την αρμόδια ελληνική αρχή ως πρόσφυγες ή έχουν υποβάλει αίτηση για την αναγνώριση, για την αντιμετώπιση επείγουσών και σοβαρών καταστάσεων ανάγκης.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Εργασίας, καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία παροχής άδειας εργασίας ή άλλης βοήθειας για την επαγγελματική αποκατάσταση των προσφύγων.

4. Οι δαπάνες, που απαιτούνται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, βεβαιώνουν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 25

Διαδικασία αναγνώρισης προσφύγων

1. Αίτηση αλλοδαπού για την αναγνώριση του ως πρόσφυγα είναι απαράδεκτη, αν:

α. Δεν υποβληθεί αμέσως κατά την άφιξη του στο μεθοριακό σημείο ελέγχου ή σε περίπτωση παράνομης εισόδου στην πλησιέστερη δημόσια αρχή, στην οποία παρουσιάζεται ή από την οποία αποκαλύπτεται.

β. Δεν προέρχεται απευθείας από χώρα όπου απειλείται η ζωή ή η ελευθερία του, κατά την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης.

2. Κατ' εξαίρεση, είναι δυνατή η υποβολή αίτησης αναγνώρισης της προσφυγικής ιδιότητας και σε αλλοδαπούς που διαμένουν ή σπουδάζουν ευρίσκονται στο ελληνικό έδαφος, αν ο κίνδυνος που απειλεί τη ζωή ή την ελευθερία τους ανακύβει σε χρόνο μεταγενέστερο της εισόδου και η αίτηση υποβάλλεται αμέσως μόλις τα σχετικά γεγονότα γίνουν γνωστά στον αιτούντα, με σπουδαιότερο τρόπο.

3. Αίτηση αλλοδαπού, που υποβάλλεται κατά τρόπο έκδηλα καταχρηστικό, ιδιαίτερα προς εξυπηρέτηση σκοπών μετακίνησης ή μεταίωσης νόμιμου διαταχθείσης απομάκρυνσής του από το ελληνικό έδαφος, απορρίπτεται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, δυναμένου να διατάξει και την άμεση απέλαση του αιτούντος. Κατά της απόφασης αυτής δεν επιτρέπεται προσφυγή.

4. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν αναγνωρίζεται η ιδιότητα του πρόσφυγα ή του σπουδαστή η αναγνώριση ανακαλείται, υπάγεται, ως προς την περαιτέρω παραμονή του στο ελληνικό έδαφος, στις διατάξεις που ισχύουν για τους λοιπούς αλλοδαπούς.

5. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δημόσιας Τάξης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού.

6. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να επιτρέψει, για ανθρωπιστικούς ιδιαίτερα λόγους, την παραμονή υπό ανασχη αλλοδαπού, του οποίου έχει απορριφθεί τελεσίδικα αίτημα αναγνώρισής του ως πρόσφυγα, μέχρις ότου καταστεί δυνατή η αναχώρησή του από τη χώρα.

7. Η διαμονή εν όψει εξέτασης αίτησης για την αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα και η τυχόν κατά την προηγούμενη παράγραφο παραμονή θεωρούνται προσωρινές και ο ενδιαφερόμενος δεν αποκτά κανένα επίπλεον δικαίωμα από αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ - ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ

Άρθρο 26

Περιορισμοί

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης, δύναται να απαγορευτεί η διαμονή ή η εγκατάσταση αλλοδαπών-αλλογενών σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές της χώρας.

2. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται να επιβάλει σε συγκεκριμένο αλλοδαπό, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, περιορισμούς που αναφέρονται ιδίως στην εγκατάσταση, διαμονή, μετάβαση σε ορισμένους τόπους, άσκηση ορισμένου επαγγέλματος ή υποχρέωση εμφάνισώς του στις αστυνομικές αρχές.

Άρθρο 27

Διοικητική απέλαση

1. Η διοικητική απέλαση αλλοδαπού με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων της Χώρας μας είναι δυνατή, αν:

α. Καταδικαστεί σε κάθειρξη ή φυλάκιση και εφ' όσον η απέλασή του δεν διατάχθηκε από το αρμόδιο δικαστήριο.

β. Παραβεί τις διατάξεις του παρόντος.

γ. Η παρουσία στο ελληνικό έδαφος κρίνεται επικίνδυνη για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια της Χώρας ή τη δημόσια υγεία.

δ. Εμφανίζεται ενώπιον των ελληνικών αρχών με διαφορετική κάθε φορά ιδιότητα.

2. Η διατασόμενη διοικητική απέλαση εκτελείται αμέσως μετά την έκταση της ποινής ή την υπό όρους απόλυση του καταδικασθέντος.

3. Η απέλαση διατάσσεται με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, υποχρεωμένου να δώσει προηγουμένως στον υπό απέλαση προσφεύγοντ 24 ωρών, για να προβάλει τις αντιρρήσεις του. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται και ο χρόνος, μετά την πάροδο του οποίου δύ-

ναται να επιτραπεί η εκ νέου είσοδος στον απελευθερωμένο, ως και αν η τυχόν άσκηση προσφυγής συνιπνάγεται αναστολή εκτέλεσης αυτής.

4. Κατά της απόφασης του Αρχηγού δικαιοσύνης ο αλλοδαπός να προσφύγει, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 3 ημερών από της κοινοποίησής της, ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος αποφασίζει, εντός 20 ημερών από την άσκηση της προσφυγής.

5. Προκειμένου για απέλαση αλλοδαπού κατόχου άδειας παραμονής 2ετούς τουλάχιστον ισχύος ή αλλοδαπού μέλους οικογένειας ημεδαπού, ο Υπουργός αποφασίζει, ύστερα από γνώμη επιτροπής, αποτελούμενης από τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ως πρόεδρο και ως μέλη ένα διπλωματικό υπάλληλο του Υπουργείου Εξωτερικών και έναν ανώτερο αξιωματικό της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, οι οποίοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τους οικίους υπουργούς. Η συγκρότηση της ανωτέρω επιτροπής γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Ενώπιον της επιτροπής καλείται να εκθέσει τις απόψεις του και ο ενδιαφερόμενος, αυτοπροσώπως.

6. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης δύναται, για λόγους δημόσιου συμφέροντος και εφ' όσον ο υπό απέλαση εκ των εν γένει περιστάσεων κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη, να διαταχθεί η κράτησή του μέχρις ότου καταστεί δυνατή η απομάκρυνσή του από το ελληνικό έδαφος.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εκτέλεση των αποφάσεων απέλασης, που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, καθώς και εκείνων που διατάσσονται με αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 74 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 28

Απαγορεύσεις απελάσεων

Απαγορεύεται η απέλαση, εφ' όσον ο αλλοδαπός:

1. Είναι ανήλικος και η γονική του οικογένεια διαμένει στην Ελλάδα.
2. Είναι μητέρα ημεδαπού ανήλικου με τον οποίο συγκατοικεί και διατρέφει ή γονέας ημεδαπού ανήλικου, ο οποίος έχει τη γονική μέριμνα.
3. Έχει υπερβεί το 80ό έτος της ηλικίας του και δεν συντρέχει λόγος που να αφορά την εθνική ασφάλεια της χώρας.

Άρθρο 29

Δαπάνες απελάσης

1. Η δαπάνη απελάσης καλύπτεται εξ ιδίων χρημάτων του απελευθεμένου, εφ' όσον διαθέτει το απαιτούμενο ποσό, άλλως βαρύνει το Δημόσιο εξ' ολοκλήρου ή κατά το μέρος που ελλείπει.
2. Σε περίπτωση που η είσοδος ή η παραμονή του αλλοδαπού έχει επιτραπεί κατόπιν εγγυήσεως τρίτου προσώπου, τα έξοδα απελάσης, συμπεριλαμβανομένης και της δαπάνης διατροφής, βαρύνουν εις ολόκληρον τόσο τον απελευθεμένο, όσο και τον εγγυητή.
3. Εργοδότης, ο οποίος απασχολεί αλλοδαπό χωρίς άδεια εργασίας, βαρύνεται με τα έξοδα της απελάσης του.
4. Οι ανωτέρω δαπάνες καταβάλλονται αμέσως ή εισπράττονται ως δημόσιο έσοδο, σύμφωνα με τις διατάξεις που δίδουν την εισπραξη δημοσίων εσόδων. Στην περίπτωση αυτήν οι δαπάνες επιστρέφονται στον προϋπολογισμό του φορέα από τον οποίο καταβλήθηκαν. Τίτλο για την εισπραξη αποτελεί η δήλωση εγγύησης ή η πράξη βεβαίωσης της παράβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΓΕΝΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Άρθρο 30

Υποχρεώσεις παρεχόντων διαμονή

Οι διευθυντές ξενοδοχείων, παραθεριστικών κέντρων, κλινικών και θεραπευτηρίων, οι εκμισθωτές ακινήτων, καθώς και αυτοί που παρέχουν με οποιονδήποτε τρόπο διαμονή σε αλλοδαπό, υποχρεούνται να ενημερώσουν αμέσως την αρμόδια αστυνομική αρχή, τόσο για την άφιξη όσο και για την αναχώρησή του, υποβάλλοντας και σχετικό δελτίο, σύμφωνα με τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Ο αλλοδαπός υποχρεούται να παρέχει στα ανωτέρω πρόσωπα κάθε πληροφορία απαραίτητη για τη συμπλήρωση του δελτίου άφιξης ή αναχώρησης.

Άρθρο 31

Υποχρεώσεις υπηρεσιών και υπαλλήλων

1. Οι διευθυντές φυλακών και κρατητηρίων υποχρεούνται να:
 - α. Παραλαμβάνουν και φυλάσσουν τα διαβατήρια ή λοιπά αποδεικτικά

της ταυτότητας των κρατουμένων αλλοδαπών έγγραφα, τα οποία παραδίδουν ο' αυτούς κατά την απόλυσή τους.

β. Ειδοποιούν αμέσως, σε περίπτωση εισόδου αλλοδαπού που στερείται ταξιδιωτικού εγγράφου, την αρμόδια αστυνομική αρχή και παρέχουν ο' αυτήν κάθε αναγκαία συνδρομή για τον εφοδιασμό του με σχετικό ταξιδιωτικό έγγραφο.

γ. Ειδοποιούν προ πέντε (5) τουλάχιστον ημερών την αρμόδια αστυνομική αρχή για επικείμενη απόλυση ή μεταγωγή από τις φυλακές αλλοδαπού κρατουμένου.

2. Οι υπηρεσίες του δημόσιου τομέα, καθώς και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, υποχρεούνται να μη δέχονται για εξέταση αίτημα αλλοδαπού που βρίσκεται στο ελληνικό έδαφος, αν δεν είναι κάτοχος άδειας παραμονής ή δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι παραμένει νόμιμα στην Ελλάδα.

Από την ανωτέρω υποχρέωση εξαιρούνται τα θεραπευτήρια και οι κλινικές, προκειμένου περί αλλοδαπών που εισάγονται έκτακτα για νοσηλεία.

Άρθρο 32

Υποχρεώσεις αλλοδαπών

1. Ο αλλοδαπός, κατά τη διάρκεια της διαμονής του στην Ελλάδα, υποχρεούται να δηλώσει εντός μηνός στην αρμόδια αστυνομική αρχή του τόπου διαμονής του:

- α. Την αλλαγή κατοικίας του.
 - β. Κάθε μεταβολή της αστικής του κατάστασης, ιδίως δε την αλλαγή υπηκοότητας, τη σύναψη ή διάλυση γάμου ή τη γέννηση τέκνου.
 - γ. Την αλλαγή του διαβατηρίου του και την απώλεια αυτού ή της άδειας παραμονής του.
2. Αλλοδαποί, κάτω του 18ου έτους της ηλικίας τους, δηλώνονται στις αρμόδιες αστυνομικές αρχές καταγραφής αλλοδαπών από αυτόν που ασκεί τη γονική μέριμνα ή τον κηδεμόνα τους και σε περίπτωση έλλειψης αυτών από εκείνον που τους παρέχει διαμονή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 33

1. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες οποιουδήποτε πλοίου, πλωτού μέσου ή αεροπλάνου και γενικά οδηγοί κάθε είδους μεταφορικού μέσου, που μεταφέρουν από το εξωτερικό στην Ελλάδα αλλοδαπούς, οι οποίοι σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας δεν έχουν δικαίωμα εισόδου στο ελληνικό έδαφος ή στους οποίους έχει απαγορευθεί η είσοδος για οποιαδήποτε αιτία, καθώς και αυτοί που τους προωθούν στο εσωτερικό της χώρας ή διευκολύνουν τη μεταφορά ή προώθησή τους ή εξασφαλίζουν ο' αυτούς κατάλυμα για απόκρυψη, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή εκατό (100.000) χιλιάδων έως ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών για κάθε μεταφερόμενο αλλοδαπό. Με τις ίδιες ποινές τιμωρούνται και οι συμμετέχοντες στις ανωτέρω αξιόποινες πράξεις. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστο δύο (2) ετών και χρηματική ποινή πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) έως πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών, αν η μεταφορά ενεργείται κατ' επάγγελμα ή με σκοπό το παράνομο κέρδος ή αν ο υπαίτιος είναι υπότροπος ή δημόσιος υπάλληλος ή ασκεί το επάγγελμα του τουριστικού ή ναυτιλιακού ή ταξιδιωτικού πράκτορα. Μεταφορικά μέσα, που χρησιμοποιήθηκαν για τη μεταφορά προσώπων, κατασχονται και δημεύονται με απόφαση του δικαστηρίου, εκτός εάν ο ιδιοκτήτης δεν ήταν αυτοεργός ή συμμετέχων των ανωτέρω πράξεων.

2. Τα ανωτέρω πρόσωπα, καθώς και οι ιδιοκτήτες των μεταφορικών μέσων, υποχρεούνται, ανεξάρτητα από την ποινική ευθύνη, εις ολόκληρον, στα έξοδα συντήρησης και επανόδου των ανωτέρω προσώπων στο εξωτερικό. Στην περίπτωση αυτήν εφαρμόζονται, αναλόγως, οι διατάξεις των εδαφίων β' και γ' του άρθρου 10 και της παραγράφου 4 του άρθρου 29 του παρόντος. Την ίδια υποχρέωση έχουν και όσοι εγγυήθηκαν τον επαναπατρισμό αλλοδαπού, σε περίπτωση παραβίασης των όρων εισόδου ή παραμονής του στη χώρα.

3. Αυτοί που διευκολύνουν την είσοδο στο ελληνικό έδαφος αλλοδαπού, χωρίς να υποβληθεί στον έλεγχο του άρθρου 4 του παρόντος, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

4. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες οποιουδήποτε πλοίου, πλωτού μέσου ή αεροπλάνου και γενικά οδηγοί κάθε είδους μεταφορικού μέσου υποχρεούνται να μη δέχονται για μεταφορά και να λαμβάνουν κάθε μέτρο, που να αποκλείει τη μεταφορά στο εξωτερικό προσώπων, που δεν είναι εφοδιασμένα με τα απαιτούμενα ταξιδιωτικά έγγραφα ή που δεν έχουν υποστεί τον κανονικό αστυνομικό έλεγχο. Οι παραβάτες τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Η ανωτέρω αξιόποινη πράξη θεω-

ρείται τετελεσμένη, προκειμένου μεν για θαλάσσια και εναερία μεταφορικά μέσα, εφ' όσον το πρόσωπο που επιβιβάσθηκε λάβρα βρίσκεται μέσα σ' αυτά κατά την έναρξη του προ του απόπλου ή της απογειώσεως ελέγχου από τα αρμόδια κρατικά όργανα ή μετά την άπαρση του πλοίου ή την απογείωση του αεροπλάνου, προκειμένου δε για άλλα μεταφορικά μέσα, εφ' όσον το πρόσωπο που αναχωρεί λάβρα βρίσκεται μέσα σ' αυτά κατά τον τελευταίο έλεγχο εφόδου ή πλήρωσι των συνόρων. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και στην προκειμένη περίπτωση.

5. Το πρόσωπο, το οποίο επιχειρεί, κατά τα ανωτέρω, να εξέλθει του ελληνικού εδάφους χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, τιμωρείται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 4 του παρόντος. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλονται οι ποινές του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, αν το πρόσωπο που επιχειρεί να αναχωρήσει λάβρα καταζητείται από τις δικαστικές ή αστυνομικές αρχές ή υπέχει στρατολογικές ή φορολογικές ή συναλλαγματικές ή πάσης φύσεως άλλες υποχρεώσεις προς το Δημόσιο.

6. Τα πρόσωπα του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ή οι αντιπρόσωποι αυτών στην Ελλάδα υποχρεούνται όπως, αμείωως με τον κατάπλου του κλωτού μέσου ή την άφιξη του αεροπλάνου ή του άλλου μεταφορικού μέσου, παραβίδουν στις υπηρεσίες του αστυνομικού ελέγχου διαβατηρίων δελτία άφιξης ή καταστάσεις των μεταφερόμενων από αυτά επιβατών εξωτερικού που προσρίζονται για την Ελλάδα και αντίστροφα. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζεται ο τρόπος σύνταξης των ανωτέρω δελτίων ή καταστάσεων, καθώς και τα στοιχεία που αναφέρονται σ' αυτά.

7. Αυτός που απασχολεί αλλοδαπό, με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς άδεια εργασίας τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

Σε περίπτωση υποτροπής, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών.

Με ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή τιμωρείται και ο αλλοδαπός, ο οποίος χωρίς άδεια εργασίας παρέχει εξαρτημένη εργασία ή ασκεί επάγγελμα ή οποιοδήποτε άλλο εικιτήρισμα:

Στους εργοδότες που απασχολούν αλλοδαπούς χωρίς άδεια δύναται να επιβάλλεται και διοικητικό πρόστιμο, από τριάντα χιλιάδες (30.000) μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές. Τα αρμόδια όργανα επιβολής, ο τρόπος εισπραχής και διαχειρίσεως αυτού, η αναπροσαρμογή του και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης.

Για την επιβολή του προστίμου αυτού ο εργοδότης έχει δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή στο ειρηνοδικείο του τόπου της εργασίας κατά της απόφασης. Το ειρηνοδικείο δικάζει με τη διαδικασία του άρθρου 663 και επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Β. Σε περίπτωση καταδίκης του οικαιτίου, για παραβίαση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται, εκτιμώντας και τις εν γένει περιστάσεις, να διατάξει το κλείσιμο του καταστήματος ή της επιχείρησης για χρονικό διάστημα από ένα (1) μέχρι έξι (6) μήνες.

9. Αυτός που διευκολύνει την παράνομη παραμονή αλλοδαπού ή δυσχεραίνει τις έρευνες των αστυνομικών αρχών για τον εντοπισμό, σύλληψη και απέλασή του τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

10. Αλλοδαπός, που παραμένει στο ελληνικό έδαφος για χρονικό διάστημα μέχρι τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της άδειας παραμονής ή του κατά το άρθρο 7 του παρόντος δικαιούμενου χρόνου επιτρεπόμενης διαμονής, υποχρεούται κατά την αναχώρησή του σε καταβολή τέλους διπλάσιου του αντιστοιχούντος για τη χορήγηση άδειας παραμονής.

Εάν ο χρόνος της παράνομης παραμονής είναι μεγαλύτερος των τριάντα (30) ημερών, επιβάλλεται πρόστιμο από πενήντα χιλιάδες (50.000) μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές.

Ο τρόπος καταβολής και διαχειρίσεως του ανωτέρω τέλους ή προστίμου και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

11. Οι παραβάτες των διατάξεων του παρόντος νόμου και των προεδρικών διαταγμάτων και αποφάσεων, που εκδίδονται σε εκτέλεση αυτού, τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα, αν δεν τιμωρούνται βαρύτερα με άλλη διάταξη. *

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

Τέλη και ένοσημα

1. Το τέλος χαρτοσήμου επί των χορηγούμενων αδειών παραμονής και

εργασίας, αν για λόγους αμοιβαιότητας δεν προβλέπεται διαφορετικά, ορίζεται ως ακολούθως:

α. Για τις άδειες βραχείας διάρκειας σε 5.000 δραχμές.

β. Για τις άδειες ετήσιας διάρκειας σε 10.000 δραχμές.

γ. Για τις άδειες διάρκειας 2 ετών και άνω σε 15.000 δραχμές.

Το τέλος χαρτοσήμου σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο του αντίσταχου σε δραχμές ποσού, που καταβάλλεται από τους Έλληνες υπηκόους στη χώρα του αλλοδαπού.

Στις περιπτώσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 7 του παρόντος, το τέλος χαρτοσήμου είναι ίσο με το καταβληθέν για την αρχική χορήγηση της προξενικής θεωρήσεως.

2. Στις ανωτέρω άδειες επικαλλάται ένοσημο Ελληνικής Αστυνομίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 38 του ν. 1884/1990 (ΦΕΚ 81 Α').

3. Τα πρόστιμα, που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο, αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 35

Ρύθμιση λεπτομερειών

Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, εφ' όσον δεν προβλέπεται ρύθμιση κατ' άλλο τρόπο, ρυθμίζονται με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού.

Άρθρο 36

Καταργούμενες και διατηρούμενες διατάξεις

Από της ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται ο ν. 4310/1929 (ΦΕΚ 287 Α') «Περί εγκαταστάσεως και κινήσεως αλλοδαπών εν Ελλάδι, αστυνομικού ελέγχου, διαβατηρίων, απελάσεων και εκποτίσεων», όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και κάθε άλλη διάταξη, γενική ή ειδική, που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος ή ρυθμίζει θέματα που αποτελούν αντικείμενο αυτού. Η διάταξη του άρθρου 11 του από 8/12 Μαρτίου 1931 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 58 Α') διατηρείται σε ισχύ.

Μέχρι να εκδοθούν τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι αντίστοιχες σχετικές διατάξεις που ρυθμίζουν τα συναφή θέματα, εφ' όσον δεν αντίκεινται στον παρόντα νόμο.

Άρθρο 37

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 του ν. 1586/1986 (ΦΕΚ 37 Α') «Βαθμολογική διάρθρωση των θέσεων του Δημοσίου, ν.π.δ.δ. και των ο.τ.α. και άλλες διατάξεις», προστίθεται εδάφιο β', ως ακολούθως:

«β. Ειδικά στα ασφαλιστικά ταμεία του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας (Τ.Α.Α.Χ., Τ.Α.Ο.Χ., Ε.Τ.Ε.Χ., Ε.Τ.Υ.Α.Π., Τ.Α.Υ.Α.Π., Κ.Υ.Υ.Α.Π.) μπορεί να τοποθετούνται ως προϊστάμενοι και ανώτεροι αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας, οριζόμενοι με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.»

Άρθρο 38

1. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 3 του ν. 1797/1988 (ΦΕΚ 164 Α') «Προμήθειες του δημόσιου τομέα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων», προστίθεται εδάφιο ζ', ως εξής:

«ζ. Προμήθειες ή επισκευές που προσρίζονται για τις ανάγκες της Ελληνικής Αστυνομίας και αφορούν οπλισμό, πυρομαχικά, ελικόπτερα, τεθωρακισμένα, επιβατικά και λοιπά οχήματα, δικυκλα, εξοπλισμό Η/Υ, τηλεπικοινωνιακό υλικό, επιστημονικά και ιατρικά όργανα, εξοπλισμό εργαστηρίων υπηρεσιών εγκληματολογικών ερευνών, είδη ένδυσης, εξάρτυσης και υπόδησης και κάθε είδους εξαρτήματα και ανταλλακτικά των παραπάνω, καθώς και τα εργαλεία συντήρησης, επισκευής και λειτουργίας τους».

2. Οι προμήθειες των παραπάνω ειδών εξαιρούνται από την έναρξη τους στο ενιαίο πρόγραμμα προμηθειών, καθώς και την τελική έγκριση που προβλέπεται από τα άρθρα 2 και 6 του ν. 1797/1988, αντιστοίχως.

3. Η εκτέλεση των παραπάνω προμηθειών γίνεται σύμφωνα με τον Κανονισμό Προμηθειών Δημοσίου (Κ.Π.Δ.) και οι προβλεπόμενες απ' αυτόν αρμοδιότητες ασκούνται από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

4. Η ισχύς των παραπάνω διατάξεων αρχίζει την 1-1-1992.

Άρθρο 39

Οι διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 1911/1990 (ΦΕΚ 166 Α') τίθενται σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 40

1. Η παράγραφος 11 του άρθρου 89 του από 9.12.1948/21.1.1949 βασιλικού διατάγματος «Περί Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας Πυροσβεστικού Σώματος» (ΦΕΚ 21 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Μετά την κύρωση και δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των πινάκων επιτυχόντων, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, ανάλογα με τις παρουσιαζόμενες κάθε φορά ανάγκες, κατατάσσει με απόφασή του, η οποία δημοσιεύεται περιληπτικά στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ονομαστικά τον απαιτούμενο για κατάταξη αριθμό υποψηφίων κατά τη σειρά επιτυχίας τους στον οικείο πίνακα. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται σταθμίζοντας εκ νέου τις υπάρχουσες ανάγκες και για άλλους λόγους, που αφορούν στο συμφέρον της υπηρεσίας να μην προβαίνει στην κατάταξη των επιτυχόντων ακόμη και αν έχει ολοκληρωθεί η προγενέστερη της κατατάξεως νόμιμη διαδικασία.» 2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναδρομικά από 1.1.1989.

Άρθρο 41

Διαγράμματα που συνοδεύουν αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή των νομαρχών ή των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων και δεν έχουν δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις της Γ48/15883/1988 (ΦΕΚ 142 Β') κοινής υπουργικής απόφασης, αποστέλλονται για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με τα κείμενα των πιο πάνω αποφάσεων και οι αποφάσεις αυτές έχουν αναδρομική ισχύ, που αναστρέφει στο χρόνο της δημοσίευσής το πρώτο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 42

Αναγνώριση Δήμου Παραποτάμου

1. Οι κοινότητες Δράμης και Παραποτάμου της Επαρχίας Θυάμδος του Νομού Θεσπρωτίας ενώνονται και αναγνωρίζονται σε δήμο με το όνομα «Δήμος Παραποτάμου» και έδρα το συνοικισμό «Παραπόταμος, ο» της συννούμενης κοινότητας Παραποτάμου.

2. Οι εκλογές για την ανάδειξη των αρχών στο συνιστώμενο δήμο γίνονται σε δύο μήνες από την αναγνώρισή της. Η εγκατάσταση των αρχών του νέου δήμου γίνεται μέσα σε τρεις μήνες από τη διενέργεια των εκλογών και σε ημέρα που ορίζεται από το νομάρχη.

3. Στο Δήμο Παραποτάμου εντάσσεται το προσωπικό των συννοούμενων δύο κοινοτήτων, ως και το προσωπικό που προσλήφθηκε στο συσταθέντα με το π.δ. 66/1990, που ακυρώθηκε από το Συμβούλιο Επικρατείας με την 2124/1991 απόφασή του.

4. Όλες οι εκτελεστές πράξεις των οργάνων του συσταθέντος με το π.δ. 66/1990 Δήμου, οι οποίες εκδόθηκαν μέχρι της κοινοποίησης της δικαστικής απόφασης θεωρούνται εκδοθείσες υπό νομίμου οργάνου.

Άρθρο 43

Ένταξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει μετά έξι (6) μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις, πλην των άρθρων 37, 39 και επόμενα, των οποίων η ισχύς αρχίζει από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευσή του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΣΩΤ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ
ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ &
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Γ. ΣΟΥΡΛΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΑΡ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΈΡΓΩΝ
ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΝΙΚ. ΚΛΕΙΤΟΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Α. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1976

(2)

Αντικατάσταση και συμπλήρωση διατάξεων της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που φήμισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Συντάξεις Δημοσίου

Άρθρο 1

Δικαίωμα σύνταξης υπαλλήλων

1. Το δεύτερο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π. δ. 1041/1979 ΦΕΚ 292 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τις γυναίκες υπαλλήλους, οι οποίες έχουν προσληφθεί μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζευγμένες με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά ή έγγαμες, αρκεί 15ετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία».

2. Τα εδάφια δεύτερο και τρίτο της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίστανται ως εξής:

«Για τις γυναίκες στρατιωτικούς γενικά, οι οποίες έχουν καταταγεί μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζευγμένες με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά ή έγγαμες, αρκεί 15ετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία».

3. Η παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α') αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, από την ακόλουθη διάταξη, η οποία προστίθεται ως τρίτο εδάφιο στην περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων που έχει ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση για τις γυναίκες υπαλλήλους, οι οποίες έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά, καθώς και για τους άνδρες υπαλλήλους, οι οποίοι έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι, εφ' όσον, οι τελευταίοι, με δικαστική απόφαση έχουν την επιμέλεια των ανήλικων ή ανήλικων παιδιών, αρκεί ειρσοετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξάρτητα από το χρόνο πρόσληψής τους».

4. Μετά το δεύτερο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως αυτό αναμορφώνεται με την παρ. 2 του παρόντος, προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση για τις γυναίκες στρατιωτικούς γενικά, οι οποίες έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά, καθώς και για τους άνδρες στρατιωτικούς, οι οποίοι έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι, εφ' όσον, οι τελευταίοι, με δικαστική απόφαση έχουν την επιμέλεια των ανήλι-

κών ή ανίκανων παιδιών, αρκεί εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξάρτητα από το χρόνο κατάταξης τους».

5. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού, ανατρέχει στο χρόνο ισχύος του ν. 1902/1990.

Άρθρο 2

Ηλικία συνταξιοδότησης - Χρόνος έναρξης πληρωμής της σύνταξης 1. Ο τίτλος του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«Ηλικία συνταξιοδότησης - Χρόνος έναρξης πληρωμής της σύνταξης.

2. Τα άρθρα 2 και 3 του ν. 1902/1990 αντικαθίστανται από τότε που ίσχυσαν από τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες εντάσσονται στο άρθρο 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων ως παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 οι δε υπάρχουσες παράγραφοι 1 έως 9 του ίδιου άρθρου λαμβάνουν αριθμό 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 και 13 αντίστοιχα.

«1. Για την καταβολή της σύνταξης των υπαλλήλων, που υπάγονται στη συνταξιοδοτική προστασία του Δημόσιου, θεσπίζεται ηλικία συνταξιοδότησης, η οποία ορίζεται ως εξής:

α) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997, το τεσσαρακοστό δεύτερο (42ο) έτος της ηλικίας τους συμπληρωμένο προκειμένου για γυναίκες, που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πενήτηκοστό τρίτο (53ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το πενήτηκοστό πέμπτο (55ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

β) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1 Ιανουαρίου 1998 και μετά, το πενήτηκοστό (50ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πενήτηκοστό όγδοο (58ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το εξηκοστό (60ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

γ) Για όσους προσλαμβάνονται στο Δημόσιο από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά το πενήτηκοστό (50ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο για τις γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πενήτηκοστό όγδοο (58ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το εξηκοστό (60ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

Το δικαίωμα συντάξεως που θεμελιώνεται βάσει των διατάξεων των προηγούμενων περιπτώσεων, δεν θίγεται από ενδεχόμενες μεταβολές που επέρχονται στην προσωπική ή οικογενειακή κατάσταση του υπαλλήλου, κατά την παραμονή του στην υπηρεσία μετά τη θεμελίωση.

2. Η καταβολή της σύνταξης των πολιτικών υπαλλήλων της προηγούμενης παραγράφου, οι οποίοι αποχωρούν της υπηρεσίας λόγω παραίτησης ή για άλλους λόγους πριν από τη συμπλήρωση της ηλικίας συνταξιοδότησης, αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής.

Μετά τη λήξη της αναστολής αρχίζει η καταβολή της σύνταξης αναπροσαρμοσμένης με όλες τις αυξήσεις που έχουν χορηγηθεί μέχρι την έναρξη καταβολής της.

3. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή:

α) Για τους δικαστικούς λειτουργούς και τους στρατιωτικούς γενικά.

β) Για όσους από τους λοιπούς υπαλλήλους:

αα) απολύονται της υπηρεσίας λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, είτε αυτή οφείλεται στην υπηρεσία, είτε όχι.

Το ίδιο ισχύει και όταν ο υπάλληλος, ενώ έχει θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης και αποχωρήσει πριν από την ηλικία συνταξιοδότησης, καταστεί εν τω μεταξύ ανίκανος κατά ποσοστό τουλάχιστον 67%.

Στην περίπτωση αυτή η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που κατέστη ανίκανος. Το ποσοστό της ανικανότητας και η ημερομηνία που επήλθε αυτή, βεβαιώνονται με γνωμάτευση της Α.Σ.Υ. Επίτροπής.

ββ) Είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί, τετραπληγικοί ή πάσχουν από μεσογειακή και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία.

γγ) Απολύονται χωρίς δική τους υπαιτιότητα.

δδ) Αποχωρούν της υπηρεσίας μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997 και έχουν συμπληρώσει τριακονταπενταετή τουλάχιστο συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζονται οι πλασματικές υπηρεσίες, οι υπηρεσίες που λογίζονται συντάξιμες με τις διατάξεις του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α'), καθώς και οι προσαυξήσεις των συντάξεων με τριακοστά πέμπτα.

εε) Ανήκουν στο φυλακτικό προσωπικό των καταστημάτων κράτησης (γενικών, ειδικών, θεραπευτικών) που ασχολείται με την επίβλεψη και φύλαξη των κρατούμενων και που ορίζεται στην παρ. 3 του άρθρου 97 του ν. 1851/1989 (ΦΕΚ 122 Α'), καθώς και για τους παιδονόμους των ιδρυμάτων αγωγής ανηλικών.

στστ) Ανήκουν στις γυναίκες και τους χήρους ή διαζευγμένους υπαλλήλους που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παρ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος.

ζζ) Έχουν προσληφθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982 και συμπληρώνουν, μετά τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος επταετή (7ετή) πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία περιλαμβάνονται και οι προϋπηρεσίες του άρθρου 1 του ν. 1405/1983.

4. Για τη συμπλήρωση της ηλικίας συνταξιοδότησης λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία γέννησης του υπαλλήλου, εκτός αν αυτή δεν αποδεικνύεται, οπότε λαμβάνεται υπόψη η 31 Δεκεμβρίου του έτους που γεννήθηκε.

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, η οποία ήδη με την παρ. 2 του παρόντος λαμβάνει αριθμό 5, αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων η πληρωμή της σύνταξης αρχίζει από την επομένη της απομάκρυνσης του υπαλλήλου ή του στρατιωτικού από την υπηρεσία ή από την επομένη του θανάτου του ή από την επομένη λήξης των τυχόν καταβαλλόμενων κατά το επόμενο άρθρο τρίμηνων αποδοχών».

4. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 57 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση που ο αποχωρών υπάλληλος αποβιώσει κατά το χρόνο αναστολής καταβολής της σύνταξης του λόγω μη συμπλήρωσης της ηλικίας συνταξιοδότησης».

Άρθρο 3

Όρια ηλικίας ειδικών κατηγοριών - Έκταση εφαρμογής

1. Η παρ. 4 του άρθρου 9 του ν. 1902/1990 αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

«4. Οι διατάξεις των παρ. 2, 4, 7 και 9 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα θήλα τέκνα και τις άγαμες αδελφές των βουλευτών, που απέκτησαν ή αποκτούν την ιδιότητα αυτήν, από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά.

Επίσης οι διατάξεις των παρ. 2 και 7 του άρθρου 1 του παρόντος έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα θήλα τέκνα των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, που απέκτησαν ή αποκτούν την ιδιότητα αυτήν από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά. Ως ηλικία συνταξιοδότησης των βουλευτών, δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης ή χορηγίας από 1 Ιανουαρίου 1998 και μετά ή αποκτούν την ιδιότητα αυτήν από 1 Οκτωβρίου 1990 και μετά, ορίζεται η συμπλήρωση του πενήτηκοστού όγδοου (58ου) έτους της ηλικίας τους προκειμένου για γυναίκες και του εξηκοστού (60ού) έτους προκειμένου για άνδρες.

Οι διατάξεις των παραγράφων 3 υποπεριπτ. αα' και ββ' της περίπτ. β' και 4 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων έχουν εφαρμογή και για τους βουλευτές, δημάρχους και προέδρους κοινοτήτων.

Η κράτηση του άρθρου 6 επιβάλλεται μόνο σε όσους από τους βουλευτές αποκτήσουν την ιδιότητα του βουλευτή για πρώτη φορά από 1 Οκτωβρίου 1990 και μετά.

Η ανωτέρω κράτηση δεν επιβάλλεται επί των εξόδων παραστάσεως των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει η διάταξη της περίπτ. γ' του άρθρου 2 του ν. 1518/1985 (ΦΕΚ 30 Α').».

2. Οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του νόμου αυτού έχουν εφαρμογή και για τους υπαλλήλους των ο.τ.α. και των άλλων ν.π.δ.δ., που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή δεν συνταξιοδοτούνται μεν από το Δημόσιο, διέπονται όμως από το ίδιο νομικό καθεστώς, βάσει ιδιαίτερων νομοθετημάτων, που είτε παραπέμπουν στις διατάξεις των δημοσίων υπαλλήλων είτε επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές.

Επίσης, οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 1 και του άρθρου 2 του νόμου αυτού, καθώς και οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 4 του ν. 1902/1990 εφαρμόζονται αναλόγως και επί του προσωπικού του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Ο.Σ.Ε.), το οποίο έπρεχε από την υπηρεσία μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος και διέπεται από το συνταξιοδοτικό καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (ΦΕΚ 276 Α') όπως αυτό ισχύει.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1902/1990 έχουν εφαρμογή και επί των:

α) Γενικών διευθυντών και βοηθών ή ανακληρωτών γενικών διευθυντών του Ο.Σ.Ε., που διέπονται από τις διατάξεις του ν.δ. 3395/1955, όπως ήδη ισχύει.

β) Υπαλλήλων των ΕΛ.ΤΑ., που είχαν συνταξιοδοτηθεί από το Δημόσιο με βάση τον 1ο βαθμό της δημοσιοϋπαλληλικής ιεραρχίας κατά την αντιστοιχία του ν.δ. 1162/1972 (ΦΕΚ 82 Α') καθώς και των προερχομένων από την τήλες Γενική Δ/ση Ταχυδρομείων του Υπουργείου Συγκοινωνιών, οι οποίοι προ της μεταφοράς τους στα ΕΛ.ΤΑ. έφταναν το βαθμό του γενικού

διευθυντού και συνταξιοδοτήθηκαν με βάση τις αποδοχές του βαθμού αυτού.

γ) Υπαλλήλων του Κ.Ε.Π.Ε., που έχουν συνταξιοδοτηθεί με βάση το βαθμό του γενικού διευθυντή ή αναπληρωτή γενικού διευθυντή κατά την αντιστοιχία του ν. 223/1975 (ΦΕΚ 266 Α'), καθώς και επί γενικών επιστημονικών διευθυντών και επιστημονικών ερευνητών α' τάξεως, που εξήλθαν ή εξέρχονται της υπηρεσίας για τους οποίους εφαρμόζεται η παραπάνω αντιστοιχία.

4. Η αληθής έννοια της διάταξης του τελευταίου εδαφίου της παρ. 16 του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 του ν. 1902/1990 είναι ότι η σύνταξη των τείως αναπληρωτών γενικών διευθυντών αναπροσαρμόζεται με βάση το βασικό μισθό του 1ου μισθολογικού κλιμακίου προσαυξημένο κατά 40%, καθώς και με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας τους που αντιστοιχεί στον αυξημένο αυτόν μισθό και τα έτη υπηρεσίας τους.

5. Υποθέσεις συντάξεων που, από της έναρξης ισχύος του ν. 1902/1990, έχουν κριθεί αντίθετα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, καθώς και των άρθρων 1 και 2 του παρόντος νόμου επανακρίνονται μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων ή και οικoθεν από τα αρμόδια συνταξιοδοτικά όργανα με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού.

6. Σε περίπτωση αναστολής καταβολής της σύνταξης κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος:

α) Δικαιούται ο υπάλληλος να εισπράξει το εφάπαξ βοήθημα, κατά το χρόνο αποχώρησής του, από το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων ή άλλο φορέα Πρόνοιας στον οποίο είναι ασφαλισμένος, εφ' όσον πληροί και τις λοιπές προϋποθέσεις του καταστατικού του οικείου φορέα για την κανονική συνταξιοδότησή του.

β) Αναστέλλεται και η καταβολή της επικουρικής σύνταξης από τα ταμεία αρωγής δημοσίων υπαλλήλων και λοιπά επικουρικά ταμεία, καθώς και το μέρος των μετοχικών ταμείων μέχρι την έναρξη καταβολής της κύριας σύνταξης, οπότε καταβάλλεται αναπροσαρμοσμένη με όλες τις αυξήσεις, που έχουν στο μεταξύ χορηγηθεί.

γ) Ο αποχωρών υπάλληλος και τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς του, εάν το επιθυμούν, μπορούν να συνεχίζουν την ασφάλισή τους για υγειονομική περίθαλψη στον ίδιο φορέα, εφ' όσον δεν υπαχθεί εξ' ιδίου δικαιώματος στην ασφάλιση άλλου φορέα ή κλάδου υγείας. Για τη συνέχιση της ασφάλισης καταβάλλεται από τον αποχωρούντα υπάλληλο η εισφορά ασφαλισμένου του κλάδου υγείας, την οποία καταβάλλει ο εν ενεργεία υπάλληλος με την ίδια υπηρεσιακή κατάσταση.

Ο τρόπος και ο χρόνος, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια καταβολής της εισφοράς καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

7. Στο άρθρο 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π. δ. 1041/1979) προστίθεται παράγραφος 17 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«17. Η σύνταξη των δικαστικών υπαλλήλων, που απολύθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 1816/1988 (ΦΕΚ 251 Α') και κατείχαν κατά την εξόδο τους από την υπηρεσία τη θέση του γραμματέα της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και του γραμματέα του Συμβουλίου της Επικρατείας με βαθμό γραμματέα Αρείου Πάγου, αναπροσαρμόζεται με βάση το μισθό του 1ου μισθολογικού κλιμακίου του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194 Α') προσαυξημένο κατά 30%, καθώς και με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, που αντιστοιχίει στο νέο αυξημένο αυτόν μισθό και στα έτη της πραγματικής υπηρεσίας τους».

Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 1902/1990 έχει εφαρμογή και για την αναπροσαρμογή των συντάξεων της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 4

Ανώτατα όρια συντάξεων

1. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1902/1990 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στον κατά το προηγούμενο εδάφιο χρόνο για χορήγηση της προσαύξησης υπολογίζεται και ο χρόνος κάθε υπηρεσίας, που πράγματι παρέχεται εφ' όσον αναγνωρίζεται ως σύντάξιμος, ανεξάρτητα από το αν λαμβάνεται υπόψη για τη βαθμολογική ή μισθολογική εξέλιξη».

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται για όσους εξέρχονται της υπηρεσίας από την έναρξη της ισχύος της».

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η κατά το προηγούμενο εδάφιο εξαίρεση ισχύει και επί συντάξεων υπαλλήλων, οι οποίοι λαμβάνουν επί του συντάξιμου μισθού τους προσαύξηση κατά 1/50 για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν του 35ου και μέχρι του 40ού, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1902/1990».

3. Μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 55 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 4 με το ακόλουθο περιεχόμενο, οι δε υπάρχουσες παράγραφοι 4 και 5 λαμβάνουν αριθμό 5 και 6 αντίστοιχα:

«4. Το ακαθάριστο ποσό σύνταξης ή το άθροισμα των ακαθάριστων ποσών συντάξεων, που δικαιούται κάθε άμεσος ή έμμεσος συνταξιούχος από το Δημόσιο, ν.π.δ.δ., ή οιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 50πλάσιο του εκάστοτε τευχάρτου ημερομισθίου της κατά το άρθρο 37 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α') εκάστοτε ασφαλιστικής κλάσης, εφ' όσον έστω και σε έναν από τους πιο πάνω φορείς η εισφορά του εργοδότη υπερβαίνει, κατά το χρόνο απονομής της σύνταξης, την εισφορά του ασφαλισμένου ή υπέρχει του φορέα κοινωνικός πόρος ή επιβάρυνση τρίτων ή ο εργοδότης ενισχύει με οποιονδήποτε τρόπο τον ασφαλιστικό φορέα».

Φορείς επικουρικής ασφάλισης για την εφαρμογή των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου είναι αυτοί που προσδιορίζονται από το άρθρο 7 παρ. 2 του ν.δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α'), όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 12 του ν. 1405/1983.

Στην περίπτωση που οι κατά το πρώτο εδάφιο συντάξεις καταβάλλονται από περισσότερους από ένα φορείς, το επίπλεον του ανώτατου επιτρεπτού ορίου ποσό εκπίπτει κατά σειρά από τη σύνταξη ή τις συντάξεις: α) του Ι.Κ.Α., εφ' όσον τούτο περιλαμβάνεται μεταξύ των εις το πρώτο εδάφιο αναφερόμενων φορέων και β) του Δημοσίου με την αυτήν προϋπόθεση.

Σε κάθε περίπτωση που το Ι.Κ.Α. ή και το Δημόσιο δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των φορέων που αναφέρονται στη διάταξη του πρώτου εδαφίου ή μετά τις κατά το προηγούμενο εδάφιο μειώσεις εναπομένει ποσό συντάξεων μεγαλύτερο του κατά το πρώτο εδάφιο ανώτατου ορίου, το επίπλεον εκπίπτει από τις συντάξεις των λοιπών φορέων με επικρισμαμό αυτού κατ' αναλογία του καταβαλλόμενου από κάθε φορέα ποσού συντάξεων.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται η διαδικασία ελέγχου και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά ή υπεύθυνες δηλώσεις για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

Αμφισβητήσεις που προκύπτουν κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής επιλύονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τυχόν συναρμόδιων υπουργών».

4. Η ισχύς των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από 1-1-1991, καταργείται δε από την αυτήν ημερομηνία το άρθρο 8 του ν. 1405/1983.

Άρθρο 5

Λοιπά θέματα

1. Η παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 91/1943 (ΦΕΚ 129 Α') όπως ήδη ισχύει κατόπιν της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1518/1985 (ΦΕΚ 30 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Σε κάθε περίπτωση το ποσό της μηνιαίας χορηγίας δεν μπορεί να είναι κατώτερο από δώδεκα χιλιάδες διακόσιες σαράντα (12.240) δραχμές ούτε ανώτερο από τα ογδόντα εκατοστά (80%) των εξόδων παράστασης, που καταβάλλονται κάθε φορά στον εν ενεργεία δήμαρχο του οικείου δήμου».

Η ισχύς της διάταξης της παραγράφου αυτής, αρχίζει από 1 Οκτωβρίου 1991.

2. Η περίπτωση ιστ' της παρ. 2 του άρθρου 12 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αντικαθίσταται ως εξής:

«ιστ) Η προϋπηρεσία που παρασχέθηκε με την ιδιότητα του τακτικού ή εκτάκτου με μηνιαίο μισθό ή ημερομισθίου υπαλλήλου ή κληρικού στις υπηρεσίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου και των άλλων Ορθόδοξων Πατριαρχείων. Η κατά το προηγούμενο εδάφιο προϋπηρεσία λαμβάνεται υπόψη και για τη μισθολογική εξέλιξη του υπαλλήλου».

3. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 13 και του άρθρου 38 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθενται εδάφια με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Εάν ο υπάλληλος εξέλθει της υπηρεσίας πριν από τη συμπλήρωση του 56ου έτους της ηλικίας του, η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται με τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής».

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 εφαρμόζονται και επί υπαλλήλων, που έχουν εξέλθει από την υπηρεσία μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος, καθώς και επί των οικογενειών όσων από αυτούς έχουν πεθάνει, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από της πρώτης του μήνα της χρονολογίας εκδόσεως της σχετικής πράξεως ή αποφάσεως».

5. Το δικαίωμα για επιλογή συνταξιοδοτικού φορέα, που παρασχέθηκε με τις διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 9 του ν. 1902/1990 στους υπαλλήλους που μονιμοποιήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1990 κατ' εφαρμογή των διατάξεων, που αναφέρονται σε αυτές παρέχεται και σε όσους μονιμοποιήθηκαν με τις ίδιες διατάξεις μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1991.

Η προθεσμία για την άσκηση του δικαιώματος επιλογής ορίζεται τριμήνη και αρχίζει από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού.

Όσοι από τους ανωτέρω διατηρήσουν το καθεστώς της κύριας ασφάλισης που είχαν πριν από τη μονιμοποίησή τους, διατηρούν υποχρεωτικά και το αντίστοιχο καθεστώς επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και της υγειονομικής περιθαλψής.

6. Επιλογές συνταξιοδοτικού φορέα, που έγιναν από υπαλλήλους των ο.τ.α. οι οποίοι μονιμοποιήθηκαν με την κοινή υπουργική απόφαση αριθμ. πρωτ. ΔΙΠΔΑ Φ.42/24/11440/31-12-1986 των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών και Οικονομικών, που κυρώθηκε με το άρθρο 25 του ν. 1735/1987 (ΦΕΚ 50 Α'), θεωρούνται νόμιμες.

7. Ιατροί που αποχωρούν από θέση του Εθνικού Συστήματος Υγείας (Ε.Σ.Υ.) και συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο λόγω της ιδιότητάς τους αυτής, δύνανται να ασκούν το ιατρικό επάγγελμα, εφ' όσον ζητήσουν την αναστολή καταβολής της σύνταξής τους.

Η αναστολή και επαναχορήγηση της σύνταξης γίνεται με υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α'), που υποβάλλεται από τους ενδιαφερομένους στην αρμόδια Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Η παρ. 1 του άρθρου 39 του ν. 1397/1983 (ΦΕΚ 143 Α') καταργείται.

Άρθρο 6

Επανεξέταση ανάπηρων αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης - Βοηθήματα οικογενειών ανάπηρων άμαχου πληθυσμού

1. Αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, που έχουν δικαιωθεί πολεμικής σύνταξης βάσει των διατάξεων του ν. 1543/1985 (ΦΕΚ 73 Α') και δεν έχουν επανεξετασθεί από δευτεροβάθμια υγειονομικές επιτροπές, παραπέμπονται για επανεξέταση σε ειδικές υγειονομικές επιτροπές, που συστάθηκαν στις έδρες των περιφερειών. Οι επιτροπές αυτές, μετά από εξέταση των οικείων συνταξιοδοτικών φακέλων τους, αποφαινόμενες με αιτιολογημένη γνωμάτευση τους για το ποσοστό μειώσεως της ικανότητας για εργασία, το είδος του τραύματος ή νοσήματος, καθώς και τη σχέση της ανικανότητας προς την υπηρεσία στην Εθνική Αντίσταση.

Αν υπάρχει αμφιβολία ως προς τη σχέση του παθήματος προς την υπηρεσία τους στην Εθνική Αντίσταση ή για το ποσοστό μειώσεως της ικανότητας για εργασία και το είδος του τραύματος ή νοσήματος ή και οποιαδήποτε άλλη αμφιβολία, οι ανωτέρω επιτροπές δύνανται να καλούν για αυτοπρόσωπη εξέταση και τους ενδιαφερομένους αγωνιστές.

Με βάση το καθοριζόμενο νέο ποσοστό ανικανότητας, ανακαθορίζεται και η σύνταξη, δυναμένη να αυξηθεί ή να μειωθεί ή και να διακοπεί σε περίπτωση που η ανικανότητα δεν παρέχει κατά το νόμο δικαιώματα συντάξεως ή είναι άσχετη προς την υπηρεσία στην Εθνική Αντίσταση.

Ο ανακαθορισμός ή η διακοπή της σύνταξης αρχίζει από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από την έκδοση της σχετικής πράξης ή απόφασης.

Σε περίπτωση που οι καλούμενοι για επανεξέταση ανάπηροι δεν προσέρχονται από υπαίτιότητά τους στην κατά τα ανωτέρω ειδική επιτροπή μέσα σε προθεσμία ενός μήνα από της ειδοποίησώς τους, ο φάκελος επαναφέρεται στα αρμόδια συνταξιοδοτικά όργανα, τα οποία με πράξη τους προβαίνουν στη διακοπή της σύνταξης από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα της χρονολογίας έκδοσης της πράξεως αυτής και πάντως, όχι βραδύτερα από την πάροδο τριμήνου από της ημερομηνίας εκστραφής του φακέλου από την επιτροπή.

Ποσά που έχουν καταβληθεί μέχρι τον ανακαθορισμό ή τη διακοπή της συντάξεως δεν αναζητούνται.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και επί των οικογενειών των φονευθέντων ή εκτελεσθέντων ή εξαφανισθέντων ή θανόντων αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης. Στην περίπτωση αυτή η επανεξέταση γίνεται βάσει των στοιχείων του οικείου φακέλου.

3. Αιτήσεις που εκκρεμούν για εξέταση στην αρμόδια υπηρεσία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, παραπέμπονται στις ανωτέρω επιτροπές και κρίνονται βάσει της γνωμάτευσης των επιτροπών αυτών.

Στο εξής οι νομαρχίες, μετά την τήρηση της προβλεπόμενης διαδικασίας αποδείξεως της παθής, θα παραπέμπουν τους οικείους φακέλους για γνωμάτευση στις επιτροπές της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, αντί των πρωτοβάθμιων νομαρχιακών υγειονομικών επιτροπών.

4. Η διαδικασία των προηγούμενων παραγράφων τηρείται και για τους συνταξιοδοτούμενους κατά τις διατάξεις του ν. 1863/1989 (ΦΕΚ 204 Α') και των άρθρων 31 του ν. 1543/1985 και 16 του ν. 1813/1988.

5. Υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων ή ενώπιον οιοδήποτε δικαστηρίου κρίνονται με βάση τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων.

6. Όπου στους νόμους 1543/1985 και 1863/1989 αναφέρεται πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια υγειονομική επιτροπή, εφεξής νοείται η ειδική επιτροπή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η οποία αποφαιίνεται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται ο αριθμός των μελών της επιτροπής και η ιδιότητά τους, ο τρόπος λειτουργίας, η διοικητική υποστή-

ριξη της, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια. Με την ίδια απόφαση δύνανται να ορισθεί αποκλήρωση στους προέδρους, τα μέλη και τους γραμματείς των επιτροπών αυτών, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, εφ' όσον τούτο κρίνεται αναγκαίο.

Ο ορισμός των προέδρων, των μελών και των γραμματέων καθώς και των αναπληρωτών τους γίνεται με απόφαση των κατά τόπο αρμόδιων γενικών γραμματείων περιφερειών.

8. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 82 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (π. δ. 1285/1981 ΦΕΚ 314 Α') αναντικαθίστανται ως εξής:

«1. Μέλη της οικογένειας του θανόντος, που δικαιούνται βοήθηματος, είναι οι χήρες, τα ανήλικα ή ενήλικα μεν, αλλά ανίκανα για εργασία κατά ποσοστό 67% και άνω άρρενα τέκνα, οι γονείς και οι ανίκανες άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες με ποσοστό ανικανότητας 67% και άνω, εφ' όσον συντρέχουν ανάλογα με την προσωπική και οικογενειακή κατάσταση του θανόντος, οι όροι και οι προϋποθέσεις των άρθρων 35 και 36 του Κώδικα αυτού. Το ποσοστό αναπηρίας, όπου απαιτείται, διαπιστώνεται με γνωμάτευση της Ανώτατης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής.

2. Σύνταξεις, που έχουν απονεμηθεί σε οικογένειες πολιτών από τον άμαχο πληθυσμό που φονεύθηκαν υπό τις συνθήκες των άρθρων 77 και 78 του Κώδικα αυτού και διακόπηκαν σε εφαρμογή του άρθρου 10 του α.ν. 1512/1950, επαναχορηγούνται, μετατρεπόμενες σε βοηθήματα, με πράξη ή απόφαση των αρμόδιων συνταξιοδοτικών οργάνων, εφ' όσον συντρέχουν οι όροι και προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου.

9. Υποθέσεις καταβολής βοηθήματος σε οικογένειες φονευθέντων ή εκτελεσθέντων υπό τις συνθήκες των άρθρων 77 και 78 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, οι οποίες απορρίφθηκαν ή δεν έχουν κριθεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος, κρίνονται με βάση τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, οι οποίες έχουν εφαρμογή και επί δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από αυτούς και γεννήθηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.

10. Η αναγνώριση των δικαιωμάτων των παραγράφων 8 και 9 γίνεται ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων. Το ποσό του κανονιζόμενου βοηθήματος καταβάλλεται σταδιακά κατά το ένα τρίτο (1/3) από 1ης Ιανουαρίου 1992, κατά άλλο ένα τρίτο (1/3) από 1ης Ιανουαρίου 1993, ολόκληρο δε από 1ης Ιανουαρίου 1994 και πάντως τα οικονομικά αποτελέσματα δεν μπορεί να αρχίζουν ενωρίτερα από την πρώτη του μήνα που εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση.

Μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1993 οι οικογένειες του πρώτου εδαφίου μπορούν, εφ' όσον επιθυμούν, να κριθούν και με τις προϊσχύουσες του παρόντος διατάξεις.

Άρθρο 7

Θέματα ανασφάλιστων αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης και συνταξιούχων Ο.Γ.Α.

1. Ποσά, που έχουν καταβληθεί για συντάξεις δυνάμει του άρθρου 2 του ν. 1881/1990, θεωρούνται ότι νόμιμα καταβλήθηκαν και δεν αναζητούνται.

2. Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 22 του ν. 1813/1988 και του άρθρου 2 του ν. 1881/1990 αρχίζουν από της πρώτης του μήνα της χρονολογίας εκδόσεως της σχετικής πράξης ή απόφασης.

3. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και επί των υποθέσεων, που εκκρεμούν σε οποιοδήποτε στάδιο στα συνταξιοδοτικά όργανα ή ενώπιον της επιτροπής του άρθρου 1 του α. ν. 599/1968 ή ενώπιον οιοδήποτε δικαστηρίου.

4. Καταργούνται από τότε που ίσχυσαν οι διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 1813/1980 και της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 1859/1989 (ΦΕΚ 153 Α') που προβλέπουν τη χορήγηση από το Δημόσιο πολιτικής σύνταξης στους αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης που είναι και συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. είτε ως τέως γεωργοί είτε ως ανασφάλιστοι υπεργίτες.

Συντάξεις που έχουν αναγνωρισθεί με τις καταργούμενες διατάξεις καύουν να καταβάλλονται από 1 Σεπτεμβρίου 1991, ποσά δε που έχουν καταβληθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή δεν αναζητούνται.

Υποθέσεις που εκκρεμούν, σε οποιοδήποτε στάδιο και αν βρίσκονται, τίθενται στο αρχείο.

Το ίδιο ισχύει και για υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (άρθρο 1 του α.ν. 599/1968 ΦΕΚ 258 Α') καθώς και ενώπιον οιοδήποτε δικαστηρίου.

5. Καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 1648/1986 (ΦΕΚ 147 Α') κατά το μέρος που αφορούν τη χορήγηση ειδικού επιδόματος κατά 15% στους μισθούς και τις συντάξεις των αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης.

Επίσης καταργείται και κάθε άλλη διάταξη, που προβλέπει τη χορήγηση τίτιου επιδόματος σε αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης.

Επιδόματα που έχουν αναγνωρισθεί με βάση τις καταργούμενες διατάξεις καύουν να καταβάλλονται με πράξη ή απόφαση του οργάνου που τα

έχει χορηγήσει, από της πρώτης του μεθιπόμένου της ισχύος του παρόντος, μήνα.

Ποσά που έχουν καταβληθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή δεν αναζητούνται, εκκρεμείς δε δίκες για χορήγηση του επιδόματος αυτού σε οποιοδήποτε στάδιο και αν ευρισκονται, καταργούνται.

Άρθρο 8

Ρύθμιση θεμάτων Μ.Τ.Π.Υ.

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 44 του π. δ. 422/1981 «Περί κωδικοποίησης των περι Μητοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων υφιστάμενων διατάξεων» (ΦΕΚ 114 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Τα ορφανά παιδιά των μετόχων, καθώς και τα αδέρφια των άγαμων μετόχων ή των χήρων χωρίς παιδιά ή των διαζευγμένων χωρίς παιδιά, δικαιούνται μερίσματος εάν τα μαν κορίτσια είναι άγαμα, τα δε αγόρια ανήλικα και άγαμα. Η ενηλικίωση επέρχεται με τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας.

Τα αγόρια που φοιτούν σε ανώτατες και ανώτερες σχολές της ημεδαπής ή ισοτιμίας της αλλοδαπής, δικαιούνται μερίσματος μέχρι τέλους των σπουδών τους και πάντως όχι πέρα από τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας τους, εφ' όσον είναι άγαμα.

Το μερίσμα καταβάλλεται με την προσκόμιση κάθε χρόνο πιστοποιητικού της οικείας σχολής, από το οποίο προκύπτει η κανονική φοίτηση του σπουδαστή».

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 45 του π. δ. 422/1981 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, αποκτούν δικαίωμα μερίσματος και τα ενήλικα άρρενα τέκνα ή αδέρφια, εφ' όσον πληρούνται, ανάλογα με την περίπτωση, οι προϋποθέσεις της παραγράφου 5 του προηγούμενου άρθρου».

3. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 45 του π. δ. 422/1981 αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Το δικαίωμα για απονομή μερίσματος των άγαμων μετόχων ή των χήρων χωρίς παιδιά ή των διαζευγμένων χωρίς παιδιά, μεταβιβάζεται στους γονείς και τα ορφανά από πατέρα αδέρφια του αποβιώσαντος στην υπηρεσία μετόχου ή του μερισματούχου.

Ειδικά για τον πατέρα ή τα άρρενα αδέρφια των άγαμων μετόχων ή μερισματούχων, καθώς και τους γονείς και τα ορφανά από πατέρα αδέρφια των χήρων ή διαζευγμένων χωρίς παιδιά, που πέθαναν πριν από την ισχύ του νόμου αυτού, το μερίσμα καταβάλλεται από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η σχετική αίτηση.

5. Συγχώνευση περισσότερων των δύο μερισμάτων εκ του Μητοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων στο αυτό ή τα αυτά πρόσωπα δεν επιτρέπεται».

4. Η παρ. 1 του άρθρου 71 του π. δ. 422/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το δικαίωμα του μετόχου ή της οικογένειάς του για απονομή μερίσματος, αναγνωρίζεται ή ασκείται οποτεδήποτε».

5. Όπου στη νομοθεσία του Μητοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων, αναφέρεται η χήρα σύζυγος ή χήρα μητέρα και οι άγαμες ορφανές αδελφές άγαμου μετόχου, νοούνται στο εξής ο επίζυγος σύζυγος ή οι γονείς και τα ορφανά από πατέρα άγαμα αδέρφια του μετόχου, αντίστοιχα.

6. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Μ.Τ.Π.Υ. δύναται να πραγματοποιούνται διαπάνες μέχρι του ποσού των δραχ. 1.000.000, ετησίως, για κοινωνικές σκοπούς. Το ποσό αυτό δύναται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Συνταξιοδοτικές διατάξεις ασφαλισμένων σε ειδικά ταμεία συντάξεων

Άρθρο 9

Συνταξιοδοτικό καθεστώς ασφαλισμένων σε ειδικά ταμεία συντάξεων

1. Το άρθρο 10 του ν. 1902/1990 αντικαθίσταται από τότε που ισχύει, ως ακολούθως:

«1. Στο παρόν άρθρο υπάγονται οι ασφαλισμένοι, για κύρια ή επικουρική σύνταξη, στα Ειδικά Ταμεία Συντάξεων του προσωπικού των Τραπεζών, του Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε., του Τ.Σ.Π.-Η.Σ.Α.Π. και στη Διεύθυνση Ασφαλίσεως Προσωπικού της Δ.Ε.Η..

Ως επικουρικά ταμεία για την εφαρμογή του παρόντος νοούνται τα επικουρικά ταμεία ή κλάδοι ή λογαριασμοί, που λειτουργούν με τη μορφή ν.π.δ.δ., καθώς και κάθε άλλος φορέας, ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής, που χορηγούν περιοδικές παροχές, υπό τύπο συντάξεων, βοηθημάτων ή μερισμάτων, εφ' όσον τα έσοδα αυτών από εργοδοτικές εισφορές, κοινωνικούς πόρους ή άλλη επιχορήγηση υπερβαίνουν τα έσοδα από εισφορές των ασφαλισμένων.

2. Συντάξιμος χρόνος, με τη συμπλήρωση του οποίου θεμελιώνεται δι-

καίωμα για σύνταξη γήρατος, κύριας και επικουρικής, παραμένει ο προβλεπόμενος από τα καταστατικά του κάθε ταμείου. Όπου προβλέπεται θεμελίωση δικαιώματος με ασφάλιση άνω των είκοσι πέντε (25) ετών το δικαίωμα θεμελιώνεται και με τη συμπλήρωση της εικοσιπενταετίας.

3. Ο υπολογισμός και η απονομή της σύνταξης διέπονται από τις ισχύουσες κάθε φορά καταστατικές διατάξεις του κάθε ταμείου.

4. Εξαιρετικώς για όσους έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα ασφάλισης από 1-1-1983 και μετά, ισχύουν τα ακόλουθα:

α) Καταργούνται οι διατάξεις κάθε ταμείου της παρ. 1 που τυχόν προβλέπουν θεμελίωση δικαιώματος συντάξεως γήρατος των γυναικών με 15ετή συντάξιμη υπηρεσία.

β) Η μηνιαία σύνταξη καθορίζεται σε πεντηκοστά επί του 80% των αποδοχών, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη από τις καταστατικές διατάξεις κάθε ταμείου για τον υπολογισμό της σύνταξης:

ι. Μέχρι συμπλήρωσεως 25 ετών υπηρεσίας ένα πεντηκοστό (1/50) για κάθε έτος.

ii. Για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν των 25 και μέχρι συμπλήρωσεως 30 ετών δύο πεντηκοστά (2/50).

iii. Για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν των 30 και μέχρι συμπλήρωσεως 35 ετών τρία πεντηκοστά (3/50).

5. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων των ειδικών ταμείων της παρ. 1 του άρθρου αυτού ορίζονται ως εξής, ανεξάρτητα αν από τα καταστατικά τους προβλέπεται συνταξιοδότηση με όριο ηλικίας ή χωρίς όριο ηλικίας:

α. Για όσους έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι την 31-12-1982 και συμπληρώνουν το συντάξιμο χρόνο μέχρι την 31-12-1997:

αα. Το τεσσαρακοστό δεύτερο (42ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω.

ββ. Το πεντηκοστό τρίτο (53ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο για τις λοιπές γυναίκες.

γγ. Το πεντηκοστό πέμπτο (55ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

β. Για όσους έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι την 31-12-1982 και συμπληρώνουν το συντάξιμο χρόνο από 1-1-1998 και μετά:

αα. Το πεντηκοστό (50ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω.

ββ. Το πεντηκοστό όγδοο (58ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και γγ. το εξηκοστό (60ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο, προκειμένου για τους άνδρες.

γ. Για όσους υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης από 1.1.1983 και μετά:

αα. Το πεντηκοστό (50ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω.

ββ. Το πεντηκοστό όγδοο (58ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και γγ. το εξηκοστό (60ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο, προκειμένου για τους άνδρες.

δ. Τα όρια ηλικίας που ορίζουν οι διατάξεις των παρ. α' και β' της παραγράφου αυτής δεν ισχύουν για όσους έχουν χρόνο πραγματικής ασφάλισης επτά (7) τουλάχιστον ετών, πέραν του απαιτούμενου, κατά περίπτωση για θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, συντάξιμου χρόνου.

Για τη συμπλήρωση του κατά την περίπτωση αυτήν ορίου των 7 ετών συμπληρώνεται και ο χρόνος που θεωρείται και υπολογίζεται ως συντάξιμος σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης που ισχύουν κάθε φορά.

Ειδικά κατά την εφαρμογή της περίπτωσης αυτής οι άνδρες ασφαλισμένοι της Διεύθυνσης Ασφαλίσεως Προσωπικού της Δ.Ε.Η. δεν δικαιούνται σύνταξη πριν από τη συμπλήρωση του 50ού έτους της ηλικίας τους.

ε. Εφ' όσον ο δικαιούχος παραμένει στην υπηρεσία και μετά τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση απαιτούμενου συντάξιμου χρόνου το δικαίωμα σύνταξης που θεμελιώνεται δεν θίγεται από την παραμονή ή από ενδεχόμενες μεταβολές, που επέρχονται κατά τη διάρκεια της παραμονής αυτής.

στ. Η καταβολή της σύνταξης των υπαλλήλων, οι οποίοι παραιτούνται ή απολύονται με τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση απαιτούμενου συντάξιμου χρόνου, αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας συνταξιοδότησης.

Με τη λήξη της αναστολής αρχίζει η καταβολή της σύνταξης προσαυξη-

μείνις με τις αναπροσαρμογές που μεσολάβησαν στο μεταξύ. Στην περίπτωση αυτήν ο υπάλληλος δικαιούται να εισπράξει το ερέπαι βοήθημα, κατά το χρόνο αποχώρησής του, από το φορέα πρόνοιας στον οποίο είναι ασφαλισμένος εφ' όσον πληροί και τις λοιπές προϋποθέσεις του καταστατικού του οικείου φορέα.

Ο αποχωρών υπάλληλος και τα προστατευόμενα σύμφωνα με το καταστατικό κάθε ταμείου μέλη, εάν το επιθυμούν, μπορούν να συνεχίσουν την ασφάλισή τους για υγειονομική περίθαλψη στον ίδιο φορέα, εφ' όσον δεν υποχρεί εξ ιδίου δικαιώματος στην ασφάλιση άλλου φορέα ή κλάδου υγείας.

Για τη συνέχιση της ασφάλισης καταβάλλεται από τον αποχωρούντα υπάλληλο η εισφορά συνταξιούχου του κλάδου υγείας.

6. Οι περιορισμοί της παρ. 5 του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή:

α. Για όσους αποχωρούν ή απολύονται από την υπηρεσία λόγω αωματικής ή διανοητικής ανικανότητας είτε αυτή οφείλεται στην υπηρεσία είτε όχι.

Το ίδιο ισχύει και όταν ο υπάλληλος, ενώ έχει θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης και αποχωρήσει πριν από την ηλικία συνταξιοδότησης, καταστεί εν τω μεταξύ ανίκανος κατά ποσοστό τουλάχιστον 67%.

Στην περίπτωση αυτήν η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που κατέστη ανίκανος.

Το ποσοστό της ανικανότητας και η ημερομηνία που επέβη αυτή, βεβαιώνεται με γνωμάτευση της υγειονομικής επιτροπής κάθε ταμείου. Σε περίπτωση θανάτου του υπαλλήλου δικαιούνται σύνταξη τα, από τις καταστατικές διατάξεις εκάστου ταμείου, προβλεπόμενα μέλη οικογένειας αυτού, από την ημερομηνία θανάτου του.

β. Για όσους είναι παντελώς τυφλοί, παρακληγικοί, τετρακληγικοί ή κάσχουν από μεσογειακή και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία.

γ. Για όσους απολύονται χωρίς δική τους υπαιτιότητα.

δ. Για όσους αποχωρούν από την υπηρεσία μέχρι 31-12-1997 και έχουν συμπληρώσει τριακοπενταετή τουλάχιστον συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζεται ο χρόνος διαδοχικής ασφάλισης, καθώς και κάθε άλλος χρόνος ο οποίος λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος από τις καταστατικές διατάξεις εκάστου ταμείου.

7. Για όλους τους ασφαλισμένους και τους εφεξής ασφαλιζόμενους στους ασφαλιστικούς φορείς αυτού του άρθρου, τους υπαγόμενους στα βραβεία και ανθυγιεινά επαγγέλματα, αντί των παραγράφων 2 έως και 6, εξακολουθούν να ισχύουν οι αντίστοιχες διατάξεις του καταστατικού κάθε φορέα, όπως αυτές εφαρμόζονταν πριν από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου.

8. Γυναίκες ασφαλισμένες στα ειδικά ταμεία της παρ. 1, οι οποίες έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και άνδρες ασφαλισμένοι, οι οποίοι έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι και οι τελευταίοι έχουν την επιμέλεια των ανήλικων ή ανίκανων παιδιών με δικαστική απόφαση, θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με τη συμπλήρωση 20ετούς συντάξιμου, κατά το καταστατικό του κάθε ταμείου χρόνου, ανεξάρτητα από το χρόνο πρόσληψης και την ηλικία.

9. α. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου για την απονομή σύνταξης στα θήλαα παιδιά ή αδελφές των ασφαλισμένων ή συνταξιούχων των ασφαλιστικών φορέων της παραγράφου 1, καθώς και για τις προσυζητήσεις των συντάξεων των τελευταίων για τα θήλαα παιδιά ισχύουν οι ίδιες προϋποθέσεις που προβλέπονται για τα άρρνα παιδιά ή αδελφούς.

β. Δικαιώματα συντάξεων ή προσυζητήσεων συντάξεων που έχουν θεμελιωθεί πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου, δεν θίγονται με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου. Προκειμένου για διαζευγμένες θυγατέρες το συνταξιοδοτικό δικαίωμα θεμελιώνεται εφ' όσον ο θάνατος του γονέα και η λύση του γάμου επήλθαν πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

γ. Κατ' εξαίρεση θυγατέρες ή αδελφές ασφαλισμένων ή συνταξιούχων, οι οποίες μέχρι την 17-10-1990 είχαν συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας τους δικαιούνται σύνταξη, σε περιπτώσεις θανάτου του πατέρα ή αδελφού, εφ' όσον δεν εργάζονται ή δεν λαμβάνουν σύνταξη από άλλη πηγή, με την προϋπόθεση ότι προβλεπόταν η συνταξιοδότηση αυτών από τις καταστατικές διατάξεις των οικείων φορέων πριν από την παραπάνω ημερομηνία και σύμφωνα με τους ειδικότερους περιορισμούς των διατάξεων αυτών.

Πάντως σε καμιά περίπτωση η συνταξιοδότηση δεν μπορεί να αρχίσει πριν από τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους.

Τα ανωτέρω ισχύουν και για θυγατέρες ή αδελφές των οποίων η συνταξιοδότηση προβλεπόταν από γενικές διατάξεις. Στην περίπτωση αυτήν, η ηλικία συνταξιοδότησης είναι η προβλεπόμενη από τις γενικές αυτές διατάξεις.

δ. Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου ισχύουν και για τις συντάξεις ή προσυζητήσεις συντάξεων, που απονέμονται από τους άλλους ασφαλιστικούς φορείς αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

10. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 435/1976 (ΦΕΚ 250 Α') έχουν εφαρμογή και στους αποχωρούντες ή απομακρυνόμενους κατ' εφαρμογήν της παρ. δ' της παρ. 5 του άρθρου αυτού.

11. Ανεξαρτήτως από το χρόνο πρόσληψης, το επί του συντάξιμου μη-

ναίου μισθού ποσοστό σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου, αυξάνεται κατά 1/500 για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν του 35ου και μέχρι του 40ού.

12. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού, εφαρμόζονται για όλους τους ασφαλισμένους των ειδικών ταμείων της παρ. 1, έτσι και αν με τις προϋποθέσεις καταστατικές διατάξεις είχαν συμπληρώσει προϋποθέσεις για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

2. Συνταξιοδοτικές αποφάσεις, οι οποίες έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του εδαφ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1902/1990 και μέχρι την ισχύ του ν. 1914/1990, παραμένουν ισχυρές.

Άρθρο 10

Ασφαλιστικές εισφορές ειδικών ταμείων

1. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 1902/1990 ανακαθίσταται ως εξής:

«Ο εργοδότης υποχρεούται να παρακρατεί και αποδίδει από τις αποδοχές των ασφαλισμένων το ασφαλιστρο της παρ. 1 αυτού του άρθρου, καθώς επίσης και να καλύπτει τα τυχόν προκύπτοντα σε κάθε οικονομική χρήση ή κατά τη διάρκεια χρήσης ελλείμματα του αντίστοιχου φορέα.

Σε περίπτωση που υπάρχουν οργανισμοί-εργοδότες περισσότεροι του ενός, τα τυχόν ελλείμματα επιμερίζονται ε' αυτούς ανάλογα με το συνολικό ποσό των συντάξεων που καταβάλλεται σε κάθε ομάδα συνταξιούχων που προέρχονται από κάθε Όργανισμό. Του επιμερισμού εξαιρούνται οι οργανισμοί-εργοδότες, των οποίων η σχέση μεταξύ του συνόλου των καταβαλλόμενων ασφαλιστικών εισφορών και των ακαθάριστων συντάξεων των συνταξιούχων, που προέρχονται από αυτούς, είναι πλεονασματική».

2. Η ισχύς του άρθρου αυτού, αρχίζει από την ισχύ του ν. 1902/1990.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Τροποποιήσεις νομοθεσίας Ι.Κ.Α.

Άρθρο 11

Περιστολή της εισφοροδιαφυγής

1. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111 Α'), προστίθεται εδάφιο τρίτο, ως εξής:

«Ιδίως όταν ο εργοδότης παραλείπει να καταχωρεί στις καταστάσεις προσωπικού, μέσα στις προθεσμίες του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, τους απασχολούμενους ε' αυτόν αλλοδαπούς ή συνταξιούχους Ι.Κ.Α. γήρατος ή αναπηρίας, το ανωτέρω ποσοστό επιβάρυνσης ορίζεται σε 75% των οφειλόμενων από την αιτία αυτήν εισφορών.

Το ποσό της επιβάρυνσης αυτής δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τον τεμαχιστό μισθό της 12ης ασφαλιστικής κλάσης που ισχύει την ημέρα της επιβολής του προστίμου».

2. Η παρ. 2 του άρθρου 24 και η παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 1902/1990 καταργούνται.

3. Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της παρ. γ' της παρ. 7 του άρθρου 29 του α. ν. 1846/1951 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Επιπλέον στο συνταξιούχο Ι.Κ.Α. γήρατος ή αναπηρίας που παραλείπει να αναγγείλει στο Ι.Κ.Α. την απασχόλησή του αναστέλλεται εκ του λόγου τούτου και μόνο η καταβολή της σύνταξης του επί τρίμηνο από τον επόμενο μήνα που έλαβε γνώση της απασχόλησής του το Ίδρυμα».

Άρθρο 12

Συντάξεις γήρατος, αναπηρίας και θανάτου

1. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 καταργείται από την ημερομηνία που ισχύει.

2. Στο τέλος της παρ. ε' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Προς τούτο δημιουργείται ειδικό σώμα γιατρών υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας, που αποτελείται από ιατρούς του Ι.Κ.Α. με απασχόληση στις επιτροπές αυτές. Οι ιατροί αυτοί υποβάλλονται σε ειδική εκπαίδευση στο έργο των υγειονομικών επιτροπών. Τα προγράμματα της ειδικής αυτής εκπαίδευσης καταρτίζονται από το Ι.Κ.Α. και εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η διάρκεια των προγραμμάτων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής. Για τη συμμετοχή στα προγράμματα αυτά γίνεται προκήρυξη εκδήλωσης ενδιαφέροντος, που απευθύνεται σε όλους τους ιατρούς του Ι.Κ.Α., με την οποία καθορίζονται τα κριτήρια επιλογής των συμμετεχόντων και οι υποχρεώσεις τους. Η αξιολόγηση γίνεται από 3μελή επιτροπή, η οποία αποτελείται από έναν (1)

εκπρόσωπο του Ι.Κ.Α., που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από το Διοικητή του Ι.Κ.Α., από έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από τον Π.Ι.Σ. και έναν (1) εκπρόσωπο της Πανελληνίου Ομοσπονδίας Ιατρών Ι.Κ.Α., που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από την Π.Ο.Σ.Ε.Υ.Π.-Ι.Κ.Α..

Από το σύνολο των επιλεγμένων ιατρών καθορίζονται με δημόσια κλήρωση ανά τετράμηνο οι ιατροί που απαιτούνται για τη λειτουργία των υγειονομικών επιτροπών, ο αριθμός των οποίων ορίζεται μετά από εισήγηση της υπηρεσίας με απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α..

Οι παραπάνω ιατροί θα καλύψουν τις ανάγκες των υγειονομικών επιτροπών των υποκαταστημάτων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, καθώς και των προέδρων των υγειονομικών επιτροπών όλης της χώρας.

Τα μέλη των υγειονομικών επιτροπών των υποκαταστημάτων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης είναι ιατροί από το Ειδικό Σώμα που ορίζονται για τέσσερις μήνες με κλήρωση.

Οι προς εξέταση περιπτώσεις από τις υγειονομικές επιτροπές των παραπάνω υποκαταστημάτων καταχωρίζονται σε πινάκια και κάθε πινάκιο παραπέμπεται στις επιτροπές αυτές ύστερα από δημόσια κλήρωση, που γίνεται μία (1) ώρα πριν από την έναρξη της λειτουργίας των επιτροπών.

Για τη συγκρότηση των υγειονομικών επιτροπών των επαρχιών τη θέση των δύο μελών τους καλύπτουν ιατροί του Ι.Κ.Α., που ορίζονται ύστερα από δημόσια κλήρωση των ιατρών που υπηρετούν σε κάθε υποκατάστημα, εξαιρουμένων των ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντιάτρων. Η κλήρωση γίνεται μία (1) ώρα πριν από την έναρξη της λειτουργίας της υγειονομικής επιτροπής.

Στα παραπάνω υποκαταστήματα η προετοιμασία του φακέλου με τις αναγκαίες παρακλινικές εξετάσεις και εξετάσεις ειδικών ιατρών γίνεται από τον προϊστάμενο της υγειονομικής υπηρεσίας, ο οποίος συμμετέχει στην υγειονομική επιτροπή άνευ ψήφου, ως εισηγητής.

Ο διορισμός των μελών των υγειονομικών επιτροπών γίνεται με απόφαση του υγειονομικού προϊσταμένου κάθε υποκαταστήματος.

Οι ιατροί του Ειδικού Σώματος των υγειονομικών επιτροπών μετακινούνται κάθε μήνα εκτός έδρας ύστερα από δημόσια κλήρωση για την κάλυψη της θέσης του προέδρου των υγειονομικών επιτροπών των επαρχιακών υποκαταστημάτων και καταβάλλονται σ' αυτούς έξοδα κινήσεως και ημερήσια αποζημίωση σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Στους ιατρούς των υγειονομικών επιτροπών, καθώς και τους υγειονομικούς προϊσταμένους που μετέχουν ως εισηγητές στις υγειονομικές επιτροπές, καταβάλλεται ειδική αποζημίωση για κάθε κρινόμενο περιστατικό, για το οποίο εκδίδεται οριστική γνωμάτευση, ποσό ίσου με το μισό της αμοιβής που καταβάλλεται εκάστοτε από το Δημόσιο στους συμβεβλημένους μ' αυτό ιατρούς για την εξέταση στο ιατρείο.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. καθορίζονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την πληρότητα του φακέλου των κρινόμενων περιστατικών, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

Μέχρι τη συγκρότηση και λειτουργία των κατά το άρθρο αυτό προβλεπόμενων υγειονομικών επιτροπών ανακηρύσσεται η συγκρότηση και λειτουργία τους γίνεται με τις ισχύουσες διατάξεις.

3. Η περ. στ' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«στ. Κατά τον προσδιορισμό του βαθμού της αναπηρίας σύμφωνα με τα ανωτέρω εδάφια α', β' και γ', το ποσοστό αναπηρίας που οφείλεται σε ιατρικά κριτήρια μπορεί να αυξηθεί και μέχρι 17 ποσοστιαίες μονάδες, λόγω κοινωνικών κριτηρίων ή κριτηρίων αγοράς εργασίας».

4. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτ. η' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης ο ασφαλισμένος, του οποίου η αναπηρία οφείλεται κατά κύριο λόγο σε ψυχοπαθολογικές παθήσεις και κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια των εδαφίων β' ή γ', δικαιούται την ακεραία ή τα 3/4 της ακεραίας σύνταξης αντίστοιχα».

5. Το τρίτο εδάφιο της περίπτ. ε' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 καταργείται.

6. Η παρ. 12 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

«12. Ως σύνταξη του θανόντος (θανούσης) για τον υπολογισμό των ποσών των συντάξεων των μελών οικογενείας του παρόντος άρθρου λαμβάνεται υπόψη προκειμένου περί θανόντος συνταξιούχου το ποσό σύνταξης που πράγματι ελάμβανε ο θανών (θανούσα), ή προκειμένου περί ασφαλισμένου το ποσό που εδικαιούτο να λάβει ο θανών εάν είχε κριθεί ανάπηρος κατά την έννοια της παραγράφου 5 εδάφ. α' του παρόντος. Τυχόν προσαυξήσεις λόγω οικογενειακών βραβών και απολύτου αναπηρίας δεν συνυπολογίζονται».

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1-1-1992.

Άρθρο 13

Συντάξιμος μισθός

1. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 37 του α. ν. 1846/1951 όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 30 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τον προσδιορισμό των ανωτέρω συνολικών αποδοχών, οι αποδοχές του ασφαλισμένου για κάθε έτος λαμβάνονται υπόψη αναπροσαρμοσμένες κατά το λόγο του τεκμαρτού ημερομισθίου της 15ης ασφαλιστικής κλάσης του Δεκεμβρίου του τελευταίου έτους πριν από την υποβολή της αίτησης προς το τεκμαρτό ημερομισθίο της ίδιας ασφαλιστικής κλάσης του Δεκεμβρίου του έτους στο οποίο ανάγονται οι αναπροσαρμοζόμενες αποδοχές».

Για την κατάταξη σε μία από τις ασφαλιστικές κλάσεις της παρ. 1 του άρθρου 37 του α. ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα λαμβάνονται υπόψη τα όρια μισθών και τα τεκμαρτά ημερομισθία των ασφαλιστικών κλάσεων όπως αυτά ισχύουν το Δεκέμβριο του έτους πριν από την υποβολή της αίτησης».

Το ύψος των συντάξεων που υπολογίζεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου αυτής δεν μπορεί να είναι μικρότερο από αυτό που προκύπτει από τον υπολογισμό βάσει των προϋποθέσεων του άρθρου 30 του ν. 1902/1990 διατάξεων, για όσους υποβάλουν αίτηση συνταξιοδότησης μέχρι 30-6-1992.

Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου αυτής αρχίζει από 17-10-1990.

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 37 του α. ν. 1846/1951 όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικατάστασή του με την παρ. 2 του άρθρου 26 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα όρια μισθών και τα τεκμαρτά ημερομισθία των ασφαλιστικών κλάσεων της παρ. 1 αναπροσαρμόζονται εφεξής κατά το ποσοστό αύξησης που χαρακτηρίζεται κάθε φορά στις συντάξεις του Ι.Κ.Α. και από την ίδια ημερομηνία».

Άρθρο 14

Υπαγωγή στην ασφάλιση

1. Στο τέλος του άρθρου 2 του α. ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. για όλους τους κλάδους ασφαλίσεως αυτού, καθώς και του Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ., του Ο.Α.Ε.Δ., του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας, οι μη υπαγόμενοι από ίδια δικαίωμα στην ασφάλιση άλλου ταμείου πτυχιούχου των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), οι οποίοι λαμβάνουν υποτροφίες προς επιμόρφωση και ειδίκευση στα διάφορα κέντρα ερευνών που λειτουργούν στην Ελλάδα ως αυτοτελή ιδρύματα».

Η ασφάλιση διαρκεί καθ' όλη την περίοδο της υποτροφίας και ανεξάρτητα από τη διάρκεια της ημερήσιας ή της κατά μήνα πραγματικής απασχόλησης διενεργείται δε για 25 ημέρες ασφάλισης το μήνα. Οι μηνιαίες εισφορές υπολογίζονται με βάση το συνολικό ασφαλιστρο των ανωτέρω κλάδων ασφαλίσεως και το κάθε φορά καταβαλλόμενο μηνιαίο ποσό της υποτροφίας.

Οι εισφορές εργοδότη βαρύνουν το κέντρο ερευνών στο οποίο πραγματοποιείται η επιμόρφωση ή ειδίκευση και του ασφαλισμένου τους ίδιους τους υποτρόφους, ενώ για τον υπεύθυνο καταβολής των εισφορών, το χρόνο καταβολής τους, την επιβάρυνση με πρόσθετα τέλη, την επιδίωξη εισπραχθείς τους κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. κ.λπ. εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α.».

Ασφάλιση των ανωτέρω προσώπων που έχει πραγματοποιηθεί για επιμόρφωση και ειδίκευση στα ερευνητικά κέντρα προ της ισχύος του παρόντος παραμένει ισχυρή.

2. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 1296/1982 (ΦΕΚ 128 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Πάντως σε καμία περίπτωση δεν καταβάλλονται εισφορές σε σύνολο ετήσιων αμοιβών δικαιωμάτων κ.λπ., που υπερβαίνει το 14πλάσιο του τεκμαρτού μισθού της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης της παρ. 1 του άρθρου 37 του α. ν. 1846/1951, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά.».

3. Για τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 1296/1982: τα οποία ταυτόχρονα παρίχουν και εργασία μισθωτού εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 25 παρ.6 του α. ν. 1846/1951 όπως ισχύει.

4. Στο τέλος του άρθρου 2 του α. ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., του Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ., του Ο.Α.Ε.Δ., του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας οι εφοδιασμένες με άδεια εργασίας αποκλειστικές αδελφές νοσοκόμες. Οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται πάνω στο σύνολο της εργα-

τικής αμοιβής. Οι αποκλειστικές αδελφές εισπράττουν από τον αποδέκτη των υπηρεσιών τους και τις βαρύνουσες τον εργοδότη ασφαλιστικές εισφορές με τριπλότυπες αποδείξεις, που χορηγεί το Ι.Κ.Α. και τις αποδίδουν σ' αυτό μαζί με τις εισφορές ασφαλισμένων που βαρύνουν τις ίδιες μέχρι το τέλος του επόμενου της απασχόλησης μήνα.

Ο αρμόδιος φορέας για τη χορήγηση της άδειας εργασίας, ο τύπος και το περιεχόμενο της άδειας και οι προϋποθέσεις χορήγησής της ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εργασίας.

Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Κ.Α. καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των ημερών ασφάλισης και της ασφαλιστικής κλάσης, οι συνέπειες της μη έγκαιρης καταβολής των εισφορών μεταξύ των οποίων μπορεί να είναι και η αφαίρεση της άδειας απασχόλησης, η εισπράξη των καθυστερούμενων εισφορών κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία της ασφάλισης των αποκλειστικών αδελφών νοσούντων.

5. Στο τέλος του άρθρου 2 του α.ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, προστίθεται διάταξη, η οποία έχει ως εξής:

«Οι τρόφιμοι ιδρυμάτων προστασίας απροσάρμοστων παιδιών, κατά το χρόνο της πρακτικής άσκησης τους σε εργοδότες του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., κατά τον κινδύνο του ατυχήματος, σύμφωνα με την κάθε φορά ισχύουσα για την ασφάλιση ατυχήματος νομοθεσία.

Για τον υπολογισμό των εισφορών, αναγνωρίζονται μια ημέρα ασφάλισης για κάθε ημέρα πρακτικής άσκησης και 25 για κάθε μήνα, ανεξάρτητα από την πραγματική διάρκεια της ημερησίας πρακτικής άσκησης ή τη διάρκεια της πραγματικής άσκησης κάθε μήνα.

Οι εργοδότες, στους οποίους πραγματοποιείται η πρακτική άσκηση των ανωτέρω προσώπων υποχρεούνται να καταβάλλουν στο Ι.Κ.Α., με βάση τις σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας του, εισφορά 2% υπολογιζόμενη πάνω στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύει κάθε φορά».

Άρθρο 15

Συνέχιση ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ. και

1. Πρόσωπα, που έχουν ασφαλιστεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος για επικουρική σύνταξη στον Κλάδο Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ. για δύο (2) έτη ή τουλάχιστον εξακόσιες (600) ημέρες ασφάλισης, ενώ σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία θα έπρεπε να έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση άλλου ταμείου ή κλάδου επικουρικής ασφάλισης και δεν έχει αμφισβητηθεί μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα η ασφάλισή τους από τα πρόσωπα αυτά ή τους εργοδότες τους ή από τα ανωτέρω ταμεία ή κλάδους επικουρικής ασφάλισης, συνεχίζουν την ασφάλισή τους στον Κλάδο Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ., εφ' όσον εντός έτους από την ισχύ του νόμου αυτού δεν εγερθεί αμφισβήτηση για το κύρος της ασφάλισης.

2. Μετά την παρέλευση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, η κρίση οποιαδήποτε διοικητικού οργάνου περί της υπαγωγής των προσώπων της παρ. 1 στην ασφάλιση άλλου ταμείου ή κλάδου επικουρικής ασφάλισης σύμφωνα με την ισχύουσα σ' αυτό νομοθεσία δεν μεταβάλλει την ήδη υφιστάμενη ασφαλιστική τους κατάσταση.

3. Σε περίπτωση που, πριν από την παρέλευση των δύο (2) ετών ή εξακοσίων (600) ημερών ασφάλισης στον Κλάδο Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ. ή του έτους που προβλέπεται από την παρ. 1, γεννηθεί αμφισβήτηση από τα παραπάνω πρόσωπα ή τους εργοδότες αυτών ή άλλο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης, σχετικά με τη νομιμότητα της υπαγωγής τους στον Κλάδο Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ. και εφ' όσον κριθεί οριστικά, ότι τα πρόσωπα αυτά θα έπρεπε να υπαχθούν στην ασφάλιση άλλου ταμείου ή κλάδου επικουρικής ασφάλισης, οι ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών, που έχουν καταβληθεί στον Κλάδο Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ., μεταφέρονται στο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης, που θα υπαχθούν, εντόκως με το επιτόκιο, που προβλέπεται από το άρθρο 40 του α.ν. 1846/1951 όπως ισχύει και ο χρόνος ασφάλισης που αναλογεί σ' αυτές θεωρείται χρόνος ασφάλισης στο νέο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης. Εάν οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη, που ισχύουν στο νέο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης, είναι μεγαλύτερες από τις εισφορές που έχουν καταβληθεί στον Κλάδο Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ., τότε οι εργοδότες υποχρεούνται να καταβάλλουν την επί πλέον διαφορά των ασφαλιστικών εισφορών, που υπολογίζεται επί των αποδοχών του πρώτου μήνα υπαγωγής στο νέο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης, χωρίς πρόσθετες επιβαρύνσεις.

Η κρίση για τον προσδιορισμό του φορέα ασφάλισης γίνεται από τα αρμόδια όργανα των ενδιαφερόμενων φορέων, σε περίπτωση δε διαφωνίας αυτών από τριμελή επιτροπή, που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, από έναν εκπρόσωπο κάθε ενδιαφερόμενου ταμείου ή κλάδου και έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Η συνέχιση της ασφάλισης που προβλέπεται από την παρ. 1 του παρόντος δεν ισχύει για τα πρόσωπα της παραγράφου αυτής, τα οποία μεταβάλλουν

ασφάλιση ή εργοδότη ή εργασιακή σχέση και ένεκα της μεταβολής αυτής είναι ασφαλιστά σε άλλο επικουρικό ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης. Η ασφάλισή τους στο νέο ταμείο ή κλάδο αρχίζει από την παραπάνω μεταβολή.

5. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που θα εκδοθεί μετά από γνώμη του Δ.Σ. των φορέων επικουρικής ασφάλισης, καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την αποφυγή μη κανονικής ασφάλισης των προσώπων, που θα ασφαλιστούν μετά την ισχύ του παρόντος νόμου για επικουρική σύνταξη, καθώς και ο τρόπος αντιμετώπισης περιπτώσεων μη κανονικής ασφάλισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Τροποποίηση νομοθεσίας Τ.Σ.Α.Υ.

Άρθρο 16

Υπαγωγή στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α.Υ. των κτηνιάτρων που ασκούν εμπορία και προαιρετική συνέχιση ασφάλισης των ελεύθερων επαγγελματιών

1. Πτυχιούχοι κτηνίατροι, που είναι κάτοχοι άδειας άσκησης του κτηνιατρικού επαγγέλματος και ασκούν εμπορία κτηνιατρικών φαρμάκων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. δ. 220/1973 (ΦΕΚ 272 Α') και του π. δ. 353/1974 (ΦΕΚ 138 Α') όπως ισχύουν κάθε φορά, υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α.Υ. και εξαιρούνται από την ασφάλιση του Τ.Α.Ε..

2. Ο χρόνος για τον οποίο οι πτυχιούχοι κτηνίατροι, που ασκούσαν εμπορία κτηνιατρικών φαρμάκων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. δ. 220/1973 και του π. δ. 353/1974 κατέβαλαν εισφορές στο Τ.Σ.Α.Υ. μέχρι την ημερομηνία ισχύος του παρόντος χωρίς την ύπαρξη ασφαλιστικής ιδιότητας στο Ταμείο, σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις της νομοθεσίας του, θεωρείται χρόνος ασφάλισης στο Τ.Σ.Α.Υ., εκτός αν δηλώσουν ότι δεν το επιθυμούν, σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου.

Σε περίπτωση θανάτου των προσώπων αυτών η διάταξη της παραγράφου αυτής, έχει ανάλογη εφαρμογή στους επίζώντες δικαιούχους.

3. Εφ' όσον τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου έχουν καταβάλει παράλληλα εισφορές για την ασφάλισή τους στο Τ.Σ.Α.Υ. και το Τ.Α.Ε. μπορεί να ζητήσουν, με αίτησή τους, τη διαγραφή από την ασφάλιση ενός από τους δύο αυτούς φορείς.

Στην περίπτωση αυτή δικαιούνται να ζητήσουν από το φορέα από την ασφάλιση τον οποίο διαγράφονται την επιστροφή, άτοκα, των εισφορών που κατέβαλαν για την ασφάλισή τους.

4. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.δ. 3348/1955 (ΦΕΚ 242 Α'), όπως αυτό συμπληρώθηκε με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 1276/1982 (ΦΕΚ 100 Α'), προστίθεται εδάφιο γ', ως εξής:

γ. Επίσης μπορούν να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους σε όλους τους κλάδους του Τ.Σ.Α.Υ. οι αυτοτελώς απασχολούμενοι ασφαλισμένοι του, που έχουν αποδεχτεί 20 χρόνια πραγματική άσκηση του επαγγέλματος, από τα οποία τα 15 από την καταβολή του δικαιώματος εγγραφής στο Ταμείο και αποχωρούν από το επάγγελμα οικειοθελώς, εφ' όσον υπάβλουν σχετική αίτηση, μέσα σε προθεσμία 3 μηνών, που αρχίζει από την ημερομηνία της διακοπής άσκησης του επαγγέλματος.

Η προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης δεν είναι δυνατή, εφ' όσον:

α) ο ασφαλισμένος υπάγεται στην ασφάλιση άλλου οργανισμού κύριας ασφάλισης ή είναι συνταξιούχος τέτοιου οργανισμού ή του Δημοσίου,

β) δεν διαμένει μόνιμα στην Ελλάδα,

γ) δεν έχει εξοφλήσει το ποσό των εισφορών, που οφείλει για την υποχρεωτική του ασφάλιση, μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για προαιρετική ασφάλιση, ή

δ) η διακοπή της άσκησης του επαγγέλματος οφείλεται στην αφαίρεση της άδειας άσκησης του με απόφαση της αρμόδιας διοικητικής αρχής, συνεπεία αδικήματος.

Η προαιρετική ασφάλιση αρχίζει από την 1η του επόμενου μήνα από την υποβολή της αίτησης.

Ο ασφαλισμένος, που συνεχίζει προαιρετικά την ασφάλισή του στο Τ.Σ.Α.Υ., υποχρεούται να καταβάλει κάθε μήνα ολόκληρο το ποσό της εισφοράς του ελεύθερου επαγγελματία, που ισχύει κάθε φορά για κάθε κλάδο.

Επίσης υποχρεούνται στην καταβολή της εισφοράς για τη στέγη υγειονομικών, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά.

Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής της εισφοράς περισσότερο από 3 μήνες από τότε που είναι απαιτητή, το ποσό της επιβαρύνεται με τα ίδια πρόσθετα τέλη, που επιβαρύνονται οι καθυστερούμενες εισφορές του Ταμείου.

Καθυστέρηση καταβολής της εισφοράς μεγαλύτερη από 12 μήνες συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος για συνέχιση της προαιρετικής ασφάλισης.

Καταβολή εισφορών, που γίνεται μετά τη διακοπή της προαιρετικής

ασφάλισης, δεν δημιουργεί κανένα δικαίωμα απέναντι στο Ταμείο, εκτός από την ατομική επιστροφή των εισφορών.

5. Οι διατάξεις του εδαφίου γ' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.δ. 3348/1955, που προστέθηκε με την προηγούμενη παράγραφο του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται και για τους ασφαλισμένους του Ταμείου, οι οποίοι έχουν διακόψει την ασφάλισή τους πριν από την ισχύ του νόμου αυτού, εφ' όσον υποβάλουν σχετική αίτηση μέσα σε προθεσμία ενός έτους, που αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 17

Αναγνώριση χρόνου ασφαλισμένων στο Τ.Σ.Α.Υ.

Στο τέλος του άρθρου 5 του κωδικοποιημένου ν. 5945/1934 (ΦΕΚ 113 Α') προστίθεται παράγραφος 8, που έχει ως εξής:

«8. α) Οι ασφαλισμένοι του Ταμείου μπορεί να αναγνωρίσουν, μέχρι 2 χρόνια διακοπής της άσκησης του επαγγέλματός τους, που οφείλεται σε ιλ-λειφη απασχόλησης, καθώς και 2 χρόνια διακοπής άσκησης του επαγγέλματος λόγω ασθένειας.

Η διακοπή άσκησης του επαγγέλματος δεν πρέπει να οφείλεται σε υπαιτιότητά τους.

β) Επίσης μπορούν να αναγνωρίσουν το χρόνο αναμονής μέχρι του διορισμού τους για ειδικευση ή αγροτικό ιατρείο, καθώς και το χρόνο άσκησης και αναμονής για λήψη άδειας ασκήσεως επαγγέλματος των φαρμακοποιών και κτηνιάτρων μέχρι 2 χρόνια.

γ) Το σύνολο του χρόνου, που αναγνωρίζεται με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 4 χρόνια.

δ) Για την αναγνώριση του πιο πάνω χρόνου απαιτείται η υποβολή σχετικής αίτησης.

Τα δικαιολογητικά, που απαιτούνται για την αναγνώριση του χρόνου, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ.».

Άρθρο 18

Αύξηση του ποσοστού προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ.

1. Το εδάφιο α' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 (ΦΕΚ 239 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ., εφ' όσον δεν υπάρχουν στην ασφάλιση άλλοι φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, δικαιούνται προσαύξησης του ποσού της σύνταξης που λαμβάνουν κάθε φορά από το Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων περιπτώσεων, ως εξής:

αα) Οι ήδη ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ. μέχρι την 31-12-1990, που δεν έχουν επιλέξει μέχρι την ημερομηνία αυτή την υπαγωγή τους στο καθεστώς μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1539/1985, καθώς και όσοι υπάρχουν στην ασφάλιση του Ταμείου, από την 1-1-1991 δικαιούνται την πιο πάνω προσαύξηση, εφ' όσον υποβάλουν σχετική αίτηση και παραμένουν στην ασφάλιση 4 έτη, από την ημερομηνία της υπαγωγής τους στο καθεστώς των διατάξεων αυτών, που αυξάνονται κατά ένα έτος για κάθε διετία από την 1-1-1992 και στο εξής, μέχρι τη συμπλήρωση 15 ετών.

ββ) Την πιο πάνω προσαύξηση, ύστερα από αίτησή τους δικαιούνται και οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ., που υπάρχουν ως έμμοιθοι στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο και διακόπτουν την ασφάλισή τους ή αποχωρούν από τη θέση τους, χωρίς να θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης, ανεξάρτητα από το χρόνο υπαγωγής τους στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α.Υ..

Τα πρόσωπα αυτά, για να λάβουν την προσαύξηση, θα πρέπει να παραμείνουν στην ασφάλιση τουλάχιστον 5 έτη, από την ημερομηνία υπαγωγής τους στο καθεστώς μονοσυνταξιούχων του Ταμείου.

2. Το εδάφιο β' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Η εισφορά, που καταβάλλεται από τα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου, για την προσαύξηση της σύνταξής τους ως μονοσυνταξιούχων, είναι ίση με το 50% της εισφοράς του κλάδου κύριας σύνταξης του Ταμείου, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά. Η αύξηση αυτή ισχύει από 1-1-1991.

Οι πιο πάνω εισφορές καταβάλλονται στο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την καταβολή των εισφορών του κλάδου κύριας σύνταξης και σε περίπτωση καθυστέρησης αναπροσαρμόζονται στο ύψος του ποσού της εισφοράς, που ισχύει κάθε φορά κατά το χρόνο της καταβολής και επιβαρύνονται επίσης με τις πρόσθετες επιβαρύνσεις, που προβλέπονται για τις εισφορές του κλάδου κύριας σύνταξης.

Σε κάθε περίπτωση υπαγωγής στο καθεστώς μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, για τη χορήγηση της προσαύξησης είναι απαραίτητο να καταβλη-

θούν όλες οι προηγούμενες εισφορές, περιλαμβανομένων και εκείνων που αντιστοιχούν σε χρονικά διαστήματα, κατά τα οποία ο ασφαλισμένος υπάγεται στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο.

Οι εισφορές αυτές υπολογίζονται από την ημερομηνία υπαγωγής στην ασφάλιση του Ταμείου ή αν αυτή προηγείται της 1-1-1980, από την ημερομηνία αυτή, με βάση το ασφαλιστικό που ισχύει κατά το χρόνο της καταβολής.

3. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Το ποσοστό προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, που προβλέπεται από τις διατάξεις του εδαφίου α' της παραγράφου αυτής, καθορίζεται ως εξής:

αα) Για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1-1-1991 και στο εξής σε 37,5%.

ββ) Το ποσό της σύνταξης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, που συνταξιοδοτήθηκαν από την ίδρυση αυτού μέχρι την 31-12-1981 προσαυξάνεται κατά 2,5% από 1-1-1991.

Το ποσοστό της προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, που συνταξιοδοτήθηκαν από 1-1-1982 μέχρι την 31-12-1990 και έχουν υπαχθεί στο καθεστώς των διατάξεων του εδαφίου α' της παραγράφου αυτής, προσαυξάνεται κατά 5 εκατοστιαίες μονάδες, από 1-1-1991.

γγ) Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου, τα ποσοστά προσαυξήσεων που ορίζονται στις περιπτώσεις αα' και ββ' του εδαφίου αυτού, είναι δυνατό να αυξάνονται ανάλογα με την οικονομική κατάσταση του Ταμείου, και μέχρι τη συμπλήρωση ανώτατου ορίου προσαύξησης 50%.

Η αύξηση αυτή είναι δυνατό να χορηγείται είτε σταδιακά κάθε έτος είτε εφάπαξ και με τα ίδια ή διαφορετικά ποσοστά ανάλογα με το έτος συνταξιοδότησης του συνταξιούχου.

δδ) Οι προσαυξήσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις του εδαφίου αυτού, καθώς και το ποσό που διατίθεται για τη γενική αύξηση των συντάξεων όλων των συνταξιούχων του Ταμείου, χορηγούνται από το πλεόνασμα του κλάδου συντάξεων του ταμείου που προκύπτει κάθε οικονομικό έτος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού.

4. Στο τέλος της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 προστίθεται εδάφιο στ', που έχει ως εξής:

«στ) Στις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων της παραγράφου αυτής υπάρχουν και όσοι υγειονομικοί έχουν την ιδιότητα του βουλευτή, υπουργού, υφυπουργού, γενικού ή ειδικού γραμματέα υπουργείου, περιφερειάρχη, νομάρχη, δημάρχου ή προέδρου κοινότητας ή παίρνουν σύνταξη ή χορηγία λόγω της ιδιότητάς τους αυτής».

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 29 του ν. 1539/1985 καταργούνται. Δικαιώματα, που αποκτήθηκαν, σύμφωνα με τις διατάξεις που καταργούνται, εξακολουθούν να διατηρούνται.

Άρθρο 19

Καταβολή συμπληρωματικού εφάπαξ βοηθήματος στους υγειονομικούς υπαλλήλους του Π.Ι.Κ.Π.Α. οι οποίοι είναι ασφαλισμένοι στο Τ.Σ.Α.Υ.

1. Οι τακτικοί υγειονομικοί υπάλληλοι του Π.Ι.Κ.Π.Α., που υπάγονται στην ασφάλιση του κλάδου πρόνοιας του Τ.Σ.Α.Υ. για τη λήψη εφάπαξ βοηθήματος και δικαιούνται βάσει του π. δ. 913/1981 (ΦΕΚ 231 Α') να πάρουν από το Π.Ι.Κ.Π.Α. συμπληρωματικό εφάπαξ βοήθημα του ν. 103/1975 (ΦΕΚ 167 Α') μπορούν κατά τη συνταξιοδότησή τους για την υπηρεσία τους αυτή να λάβουν, εφ' όσον συνεχίζουν την ασφάλισή τους στον κλάδο πρόνοιας του Τ.Σ.Α.Υ., τη διαφορά του ποσού που προκύπτει μεταξύ εκείνου που προβλέπεται από τις διατάξεις του ν. 103/1975 και εκείνου που θα δικαιούντο από το Τ.Σ.Α.Υ. εάν συνέπιπτε ταυτόχρονη αποχώρησή τους από το υγειονομικό επάγγελμα.

Το ύψος του εφάπαξ βοηθήματος, που θα ειδικαιούντο από τον κλάδο πρόνοιας του Τ.Σ.Α.Υ., προκύπτει από έγγραφη βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας του ταμείου αυτού.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για όσους έχουν ήδη απομακρυνθεί, λόγω συνταξιοδότησης από την έμμοιθη υπηρεσία τους.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται ανάλογα και σε κάθε άλλη όμοια περίπτωση τακτικών υπαλλήλων ν.π.δ.δ., που είναι ασφαλισμένοι σε ταμείο ή κλάδο πρόνοιας για τη λήψη εφάπαξ βοηθήματος και δικαιούνται, βάσει π.δ./τος, που έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3 του ν. 103/1975 συμπληρωματικού εφάπαξ βοηθήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Ρύθμιση διαφόρων ασφαλιστικών θεμάτων

Άρθρο 20

Βιβλίο ημερήσιων δελτίων σε οικοδομικά και τεχνικά έργα

1. Καθιερώνεται η τήρηση βιβλίου ημερήσιων δελτίων απασχολούμενου προσωπικού, στο οποίο αναγράφονται οι απασχολούμενοι σε επιχειρήσεις και εργασίες οικοδομικών και τεχνικών έργων.

Δεν υποχρεούνται στην τήρηση του εν λόγω βιβλίου οι εργοδότες-ιδιοκτήτες, για μικροεπιχειρήσεις των κατοικιών τους, όταν δεν απαιτείται άδεια οικοδομικών εργασιών και εφ' όσον δεν απασχολούν περισσότερους από δύο εργαζόμενους.

2. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εργασίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να καθιερώνεται η τήρηση του ανωτέρω βιβλίου και σε άλλες επισκευαστικές επιχειρήσεις και εργασίες.

3. Με όμοιες αποφάσεις, που δημοσιεύονται επίσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται ο τύπος του βιβλίου, τα στοιχεία που περιλαμβάνονται, οι αρμόδιες υπηρεσίες για την έκδοση, χορήγηση και θεώρηση αυτού, οι ειδικότερες ρυθμίσεις για την περίπτωση απασχολούμενου με σύμβαση μισθώσεως έργου, καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

4. Η καθιέρωση τήρησης βιβλίου ημερήσιων δελτίων αντικαθιστά τη θεώρηση και ανάρτηση πίνακα προσωπικού, ωρών εργασίας και εβδομαδιαίας αναπαύσεως.

5. Υπόχρεος για την προμήθεια, θεώρηση και φύλαξη του βιβλίου αυτού, καθώς και για την υποβολή αντιγράφων των ημερήσιων δελτίων του στις αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.), μαζί με τις μισθολογικές καταστάσεις, είναι ο κύριος του έργου ή ο νόμιμος εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του.

6. Υπόχρεοι για την τήρηση του βιβλίου είναι:

α. ο κύριος του έργου ή ο νόμιμος εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του, που απασχολούν προσωπικό με σχέση εξαρτημένης εργασίας στην εκτέλεση, με αυτεπιστασία, οποιασδήποτε οικοδομικής εργασίας ή τεχνικού έργου,

β. ο εργολάβος ή ο υπεργολάβος, που απασχολούν προσωπικό με σχέση εξαρτημένης εργασίας στην εκτέλεση οποιασδήποτε οικοδομικής εργασίας ή τεχνικού έργου,

γ. ο εργολάβος και ο υπεργολάβος, κατά τα ανωτέρω, σε περίπτωση συνυπόθεσης αυτών.

7. Σε κάθε υπόχρεο, που από δόλο ή αμέλεια παραβαίνει τις διατάξεις αυτού του άρθρου, καθώς και των διοικητικών πράξεων, που εκδίδονται σε εφαρμογή του, επιβάλλονται οι ποινές του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα, κατόπιν μηνύσεως των αρμόδιων οργάνων του Υπουργείου Εργασίας ή των αστυνομικών οργάνων.

Πέραν των ποινικών κυρώσεων επιβάλλεται στους παραβάτες πρόστιμο, το ύψος του οποίου καθορίζεται για κάθε παράβαση, στο ποσό των 20-120 ημερομισθίων ανειδίκευτου εργάτη (εργατοτεχνίτη).

Το πρόστιμο επιβάλλεται με αιτιολογημένη πράξη του προϊσταμένου της περιφερειακής υπηρεσίας του Υπουργείου Εργασίας, μετά από τη διαπίστωση κάθε παράβασης από οποιοδήποτε όργανο ελέγχου ή μετά από γνώμη της μκτής επιτροπής ελέγχου, αν αυτή έχει επιληφθεί.

Η πράξη επιβολής προστίμου του προϊσταμένου της περιφερειακής υπηρεσίας κοινοποιείται με απόδειξη στον παραβάτη, ο οποίος καταβάλλει το πρόστιμο που του επιβλήθηκε με κατάθεση του ποσού στο λογαριασμό του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας (Α.Σ.Ε.), που τηρείται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος.

Ο παραβάτης μπορεί μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση να προσφύγει στα διοικητικά δικαστήρια, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4125/1960 (ΦΕΚ 202 Α').

Μετά την πάροδο της προθεσμίας για την άσκηση και κοινοποίηση της προσφυγής, τα σχετικά έγγραφα διαβιβάζονται στη δημόσια οικονομική υπηρεσία της έδρας της επιχείρησης. Το ποσό του προστίμου βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο, με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου και αποδίδεται κατά μήνα υπέρ του λογαριασμού του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας.

Αν ασκηθεί προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων κατά της απόφασης επιβολής προστίμου, αναστέλλεται η βεβαίωση του προστίμου στη δημόσια οικονομική υπηρεσία, μέχρι την κοινοποίηση της οριστικής απόφασης επί της προσφυγής, η οποία πλέον συνιστά και τον τίτλο βεβαίωσης της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας.

Ο προσφεύγων μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής μπορεί να καταθέσει το ποσό του προστίμου, χωρίς επιβάρυνση, στο λογαριασμό του Α.Σ.Ε..

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας ρυθμι-

ζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων.

8. Το προβλεπόμενο από την παρ. 7 πρόστιμο μπορεί να επιβληθεί και από τα αρμόδια όργανα ελέγχου του Ι.Κ.Α., εφ' όσον τούτο δεν έχει επιβληθεί κατά την προηγούμενη παράγραφο. Στην περίπτωση αυτή το πρόστιμο βεβαιώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ι.Κ.Α. στα ταμεία εισπράξεως εσόδων Ι.Κ.Α. και στις ταμειακές υπηρεσίες και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. και κατατίθενται στο λογαριασμό του Α.Σ.Ε..

Η πράξη επιβολής προστίμου από τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α., προσβάλλεται ενώπιον της Τ.Δ.Ε. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 120 του Κ.Α. Ι.Κ.Α..

Για την κάλυψη των δαπανών διοίκησης του Ι.Κ.Α. από τη βεβαίωση και εισπράξη του παραπάνω προστίμου, παρακρατείται από το εισπραττόμενο ποσό, ποσοστό ίσο με το προβλεπόμενο από το άρθρο 7 του ν. 4321/1963 ανώτατο ποσό, που ισχύει κάθε φορά για την εισπράξη του δωροσήμου.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται μέσα στα πλαίσια της προηγούμενης παραγράφου συγκεκριμένο ύψος προστίμου για κάθε παράβαση. Ειδικά προκειμένου περί μη αναγραφής στο βιβλίο απασχολούμενου αλλοδαπού ή συνταξιούχου γήρατος και αναπηρίας Ι.Κ.Α. το πρόστιμο καθορίζεται αυξημένο μέχρι 50% εκείνου, που θα καθοριστεί για τη μη αναγραφή ημεδαπού ή συνταξιούχου.

9. Από της ισχύος του παρόντος καταργούνται:

α) Το άρθρο 33 του ν. 1836/1989 «Πρόωθηση της απασχόλησης και της επαγγελματικής κατάρτισης και άλλες διατάξεις».

β) Το άρθρο 23 του ν. 1902/1990 «Ρύθμιση συνταξιοδοτικών και άλλων συναφών θεμάτων».

γ) Η αριθ. 1801/1989 απόφαση του Υπουργού Εργασίας «Υποχρέωση τήρησης βιβλίου ημερήσιων δελτίων απασχολούμενου προσωπικού στην εκτέλεση οικοδομικών και τεχνικών έργων».

Άρθρο 21

Ρύθμιση ασφαλιστικών θεμάτων διαφόρων ταμείων

1. Η καταβολή ασφαλιστικών εισφορών προς το Ταμείο Νομικών, από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού και στο εξής, από οποιοδήποτε πρόστιμο ασκεί εργασίες, για τις οποίες είναι δυνατή η ασφάλιση στο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7. του ν.δ. 4114/1960 (ΦΕΚ 164 Α'), όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν κάθε φορά, δεν δημιουργεί δικαίωμα για παροχές, αν για το χρονικό διάστημα για το οποίο καταβάλλονται οι εισφορές δεν υπάρχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στην ασφάλιση του Ταμείου.

Ο έλεγχος των νόμιμων αυτών προϋποθέσεων γίνεται με την υποβολή στο Ταμείο Νομικών των δικαιολογητικών, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 8 του β.δ./τος 661/1961 (ΦΕΚ 157 Α').

2. α. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν.δ. 3894/1958 (ΦΕΚ 192 Α') προστίθεται διάταξη, ως εξής:

«Οι μόνιμοι υπάλληλοι των δήμων θεωρούνται οι τακτικοί υπάλληλοι αυτών από του διορισμού τους».

β. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 19 του α.ν. 796/1948 προστίθεται διάταξη, ως εξής:

«Οι μόνιμοι υπάλληλοι των παραπάνω υπηρεσιών θεωρούνται οι τακτικοί υπάλληλοι αυτών από του διορισμού τους».

3. Το εδάφιο δ' της παραγράφου 9 του άρθρου 15 του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 50 Α') τροποποιείται, ως ακολούθως:

«δ. Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης, ο χρόνος, που διανύθηκε στην ασφάλιση του καταργούμενου κλάδου και του Ταμείου Ασφαλίσεως Επιχειρηματιών Κινηματογράφου (Τ.Α.Ε.Κ.), για τον οποίο έχουν καταβληθεί εισφορές, θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων (Τ.Α.Ε.) και στην αντίστοιχη ασφαλιστική κατηγορία, στην οποία προστέθηκαν οι καταβληθείσες στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον κλάδο του Ι.Κ.Α., ασφαλιστικές εισφορές».

Ο χρόνος, που διανύθηκε στην ασφάλιση του καταργούμενου κλάδου και του Τ.Α.Ε.Κ., για τον οποίο δεν έχουν καταβληθεί οι ασφαλιστικές εισφορές, θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του Τ.Α.Ε. και στην Β' ασφαλιστική κατηγορία.

Οι υπηρεσίες αυτές αναζητούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Τ.Α.Ε., όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά».

4. Στο τέλος του άρθρου 15 του ν. 1759/1988 προστίθεται παράγραφος 13, ως εξής:

«13. α. Οι επιχειρηματίες κινηματογράφου οι οποίοι ήσαν παράλληλα ασφαλισμένοι στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων από άσκηση εμπορικού επαγγελματός, καθώς και στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον Κλάδο Αυτοτελώς Απασχολούμενων Ελευθέρων και Αναξαρτητών Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., εφ' όσον θιμελιώνουν αυτοτελές συνταξιοδοτικό δικαίωμα με βάση το χρόνο

ασφάλισής τους και στους δύο πιο πάνω φορείς ή μόνο με το χρόνο ασφάλισής τους στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, δικαιούνται τη σύνταξη με βάση το χρόνο της ασφάλισής τους στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων.

Το ποσό της σύνταξής τους προσαυξάνεται, για το χρόνο που πραγματοποιήσαν στην ασφάλιση του Τ.Α.Ε.Κ. ή του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολούμενων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισης.

Εφ' όσον τα πιο πάνω πρόσωπα θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με βάση μόνο το χρόνο που πραγματοποίησαν στην ασφάλιση του Τ.Α.Ε.Κ. ή του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολούμενων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., δικαιούνται τη σύνταξη με βάση το χρόνο αυτόν και το ποσό της σύνταξής τους προσαυξάνεται για το χρόνο που πραγματοποίησαν στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων από άσκηση εμπορικού επαγγέλματος, κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισης.

β. Οι συνταξιούχοι του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων με χρόνο ασφάλισης στο Ταμείο αυτό από άσκηση εμπορικού επαγγέλματος, οι οποίοι έχουν χρόνο παράλληλης ασφάλισης στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον Κλάδο Αυτοτελώς Απασχολούμενων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., δικαιούνται προσαύξηση της σύνταξής τους κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισής τους στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον Κλάδο Αυτοτελώς Απασχολούμενων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α..

γ. Οι συνταξιούχοι του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολούμενων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., που μεταφέρθηκαν στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, οι οποίοι έχουν χρόνο παράλληλης ασφάλισης στο Ταμείο από άσκηση εμπορικού επαγγέλματος και δεν θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μόνο με το χρόνο αυτόν, δικαιούνται προσαύξηση της σύνταξής τους κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισής τους στο Ταμείο.

δ. Οι συνταξιούχοι του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολούμενων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α. που μεταφέρθηκαν στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, οι οποίοι είναι και συνταξιούχοι του Ταμείου με χρόνο ασφάλισης σε αυτό από άσκηση εμπορικού επαγγέλματος, λαμβάνουν μία σύνταξη από το Ταμείο, η οποία είναι ίση με το άθροισμα των ποσών των συντάξεων που δικαιούνται από τον πιο πάνω Κλάδο και από το Ταμείο.

5. Οι μόνιμοι και οι επί συμβάσει υπάλληλοι του Δημοσίου, που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 243 Α') και επέλεξαν βάση του άρθρου αυτού ως συνταξιοδοτικό φορέα το Ι.Κ.Α. ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης αντί της συνταξιοδότησής τους από το Δημόσιο, έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από το οικείο ταμείο ή κλάδο ή λογαριασμό πρόνοιας στον οποίο ήταν ασφαλισμένοι λόγω της υπαγωγής τους στις διατάξεις του ν.δ. 874/1971 (ΦΕΚ 81 Α'), να τους επιστραφούν οι εισφορές που κατέβαλαν για το χρόνο αυτόν, μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση του παρόντος.

6. Τα άρθρα 1, 2 και 3 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68 Α'), όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 4 του ν. 1287/1982 (ΦΕΚ 123 Α'), και με τις διατάξεις του άρθρου 37 του ν. 1902/1990, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

Άρθρο 1

Χορήγηση σύνταξης σε ορφανά τέκνα

1. Από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.) χορηγείται μηνιαία σύνταξη στα μη συμπληρώσαντα το 18ο έτος της ηλικίας τους, άγαμα τέκνα θανόντων ασφαλισμένων ή συνταξιούχων του Ο.Γ.Α., εφ' όσον:

α) δεν συνταξιοδοτούνται από τον Ο.Γ.Α. για οποιονδήποτε άλλο λόγο, ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή, κατά την έννοια του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 4169/1961, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά και της παραγράφου 2 του άρθρου 6,

β) ο αποβιώσας γονέας ήταν κατά το χρόνο του θανάτου του, συνταξιούχος του Ο.Γ.Α. ή ασφαλισμένος του Οργανισμού αυτού ολόκληρη την τριετία πριν από το θάνατό του.

Αν ο θάνατος οφείλεται σε βίαια συμβάν, αρκεί ασφάλιση στον Ο.Γ.Α. κατά την ημερομηνία του βίαιου συμβάντος.

Η άσκηση από τον αποβιώσαντα γονέα επαγγέλματος πριν από τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας του, για το οποίο θα υπαγόταν στην ασφάλιση του Ο.Γ.Α., θεωρείται για την εφαρμογή του άρθρου αυτού, ως χρόνος ασφάλισης.

2. Τα άγαμα τέκνα, τα οποία σπουδάζουν σε ανώτερα ή ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της ημεδαπής ή ισόσημα της αλλοδαπής και έλαβαν σύνταξη, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, δικαιούνται τη σύνταξη αυτή μέχρι τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους.

Άρθρο 2

Ποσό σύνταξης

Το ποσό της μηνιαίας σύνταξης, που προβλέπεται από το προηγούμενο άρθρο, ορίζεται για κάθε παιδί, ίσο με την κατώτατη σύνταξη, που χορηγείται κάθε φορά, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ο.Γ.Α..

Το ποσό της σύνταξης διπλασιάζεται σε περίπτωση θανάτου και του άλλου γονέα, εφ' όσον συντρέχουν γι' αυτόν οι προϋποθέσεις, οι οποίες ορίζονται στην παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 3

Καταβολή Σύνταξης

1. Η σύνταξη καταβάλλεται από την 1η του επόμενου μήνα, εκείνου που πέθανε ο γονέας, παύει δε να καταβάλλεται στο τέλος του μήνα εκείνου που πέθανε το τέκνο ή την 31η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο συμπληρώνει το τέκνο το 18ο έτος της ηλικίας του ή το 24ο έτος, εφ' όσον σπουδάζει.

Η σύνταξη δεν καταβάλλεται αναδρομικά για χρόνο μακρότερο του εξάμηνου από τη χρονολογία υποβολής της σχετικής αίτησης.

2. Η σύνταξη καταβάλλεται στον επάγοντα γονέα.

Σε περίπτωση θανάτου, αφάνειας, δικαστικής αντίληψης, νόμιμης ή δικαστικής απαγόρευσης ή έκπτωσης του επάγοντα γονέα, η σύνταξη καταβάλλεται στον επίτροπο, που έχει οριστεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

Για συντάξεις που έχουν καταβληθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, σε δικαιούχο πριν από την έναρξη του Ο.Γ.Α. νομιμοποίηση άλλου τυχόν δικαιούχου, καμία ευθύνη δεν φέρει ο οργανισμός, οι δε αιτούντες μπορούν να στραφούν μόνο κατά του λαβόντος.

Η σύνταξη καταβάλλεται απευθείας στα τέκνα, των οποίων η συνταξιοδότηση παρατείνεται πέραν του 18ου έτους της ηλικίας τους, λόγω σκουδών.

3. Οι πιστώσεις για τη χορήγηση από τον Ο.Γ.Α. συντάξεων σε ορφανά τέκνα ασφαλισμένων ή συνταξιούχων του οργανισμού αυτού, αναγράφονται κάθε χρόνο στον προϋπολογισμό του Ο.Γ.Α., σε ίδια κεφάλαια.

7. Οι διατάξεις του άρθρου 1 του π.δ/τος 500/1984 (ΦΕΚ 177 Α') δεν έχουν εφαρμογή επί εκκρεμών κατά τη έναρξη ισχύος του π.δ/τος αυτού αιτήσεων ασφαλισμένων ενώπιον του ταμείου ή των διοικητικών δικαστηρίων, για αναγνώριση ημερών εργασίας.

8. Τα ποσοστά πρόσθετου τίτλου, λόγω εκπρόθεσμης καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών, που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1469/1984 όπως αυτά αναπροσαρμόστηκαν με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθ. 21 του ν. 1902/1990 και ισχύουν σήμερα, εφαρμόζονται αναλόγως για όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

9. Το εδάφιο β' της παρ.3 του άρθρου 2 του ν. 1422/1984 (ΦΕΚ 27Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«β) η επέκταση της ασφάλισής του και στους τακτικούς υπαλλήλους του Ταμείου, που συνταξιοδοτούνται ή συνταξιοδοτήθηκαν από το Ι.Κ.Α., στα μέλη οικογενείας των, στις κατηγορίες του προσωπικού των Ο.Τ.Α. και άλλων νομών της Χώρας, όπως αυτές καθορίζονται από την ισχύουσα νομοθεσία του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. (τίτλος Κ.Α.Δ.Κ.Υ.).

Με την υπαγωγή των πιο πάνω προσώπων στην ασφάλιση του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. διακόπτεται υποχρεωτικά η ασφάλισή τους από τον Κλάδο Ασφαλίσεως Ασθενείας του Ι.Κ.Α..»

Άρθρο 22

Συνταξιοδότηση παθόντων από τρομοκρατικές πράξεις

1. Ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α., που καθίστανται πλήρως ανίκανοι για την εκτέλεση των καθηκόντων τους εξαιτίας ή εξ' αφορμής τρομοκρατικής πράξης, δικαιούνται, ανεξάρτητα από τα έτη υπηρεσίας τους, συντάξεις από το Ι.Κ.Α., που αντιστοιχεί σε 35 έτη ασφάλισής και αποδοχής του κλάδου που ανήκαν και μέχρι του οποίου θα εξελίσσοντο ως εν ενεργεία βάσει των διατάξεων, που ισχύουν κατά το χρόνο του παθώντος με πλήρη συντάξιμη υπηρεσία και όλα τα επιδόματα.

2. Αν από τρομοκρατική πράξη επήλθε ο θάνατος του αναφερόμενου στην προηγούμενη παράγραφο προσώπου, η χήρα του φονευθέντος, καθώς και τα τέκνα του, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του Ι.Κ.Α. ή αν είναι ανίκανοι, κατά τις κείμενες περί ανίκανων τέκνων διατάξεις, δικαιούνται συντάξιμης ίσης με αυτήν που θα κατέβαλετο στα φονευθέντα αν είχε καταστεί από την τρομοκρατική πράξη τελείως ανίκανος για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή της εργασίας του, κατά την προηγούμενη παράγραφο.

3. Ενεργητήματα και ανούσιες διατάξεις, που προβλέπονται από το ν. 1987/1990, εφαρμόζονται αναλόγως και για τη χήρα και τα τέκνα του φονευθέντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Κύρωση υπουργικών αποφάσεων

Άρθρο 23

Κύρωση αποφάσεων

1. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ14/οικ. 3081/11-1-1991 υπουργική απόφαση «διακανονισμός εξόφλησης οφειλών από καθυστερούμενες εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων», που έχει ως εξής:

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ,
ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη ένωσης του ρυθμού της παραγωγικής δραστηριότητας της οικονομίας της Χώρας.
2. Την ανάγκη υποβοήθησης των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης στην είσπραξη των εισόδων τους από καθυστερούμενες εισφορές.
3. Την αρ. Φ11/οικ. 792/6-3-1989 απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων που κυρώθηκε με το ν. 1858/1989 (ΦΕΚ 148 Α').

Άρθρο 1

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές περιόδου μέχρι 30-11-90 προς Οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων κεφαλαιοποιούμενες την ημερομηνία υποβολής της αίτησης μαζί με τα αυτοτελή πρόσθετα τέλη, τόκους και λοιπές προσαυξήσεις και επιβαρύνσεις, δικαστικά έξοδα, έξοδα εκτίλισης κ.λπ. διακανονίζονται και εξοφλούνται ως εξής:

- α) το 5% της κεφαλαιοποιημένης συνολικής οφειλής προκαταβάλλεται.
- β) Το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται σε 28 μηνιαίες ισόποσες δόσεις που το ποσό της κάθε μιας δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 10.000 δραχ.
- γ) Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 31/1/1991.
- δ) Η προκαταβολή ως και η καταβολή της πρώτης δόσης πρέπει να πληρωθούν μέχρι την 28/2/1991.

2. Προϋπόθεση υπαγωγής στο διακανονισμό αλλά και συνέχισης καταβολής των δόσεων είναι η μη ύπαρξη οφειλής από τρέχουσες απαιτητές εισφορές.

3. Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αμετάκλητη ακύλεια του παρεχόμενου με την απόφαση αυτή ευεργετήματος της τμηματικής εξόφλησης των οφειλομένων εισφορών και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού από κύρια εισφορά με τα αναλογούντα σε αυτή την ημέρα εξόφλησης πρόσθετα τέλη, επιβαρύνσεις, προσαυξήσεις, αυτοτελή πρόσθετα τέλη κ.λπ..

4. Στο διακανονισμό αυτό υπόγονται, οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη οι εισφορές υπέρ ΕΛΔΕΟ-Ι.Κ.Α. καθώς και οι εισφορές αυτοτελώς εργαζομένων επιστημόνων, εμπόρων, επαγγελματιών βιοτεχνών για υποχρεωτική ασφάλιση στους Οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, κυρίας και επικουρικής ασφάλισης, αρωγής, καθνείας, πρόνοιας αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εξαιρουμένων των εισφορών από προαιρετική ασφάλιση.

5. Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται και για τις καθυστερούμενες εισφορές προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Πολιτικής των σκολίων οι εισφορές εισπράττονται από το Ι.Κ.Α. μαζί με τις δικές του.

Άρθρο 2

Οι επιχειρήσεις που οφείλουν στο Ι.Κ.Α. και έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση που προβλέπει η απόφαση αυτή ή στη ρύθμιση που προβλέπεται από την αρ. Φ11/οικ. 792/6-3-1989 υπουργική απόφαση και έχουν καταβάλει τις ληξιπρόθεσμες δόσεις και τις τρέχουσες απαιτητές εισφορές εισπράττονται τις εκκαθαρισμένες απαιτήσεις τους από το Δημόσιο, συμπεριλαμβανομένων και των εξαγωγικών επιστοχίων επιδοτήσεων, επιχειρητήσεων κ.λπ..

Συμφιζίζονται όμως υποχρεωτικά με τις οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές οι εκκαθαρισμένες απαιτήσεις από το Δημόσιο των αναδόχων οικοδομητοτεχνικών έργων του Δημοσίου, οι προερχόμενες από εξόφληση τελικού λογαριασμού, έστω και αν αυτοί είναι ενήμεροι με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 3

Για όσο διάστημα οι εργοδότες τηρούν τους όρους του διακανονισμού, αναστέλλεται η διαδικασία λήψης αναγκαστικών μέτρων. Κατ' εξαίρεση η συμμόρφωση με τους όρους του διακανονισμού δεν συνεπάγεται την άρση των κατασχίσεων και υποθηκών που έχουν επιβληθεί.

Οι κατατεθείσες εγγυητικές επιστολές για ρύθμιση της οφειλής επιστρέφονται.

Διατηρούνται δε οι καταθέσεις για άλλους λόγους ή αντικαθίστανται με νέες, που θα καλύπτουν τις δόσεις της παρούσας ρύθμισης.

Οι παραπάνω αναστολές παύουν εφ' όσον ο υπόχρεος δεν καταβάλλει τρεις συνεχείς δόσεις.

Άρθρο 4

Το Ι.Κ.Α. και οι άλλοι ασφαλιστικοί οργανισμοί κύριας ασφάλισης μη-σθατών χορηγούν βεβαίωση ενημερότητας για τη δανειοδότηση-χρηματοδότηση επιχειρήσεων από τράπεζες ή οποιοδήποτε άλλο πιστωτικό ίδρυμα εφ' όσον η επιχείρηση έχει υπαχθεί στο διακανονισμό και τηρεί τους όρους της ρύθμισης.

Άρθρο 5

Όπου από τις κείμενες διατάξεις απαιτείται ως προϋπόθεση για την απονομή σύνταξης από οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης η προηγούμενη εξόφληση των καθυστερούμενων οφειλών, λογίζεται ότι υπάρχει η προϋπόθεση αυτή στην περίπτωση υπαγωγής στο διακανονισμό της απόφασης αυτής.

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αναστολή της καταβολής της σύνταξης μέχρι και το μήνα κατά τον οποίο θα εξοφληθεί ολόκληρο το ποσό των δόσεων που υπαλείπεται, προσαυξημένο με τα αναλογούντα σ' αυτές πρόσθετα τέλη.

Άρθρο 6

1. Επιχειρήσεις που έχουν υπαχθεί στην αρ. Φ11/οικ. 792/6-3-1989 υπουργική απόφαση και έχουν ακύλεια το δικαίωμα της ρύθμισης μπορεί να το επανакτήσουν, εφ' όσον μέχρι την 28/2/1991 εξοφλήσουν όλες τις ληξιπρόθεσμες δόσεις και απαιτητές τρέχουσες εισφορές. Επίσης μπορούν να υπαχθούν στη ρύθμιση της απόφασης αυτής.

2. Σε περίπτωση που βεβαιωθούν εισφορές (τρέχουσες) μετά τη ρύθμιση που έγινε με την αρ. Φ 11/οικ. 792/6-3-1989 υπουργική απόφαση και αυτή που γίνεται με την παρούσα απόφαση, δύναται ο εργοδότης να καταβάλει αυτές και να πιστωθούν στο χρόνο που αντιστοιχούν κατά παρέκκλιση του άρθρου 21 παρ. 4 του ν. 1902/1990 εφ' όσον δι' αυτού του τρόπου συνεχίζεται η ρύθμιση.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με το νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

Ο ΑΝΑΛΗΦΘΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ»

2. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε, η Φ14/οικ. 243/28-1-1991 υπουργική απόφαση «Συμπλήρωση της Φ14/οικ. 3081/11-1-1991 υπουργικής απόφασης», που έχει ως εξής:

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την αρ. Φ14/3081/11-1-91 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων.
2. Αιτήματα παραγωγικών τάξεων της Χώρας.

αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε και συμπληρώνουμε την αρ. Φ14/οικ. 3081/11-1-91 απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως εξής:

1. Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι 28-2-91.
 2. Η προκαταβολή και η καταβολή της πρώτης δόσης πρέπει να πληρωθούν μέχρι 31-3-91.
 3. Η ρύθμιση του άρθρου 5 που αφορά την απονομή σύνταξης ισχύει και για την απονομή παροχών ασθένειας.
- Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

3. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ11/2312/13-9-89 υπουργική απόφαση (ΦΕΚ 724 Α'), «διακανονισμός εξόφλησης οφειλών από καθυστερούμενες εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής

ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ορισμένων περιοχών Μεσοστρίας, Ηλείας και Ζακύνθου, που έχει ως εξής:

• ΑΠΟΦΑΣΗ

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Την δημιουργηθείσα κατάσταση από τους σεισμούς που έπληξαν την ευρύτερη περιοχή της Καλαμάτας τον Σεπτέμβριο του 1986 και των Νομών Ηλείας και Ζακύνθου του έτους 1988.
2. Την άμεση ανάγκη υποβοήθησης της προσπάθειας αποκατάστασης της ομαλής οικονομικής ζωής και δραστηριοποίησης της οικονομίας στις πιο πάνω περιοχές.
3. Τις Β7/οικ.2994/3-12-86 και Β/7/οικ.429/19-2-87 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.
4. Τα αιτήματα των παραγωγικών τάξεων της Καλαμάτας και των πληττεισών περιοχών των νομών Ηλείας και Ζακύνθου.

αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές περιόδου μέχρι 31-12-1989 συμπεριλαμβανομένων και των εισφορών του δώρου Χριστουγέννων 1989, προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και το ΤΑΔΚΥ εξοφλούνται σε 60 μηνιαίες άτοκες τόποσες δόσεις χωρίς πρόσθετα τέλη ή άλλες προσαυξήσεις που το ποσό της καθυστέρησης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 5.000 δραχμών.

Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 10-2-1990.

Η πρώτη δόση πρέπει να πληρωθεί μέχρι 28-2-1990.

2. Κεφαλαιοποιούνται όλες οι υπόλοιπες ανεξοφλητες δόσεις και υπάγονται στη νέα ρύθμιση των οσολών η καταβολή αρχίζει επίσης από 28-2-1990.

3. Η μη εμπρόθεμη καταβολή των διακανονιζόμενων μέχρι τριών κατά ανώτατο όριο δόσεων, συνεπάγεται απώλεια του παρεχομένου, με την παρούσα απόφαση, ευρωγέτηματος, καθίσταται δε εξ ολοκλήρου απαιτητό το σύνολο της υπόλοιπης οφειλής μετά των αναλογούντων σε αυτή προσθέτων τελών, τόκων και των λοιπών προσαυξήσεων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

4. Στην ανωτέρω ρύθμιση υπάγονται όλες οι επιχειρήσεις που έχουν επαγγελματική εγκατάσταση στις ορισμένες περιοχές των νομών Μεσοστρίας (από τους σεισμούς του Σεπτεμβρίου 1986), Ηλείας και Ζακύνθου (από τους σεισμούς του 1988) καθώς και οι λοιποί εργοδότες ή ασφαλισμένοι που κατοικούν στις περιοχές αυτές.

5. Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤΣ

4. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ11/οικ.401/15-2-1991 υπουργική απόφαση «Αναστολή καταβολής τριχουσών εισφορών ξενοδοχειακών επιχειρήσεων προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς Ι.Κ.Α. και Τ.Α.Ε.Υ.» που έχει ως εξής:

• ΑΠΟΦΑΣΗ

**ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τα οικονομικά προβλήματα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων εξαιτίας του πολέμου στον Περσικό Κόλπο.
2. Υπόμνημα του ξενοδοχειακού επιμελητηρίου Ελλάδος.

Αποφασίζουμε:

1. Η καταβολή εισφορών των μηνών Δεκεμβρίου 1990 και Δώρου Χριστουγέννων καθώς και των μηνών Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου 1991 ξενοδοχειακών επιχειρήσεων συνεχούς λειτουργίας προς Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και Τ.Α.Ε.Υ. αναστέλλεται μέχρι 30-4-1991.

Οι παραπάνω οφειλές κεφαλαιοποιούνται χωρίς πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις και εξοφλούνται σε πέντε (5) μηνιαίες ίσες δόσεις της πρώτης καταβλητέας μέχρι 31-5-91.

2. Προβιπθέση υπαγωγής στη ρύθμιση της απόφασης αυτής είναι να μην οφείλονται εισφορές μέχρι 30-11-90 ούτε να έχει γίνει υπαγωγή των εν λόγω επιχειρήσεων στις ρυθμίσεις των Φ11/οικ.792/6-3-89 και Φ14/οικ.3081/11-1-91 αποφάσεων ή στη ρύθμιση του άρθρου 112 του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α..

3. Οι καταλαμβανόμενες από την απόφαση αυτή επιχειρήσεις κατά το διάστημα αναστολής και καταβολής των εισφορών και δόσεων λαμβάνουν από το Ι.Κ.Α. πιστοποιητικό των άρθρων 2 και 4 του ν. 1239/82.

4. Οι καταβαλλόμενες από τον εργοδότη εισφορές για την περίοδο αναστολής πιστώνονται στην περίοδο που αφορούν κατά παρέκκλιση του άρθρου 21 παρ.4 του ν.1902/90.

5. Τα εκ της ασφάλισης δικαιώματα των εργαζομένων την περίοδο αναστολής δεν επηρεάζονται από την μη καταβολή των εισφορών εκ μέρους των εργοδοτών.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΑΡΗΡΩΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ*

5. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ11/2774/7-12-90 υπουργική απόφαση «Όριο ασφαλιστικής ενημερότητας», που έχει ως εξής:

• ΑΠΟΦΑΣΗ

**Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 2 και 4 του ν.1239/1982 «Διακανονισμός εξοφλήσεως οφειλών από καθυστερούμενες/ασφαλιστικές εισφορές προς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών» (ΦΕΚ 35/Α/82).

2. Την κοινή Απόφαση 25202/305/9-3-88 των Υφυπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 151/Β/18-3-88).

3. Το Ε57/5/1-11-90 έγγραφο του Ι.Κ.Α.

αποφασίζουμε:

1. Καθορίζουμε ως όριο για την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 2 του ν.1239/1982 το ποσό των διακοσίων χιλιάδων δραχ. (200.000) πάνω από το οποίο οι επιχειρήσεις που έχουν εκκαθαρισμένες απαιτήσεις κατά του Δημοσίου, υποχρεούνται να προσκομίζουν κατά την εισπραξη των απαιτήσεων αυτών βεβαίωση από την οποία να αποδεικνύεται ότι δεν οφείλουν ασφαλιστικές εισφορές στο Ι.Κ.Α..

2. Οι βεβαιώσεις που χορηγούνται σε εφαρμογή των άρθρων 2 και 4 του ν. 1239/82 ισχύουν για 2 μήνες από την έκδοσή τους. Εξαιρούνται οι βεβαιώσεις που χορηγούνται στους αναδόχους δημοσίων έργων για εξόφληση λογαριασμών και εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 2 και 6 του ν. 1239/1982, οι οποίες ισχύουν μέχρι την εξόφληση του λογαριασμού για τον οποίο χορηγούνται.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ*

6. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.36/1281/14-7-88 υπουργική απόφαση «Αύξηση εισφορών και συντάξεων του Ταμείου Ασφαλισίας Εμπόρων», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν.1558/85 (ΦΕΚ 137/26-7-85 τ.Α) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» και το άρθρο 5 του Π.Δ/τος 437/85 (ΦΕΚ 157/85 τ.Α) «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

2. Την 471/1988 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 463/7-7-88) «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» και το Π.Δ. 105/88 (ΦΕΚ 46/15-3-1988), «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινων. Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1275/82 (ΦΕΚ 100/1982 τ.Α) «Αύξηση των συντάξεων Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε., Τ.Σ.Α. και Ταμείου Ασφαλ. Επιχ/ών Κινηματογράφου» καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 43 του ν.1469/84 (ΦΕΚ 111/84 τ.Α).

4. Τις 434-435/6-6-88 αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Α.Ε..

5. Το Α 13628/Α.750/1-7-1988 έγγραφο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, αποφασίζουμε:

Α. 1. Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον κλάδο Σύνταξης, που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και από την παρ. 5 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται, από 1-7-1988, κατά ποσοστό 17% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, στρωγγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δραχμών, ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	3.200
β) Β	4.600
γ) Γ	6.100
δ) Δ	7.600
ε) Ε	9.300
στ) ΣΤ	12.800
ζ) Ζ	14.400

2. Η ενιαία μηνιαία εισφορά και για τους δύο κλάδους Ασφάλισης και για κάθε ασφαλιστική κατηγορία ορίζεται, από 1-7-1988, ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	6.800
β) Β	8.300
γ) Ε	10.000
δ) ΣΤ	13.500
ε) Ζ	15.100

3. Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ. 9 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται από 1-7-1988 κατά 17% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	14.800
β) Β	21.900
γ) Γ	29.300
δ) Δ	34.900
ε) Ε	40.200

Β. Αυξάνονται από 1-7-1988 οι συντάξεις, πλην των κατωτάτων ορίων αυτών, που καταβάλλει το ΤΑΕ κατά ποσοστό 12% και ορίζεται η νέα κλίμακα συντάξεων, με μικρή στρωγγυλοποίηση σε εκατοντάδα δραχμών, λόγω αναπηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε εξ ολοκλήρου σε μία από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	29.100
β) Β	39.200
γ) Γ	49.100
δ) Δ	58.900
ε) Ε	68.500
στ) ΣΤ	77.800
ζ) Ζ	87.000

Από 1-7-1988 καθορίζονται τα κατώτατα όρια λόγω αναπηρίας ή γήρατος μαζί με όλα τα επιδόματα, μη περιλαμβανομένης και της προσούλησης για απόλυτη αναπηρία σε τριάντα πέντε χιλιάδες δρχ. (35.000) το μήνα και τριάντα μία χιλιάδες εξακόσιες δρχ. (31.600) το μήνα τα λόγω θανάτου.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

7. Οι εισφορές και οι συντάξεις του Ταμείου Ασφάλισης Εμπόρων που καθορίζονται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αυξάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

8. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.36/797/3-5-1989 υπουργική απόφαση «Αύξηση εισφορών και συντάξεων του Ταμείου Ασφάλισης Εμπόρων», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137/26-7-85 τ.Α) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» και το άρθρο 5 του Π.Δ/τος 437/85 (ΦΕΚ 157/85 τ.Α) «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

2. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 105/88 (ΦΕΚ 46/15-3-1988, τ.Α) «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» και την 904/30-11-88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Γενικές και ειδικές αρμοδιότητες Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 863/30-11-88 τ.Β).

3. Τις 239 και 240/24-4-89 αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΑΕ.

αποφασίζουμε:

Α. 1. Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον κλάδο Σύνταξης που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και από την παρ. 5 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται, από 1-5-1989 κατά ποσοστό 20% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία στρωγγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δραχμών, ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	3.800
β) Β	5.500
γ) Γ	7.300
δ) Δ	9.100
ε) Ε	11.200
στ) ΣΤ	15.400
ζ) Ζ	17.300

2. Η ενιαία μηνιαία εισφορά και για τους δύο κλάδους Ασφάλισης και για κάθε ασφαλιστική κατηγορία ορίζεται, από 1-5-1989, ως ακολούθως:

α) Α ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	8.000
β) Β	9.800
γ) Ε	11.900
δ) ΣΤ	16.100
ε) Ζ	18.000

3. Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ. 9 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται από 1-5-1989, κατά 20% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, ως ακολούθως:

α) Α ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	17.800
β) Β	26.300
γ) Γ	35.200
δ) Δ	41.900
ε) Ε	48.200

1. Αυξάνονται από 1-5-1989 οι συντάξεις, πλην των κατωτάτων ορίων αυτών, που καταβάλλει το ΤΑΕ κατά ποσοστό 17% και ορίζεται η νέα κλίμακα συντάξεων με στρωγγυλοποίηση σε εκατοντάδα δραχμών, λόγω αναπηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε εξ ολοκλήρου σε μία από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ως ακολούθως:

α) Α ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	34.000
β) Β	45.900
γ) Γ	57.400
δ) Δ	68.900
ε) Ε	80.100
στ) ΣΤ	91.000
ζ) Ζ	101.800

2. Από 1-5-1989 καθορίζονται τα κατώτατα όρια λόγω αναπηρίας ή γήρατος μαζί με όλα τα επιδόματα, μη περιλαμβανομένης και της προσούλησης για απόλυτη αναπηρία, σε σαράντα τρεις χιλιάδες δρχ. (43.000) το μήνα και τριάντα οκτώ χιλιάδες οκτακόσιες δρχ. (38.800) το μήνα, τα λόγω θανάτου.

Η απόφαση αυτή, θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

9. Οι εισφορές και οι συντάξεις του Ταμείου Ασφάλισης Εμπόρων που καθορίζονται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αυξάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

10. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η 36/497/10-5-89 (ΦΕΚ 350/Β/11-5-1989) υπουργική απόφαση «Χορήγηση εξωνοσοκομειακής περιθαλής στους ασφαλισμένους του Τ.Α.Ε.», που έχει ως εξής:

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ.ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του ν. 403/1976 (ΦΕΚ 204/Α/76) «περί Ταμείου Ασφάλισης Εμπόρων».

β) Την Κοινή απόφαση Πρωθυπουργού και Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αρ. 904/30-11-88 (ΦΕΚ 863/Β/30-11-88).

γ) Την ανάγκη αναβάθμισης της παρεχόμενης από το ΤΑΕ υγειονομικής περιθαλής στους ασφαλισμένους του.

αποφασίζουμε:

1. Το Ταμείο Ασφάλισης Εμπόρων χορηγεί πέραν της Υγειονομικής

περιθαλής, που προβλέπεται από το π.δ/μα 668/81 «περί εγκρίσεως του Καταστατικού του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων» (ΦΕΚ 167/Α/30-6-81) και τις πιο κάτω κατηγορίες παροχών:

- α) Ιατρική περιθαλή
- β) Φαρμακευτική περιθαλή και
- γ) Παρακλινικές εξετάσεις.

2. Η ιατρική περιθαλή, η έκδοση των ιατρικών συνταγών, καθώς και η εκτίμηση των παρακλινικών εξετάσεων, πέραν εκείνων, που καθορίζονται από το άρθρο 79 του π.δ/τος 668/81, πραγματοποιούνται από τα εξωτερικά ιατρεία των Κρατικών Νοσοκομείων και Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων του ν.δ/τος 2592/53, από τα Κέντρα Υγείας και από τα Περιφερειακά Ιατρεία του ΕΣΥ.

Δικαιούχοι χορήγησης των παραπάνω παροχών είναι τα πρόσωπα, που καθορίζονται από την σχετική νομοθεσία του Ταμείου.

Η πιο πάνω περιθαλή χορηγείται ως εξής:

α) Οι ιατρικές φροντίδες παρέχονται από τους γιατρούς των πιο πάνω σχηματισμών, χωρίς συμμετοχή των ασφαλισμένων στην απαιτούμενη δαπάνη.

β) Το Ταμείο καλύπτει στους ασφαλισμένους του, σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής και φαρμακευτικής επιστήμης τα αναγκαία φάρμακα για την αποκατάσταση της υγείας τους και της ικανότητας για εργασία, ή για ανακούφιση από νοσηρή κατάσταση τους.

Τα φάρμακα, που παρέχονται από το Ταμείο, πρέπει να κυκλοφορούν νόμιμα στην Ελλάδα.

Οι ασφαλισμένοι συμμετέχουν στην δαπάνη αγοράς των φαρμάκων κατά ποσοστό 20%.

Στους ασφαλισμένους που πάσχουν από νεφροπάθεια, από υποφυσιογενή νανισμό, από μεσογειακή αναιμία, αιμορροφιλία και σακχαρώδη διαβήτη γενικά, χορηγούνται τα αναγκαία για την πάθηση τους φάρμακα δωρεάν.

Οι συνταγές φαρμάκων εκδίδονται από τους γιατρούς των Κρατικών Υγειονομικών σχηματισμών του ΕΣΥ.

Οι συνταγές φαρμάκων, που εκδίδονται, σύμφωνα με τα πιο πάνω οριζόμενα εκταλούνται από τα φαρμακεία, που λειτουργούν νόμιμα.

γ) Η συμμετοχή των ασφαλισμένων στην δαπάνη διενέργειας παρακλινικών εξετάσεων, όπου αυτή προβλέπεται, από τις σχετικές διατάξεις, καθορίζεται σε ποσοστό 25%.

3. Το ύψος της ατομικής μηνιαίας εισφοράς των αμέσως ασφαλισμένων για τον Κλάδο Ασθένειας και Μητρότητας, που καθορίζεται από το π.δ/μα 111/83 «Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 61 του π.δ/τος 668/81 «περί εγκρίσεως του καταστατικού του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων Α 167» (ΦΕΚ 49/Α/20-4-83), αυξάνεται σε χιλιάδες διακόσιες (1.200) δραχμές.

4. Η όλη διαδικασία της χορήγησης των παροχών της εξωνοσοκομειακής περιθαλής, που καθορίζεται με την απόφαση αυτή, ο τρόπος πληρωμής των σχετικών δαπανών στους δικαιούχους, τα απαιτούμενα σε κάθε περίπτωση δικαιολογητικά και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, για την εφαρμογή της παρούσης απόφασης, καθορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

Η παρούσα απόφαση της οποίας η ισχύς αρχίζει από 1ης Ιουνίου 1989, να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

11. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.35/795/26-4-1989 υπουργική απόφαση «Αύξηση συντάξεων Τ.Ε.Β.Ε.», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137/26-7-85 τ.Α) και του άρθρου 5 του Π.Δ/τος 437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 157/85, τ.Α).

2. Τις διατάξεις του π.δ/τος 105/88 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 46/15-3-1988, τ.Α) και την 904/30-11-88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Γενικές και ειδικές αρμοδιότητες Υφυπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 863/30-11-88, τ.Β).

3. Την από 27 Φεβρουαρίου 1989 απόφαση του Κ.Υ.Σ.Υ.Μ.

αποφασίζουμε:

Από 1-4-1989 αυξάνονται όλες οι καταβαλλόμενες συντάξεις του Τ.Ε.Β.Ε., πέραν του ήδη χορηγηθέντος ποσοστού 20%, κατά ποσοστό 5% και τα κατώτατα όρια καθορίζονται στις 30.240 δραχ. για τις συντάξεις λόγω γήρατος-αναπηρίας και στις 25.250 δραχ. για τις συντάξεις λόγω θανάτου.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

12. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.22/794/26-4-89 υπουργική απόφαση «Αύξηση του ποσού της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας των δικαιούχων ασφαλισμένων του ΤΣΑ», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137/26-7-85, τ.Α) και του άρθρου 5 του Π.Δ/τος 437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 157/85, τ.Α).

2. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 105/88 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 46/15-3-1988, τ.Α) και την 904/30-11-88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Γενικές και ειδικές αρμοδιότητες Υφυπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 863/30-11-88, τ.Β).

3. Την 1366/1-12-88 απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α. με την οποία αυξήθηκαν από 1-4-1989 οι συντάξεις του Τ.Σ.Α. κατά ποσοστό 7,5%.

4. Την από 27 Φεβρουαρίου 1989 απόφαση του ΚΥΣΥΜ.

αποφασίζουμε:

Από 1-4-1989 το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των δικαιούχων ασφαλισμένων του Τ.Σ.Α., που προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 39 του Π.Δ/τος 669/81, όπως αυτό τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, καθορίζεται σε δραχμές 29.000, που αντιστοιχεί σε 15 συντάξεμα έτη.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

13. Το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των δικαιούχων ασφαλισμένων του ΤΣΑ, που καθορίζεται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αυξάνει σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

14. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.22/1725/1-12-88 υπουργική απόφαση «Εξόφληση καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών στο Τ.Σ.Α.», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137/26.7.85, τ.Α) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» και το άρθρο 5 του Π.Δ/τος 437/85 (ΦΕΚ 157/85, τ.Α).

2. Την 904/30.11.88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 863/30.11.88, τ.Β).

3. Την 1254/3.11.88 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ.

αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Σ.Α. εφ' όσον καταβληθούν έως 31.12.1988, απαλλάσσονται των προσθέτων τελών και λοιπών προσυζητήσεων και καταβάλλονται τμηματικά ή εφάπαξ αναπροσαρμοσμένες στο ύψος του ασφαλιστρού που ισχύει την 1.1.1988.

2. Οι ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Σ.Α., που καθυστερεί η καταβολή τους πέραν της 31.12.1988, αναπροσαρμόζονται στο ύψος του ασφαλιστρού της 1.1.89 και μετά παρέλευση τριμήνου από το τέλος του μηνός Ιανουαρίου επιβαρύνονται με πρόσθετο τέλος 3% για κάθε μήνα καθυστέρησης και μέχρι 50% της αναπροσαρμοσθείσας κύριας οφειλής.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

15. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.22/1152/12-10-90 υπουργική απόφαση «Εξόφληση καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών στο Τ.Σ.Α.», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 και 29 του ν.1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 Α'), το π. δ. 437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ Α 157) και το π. δ. 180/90 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Α 64).

2. Το π. δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ Α 46).

3. Την 870/30-8-90 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ. αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Σ.Α., που ανάγονται σε χρονικές περιόδους μέχρι 31-12-1989, κεφαλαιοποιούνται με το ασφαλιστρο που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης και εξοφλούνται σε 25 μηνιαίες δόσεις.

Η κάθε δόση επιβαρύνεται με πρόσθετα τέλη 20% και είναι ίση με το ποσό μιας μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς των Κλάδων Συντάξεων και Ασθένειας.

Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 30-11-1990. Με την υποβολή της αίτησης πρέπει να καταβληθούν οι οφειλόμενες από 1-1-90 και εφεξής, ασφαλιστικές εισφορές.

Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί μέχρι 31-12-1990.

Κάθε δόση θα καταβάλλεται μαζί με την ασφαλιστική εισφορά που ανάγεται στον προηγούμενο της καταβολής μήνα (τρέχουσα ασφαλιστική εισφορά).

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται απώλεια του δικαιώματος και καθίσταται εξ ολοκλήρου απαιτητό το σύνολο της υπόλοιπης οφειλής μετά των αναλογούντων σ' αυτήν προσθέτων τελών και λοιπών προσαυξήσεων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

2. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Σ.Α. μπορεί να εξοφλούνται εφάπαξ ή τμηματικά, χωρίς πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις, εφ' όσον καταβληθούν μέχρι 30-11-1990.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

16. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.22/1447/30-11-1990 υπουργική απόφαση «Παράταση της προθεσμίας εξόφλησης καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών στο Τ.Σ.Α.», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 και 29 του ν.1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 Α'), το π. δ. 437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ Α 157 Α') και το π. δ. 180/90 «Διορισμός Υπουργών, αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Α 64 Α').

2. Το π. δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ Α 46 Α').

3. Την 1159/28-11-1990 Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Α.

αποφασίζουμε:

Οι προβλεπόμενες από τις παραγράφους 1 και 2 της Φ.22/1152/12-10-90 Υπουργικής Απόφασης προθεσμίες υποβολής αίτησης για διακανονισμό των καθυστερούμενων εισφορών στο Τ.Σ.Α. και καταβολής των καθυστερούμενων εισφορών χωρίς πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις παρατείνονται μέχρι 31-12-1990.

Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί μέχρι 31-1-1991.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

17. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι Φ.41/1402/9-5-85 και Φ.41/64/8-2-90 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Αύξηση των συντάξεων του Ταμείου Νομικών», το κείμενο των οποίων έχει ως εξής:

α. ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 1090/80 (ΦΕΚ 263, τ.Α).

2. Τη διάταξη του άρθρου 14 του Νόμου 1266/1982 (ΦΕΚ 81 Α), σε συνδυασμό με αυτήν του άρθρου 9 του Π.Δ/τος 574/1982 (ΦΕΚ 104 Α).

3. Την 30/27-9-1984 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στην Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 689/τ.Β).

4. Τη σύμφωνη πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου Νομικών, που διατυπώθηκε στην από 3228/30-4-1985 συνεδρίασή του.

5. Την από 4-5-1985 γνώμη της Ολομέλειας των Προέδρων των δικηγορικών συλλόγων του Κράτους, που μας γνωστοποιήθηκε με το 5039/768/9-5-85 έγγραφο της Συντονιστικής Επιτροπής των δικηγορικών Συλλόγων.

Αποφασίζουμε:

1. Από την 1η Ιουνίου 1985 οι συντάξεις γήρατος, αναπηρίας και θανάτου, καθώς και τα κατώτατα όρια συντάξεων που χορηγεί το Ταμείο Νομικών, αυξάνονται κατά ποσοστό 10%.

2. Η απόφαση αυτή θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 9 Μαΐου 1985

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ρ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ

β. ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 19 του ν.δ. 4114/60 (ΦΕΚ 164 Α), όπως αντικαταστάθηκαν με τη διάταξη του άρθρου 6 του ν. 1090/80 (ΦΕΚ 263 Α).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του ν. 1027/80 (ΦΕΚ 49 Α), όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάσταση και συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1275/82 (ΦΕΚ 100 Α) και άρθρου 43 ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111 Α).

3. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 του Ν.1558/85 (ΦΕΚ 137 Α) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα», καθώς και τις διατάξεις του Π.Δ.437/1985 (ΦΕΚ 157 Α).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 570/1989 (ΦΕΚ 241 Α/23-11-89) «Διορισμός Υπουργών και Αναπληρωτών Υπουργών».

5. Τις διατάξεις του Π.Δ.105/88 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 46 Α/1988).

6. Τη σύμφωνη πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου Νομικών, που διατυπώθηκε στην από 3480/15-11-89 συνεδρίασή του.

7. Την από 16-12-1989 γνώμη της Ολομέλειας των Προέδρων των δικηγορικών συλλόγων του Κράτους, που μας γνωστοποιήθηκε με το από 5-1-1990 έγγραφο της Συντονιστικής Επιτροπής των δικηγορικών Συλλόγων.

αποφασίζουμε:

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1990 οι συντάξεις γήρατος, αναπηρίας και θανάτου, καθώς και τα κατώτατα όρια συντάξεων που χορηγεί το Ταμείο Νομικών, αυξάνονται κατά ποσοστό 20%.

2. Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΜΕΡΙΚΑΣ»

18. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ42/202/9-1-89 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Λύση συνταξιοδοτικών εισφορών Τ.Σ.Α.Υ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του Ν.Α. 3348/1955, όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 4 του ν. 982/1979 «Περί τροποποίησης και συμπληρώσεως της περί Τ.Σ.Α.Υ. νομοθεσίας και ετήριων τινών διατάξεων», καθώς και του άρθρου ε' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/79.

2. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 τ. Α), καθώς και τις διατάξεις του Π.Δ. 437/1985 (ΦΕΚ 157 Α).

3. Την αριθμ. 904/30-11-88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 863/30-11-88 τ. Β).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 46/1988 τ. Α).

5. Τις αριθμ. 775/22-11-88 και 868/27-12-88 αποφάσεις του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., που διατυπώθηκαν κατά την 47η και 53η συνεδρίασή του.

αποφαίζουμε:

α. Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς των ασφαλισμένων στο Τ.Σ.Α.Υ. υγειονομικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με τις περιπτώσεις α' και γ' της Φ 42/οικ. 1868/26-7-83 απόφασης του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 469 Β'), δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 7.300 δραχ. για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης πάνω από 60 μήνες και 4.380 δραχ. για όσους έχουν λιγότερο χρόνο.

Για τους μονοσυνταξιούχους το ποσό της εισφοράς, που υπολογίζεται σύμφωνα με την περίπτωση β' της προαναφερμένης απόφασης, δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 2.555 δραχ. και για όσους δεν επιτρέπεται η ελεύθερη άσκηση επαγγέλματος των 1.241 δραχ.

β. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί με νόμο, αρχίζει να ισχύει από την 1/1/89.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

19. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ42/οικ.1466/6-10-1989 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Λύση συντάξεων Τ.Σ.Α.Γ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του ν. 1027/80 (ΦΕΚ 49 Α'), όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή και συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1275/82 (τ. 100 Α) και άρθρου 43 του ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111 Α').

2. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 του ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137 τ.Α.).

3. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/88 (ΦΕΚ 46/15-3-88 τ. Α).

4. Την αριθμ. 669/12-9-1989 απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., που διατυπώθηκε κατά την 35η συνεδρίασή του.

εγκρίνουμε:

α. Την 669/12-9-1989 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών, ως εξής:

«Από την 1η Ιουλίου 1989 αυξάνονται οι συντάξεις που καταβάλλει το Τ.Σ.Α.Υ. κατά ποσοστό 10% επί των ποσών που έχουν διαμορφωθεί μετά την εφαρμογή των διατάξεων της πρώτης περίπτωσης της παρ.1 του άρθρου 7 του Ν. 982/79, των διατάξεων της Φ42/οικ. 73/18-1-1989 (ΦΕΚ 45/τ.Β/25-1-1989) απόφασης μας, καθώς και των διατάξεων του άρθρου 1 του Π.Δ. 460/ (ΦΕΚ 201 Α') «Χορήγηση της πλήρους σύνταξης του Τ.Σ.Α.Υ. στα 39 έτη ασφάλισης».

β. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί με νόμο αρχίζει να ισχύει από 1/7/1989.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΑΤ. ΕΒΕΡΤ»

20. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.42/1659/27-12-1989 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, «Λύση συνταξιοδοτικών εισφορών Τ.Σ.Α.Υ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του ν.δ. 3348/1955, όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 4 του ν.982/79 «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως της περί Τ.Σ.Α.Υ. νομοθεσίας και ετήριων τινών διατάξεων» καθώς και του άρθρου ε' της παραγ. 8 του άρθ. 7 του ν. 982/79.

2. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά όργανα» (ΦΕΚ 137 Α'), καθώς και τις διατάξεις του Π.Δ. 437/1985 (ΦΕΚ 157 Α).

3. Το Π. Δ/γμα 570/1989 (ΦΕΚ 241/Α/23-11-1989) «Διορισμός Υπουργών και Αναπληρωτών Υπουργών».

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 46/Α/1988).

5. Την αριθμ. 824/14-11-1989 απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., που διατυπώθηκε κατά την 44η συνεδρίασή του.

αποφαίζουμε:

α. Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς των ασφαλισμένων στο Τ.Σ.Α.Υ. υγειονομικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με τις περιπτώσεις α' και γ' της Φ.42/οικ. 1868/26-7-83 απόφασης του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 469/Β), δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 8.000 δραχ. για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης πάνω από 60 μήνες και 4.800 δραχ. για όσους έχουν λιγότερο χρόνο.

Για τους μονοσυνταξιούχους το ποσό της εισφοράς, που υπολογίζεται σύμφωνα με την περίπτωση β' της προαναφερμένης απόφασης, δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 2.800 δραχ. και για όσους δεν επιτρέπεται η ελεύθερη άσκηση επαγγέλματος των 1.400 δραχ.

β. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 27 Δεκεμβρίου 1989

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΜΕΡΙΚΑΣ

21. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ42/1669/27-12-1989 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Λύση συντάξεων Τ.Σ.Α.Υ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 7 του Ν. 982/79 (ΦΕΚ 239/1979, τ.Α.).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 1027/80 (ΦΕΚ 49 Α), όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή και συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 1275/82 (ΦΕΚ 100 Α) και άρθρου 43 του Ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111 Α).

3. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και κυβερνητικά όργανα» (ΦΕΚ 137 τ. Α).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/88 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 46/1988 τ. Α).

5. Το Π. Δ/γμα 570/1989 (ΦΕΚ 241/23-11-1989 τ. Α) «Διορισμός Υπουργών και Αναπληρωτών Υπουργών».

6. Την αριθμ. 824/14-11-1989 απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., που διατυπώθηκε κατά την 44η συνεδρίασή του.

εγκρίνουμε:

α. Την 824/14-11-1989 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών, ως εξής:

«Από την 1η Ιανουαρίου 1990 αυξάνονται οι συντάξεις που καταβάλλει το Τ.Σ.Α.Υ. κατά ποσοστό 10% επί των ποσών που έχουν διαμορφωθεί.

μετά την εφαρμογή των διατάξεων της πρώτης περίπτωσης της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 982/79, καθώς και της Φ.42/οικ.1466/6-10-1989 απόφασης μας.»

β. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί με νόμο, αρχίζει να ισχύει από 1-1-1990.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΜΕΡΙΚΑΣ»

22. Κυρώνεται η Φ34α/οικ. 35/16-1-91 κοινή υπουργική απόφαση «Αύξηση συντάξεων αγροτών», που έχει ως εξής:

ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 και 29 του ν.1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ Α 137), το π. δ. 437/85 «Καθορισμός και Ανακατανομή των Αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ Α 157) και το π.δ 180/90 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Α 64). 2. Το π. δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ Α 46).

3. Την αναγκαιότητα αναδρομικής αύξησης των συντάξεων των Αγροτών από 1.1.1991.

αποφασίζουμε:

Την αύξηση από 1ης Ιανουαρίου 1991 των ποσών των πάσης φύσεως συντάξεων, που καταβάλλονται από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων, όπως διαμορφώθηκαν μετά την αύξηση που αναφέρεται στα άρθρα 10 και 11 παρ. 2 του ν. 1745/1987 (ΦΕΚ 234/Α/31-12-87), κατά δύο χιλιάδες (2.000) δραχμές το μήνα.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ»

23. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμος από τότε που εκδόθηκε η με αριθ. 21/908/5-10-89 Απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 769/Β/9-10-89) «Σχετικά με καταβολή επιδόματος μητρότητας για 15 εβδομάδες», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του άρθρου 39 του α.ν. 1846/51, όπως τούτο τροποποιήθηκε με το άρθρο 40 του ν.1539/85 (ΦΕΚ 64/Α/85).

β) Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ. 1), 24 (παρ. 1 και 2 εδ.γ) και 27 (παρ. 1 εδ. δ) του ν.1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 Α) και των άρθρων 5 και 14 του Π.Δ. 437/1985 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 157 Α).

γ) Την ανάγκη της επιμήκυνσης του χρόνου επιδότησης, λόγω μητρότητας, σύμφωνα με την από 10/3/89 Ε.Σ.Σ.Ε. (σχετ. απόφαση δημοσίευσης Υπ. Εργασίας αριθ. 12756/23-3-89 (ΦΕΚ 213/Β/89)).

αποφασίζουμε:

1. Το επίδομα μητρότητας (κυφορίας και λοχείας), που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 40 του ν.1539/85 (ΦΕΚ 64/Α/85), καταβάλλεται για εκατόν πέντε (105) ημέρες εργασίας, συνολικά. Εξ αυτών πενήντα δύο (52) ημέρες χορηγούνται υποχρεωτικά πριν από την πιθανή ημερομηνία τοκετού και οι υπόλοιπες πενήντα τρεις (53) μετά τον τοκετό, εφ' όσον απέχουν από την εργασία τους.

2. Σε περίπτωση, που ο τοκετός πραγματοποιηθεί σε χρόνο προγενέστερο από αυτόν, που είχε αρχικά πιθανολογηθεί, το υπόλοιπο του επιδόματος κυφορίας καταβάλλεται υποχρεωτικά μετά τον τοκετό, ώστε να εξασφαλιστεί καταβολή επιδόματος μητρότητας για εκατόν πέντε (105) ημέρες συνολικά.

Η απόφαση αυτή, της οποίας η ισχύς αρχίζει από της δημοσίευσής της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΑΤ. ΕΒΕΡΤ»

24. Κυρώνεται η με αριθ. 21/362/3-5-89 απόφαση του Υφυπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 334/Β/9-5-89) «Χορήγηση για το έτος 1989 παροχών Ασθενείας χωρίς ή με μειωμένες

ασφαλιστικές προϋποθέσεις, για τους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α., περιοχής Αμαλιάδας και Ζακύνθου, που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τη δημιουργηθείσα κατάσταση από τους σεισμούς που έπληξαν την περιοχή Αμαλιάδας και Ζακύνθου στις 16-10-88.

2. Την κοινή Απόφαση αριθ. 904/30-11-88 (ΦΕΚ 863/30-11-88 τ.β) Πρωθυπουργού και Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Γενικές και Ειδικές αρμοδιότητες Υφυπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων».

3. Την απόφαση του Δ.Σ του Ι.Κ.Α. αριθ. 65/συν.10/9-3-89.

4. Το έγγραφο του Ι.Κ.Α. αριθ. Α11/146/30-3-89.

αποφασίζουμε:

Στους, από 1/10/88 και μετά, μόνιμους κατοίκους της ασφαλιστικής περιοχής των τοπικών Υποκ/των Ι.Κ.Α. Αμαλιάδας και Ζακύνθου, ασφαλισμένους του και στα μέλη οικογενείας τους, που αναφέρονται στο άρθρο 35 του α.ν.1846/51, παρέχεται από το Ι.Κ.Α., κατεξαιρεση για το έτος 1989, ιατρική περίθαλψη, που προβλέπεται από το άρθρο 31 του ίδιου νόμου, χωρίς ασφαλιστικές προϋποθέσεις.

Επίσης κατεξαιρεση, για το έτος 1989, καταβάλλεται από το Ι.Κ.Α., στους πιο πάνω ασφαλισμένους του, επίδομα ασθενείας (άρθρο 35 του α.ν. 1846/51), εφ' όσον πραγματοποιήσαν 60 τουλάχιστον ημέρες εργασίας κατά το ημερολογιακό έτος το αμέσως προηγούμενο της αναγγελίας 15/μήνου, χωρίς να υπολογίζονται, στην τελευταία περίπτωση, στις παραπάνω 60 ημέρες εργασίας εκείνες, που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 15/μήνου.

Η μόνιμη εγκατάσταση στην ασφαλιστική περιοχή των παραπάνω μονάδων του Ι.Κ.Α. από 1/10/88 και μετά διαπιστώνεται από βεβαίωση της αρμόδιας δημοτικής ή κοινοτικής ή αστυνομικής αρχής, εφ' όσον η διαπίστωση δεν είναι δυνατή από το αρμόδιο όργανο του Ι.Κ.Α..

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΙΚ. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

25. Κυρώνεται η Φ61/474/10-3-1988 υπουργική απόφαση «Αρμόδιος φορέας για την απονομή της σύνταξης στην περίπτωση εφαρμογής των παρ. 2 και 4 του άρθρου 33 του ν.1469/84», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Το Ν.Δ. 4202/61, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τους νόμους 1405/83 (ΦΕΚ Α 180/13-12-83) και 1539/85 (άρθρο 4) (ΦΕΚ Α64/ 5-4-85).

2. Τις παρ. 2 και 4 του άρθρου 33 του Ν.1469/84 (ΦΕΚ Α111/3-8-84).

3. Το υπ. αρ. Α31/272/87 έγγραφο του Ι.Κ.Α..

4. Το υπ. αριθ. Ν.38491/87 έγγραφο του ΤΣΑ.

5. Την ανάγκη κάλυψης των ασφαλισμένων με εξαγορά του υπολειπόμενου χρόνου των 2700 τουλάχιστον ημερών ασφάλισης που έχουν πραγματοποιήσει σε έναν ή περισσότερους ασφαλιστικούς φορείς και που παράλληλα συμπλήρωσαν ή θα συμπληρώσουν τα επόμενα 6 χρόνια, από τη δημοσίευσή του ν. 1469/84, το όριο ηλικίας των 65 ετών.

6. Την Α4/240/1-10-87 κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Αρμοδιότητες και εξουσία υπογραφής του Γεν. Γραμματέα της Γ.Γ.Κ.Α του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 535/5-10-87 τ. β).

7. Την 1358/2-10-87 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 535/5-10-87 τ.β).

αποφασίζουμε:

1. Σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος έχει ασφαλισθεί διαδοχικά σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς φορείς αρμόδιος φορέας για την αναγνώριση και την απονομή της σύνταξης είναι εκείνος, στον οποίο έχει πραγματοποιηθεί ο περισσότερος χρόνος ασφάλισης κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 33 του Ν. 1469/84.

2. Συνταξιοδοτικές αποφάσεις που έχουν απορριφθεί να επανεξετασθούν σύμφωνα με την απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚ. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ».

26. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι Φ.7/ οικ.845/22-10-1990 και Φ.7/οικ.1144/2-12-90 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Φάρμακα χορηγούμενα δωρεάν για την αντιμετώπιση ή θεραπεία χρόνιων παθήσεων», το κείμενο των οποίων έχει ως εξής:

α. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ.1), 24 (παρ.1 και 2 εδάφ.γ) και 27 (παρ.1 εδάφ.δ) του ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 Α') και του άρθρου 5 του Π.Δ/τος 437/1985 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ Α 157).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138) «Ρύθμιση συνταξιοδοτικών και άλλων συναφών θεμάτων».

3. Την ανάγκη του καθορισμού με ενιαίο τρόπο των φαρμάκων που χορηγούνται δωρεάν για ορισμένες χρόνιες παθήσεις.

αποφασίζουμε:

1. Στους δικαιούχους εξωνοσοκομειακής και φαρμακευτικής περιθαλψής του Δημοσίου και των Ασφαλιστικών Οργανισμών, ανεξάρτητα από την ονομασία τους και τη νομική τους μορφή, χορηγούνται δωρεάν (χωρίς συμμετοχή) τα ειδικά φάρμακα (φάρμακα εκλογής), για την αντιμετώπιση ή θεραπεία των κατωτέρω χρόνιων παθήσεων:

α) Νεοπλασμάτων όλων των συστημάτων και λευχαιμιών.

β) Νεανικού διαβήτη.

γ) Ψυχικών διαταραχών (ψυχώσεις).

δ) Επιληψίας.

ε) Μεσογειακής αναιμίας και των επιπλοκών της.

2. Επίσης δεν καταβάλλουν συμμετοχή:

α) Οι πάσχοντες από νεφρική ανεπάρκεια που υποβάλλονται σε συνεχή θεραπεία υποκατάστασης με τεχνικά μέσα για τα φάρμακα που είναι αναγκαία για την πάθησή τους.

β) Οι ασθενείς που έχουν υποβληθεί σε μεταμόσχευση, για τα ανοσοκατασταλτικά φάρμακα και γ) Οι ασφαλισμένοι για τα φάρμακα που προμηθεύονται μέσω των φαρμακείων ή των αποθηκών του Ι.Κ.Α.

3. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου 19 του ν.1902/1990 αρχίζει από 1ης Νοεμβρίου 1990.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

β. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ.1), 24 (παρ.1 και 2 εδάφ.γ) και 27 (παρ.1 εδάφ.δ) του ν.1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ Α 137) και του άρθρου 5 του Π.Δ/τος 437/1985 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ Α 157).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν.1902/1990 (ΦΕΚ Α 138) «Ρύθμιση συνταξιοδοτικών και άλλων συναφών θεμάτων».

3. Την με αριθμ.7 οικ.845/22-10-90 Υπουργική Απόφαση.

4. Την ανάγκη του καθορισμού με ενιαίο τρόπο της παροχής των φαρμάκων που χορηγούνται δωρεάν για ορισμένες χρόνιες παθήσεις, αποφασίζουμε:

1. Στους δικαιούχους εξωνοσοκομειακής φαρμακευτικής περιθαλψής του Δημοσίου και των Ασφαλιστικών Οργανισμών, ανεξάρτητα από την ονομασία τους και τη νομική τους μορφή, χορηγούνται δωρεάν τα καθορισμένα φάρμακα, για την αντιμετώπιση ή θεραπεία των κατωτέρω χρόνιων παθήσεων:

α) Νεοπλασμάτων όλων των συστημάτων και λευχαιμιών (αντινεοπλασματικά φάρμακα και τα αντιδοτά τους καθώς και τα φάρμακα που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των συνεπειών των νεοπλασμάτων).

β) Σακχαρώδη διαβήτη (ινσουλίνη).

γ) Ψυχώσεων (νευροληπτικά και αντικαταθλιπτικά φάρμακα).

δ) Επιληψίας και λοιπών επιληπτικών καταστάσεων (αντιεπιληπτικά φάρμακα).

ε) Μεσογειακής αναιμίας (φάρμακα αποσιδήρωσης και των τυχόν επιπλοκών της νόσου).

στ) Αιμορροφιλίας (αντικαιμορροφιλικοί παράγοντες).

ζ) Υποφουογενούς νασιουμού (αυξητική ορμόνη).

2. Επίσης δεν καταβάλλουν συμμετοχή:

α) Οι πάσχοντες από νεφρική ανεπάρκεια που υποβάλλονται σε συνεχή θεραπεία υποκατάστασης με τεχνητά μέσα και οι έχοντες υποβληθεί σε μεταμόσχευση νεφρού, οι πάσχοντες από σκλήρυνση κατά πλάκας καθώς και οι παραπληγικοί και τετραπληγικοί, για όλα ανεξαρτήτως τα φάρμακα.

β) Οι ασφαλισμένοι για τα κυτταροστατικά και ανοσορρυθμιστικά φάρμακα, με τα οποία υποβάλλονται σε θεραπεία, ανεξάρτητα της πάθησης, από την οποία πάσχουν.

γ) Οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α., για τα φάρμακα που προμηθεύονται μέσω των φαρμακείων ή των αποθηκών του Ιδρύματος.

δ) Οι ασφαλισμένοι για τα φάρμακα που προμηθεύονται από τα Κρατικά Νοσοκομεία.

3. Η αριθμ.7/οικ.845/22-10-1990 απόφασή μας καταργείται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσης απόφασης.

4. Η ισχύς της απόφασης αυτής, αρχίζει από 1-1-1991.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

27. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι αρ. Φ.14/667/15.3.91 και Φ.11/616/15.3.91 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων «Διακανονισμός εξόφλησης οφειλών ΠΥΡΚΑΛ Α.Ε.» και «Διακανονισμός οφειλών των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα συνεπεία τρομοκρατικών ενεργειών», το κείμενο των οποίων έχει ως εξής:

α. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη τόνωσης της ελληνικής πολεμικής βιομηχανίας.

2. Αίτημα της ΠΥΡΚΑΛ Α.Ε.

αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερούμενες προς το Ι.Κ.Α. ασφαλιστικές εισφορές της ΠΥΡΚΑΛ Α.Ε. περίπου μέχρι 28/2/91, κεφαλαιοποιούμενες την ημερομηνία υποβολής της αίτησης με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις, διακανονίζονται και εξοφλούνται σε 40 ισόποσες μηνιαίες δόσεις. Η αίτηση για το διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι 29/3/91 και η καταβολή της πρώτης δόσης μέχρι 15-4-91.

2. Η μη εμπρόθεσμη καταβολή έξι συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου από την απόφαση αυτήν ευεργετήματος της τμηματικής εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών και καθιστά

άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού από κύρια εισφορά με τα αναλογούντα σ' αυτήν κατά την ημέρα εξοφλήσεως πρόσθετα τέλη, επιβαρύνσεις, κ.λπ.

3. Οι εκιαθαρισμένες απαιτήσεις που έχει η επιχείρηση από το Δημόσιο δεν υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου 2 του ν.1239/82, όταν η επιχείρηση έχει καταβάλει τις απαιτητές εισφορές και δόσεις, άλλως από τις εκιαθαρισμένες αυτές απαιτήσεις παρακρατείται το οφειλόμενο ποσό από τρέχουσες εισφορές και δόσεις και αποδίδεται στο Ι.Κ.Α..

Το ποσό αυτό θα πιστώνεται στις τρέχουσες εισφορές και δόσεις για τις οποίες παρακρατήθηκε κατά παρέκκλιση του άρθρου 21 παρ.4 του ν.1902/90, ενώ αντίθετα τα ποσά που θα παρακρατηθούν από το Δημόσιο, βάσει βεβαιώσεων που χορηγήθηκαν πριν την έκδοση της παρούσας, θα πιστωθούν σύμφωνα με το ν.1902/90.

4. Κατά το διάστημα της παρούσας ρύθμισης λαμβάνονται διασφαλιστικά των απαιτήσεων του Ιδρύματος μέτρα (κατάσχεση, υποθήκη), ανεξάρτητα από την τήρηση των όρων αυτής, ενώ, αντίθετα, όταν η επιχείρηση είναι ενήμερη προς τη ρύθμιση, δεν επισυνάπτεται πλειστηριασμός κατά των περιουσιακών αυτής στοιχείων.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

β. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις, συνεπεία τρομοκρατικών ενεργειών.

2. Το Ε33/20/7-3-91 έγγραφο της Διοικήσεως του Ι.Κ.Α. αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Επιχειρήσεις, που επλήγησαν από τρομοκρατικές ή άλλες βίαιες ενέργειες τρίτων, με αποτέλεσμα να περιορισθεί ο κύκλος εργασιών τους ή να παρεμποδιστεί σημαντικά η εύρυθμη λειτουργία τους, μπορούν με αίτησή τους να ζητήσουν αναστολή της καταβολής των εισφορών τους στο Ι.Κ.Α. και στους συνεισπραττόμενους απ' αυτό Οργανισμούς (για κύρια και επικουρική ασφάλιση), από την ημερομηνία που υπέστησαν τη ζημία και μέχρι είκοσι τέσσερις (24) μήνες κατ' ανώτατο όριο.

2. Την ύπαρξη των προϋποθέσεων, ως και τη διάρκεια της αναστολής για την κάθε επιχείρηση, καθορίζει με απόφαση της η λειτουργούσα βάσει του άρθρου 113 του Κ.Α. Ι.Κ.Α. Επιτροπή Αναστολών, ανεξάρτητα από το ύψος των οφειλόμενων εισφορών, εκτιμώντας τα συγκεκριμένα για την κάθε επιχείρηση περιστατικά και στοιχεία, που προκύπτουν από δημόσια ή άλλα έγγραφα, όπως το αντίγραφο βιβλίου αδικημάτων και συμβάντων από Δ/νσεις Ασφάλειας ή Διοικήσεις Αστυνομικών Τμημάτων, βεβαιώσεις Νομαρχίας, εκτιμήσεις ζημιών από ασφαλιστικές εταιρείες κ.ά.

3. Κατά το χρονικό διάστημα της αναστολής δεν αναλογίζονται πρόσθετα τέλη και άλλες προσαυξήσεις, τόσο στις καθυστερούμενες μέχρι την ημερομηνία έναρξης της αναστολής εισφορές, όσο και στις εισφορές που έχουν προκύψει ή θα προκύψουν κατά τη διάρκεια της αναστολής.

4. Οι παραπάνω εισφορές εξοφλούνται σε τόσες κατ' ανώτατο όριο μηνιαίες δόσεις, όσοι και οι μήνες της αναστολής.

Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του δεύτερου μήνα από το μήνα που λήγει η αναστολή.

5. Η επιχείρηση θεωρείται υπαχθείσα στον προβλεπόμενο από την παρούσα απόφαση διακανονισμό, από την υποβολή αιτήσεως, η οποία πρέπει να κατατεθεί στο Ι.Κ.Α. μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα εκείνου, που συνέλθει η τρομοκρατική ενέργεια.

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου με την απόφαση αυτήν ευεργετήματος της τμηματικής εξοφλήσεως των οφειλόμενων εισφορών και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού από κύρια εισφορά με τα αναλογούντα σ' αυτήν κατά την ημέρα εξοφλήσεως πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις.

Για την καταβολή της κάθε δόσεως απαραίτητη προϋπόθεση είναι η προγενέστερη εξόφληση των απαιτητών τρεχουσών εισφορών.

Άρθρο 2

1. Οι επιχειρήσεις που θα υπαχθούν στην παρούσα ρύθμιση, τόσο κατά το διάστημα από την έναρξη της αναστολής μέχρι την ημερομηνία λήξεως καταβολής της πρώτης δόσης, όσο και κατά το διάστημα καταβολής των δόσεων και εφ' όσον τηρούν τους όρους του διακανονισμού, λαμβάνουν από το Ι.Κ.Α. βεβαιώσεις των άρθρων 2 και 4 του Ν.1239/82 και αναστέλλεται η διαδικασία λήψεως αναγκαστικών μέτρων.

Κατ' εξαίρεση η συμμόρφωση με τους όρους του διακανονισμού δεν συνεπάγεται την άρση των κατασχέσεων και υποθηκών που έχουν επιβληθεί.

2. Οι κατατεθείσες εγγυητικές επιστολές για προγενέστερη ρύθμιση της οφείλης επιστρέφονται, διατηρούνται δε οι κατατεθείσες για άλλους λόγους ή αντικαθίστανται με νέες που θα καλύπτουν τις δόσεις της παρούσας ρυθμίσεως.

3. Τα εκ της ασφαλισίας δικαιώματα των εργαζομένων την περίοδο της αναστολής δεν επηρεάζονται από την μη καταβολή των εισφορών εκ μέρους των επιχειρήσεων, με την προϋπόθεση ότι οι επιχειρήσεις αυτές θα αποδεχθούν τις σχετικές καταλογιστικές πράξεις.

4. Στην παρούσα ρύθμιση μπορεί να υπαχθεί και κάθε επιχείρηση της παρ. 1 του άρθρου 1 της απόφασης αυτής, εφ' όσον έχει υποστεί ζημιές μέχρι ένα χρόνο πριν από την ισχύ της παρούσας και υποβάλει αίτηση μέχρι 30-4-1991.

5. Ποσά που καταβλήθηκαν στο Ίδρυμα από τις παραπάνω επιχειρήσεις για εξοφλήση κύριας εισφοράς και πρόσθετου τέλους, με οποιονδήποτε τρόπο, θεωρείται ότι καλώς καταβλήθηκαν και η ρύθμιση της παρούσας απόφασης ισχύει για το υπόλοιπο της οφείλης.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

28. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι α) αριθ. 8/2-1-91 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, β) αριθ. 3117/13-6-91, γ) αριθ. 3118/13-6-91, δ) αριθ. 4029/6-8-91 κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ε) αριθ. 283/1-2-91 και στ) αριθ. 1494/14-6-91 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που έχουν ως εξής:

α. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 43 του ν. 1902/1990 2. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/1988.

αποφασίζουμε:

1. Συγκροτούμε Επιτροπή για τη μελέτη του προβλήματος της κοινωνικής ασφάλισης των Τραπεζικών υπαλλήλων, που υπάγονται σε αντίστοιχα Ειδικά Ταμεία, που αποτελείται από τους παρακάτω:

α. Ι. Βαρθολομαίο, Γενικό Γραμματέα Κοινων. Ασφαλίσεων, ως Πρόεδρο.

β. Παν. Αδαμόπουλο, Επιτ. Τμηματάρχη Τραπεζ. Ελλάδος, με αναπληρωτή τον Γ. Παναγιωτόπουλο, Δ/ντή ΑΤΕ, ως μέλος.

γ. Ιωάννη Σαλγκάμη, Δ/ντή ΕΤΕ, με αναπληρωτή τον Νικ.Μουλίνο Υπ/ντή ΕΤΒΑ, ως μέλος.

δ. Διον. Ραυτόπουλο, εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, με αναπληρωτή τον Νικήτα Μποζανίνο εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, ως μέλος.

ε. Εμμ. Μαυροφόρο, εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, με αναπληρωτή τον Αθμ. Τσουρέκη, εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, ως μέλος.

στ. Αναστ. Γκανά, Ερευνητή ΚΕΠΕ, με αναπληρωτή τον Π. Στρούτζα, υπάλ. ΥΠΕΘΟ, ως μέλος.

ζ. Σπυρ. Γριβογιάννη, Αναλογιστή Εθνικής Ασφαλιστικής με αναπληρωτή τον Δημ. Κυριάκη, υπάλ. ΓΓΚΑ, ως μέλος.

Γραμματέα της Επιτροπής ορίζουμε τον Ανδρέα Λεονταρίτη, Διευθυντή της ΓΓΚΑ και βοηθό Γραμματέα την Καίτη Γραμματικά, Τμηματάρχη ΓΓΚΑ.

2. Έργο της Επιτροπής είναι η μελέτη του προβλήματος της Κοινωνικής Ασφάλισης των Τραπεζικών υπαλλήλων, που υπάγονται σε αντίστοιχα ειδικά Ταμεία και ειδικότερα:

α. Η καταγραφή της υπάρχουσας κατάστασης, ως προς την κοινωνική ασφάλιση των Τραπεζικών υπαλλήλων των ειδικών Ταμείων.

β. Η εξέταση του προβλήματος της κοινωνικής ασφάλισης των Τραπεζικών υπαλλήλων που υπάγονται στα ειδικά Ταμεία και οι διαγραφόμενες προοπτικές.

γ. Η υποβολή προτάσεων συγκεκριμένων μέτρων για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

3. Όροι λειτουργίας της Επιτροπής:

α. Η Επιτροπή συνεδριάζει στη ΓΓΚΑ σε ημέρες και ώρες που καθορίζονται από τον Πρόεδρο αυτής.

β. Ο Πρόεδρος καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, η οποία, μαζί με την πρόσκληση σε συνεδρίαση, διανέμεται, με υπογραφή, στα τακτικά μέλη της Επιτροπής, 48 ώρες πριν από τη συνεδρίαση.

γ. Εάν κάποιος μέλος της Επιτροπής καλύπτεται να παραστεί στη συνεδρίαση, ειδοποιεί τον αναπληρωτή του, είτε απευθείας είτε το γραμματέα της Επιτροπής, ο οποίος αποστέλλει την ημερήσια διάταξη στο αναπληρωματικό μέλος. Αν το κώλυμα είναι γνωστό εκ των προτέρων, η πρόσκληση, μαζί με την ημερήσια διάταξη, αποστέλλεται στο αναπληρωματικό μέλος.

δ. Η Επιτροπή μπορεί να καλεί για να παρίστανται στις συνεδριάσεις και να εκφέρουν τις απόψεις τους τους Ειδικούς Εμπειρογνώμονες.

ε. Η Επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία όταν παρευρίσκονται πέντε (5) από τα μέλη αυτής και λαμβάνει αποφάσεις κατά πλειοψηφία.

στ. Για τις συνεδριάσεις θα τηρούνται συνοπτικά πρακτικά.

4. Το έργο της Επιτροπής θα περατωθεί σε διάστημα τριών μηνών και το πόρισμα θα υποβληθεί στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

5. Στον πρόεδρο, τα μέλη και το γραμματέα της Επιτροπής θα καταβληθεί αποζημίωση κατά συνεδρίαση δρχ. 10.000, στο δε βοηθό γραμματέα δρχ. 8.000 και θα βαρύνει το Α.Β.Κ.Α., που λειτουργεί στη ΓΓΚΑ. Ο αριθμός των κατά μήνα αμειβομένων συνεδριάσεων ορίζεται σε τίσσερις (4).

Η παραπάνω αποζημίωση δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του ν. 1256/82.

6. Τα Ειδικά Ταμεία των Τραπεζικών Υπαλλήλων οφείλουν να παρέχουν στην Επιτροπή κάθε απαραίτητο στοιχείο και πληροφορία που θα τους ζητηθεί.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

Β. ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

2. Τις εξηγγελίες της Κυβέρνησης.

3. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/1988.

αποφασίζουμε:

Συγκροτούμε Επιτροπή για τη μελέτη του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας και την υποβολή προτάσεων για την αναμόρφωσή του, που αποτελείται από τους παρακάτω, προτεινόμενους από:

Την Κυβέρνηση

1. Φακιολά Ρωσέτο, Καθηγητή Πολυτεχνείου

2. Κουκιάδη Ιωάννη, Καθηγητή Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης

3. Κουτσόπουλο Κων/νο, Πρ. Ελλήνων Αναλογιστών
Τους Εργοδότες

1. Τσαγκρίδη Νικόλαο (ΣΕΒ)

2. Κωσταρά Σπυρίδωνα (ΕΝΕΣΕ), τ.Γεν.Δ/ντή ΤΑΕ

3. Βασιλάτο Χαράλ. (ΤΣΕΒΕΕ), τ.Διοικητή ΤΕΒΕ

Τους Εργαζόμενους

1. Πίτρουλα Παναγιώτη, τ. Γ.Γ. Κοιν.Ασφαλίσεων

2. Ρομπόλη Σάββα, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αιγαίου

3. Ρουμπακιώτη Χρήστο, τ. Υποδιοικητή Ι.Κ.Α.

Τους αυτοτελώς Απασχολούμενους

1. Δουνούκο Δημήτριο, Πρόεδρο ΤΕΜΕΔΕ

2. Καμιά Αντώνιο, Αντιπρόεδρο Π.Ι.Σ.

3. Μιλτιάδη Νεκτάριο

1. Πρόεδρο της Επιτροπής ορίζουμε τον κ. Φακιολά Ρωσέτο και Γραμματέα τον κ. Μιταλλήνη Αλέξανδρο, Γενικό Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με βοηθό γραμματέα την κ. Καπουτσά-Ταλιαδούρου Αργυρώ, υπάλληλο Γ.Γ.Κ.Α..

2. Έργο της Επιτροπής είναι η μελέτη του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας και η υποβολή προτάσεων για την κατάρτιση ενός μεσομακροπρόθεσμου προγράμματος θεσμικών αλλαγών με βάση τις μακροχρόνιες προοπτικές της Οικονομίας και την ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της εγχώριας παραγωγής.

Προς τούτο, θα περιγράφει την υπάρχουσα κατάσταση, θα επισημάνει τα προβλήματα, θα καθορίσει τις βασικές αρχές και θα εκτιμήσει τις επιπτώσεις αυτών.

Η Επιτροπή θα συνεικονορείται στο έργο της από την Επιστημονική Γραμματεία, η οποία θα έχει την ευθύνη των αναλύσεων και μελετών των επί μέρους θεμάτων.

3. Με εισήγηση του Προέδρου της Επιτροπής προς την Υπουργό Υγείας,

Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων δύναται να συνιστώνται ειδικές ομάδες εργασίας για τη μελέτη και υποβολή πορίσματος επί συγκεκριμένων θεμάτων, που θα καθορίζονται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής.

4. Ο Πρόεδρος για την υποβοήθηση του έργου της Επιτροπής μπορεί να μετακαλεί ειδικούς επιστήμονες Έλληνες και ξένους ή τους αναθέτει συγκεκριμένο έργο.

5. Η Επιτροπή συνεδριάζει στη Γ.Γ.Κ.Α. σε ημέρες και ώρες που καθορίζονται από τον Πρόεδρο αυτής.

6. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, η οποία, μαζί με την πρόσκληση σε συνεδρίαση, διανέμεται στα μέλη δύο (2) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση. Η Επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία, όταν παρευρίσκονται επτά (7) τουλάχιστον από τα μέλη και λαμβάνει αποφάσεις κατά πλειοψηφία. Για τις συνεδριάσεις θα τηρούνται συνοπτικά πρακτικά.

7. Στα μέλη και στους γραμματέες της Επιτροπής ορίζεται αμοιβή 20.000 δρχ. κατά συνεδρίαση. Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του Ν. 1256/82 και καλύπτεται από τον Α.Β.Κ.Α..

8. Το πόρισμα της Επιτροπής θα υποβληθεί στην Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μέσα σε διάστημα 3,5 μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης συστάσεως.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ»

γ. «ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της Χώρας.

2. Τις εξηγγελίες της Κυβέρνησης.

3. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/1988 4. Την απόφαση οικ. 3117/13-6-91.

αποφασίζουμε:

1. Συγκροτούμε Επιστημονική Γραμματεία για την επιβοήθηση του έργου της Επιτροπής Αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού Συστήματος της Χώρας, που αποτελείται από τους παρακάτω:

1. Κωνσταντοπούλου Μαρία, Γενική Δ/ντρια ΚΕΠΕ

2. Γκονά Αναστασία, Ερευνήτρια ΚΕΠΕ

3. Τσαμπάση Αθανασία, Σύμβ. Επικρατείας

4. Κρεμαλή Κωνσταντίνο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών

5. Βενέτη Βασίλειο, Πρόεδρο Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς

6. Γράβαρη Σπυρίδωνα, Γεν. Δ/ντή Κοιν.Ασφαλίσεων

7. Στρούζα Χαράλαμπο, Υπάλληλο Υπουργ. Εθν. Οικονομίας

8. Τζώρτζη Αθανάσιο, Υπάλληλο Γενικού Λογιστηρίου

9. Νικολόπουλο Μιχαήλ, Διευθυντή Ι.Κ.Α.

10. Κωστόπουλο Παναγιώτη, Διευθυντή Ι.Κ.Α.

11. Καράγιωργα Γεώργιο, Διευθυντή ΟΓΑ

2. Συντονιστή της Επιστημονικής Γραμματείας ορίζουμε τον κ. Σπυρίδωνα Γράβαρη και Γραμματέας της Επιτροπής τις Γιαννακοπούλου Νικολέτα και Τσαγγάλη Ευαγγελία, υπαλλήλους της Γ.Γ.Κ.Α..

3. Έργο της Επιστημονικής Γραμματείας είναι:

α) η συγκέντρωση, η επεξεργασία και η αξιολόγηση των παραμέτρων του συστήματος της Κοινωνικής Ασφάλισης και β) η ανάλυση και η εκτίμηση των επιπτώσεων των υποβαλλομένων από την Επιτροπή προτάσεων στον κοινωνικό και οικονομικό χώρο.

4. Η Επιστημονική Γραμματεία συνεδριάζει στην Γ.Γ.Κ.Α. σε ημέρες και ώρες που καθορίζονται από τον Συντονιστή αυτής.

Ο Συντονιστής της Επιστημονικής Γραμματείας καταρτίζει την ημερήσια διάταξη και τα προς μελέτη θέματα, σύμφωνα με τις οδηγίες της Επιστημονικής Επιτροπής και τα διανέμει στα μέλη τουλάχιστον 2 ημέρες πριν από τη συνεδρίαση. Για τις συνεδριάσεις θα τηρούνται πρακτικά. Οι απόψεις της Επιστημονικής Γραμματείας για τα συγκεκριμένα θέματα θα υποβάλλονται στον Πρόεδρο της Επιστημονικής Επιτροπής.

5. Στα μέλη και τους γραμματέες της Επιστημονικής Γραμματείας ορίζεται αμοιβή 15.000 δρχ. κατά συνεδρίαση.

Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του Ν. 1256/82 και καλύπτεται από τον Α.Β.Κ.Α.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

δ. ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας
2. Τις εξεργίες της Κυβέρνησης
3. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/88
4. Τις Υπουργικές αποφάσεις οικ. 3117/13-6-91 και 3118/13-6-91.

αποφασίζουμε:

α) Συμπληρώνουμε την οικ. 3118/13-6-91 Κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας «Σύσταση Επιστημονικής Γραμματείας για την αναμόρφωση του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας και διορίζουμε τους Χατζή Χρήστο, Μποζανίνο Νικήτα και Αναστασόπουλο Δημήτριο, άπαντες εκπροσώπους της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας β) Τον Γριβογιάννη Σπύρο, Αναλογιστή γ) Τροποποιούμε την ίδια κοινή Υπουργική Απόφαση οικ. 3118/13-6-91 και διορίζουμε τον Δείρμαντζόγλου Ανδρέα, υπάλληλο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας στη θέση του Στραύτσα Χαράλαμπου, υπαλλήλου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, ομοίως, αναδρομικά από την ημερομηνία έκδοσης της κοινής Υπουργικής απόφασης (13-6-91) δ) Ορίζουμε ανακληρωτή του Συντονιστή της Επιστημονικής Γραμματείας κ. Σπυρίδωνα Γράβαρη, την Γκανέ Αναστασία.

Κατά τα λοιπά ισχύει και εφαρμόζεται η οικ. 3118/13-6-91 κοινή Υπουργική Απόφαση.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ε. ΑΠΟΦΑΣΗ

«Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

Τις διατάξεις των παρ. 1, 2, 3, 5 και 7 του άρθρου 32 του Ν. 1902/90.

αποφασίζουμε:

1. Συγκροτούμε Επιτροπή για τη γνωμοδότηση υπαγωγής όλων των εργασιών, ειδικότητας ή χώρων εργασίας στα βαρέα ή ανθυγιεινά επαγγέλματα του Ι.Κ.Α., της ΔΕΗ ή άλλων Φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ανεξάρτητα αν έχει προηγηθεί ή όχι τέτοιος χαρακτηρισμός, που αποτελείται από τους παρακάτω:

α) Ε. Κακλαμάνη, αναπληρώτρια καθηγήτρια του εργαστηρίου Υγιεινής και Επιδημιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, με αναπληρώριά της την Β.Καλαποθάκη, επίσης αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Εργαστηρίου Υγιεινής και Επιδημιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

β) Μιχαήλ Σφατεζικόπουλο, Αναπλ.Καθηγητή του Τμήματος Μηχανολόγων Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου με αναπληρώριά του την Αλιέτη Χατζεπούλου, Επίκ. Καθηγήτρια του Γενικού Τμήματος του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

γ) Μαρία Λιακοπούλου-Κυριακίδου, Επίκουρο Καθηγήτρια του Τμήματος Χημικών-Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής Θεσσαλονίκης, με ανακληρωτή τον Μιχαήλ Σαματιούδη, επίσης επίκουρο καθηγητή του Τμήματος Χημικών-Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής Θεσσαλονίκης.

δ) Κωνσταντίνο Παπαγεωργίου, Διευθυντή του Τομέα κοινωνικής Ιατρικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

ε) Χαρίλαο Ανδρέου, καθηγητή της Υγιεινολογικής Σχολής Αθηνών, με

ανακληρωτή του τον Θωμαΐδη Θεόδωρο, καθηγητή της Υγιεινολογικής Σχολής Αθηνών.

στ) Μαρίνο Σαρβαλάση, υπάλληλο με βαθμό Α Κλάδου ΠΕ Θετικών Επιστημών του Υπουργείου Εργασίας, με ανακληρωτή τον Αντώνιο Χριστοδούλου, υπάλληλο με βαθμό Α του Κλάδου ΠΕ Μηχανικών του Υπουργείου Εργασίας.

ζ) Στέφανο Λαμπά, εκπρόσωπο της Γ.Σ.Ε.Ε., με ανακληρωτή τον Ηλία Πανούτσο, εκπρόσωπο της ΓΣΕΕ, ως μέλος.

η) Εωάγγελος Ζημάλη, ιατρός, εκπρόσωπο του ΣΕΒ, με ανακληρωτή τον Δημήτριο Τζαβάρα, Υγιεινολόγο-Τεχνικό Ασφαλείας, εκπρόσωπο του ΣΕΒ, ως μέλος.

θ) Καλοκαιρινό Εμμανουήλ, μέλος του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, με ανακληρωτή του τον Γεώργιο Καραντάνη, μέλος του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, που υποδείχθηκαν από τον Π.Ι.Σ., ως μέλος.

ι) Θεόδωρο Βυθόπουλο, ιατρός, διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με ανακληρωτή τον Γεώργ. Παπουτάκη, ιατρός, διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως μέλος.

ια) Κυπραία Χάρη, Καρδιολόγο του Ι.Κ.Α., ειδικό σε θέματα επαγγελματιών παθήσεων, με ανακληρωτή τον Εμμανουήλ Νικηφοράκη, ιατρός δερματολόγο του Ι.Κ.Α., ως μέλος.

ιβ) Μαρία Παλούμπη, ιατρός εργασίας, με ανακληρωτή τον Ηλία Πίλλο, ιατρός εργασίας, που υποδείχθηκαν από τον Π.Ι.Σ., ως μέλος.

ιγ) Αναστάσιο Αναστασόπουλο, ιατρός εργασίας, εκπρόσωπο της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, με ανακληρωτή τον Ιωάννη Χατζή, ιατρός εργασίας, εκπρόσωπο της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, ως μέλος.

Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται ο Κων/νος Παπαγεωργίου, καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Γραμματέας της Επιτροπής ορίζεται η Καπουτσή-Ταλιαδούρου Αργυρώ, Τμηματάρχης της Γεν. Γραμμ. Κοινων. Ασφαλίσεων, με ανακληρωτριά την Τ. Μαργέλου, Τμηματάρχη της Γ.Γ.Κ.Α. και βοηθό Γραμματέα τη Μαρία Δαριώτη, υπάλληλο της Γ.Γ.Κ.Α..

2. Έργο της Επιτροπής είναι η γνωμοδότηση υπαγωγής όλων των εργασιών, ειδικότητας ή χώρων εργασίας στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα του Ι.Κ.Α., της ΔΕΗ ή άλλων Φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ανεξάρτητα αν έχει προηγηθεί ή όχι τέτοιος χαρακτηρισμός.

3. Όροι λειτουργίας της Επιτροπής:

α) Η Επιτροπή συνεδριάζει στη ΓΓΚΑ σε ημέρες και ώρες που καθορίζονται από τον Πρόεδρο αυτής.

β) Ο Πρόεδρος καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, η οποία, μαζί με την πρόσκληση σε συνεδρίαση, διανέμεται με υπογραφή στα τακτικά μέλη της Επιτροπής, 48 ώρες πριν από τη συνεδρίαση.

γ) Εάν κάποιο μέλος της Επιτροπής κωλύεται να παρευθύνει στη συνεδρίαση, υποκαθίσταται από τον αναπληρωτή του, είτε απευθείας είτε το γραμματέα της Επιτροπής, ο οποίος αποστέλλει την ημερήσια διάταξη στο αναπληρωματικό μέλος. Αν το κώλυμα είναι γνωστό εκ των προτέρων, η πρόσκληση, μαζί με την ημερήσια διάταξη, αποστέλλεται στο αναπληρωματικό μέλος.

δ) Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα μέλη της ή ειδικούς εμπειρογνώμονες τη διενέργεια αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης, προκειμένου να διαπιστωθούν τα πραγματικά στοιχεία των συνθηκών του χώρου εργασίας των εργαζομένων και να ορίσει ειδικό εισηγητή από αυτούς για κάθε υπόθεση.

ε) Η Επιτροπή βρίσκεται σε ακαρτία όταν παρευρίσκονται επτά (7) από τα μέλη αυτής και λαμβάνει αποφάσεις κατά πλειοψηφία.

στ) Για τις συνεδριάσεις θα τηρούνται συνοπτικά πρακτικά.

4. Το έργο της Επιτροπής θα περατωθεί μέχρι την 17-10-1991 και το πόρισμα θα υποβληθεί στην Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

5. Οι αμειβόμενες κατά μέλη συνεδριάσεις, το ύψος της κατά συνεδρίαση αποζημίωσης στον πρόεδρο, τα μέλη, το γραμματέα της Επιτροπής, τους ειδικούς εμπειρογνώμονες, καθώς και τα έξοδα κίνησης αυτών, θα καθορισθούν με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

στ. «ΑΠΟΦΑΣΗ

«Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 32 του Ν. 1902/1990 β) Την αρ. πρωτ. Φ8/283/1-2-1991 απόφαση «Σύσταση Επιτροπής Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων».

αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε την Φ.8/283/1-2-1991 απόφασή μας, με την οποία συστάθηκε η Επιτροπή Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών, μόνο ως προς τον ορισμό του Προέδρου της Επιτροπής αυτής και ορίζουμε Πρόεδρο τον κ. Ανδρέου Χαρ., Καθηγητή της Υγιονομικής Σχολής.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

29. Η παρ.4 του άρθρου 32 του ν.1902/1990 και η παρ.5 της αριθ. 283/1-2-91 απόφασης του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που κυρώνεται με την προηγούμενη παράγραφο, αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσαν ως εξής:

«Στον πρόεδρο, τα μέλη και τους γραμματείς της Επιτροπής ορίζεται αμοιβή είκοσι χιλιάδων (20.000) δραχ. κατά συνεδρίαση και μέχρι 4 συνεδριάσεις το μήνα. Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του ν.1256/1982.»

30. Στα μέλη των επιτροπών της παραγράφου 28 του παρόντος, τα οποία διαμένουν εκτός Αττικής, καταβάλλονται από το Α.Η.Κ.Α. ή το Ι.Κ.Α. τα έξοδα μετακίνησής τους για κάθε συμμετοχή στις συνεδριάσεις των επιτροπών.

Η ισχύς της παρ. αυτής ανατρέχει στη χρονολογία έκδοσης των υπουργικών αποφάσεων που κυρώνονται.

31. Οι εργασίες των επιτροπών των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να παρατείνονται με κοινές αποφάσεις των αρμόδιων υπουργών.

32. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ14/1333/1-7-1991 απόφαση της Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Διακανονισμός εξόφλησης οφειλών της Ολυμπιακής Αεροπορίας», το κείμενο της οποίας έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τα οικονομικά προβλήματα της Ολυμπιακής Αεροπορίας, εξαιτίας του πολέμου στον Περσικό Κόλπο.

2. Αίτημα της Ολυμπιακής Αεροπορίας.
αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

1) Οι καθυστερούμενες προς το Ι.Κ.Α. ασφαλιστικές εισφορές της Ολυμπιακής Αεροπορίας, περιόδου μέχρι 31/5/91, κεφαλαιοποιούμενες κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις (τόκοι υπερημερίας κ.λπ.), διακανονίζονται και εξοφλούνται σε 40 ισόποσες μηνιαίες δόσεις, με υποχρέωση καταβολής προκαταβολής ίσης με 500.000.000 δραχ.

2) Η αίτηση για το διακανονισμό και η καταβολή της προκαταβολής πρέπει να υποβληθεί μέχρι 15/7/91 και η καταβολή της πρώτης δόσης

μέχρι 31/7/91.

3) Προϋπόθεση υπαγωγής στο διακανονισμό αλλά και συνέχισης καταβολής των δόσεων είναι η μη υπέρβαση οφειλής από τρέχουσες απαιτητές εισφορές.

4) Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τεσσάρων συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου με την απόφαση αυτή ευεργετήματος της τμηματικής εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού από κύρια εισφορά με τα αναλογούντα σ' αυτήν κατά την ημέρα της εξόφλησης πρόσθετα τέλη, επιβαρύνσεις κ.λπ.

Άρθρο 2.

1) Οι εκκαθαρισμένες απαιτήσεις που έχει η Επιχείρηση από το Δημόσιο δεν υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου 2 του Ν.1239/82, όταν η Επιχείρηση έχει καταβάλει τις απαιτητές εισφορές και δόσεις.

2) Κατά το διάστημα της παρούσας ρύθμισης λαμβάνονται διασφαλιστικά των απαιτήσεων του Ιδρύματος μέτρα (κατάσχεση, υποθήκη), ανεξάρτητα από την τήρηση των όρων αυτής και όταν η Επιχείρηση είναι ενήμερη προς τη ρύθμιση δεν επισπεύδεται κλειστηριασμός κατά των περιουσιακών της στοιχείων.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

Άρθρο 24

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν σ' αυτές ορίζεται διαφορετικά.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευσή του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Γ. ΣΟΥΡΛΑΣ

Εταιρηθήκη και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Εκδίδει την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ από το 1833

Διεύθυνση : Καποδιστρίου 34
 Ταχ. Κώδικας : 104 32
 TELEX : 22.3211 YPET GR

Οι Υπηρεσίες του ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
 λειτουργούν καθημερινά από 8.00' έως 13.30'

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- Πώληση ΦΕΚ όλων των Τευχών Καποδιστρίου 25 τηλ.: 52.39.762
- ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.188
- Για φωτοαντίγραφα παλαιών τευχών στην οδό Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.141
- Τμήμα πληροφόρησης: Για τα δημοσιεύματα των ΦΕΚ τηλ.: 52.25.713 - 52.49.547

- Οδηγίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.48.785
- Πληροφορίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.25.761

- Αποστολή ΦΕΚ στην επαρχία με καταβολή της αξίας του δια μέσου Δημοσίου Ταμείου Για πληροφορίες: τηλ.: 52.48.320

Τιμές κατά τεύχος της ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

Κάθε τεύχος μέχρι 8 σελίδες δρχ. 50. Από 9 σελίδες μέχρι 16 δρχ. 80, από 17 έως 24 δρχ. 100

Από 25 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (βαρέλιδου ή μέρους αυτού) αυξάνεται κατά 30 δρχ.

Μπορείτε να γίνετε συνδρομητής για όποιο τεύχος θέλετε. Θα σας αποστέλλεται με το Ταχυδρομείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 2531

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 3512

Η ετήσια συνδρομή είναι:

Ποσοστό 5% υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοήθειας του Προσωπικού (ΤΑΠΕΤ)

	Δρχ.	Δρχ.
α) Για το Τεύχος Α'	10.000	500
β) » » » Β'	19.000	950
γ) » » » Γ'	6.000	300
δ) » » » Δ'	18.000	900
ε) » » » Αναπτυξιακών Πράξεων	12.000	600
στ) » » » Ν.Π.Δ.Δ.	6.000	300
ζ) » » » ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	3.000	150
η) » » » Δελτ. Εμπ. & Βιομ. Ιδ.	6.000	300
θ) » » » Αν. Ειδικού Δικαστηρίου	1.500	75
ι) » » » Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	40.000	2.000
ια) Για όλα τα Τεύχη	85.000	4.250

Πληροφορίες: τηλ. 52.48.320